

קיצור כוונות ליל שבועות (שיטת השד"ה, אור הלבנה חלק אור החיים דף רמ"ב)

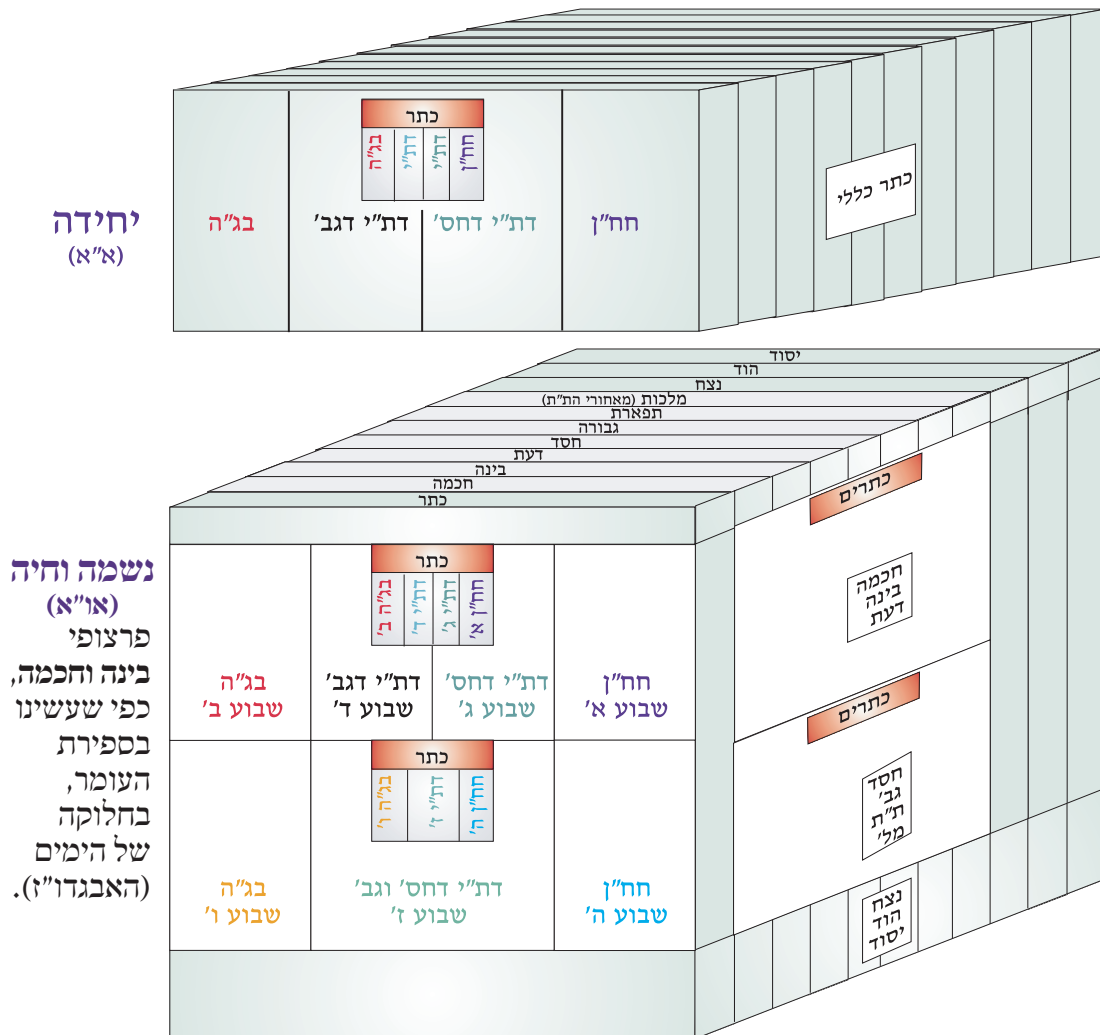
תחילה, יכוין לברר הרפ"ח וכו' דנה"י הפרטים דאורך, ודנה"י הכוללים דעובי. ואח"כ חלקי כתר הכללי דעובי, דחו"ב, ובתרים הכוללים (צ"ל הפרטים) דאורך דחו"ב, וחלק הכתר הכללי שהוא פרוץ החמישי. ויכוין להמשיך על ידי לימוד כ"ד ספרים, נה"י הפרטים ונה"י הכוללים דחו"ב. ואח"כ יכוין להמשיך המוחין לכתר הכללי דעובי ודאורך דחו"ב, ולכתר הכללי שהוא פרוץ החמישי מגולגלתא ומוחא דא"א.

וכל ההמשכות שבליל שבועות, יכוין חוץ מכתרים דכתרים שבהם, שהוא שער החמישים שנתקנים על ידי הטבילה אחר הלימוד (שעה"כ דף פ"ט סע"א).

ובטבילה יכוין להעלות כפילת החסדים וכו' כמ"ש בקונה הכל. ודעת מו"ר הרה"ג שד"ה יצ"ו שבעת הטבילה כשממשיכין הכתר, תחילה צריך להוריד החו"ג ליסוד דז"א כמ"ש בכונת קונה הכל [עיין בנה"ש דף כ"ה סע"א] עד למען שמו. ויכוין בסדר א"ב דאטב"ה לבניין הנוק', כי על ידי עליית החסדים באור חוזר אנו מורידים הכתר על רישא דז"א, ואח"כ בניין הנוק', כסדר הידוע, כל זה על ידי הטבילה.

ייכוין בהמשכת הכתרים והכפלת החסדים בכתרים דכתרים דכולם. היינו, בכתרים דכתרים דעשר ספירות דחו"ב דז"א, וכן בכתרים דכתרים דעשר ספירות דכתר הכללי. ובכל ספירת כתר יכוין בהוי"ה בניקוד קמין שהוא קוץ היו"ד דכל הפרטים. ויכוין להמשיך בחינת שני שלישי ת"ת, דישסו"ת (3) ודאו"א (4) ודא"א (5). ועל ידי זה נשלמו הכתרים דכח"ב הכוללים דזו"ן. עד כאן מהשד"ה יצ"ו.

השוואה לספירת העומר

כניסת המוחין בשבועות

שבועות בבוקר (מ"באהבה") פנים - (חב"ד - תו"ח)		ספירת העומר אח' - (הג"ת - תו"ח)		ליל פסח אח' ופנים - (נה"י - תו"ח)	
יחי' - בנין וזיווג - קדושת כתר	5 (יחידה) פנים	לימוד ליל שבועות: ה' פרצופים דיחידה (כח"ב, הג"ת נה"י) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)	5 (יחידה) אחור	אין עבודה בפרצוף 5 בליל פסח	
חיה - הזרה מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א)		הזרה שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 4 ב"שים שלום" - יר"א)		לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)	4 (חיה) אחור
נר"ן - לחש מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א)	3 (נשמה) פנים	לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)	3 (נשמה) אחור	גדלות א' יש"ם (מצות)	
לחש שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 3 ב"שים שלום" - יר"א)		ספירת העומר (חב"ד חגת"ם דחב"ד חגת"ם) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)		4 (נשמה) אחור	גדלות א' תבונה (י"ו)

חדש שבועות

החזרה של פסח

עיי' נה"ש דף ל"ז רע"ג. סידור ח"ו, דף ט' ע"א. עיי' עמוד 109.
עיי' פאת השד"ה דף ר"ם סע"ב, דף של"ה אע"ב. שיטת השד"ה, ס"ה זה החזרה של המוחין שהסתלקו במוצאי יו"ט של פסח, כפשט שעה"כ. ועיי' שם לגבי הביירוים.

מבנה כללי של ס"ה ושבועות

פנים	שבועות - פנים	ס"ה - אח'	פנים
פנימיות	תפילה - בוקר (מתבית באהבה)	ברכת העומר	פנימיות
היצוניות	סעודה - בוקר (מיד לאחר מוסף)	קרנן שעורים (וכנגדו הרחמן)	היצוניות

טבלה שבועות

נה"י (כללים) ↓ (עובי)	חב"ד חגת"ם (כללים) ↓ (עובי)	כתרים פרטים (אורך)	כ כללי (עובי) ↓ (פרטי)
כ (פרטי)	כ (פרטי)	כתר	כ (פרטי)
ח (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	חב"ד פרטים (אורך)	ח (פרטי)
ב (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	ספירת העומר	ב (פרטי)
חסדים (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	חגת"ם פרטים (אורך)	חס' (פר')
גבורות (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	נה"י פרטים (אורך)	גבו' (פר')
ג (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	נה"י פרטים (אורך)	ג (פרטי)
ת (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	נה"י פרטים (אורך)	ת (פרטי)
מ (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	נה"י פרטים (אורך)	מ (פרטי)
נ (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	נה"י פרטים (אורך)	נ (פרטי)
ה (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	נה"י פרטים (אורך)	ה (פרטי)
י (פרטי)	ה ט ד ת ג ב	נה"י פרטים (אורך)	י (פרטי)

ה' פרצופים הכוללים

5 טבלה יומית (האבגדוויז)
כתר (שבועות)

אבא	אימא
ז (עצמות)	ד
ו (רשימו)	ד
ג	ג
א	ב
ה	ה

מבנה הכתובת הוא לפי: ① ② ③

מקורות
נה"ש דף ל"ז ע"א. תו"ח דף ל"ט ע"ב ד"ה וכפי.
שעה"כ דף ט' ע"ב ד"ה ולבאר.
פת"ע דף פ"ח סע"ג ד"ה התפלה, דף פ"ה סע"ג.

הערות

- * שיטתנו מבוססת בעיקר על הח"י בשמ"ש זיע"א. על פי שיטה זו, נחלק את הספירות הפרטיות לב' מקבצים, ד' שבועות ראשונים - חב"ד (חוי"ב חוי"ג), וג' שבועות אחרונים - חגת"ם. בשבוע הראשון נתקן חח"ן דחב"ד, דחב"ד חגת"ם. בשבוע השני, בג"ה דחב"ד, דחב"ד חגת"ם, וכו'. בשבוע השביעי, דת"י דחוי"ג דחגת"ם, דחב"ד חגת"ם.
- * ביום ז' דכל שבוע, מתקנים בנוסף לבחינה היומית, את הבחינה שכנגד אותו שבוע, בפרטות הכתר של המקבץ (שבוע א', חח"ן דפתר דחב"ד, דחב"ד חגת"ם), עבור כל ז' הימים. הכתר דפתר נשאר לטבילת ליל שבועות.
- * ע"פ הקדמות הח"י בשמ"ש הנ"ל והשד"ה זיע"א, המובאים בספר אור הלבנה, מבנה הכתובת בכל לילה הוא מסוג שבוע דיום. כלומר, פרצופי חכמה ובינה הכוללים (נשמה וחיה) מתפרטים לשבעה ימים (בלשוננו טבלת' האבגדוויז), ובכל אחד מהימים האלו יש לשבץ טבלה שבועית. א"כ, ביום א' נתקן חח"ן דחב"ד, דחב"ד חגת"ם, דגד"א דש"ס. ביום ב', חח"ן דחב"ד, דחב"ד חגת"ם, דגד"א דתבונה. וכו'. (עיי' ציורים המצורפים).
- * מערכות המוחין והח"ו גי' הנין מערכות נפרדות, עיי' תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' רע"ב.
- * המספרים ① עד ③, מסמנים את מרכיבי הכתובות, כפי שהם מסודרים בכוונה (עבור שתי המערכות, מוחין וח"ו).

מקורות
 ע"פ הקדמות המובאות בספר אור הלבנה:
 הקדמת מהרה"ג השד"ה חלק אור החיים דף רל"ו.
 הקדמת הח"י בשמ"ש כוונות ספירת העומר דף ל'.

עשר ספירות כלליות (עובי)
 (טבלה זו נמצאת בכל אחד מב' הפרצופים הכוללים - נשמה חיה)

י כללי	ה כללי	נ כללי	מ כללי	ת כללי	ג כללי	ח כללי	ד כללי	ב כללי	ה כללי	כ כללי
ספירת העומר										
ליל שבועות										

י"ב פרצופים (אורך) (7 שבועות)

1	ח	פרטי
2	ב	פרטי
3	ד	פרטי
4	ד	פרטי
5	ח	פרטי
6	ג	פרטי
7	ת	פרטי
7	מ	פרטי

שורשי המוחין

ע"י ונוק'
(ג"ר דכולם מוגולה)

א"א ונוק'
(גרון)

א"א

ישסו"ת
(מאחי' התי"ת) (טבור)

זו"ן

יעו"ר
(סיום)

לימוד ליל שבועות		5 (א"א)
אימא	אבא	גדלות ב' 4 א"א חג"ת
אימא	אבא	קטנות ב' העומר
אימא	אבא	גדלות א' לימוד ליל שבועות (חוץ מהכתרים) 3 ישסו"ת
אימא	אבא	קטנות א'
תבונה	יש"ס	

בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ח
ג	ת	ח
ה	ד	ו
ד	ד	ד
ה	ה	ה
ב	ב	ב
ד	ד	ד

בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ח
ג	ת	ח
ה	ד	ו
ד	ד	ד
ה	ה	ה
ב	ב	ב
ד	ד	ד

סידור חלק שישי - שבועות

(בדיבור) *לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונה), בדחילו ורחימו (יאהויהה) ורחימו ודחילו (יאהויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לקיים מצוות עשה להגות בתורה בלילה הזאת לתקן את שורשה במקום עליון לקשר את נפשינו רוחינו ונשמתינו ולהדביקם בשורשם העליון להשלים אילן העליון ולהשלים אדם העליון לתקנו לתת נחת רוח ליוצרינו אשר קדשנו במצוותיו וצונו להגות בתורה.

י"ה רצון מלפניך יא"ו שבסגולת כל הפסוקים והתיבות והאותיות והנקודות והטעמים והשמות היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות וחילופי תיבות והסודות הקדושים והנוראים היוצאים מכל קריאתנו שנקרא בלילה הזה, שתהא שעה זו שעת רחמים ורצון להיות לימודינו נחת רוח לפני כסא כבודך והיא עולה לפניך כאילו השגנו כל הסודות הנוראים אשר הם חתומים בהם לעורר רחמיך וחסדיך לתת כח בלימודינו.

(ע"כ בדיבור, מכאן בהרהור בלבד): (תחילה יש להמשיך שפע חיצון, פרטי לכל הבחינות שנמשיך (כתר ונה"י וכו').

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ולקבל עליו ד' מיתות ב"ד, מד' אותיות יהו"ה, וד' אותיות אדנ"י, וליחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

סקילה	ע"י	א	א	וְיָדֵי וְיָוֵהּ	א
שריפה	ע"י	ד	ה	וְיָדֵי וְאוֹ הַי	ה
הרג	ע"י	נ	ו	וְיָדֵי הָאֵל וְאוֹ הָא	י
חנק	ע"י	י	ה	וְיָדֵי הָוָה וְהָה	ה

[יכוין לברר] (להעלות מין) מחלקי הכלים ואורות דרפ"ה, דנה"י (דאורך) דכל פרצוף: (דהיינו) מג' פרצופי נה"י הפרטיים דפרצופי חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפרצופי חג"ת (צ"ל חגת"ס) שהם או"א וישסו"ת, דמ"ה וב"ן דב"ן דחכמה (4) ודבינה (3) הכוללים דזו"ן. **וגם [מחלקי]** הכלים והאורות דרפ"ח דכל עשרה פרצופים הפרטיים דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י הכוללים (דעובי), דמ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) ודחכמה (4) הכוללים דזו"ן.

[ע"פ אור הלבנה, חלק אור החיים דף רמ"ב) וגם מכלים ואורות דרפ"ח דכל הפרצופים הפרטיים והכלליים דפרצופי הכתרים, דמ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) ודחכמה (4) הכוללים דזו"ן,

ומחלקי הכלים והאורות דרפ"ה, דה' פרצופי כתר הכולל (5) דז"א.

יכוין לברר בירורי רפ"ח לכל הבחי' הנ"ל

ע"ב דע"ב	ז'	מלכות דחסד	וְיָדֵי וְיָוֵהּ
ע"ב דס"ג	ה', ז'	מלכות דגבורה	וְיָדֵי וְאוֹ הַי - וְיָדֵי וְאוֹ הַי
ע"ב דמ"ה	ג', ז'	מלכות דתנה"י	יְהוָה - וְיָדֵי הָאֵל וְאוֹ הָא
ע"ב דב"ן	ב' שהוא ד'	מלכות דמלכות	יְהוָה יְהוָה יְהוָה

2 ויעלו (השפע החיצון והרפ"ח הנ"ל) ויתחברו (הרפ"ח) עם (האבד"י, שהם) חלקי אורותיהם העליונים שבהתפשטות כל אחוריים דפר' העליונים דישסו"ת ודאו"א ודא"א, ויעלו עם חלקי התפשטות האחוריים ההם המתיחסים להם, למי'ן לפר' העליונים (עד רום המעלות - ע"כ ס"ג דא"ק).

ויזדווגו (ע"כ ס"ג דא"ק) **אייהויהה**

ויכוין להמשיך להם (לכל בחי' הברורים הנ"ל שהעליו), תשלום י' ספירות דב"ן עם י' ספירות דמ"ה, עם ההויו"ת והאהי"ה המנוקדות שהם הנרנח"י המיוחסים להם, וימשכו המוחין ההם מלובשים בחלקי התפשטות דאחוריים שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין ההם.

3 המשכת מקיפי ל"מ פרטיים עבור כל הבחינות הנמשכות לג' פרצופי בינה (3), חכמה (4) וכתר (5), הכוללים דז"א

אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

* א"ה עיין בפתח עיניים דף פ"ח ע"ד וז"ל ועיין להרב הגאון חיד"א בספר שמחת הרגל ובספר יוסף אומץ שכתב משם הרש"ש ז"ל דכן שמע מפה קדוש הרב ש"ש ז"ל כי אין ראוי לסדר הכוונה בדרך תפילה יע"ש ואם כן וכו' ע"ש"ב. וז"ל כי מה שנסדר כאן הכוונה בלשון תפילה לא בא לומר כי אין צריך כוונה, אלא הכוונה לחוד והתפילה לחוד, יען כי במחשבה יתברר כולא. ולפיכך סידרנו הכל במשלה ורק במקום שהוא תפילה אזי ילמוד בפה מלא בלשון תפילה, ובמקום שיש כוונה יכוון במחשבה על דרך כל הכוונות. וכן ס"ל להרה"ג שד"ה יצ"ו ויעב"א. עכ"ל ההגהה. ועי' בספר עשרת מרדכי (על הקדיש) דף ש"מ עד ש"ט.

1. עי' אור הלבנה, תחילת חלק אור החיים, דף צ"ח, הקדמת הרש"ש לברכת האירוסין. מכאן סידר השד"ה כללים למטבע ברכה, בעיקר בענין הברורים.
2. יש לציין שכל בחינה מתפרטת ל"ס, ואנו מבררים כאן את כל הפרטים נזו', אלא שלגבי הכתר (של הי"ס הנו') אנחנו נברר אך ורק ט"ס הפרטיות שלו (הח"ן בג"ה דת"י דכתרים, כנגד הבחי' דסופי שבוע של ספירת העומר), ועי' הערה 5. והכתרים דכתרים האלו, אנחנו נביא אותם בטבילה. אך יש להדגיש שאין לברר את הבחינות האלו, שהרי כתרים אלו מבחינת ת"ת דישסו"ת ולא בחינות עצמיות של ז"א (אוצ"ח דף ל"ו ע"ד אש"ל אות ד'. סידור חול דף ס"ז ע"ב).
3. עפ"י קנין פירות סוף דף ק"ו (ובעיקר ק"ח) יש להמשיך מקיפי ל"מ פרטיים עבור כל הבחינות הנמשכות בלילה הזה, כמו ב"קדשנו במצוותיו וצונו על" שבברכת העומר עבור החב"ד חגת"ס. (הבחינות שנביא בהמשך הם הצ' שישלימו את הל"מ הנ"ל להיות צל"מ שלם. ויש לציין שהמקופים הכלליים יבואו בטבילה, כמו בקונה הכל). ועיין גם בהגהה בסידור ח"ו דף ח' סע"א (מובא בגנזי חיים על שבועות בעמוד 107).

המשכת נה"י פרטיים וכלליים דפרצוף בינה דז"א (3)⁴

ובכך ימשכו המוחין דנה"י דקטנות [ראשון, שהם שמות אלה"ם במילוי יה"א, בתוך לבושיהם], וגדלות ראשון דעסמ"ב מלובשים בקס"א [קס"א] קמ"ג קנ"א, שהם חלקי התפשטות האחוריים ההם דישסו"ת ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין דקטנות וגדלות ראשון, ובתוכם מלובשים ההוי"ת והאה"ה המנוקדות, שהם נרנח"י דנפשיות (נה"י) דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דנשמה (3), לחח"ן בג"ה דת"י דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י דפרצופי חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפר' חגת"ם שהם או"א וישסו"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה דז"א. וגם לחח"ן בג"ה דת"י דכל העשרה פרצופי דכל ג' פרצופי נה"י הכללים שהם זו"ן ויעקור' דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) דז"א. [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים⁵ דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דקטנות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים, דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א⁶

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן	דת"י	בג"ה
דכתר	דכתר	דכתר

בג"ה דבינה דג' פר' נה"י הפרטיים דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

דת"י דחור'ג דדעת דג' פר' נה"י הפרטיים דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה

חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הפרטיים דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

מוחין דקטנות א' דישסו"ת (כנגד ליל ה' דספירת העומר)

בינה דישסו"ת

אלף למד הה יוד מם
 אלף למד הה יוד מם
 אלף למד הה יוד מם
 אלף למד הה יוד מם

דעת דישסו"ת

אלף למד הא יוד מם
 אלף למד הא יוד מם
 אלף למד הא יוד מם
 אלף למד הא יוד מם

חכמה דישסו"ת

אלף למד הי יוד מם
 אלף למד הי יוד מם
 אלף למד הי יוד מם
 אלף למד הי יוד מם

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה

אֱהִיָּה

יוד הה וו הה

יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה

אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יְהוֹה

י יה יהו יהוה
יְהוֹה

אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדני

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדונהי

ג' כלי נצח דז"א
יהוה

א צבאו צבאות
אות

שין. שיין דלת. שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

צ צב צבא
צבא

4. עפ"י הקדמת השד"ה (גנזי חיים על שבועות בעמוד 2), כל המשכות מתבצעות בפועל בלימוד, אלא שמכוונים כאן, לפני הלימוד.
 5. עפ"י היר"א ח"ב 698, בנה"י הפרטיים יש לראות רק ג' ספירות הנה"י, ולא פירוש י"ס דנה"י, כדי להבדיל בין פרטי לכללי. לעומת זה הצדק ושלוש דף צ"ח אמצע ע"ב (ואחרים), סובר שיש לעשות ככולם י"ס, וכן מובא להלכה בקנין פירות דף פ"ב ופ"ג.
 6. המעיין בסוף הקדמת הח"י בשמ"ש שנדפסה בכוונות הספירה דף ל' ע"ב ל"א ע"א, יבין שכשם שבעומר בכל סוף שבוע הבאנו חח"ן בג"ה דת"י דכתרים דחב"ד חגת"ם, כך בליל שבועות יש להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכתרים דכל אותם בחינות הנמשכות בליל שבועות. ולצורך כונה זו, ניתן להשתמש באותם שמות ההוי"ת והאה"ה המנוקדות (של חח"ן בג"ה דת"י, הנ"ל). אמנם גם עבור בחינות אלו נביא את הכתרים דכתרים שלהם בטבילה, כענין הכתרים דכתרים של העומר. וראה עוד ביר"א ח"ב 695, הרב קוינקא עמוד 12 ופ"ט ע"ב תוך ד"ה שם בלימוד.

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים⁷ דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דקטנות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דבינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

<p>חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>	<p>דת"י דחח"ן דדעת דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>	<p>בג"ה דבינה דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו</p>	<p>אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו</p>	<p>אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו</p>

מוחין דקטנות א' דישסו"ת (כנגד ליל ה' דספירת העומר)

<p>בינה דישסו"ת</p>	<p>דעת דישסו"ת</p>	<p>חכמה דישסו"ת</p>
<p>אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם</p>	<p>אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם</p>	<p>אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם</p>

<p>ג' כלי בינה דז"א אלף. אלף הא. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אהיה</p>	<p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
<p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם יהוה</p>	<p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהוה</p>	<p>ג' כלי חסד דז"א א אל אלו אלוה אלוה אלף למד</p>
<p>ג' כלי הוד דז"א אדנ"י א צבאו צבאות אות</p>	<p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדו"נהי שין. שיין דלת. שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>ג' כלי נצח דז"א יהוה צ צב צבא צבא</p>

⁷ בענין המבנה שסדרנו בספירת העומר, לגבי הכתרים דסופי שבוע (למשל בשבוע א', חח"ן דכתר דחב"ד, דחב"ד חגת"ם), והכתר דכתר (דחב"ד, דחב"ד חגת"ם) נשאר לטבילת ליל שבועות. לכאורה, בכל אחת מהספירות הפרטיות (חב"ד חגת"ם דאורך) מהספירות הכלליות (חב"ד חגת"ם דעובי), עשינו מבנה של י"ס פרטיות, כאשר בסופי השבוע בונים את החח"ן בג"ה ודת"י דחח"ן של הכתר, והכתר דכתר נשאר לטבילה. א"כ, בלימוד של ליל שבועות, כשאנחנו נבנה את הכתרים והנה"י (פרטיים וכלליים דפרצופי חו"ב הכללים, וכן הכתר הכולל שהוא פרצוף היחידה), נצטרך גם כן לבנות י"ס פרטיות עבור על אחת מהבחיונות הנ"ל. וגם כאן נשאר הכתר דכתר דכל אחת מהבחיונות הנ"ל לטבילה. ועי' שע"ר ח"ב שאלה ר"ף.

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דגדלות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פרו' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

דת"י דחח"ן דדעת דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו
יפ הו וו הו יפ הו וו הו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

מוחין דגדלות א' דיסוד"ת (כנגד ליל א' וב' דספירת העומר)

בינה דיסוד"ת
ס"ג קס"א

דעת דיסוד"ת
ב"ן קנ"א

מ"ה קמ"ג

חכמה דיסוד"ת
ע"ב קס"א

יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי

יוד הה וו הה
אלף הה יוד הה
יוד הה וו הה
אלף הה יוד הה
יוד הא ואו הא
אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא
אלף הא יוד הא

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

מוח אבא
לבוש אבא
מוח אימא
לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדו"נהי
שי"ן. שי"ן דלת. שי"ן דלת יוד
שי"ן דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דגדלות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

דת"י דחח"ן דדעת דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוחין דגדלות א' דישסו"ת (כנגד ליל א' וב' דספירת העומר)

בינה דישסו"ת
ס"ג קס"א

דעת דישסו"ת

חכמה דישסו"ת
ע"ב קס"א

יֹד הִי וְאוּ הִי
אֵלֶּף הִי יֹד הִי
יֹד הִי וְאוּ הִי
אֵלֶּף הִי יֹד הִי

יֹד הִי וְאוּ הִי
אֵלֶּף הִי יֹד הִי
יֹד הִי וְאוּ הִי
אֵלֶּף הִי יֹד הִי

יֹד הִי וְאוּ הִי
אֵלֶּף הִי יֹד הִי
יֹד הִי וְאוּ הִי
אֵלֶּף הִי יֹד הִי

מוח אבא
לבוש אבא
מוח אימא
לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
יֹד הִי וְאוּ הִי
יֹד הִי וְאוּ הִי
יֹד הִי וְאוּ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
יֹד הִי וְאוּ הִי
יִיִּה יְהוּ יְהוּה
יֹד הִי וְאוּ הִי

ג' כלי גבורה דז"א
יִה
אלף. אלף למד. אלף למד הִי.
אלף למד הִי יוד. אלף למד הִי יוד ממ
יְהוּה

ג' כלי ת"ת דז"א
יֹד הִי וְאוּ הִי
יִיִּה יְהוּ יְהוּה
יְהוּה

ג' כלי חסד דז"א
אֵל אֵל אֵלוּ אֵלוּה
אֵלוּה
אֵלֶּף לְמַד

ג' כלי הוד דז"א
אֲדָנִי
אֵ צַבֵּא וְצַבֵּאוֹת
אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
יִאֱהִיִּיהִי
שִׁינְךָ דֶּלֶת. שִׁינְךָ דֶּלֶת יֹד
שִׁינְךָ דֶּלֶת יֹד

ג' כלי נצח דז"א
יְהוּה
צַ צַב צַבֵּב
צַבֵּב

המשכת נה"י פרטיים וכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4)

ובכן ימשכו המוחין דנה"י דקטנות [שני, שמות אכדט"ם וכו', בתוך לבושיהם], וגדלות שני דעסמ"ב מלובשים בקס"א [קס"א] קמ"ג קנ"א, שהם חלקי התפשטות האחוריים ההם דאו"א ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין דקטנות וגדלות שני, ובתוכם מלובשים ההוו"ת והאה"ה המנוקדות, שהם נרנח"י דנפשות (נה"י) דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ודמ"ה וב"ן דב"ן דחיה (4), לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י הפרטיים דפרצוף חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפרצוף חגת"ם שהם או"א וישסו"ת דחכמה הכולל (4) דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה). וגם לחח"ן בג"ה דת"י דכל העשרה פרצופים דכל פרצוף מג' פרצופים דנה"י הכוללים דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דפרצוף חכמה הכולל דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה). [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דקטנות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה	
חח"ן דכתר	דת"י דכתר
דכתר	דכתר

חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א	דת"י דחח"ן דדעת דג' פר' נה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א	חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א
---	--	---

אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה	אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה	אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה	אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה	אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה	אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה
--	--	--	--	--	--

מוחין דקטנות ב' דאו"א (כנגד ליל ג' דספירת העומר)

בינה דאו"א אם גל אם גל	דעת דאו"א אכדט"ם	חכמה דאו"א אכדט"ם	מוח או"א אכדט"ם
---------------------------	---------------------	----------------------	--------------------

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

אם גל אם גל	אכדט"ם	אכדט"ם	אכדט"ם	לבוש או"א אכדט"ם
-------------	--------	--------	--------	---------------------

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

ג' כלי בינה דז"א אלף. אלף הא. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אהיה	ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהו יהוה יוד הא ואו הא	ג' כלי חסד דז"א א אל אלו אלוה אלוה אלף למד
--	---	--	---

ג' כלי גבורה דז"א יה אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם יהוה	ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהו יהוה יהוה	ג' כלי נצח דז"א יהוה אלף למד
---	--	------------------------------------

ג' כלי הוד דז"א אדנ"י א צבאו צבאות אות	ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניהי שין. שיין דלת. שיין דלת יוד שיין דלת יוד	ג' כלי נעוץ דז"א יהוה צ צב צבא צבא
---	--	---

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דקטנות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דחכמה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
פר' נה"י הכלליים
דחכמה דז"א

דת"י דחו"ג דדעת דג'
פר' נה"י הכלליים
דחכמה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י הכלליים
דחכמה דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו
יפ הו וו הו יפ הו וו הו יפ הו וו הו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

מוחין דקטנות ב' דאז"א (כנגד ליל ג' דספירת העומר)

בינה דאז"א
אם גל אם גל

דעת דאז"א
אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם

חכמה דאז"א
אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם מוח או"א

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד ממ
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד ממ
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד ממ
יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

אם גל אם גל

אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם

אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם לבוש או"א

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד ממ
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד ממ
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד ממ
יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד ממ
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדו"נהי
שין. שיין דלת. שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דגדלות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
 פר' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

דת"י דחוו"ג דדעת דג'
 פר' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

חח"ן דחכמה דג'
 פר' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

מוחין דגדלות ב' דאו"א (כנגד ליל ד', ו', ז' דספירת העומר)

בינה דאו"א
 ס"ג קס"א

יֹוד הִי וַאֵו הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי
 יֹוד הִי וַאֵו הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי

דעת דאו"א

מ"ה קמ"ג
 ב"ן קנ"א
 יֹוד הֵא וַאֵו הֵא
 אֵלֶף הֵא יֹוד הֵא
 יֹוד הֵא וַאֵו הֵא
 אֵלֶף הֵא יֹוד הֵא

חכמה דאו"א
 ע"ב קס"א

יֹוד הִי וַיֹו הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי
 יֹוד הִי וַיֹו הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי

מוח אבא
 לבוש אבא
 מוח אימא
 לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
 אֵלֶף. אֵלֶף הֵא. אֵלֶף הֵא יֹוד.
 אֵלֶף הֵא יֹוד הֵא
 אֵלֶף הֵא יֹוד הֵא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יֹוד הִי וַיֹו הִי
 יֹוד הִי וַאֵו הִי
 יֹוד הֵא וַו הֵא

ג' כלי חכמה דז"א
 יֹוד הִי וַאֵו הֵא
 יִיִה יְהוָה יְהוָה
 יֹוד הֵא וַאֵו הֵא

ג' כלי גבורה דז"א
 יִה
 אֵלֶף. אֵלֶף לַמֵד. אֵלֶף לַמֵד הִי.
 אֵלֶף לַמֵד הִי יֹוד. אֵלֶף לַמֵד הִי יֹוד מֵם
 יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יֹוד הֵא וַאֵו הֵא
 יִיִה יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵל אֵל אֵלו אֵלוֹהַ
 אֵלוֹהַ
 אֵלֶף לַמֵד

ג' כלי הוד דז"א
 אֵדָנִי
 אֵ צַבָּאוּ צַבָּאוֹת
 אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יִאֵהֲדוֹנָהִי
 שִׁיָן. שִׁיָן דַלַת. שִׁיָן דַלַת יֹוד
 שִׁיָן דַלַת יֹוד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוָה
 צַ צַב צַבָּא
 צַבָּא

המושכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דגדלות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

דת"י דחח"ן דדעת דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אִם הוּא יוֹד אִם הוּא יוֹד אִם הוּא יוֹד אִם הוּא יוֹד
 יוֹד וְהוּא יוֹד יוֹד וְהוּא יוֹד יוֹד וְהוּא יוֹד יוֹד וְהוּא יוֹד

מוחין דגדלות ב' דאז"א (כנגד ליל ד', ו', ז' דספירת העומר)

בינה דאז"א
 ס"ג קס"א

דעת דאז"א

חכמה דאז"א
 ע"ב קס"א

יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

ב"ן קנ"א

יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

מ"ה קמ"ג

יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

מוח אבא
 לבוש אבא
 מוח אימא
 לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
 אֵלֶּף. אֵלֶּף הִי. אֵלֶּף הִי יוֹד.
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 יִיָּה יְהוָה יְהוָה
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי

ג' כלי גבורה דז"א
 יִיָּה
 אֵלֶּף. אֵלֶּף לַמִּדָּה. אֵלֶּף לַמִּדָּה הִי.
 אֵלֶּף לַמִּדָּה הִי יוֹד. אֵלֶּף לַמִּדָּה הִי יוֹד מִם
 יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹד הִי
 יִיָּה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף
 אֵלֶּף לַמִּדָּה

ג' כלי הוד דז"א
 אֵדָנִי
 אֵצְבָאוּ אֵצְבָאוּ
 אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יִאֵהָדוֹנָהִי
 שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ. שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ יוֹד
 שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוָה
 אֵצְבָאוּ אֵצְבָאוּ
 אֵצְבָאוּ

המשכת כתרים פרטיים וכלליים דפרצופי בינה וחכמה (3,4)

ובכח למודינו יומשכו חח"ן בג"ה דת"י דחו"ג, דנה"י וחג"ת וחב"ד, דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג (שורשי המוחין) דארבעה מוחין הכוללים דפרצופי הכתרים דיסו"ת (3) ודאו"א (4), לחח"ן בג"ה דת"י דחו"ג, דנה"י וחג"ת וחב"ד דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג דארבעה מוחין הכוללים דפרצופי הכתר דפרצופי חכמה (4) ובינה (3) הכוללים דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה) [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

[וכן יכוין להמשיך י"ס פרטיות דכתרים הפרטיים דחב"ד חגת"ם, דפרצופי חכמה (4) ובינה (3) הכוללים דז"א, מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה.]

המשכת י"ס פרטיות דכתרים פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצופי בינה דז"א (3)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה

דת"י דחו"ג דדעת
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 אהיה אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 אהיה אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 אהיה אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה יהוה

חח"ן דחכמה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה

ג' כלי בינה דז"א
 אלה. אלה הא. אלה הא יוד.
 אלה הא יוד הא
 אלה הא יוד הא
 אהיה

ג' כלי דעת דז"א
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
 יוד הי ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
 יה
 אלה. אלה למד. אלה למד הי.
 אלה למד הי יוד. אלה למד הי יוד ממ
 יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יהוה

ג' כלי חסד דז"א
 א אל אלו אלוה
 אלוה
 אלה למד

ג' כלי הוד דז"א
 אדני
 א צבאו צבאות
 אות

ג' כלי יסוד דז"א
 יאהדונהי
 שי"ן דלת. שי"ן דלת יוד
 שי"ן דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
 יהוה
 צ צב צבא
 צבא

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דכתר כללי דפרצוף בינה דז"א (3)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצוף כתר הכללי
דכינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	ת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ת"י דח"ו ג דדעת
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

חח"ן דחכמה
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדני
א צבא צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדונהי
שין דלת. שין דלת יוד
שין דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת י"ס פרטיות דכתרים פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

דת"י דחז"ג דדעת
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה

חח"ן דחכמה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

ג' כלי כינה דז"א
 אֱלֹף. אֱלֹף הָא. אֱלֹף הָא יוֹד.
 אֱלֹף הָא יוֹד הָא
 אֱלֹף הָא יוֹד הָא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יוֹד הִי וְוֹ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וְאוֹ הָא
 יִיָּה יְהוֹ יְהוֹה
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא

ג' כלי גבורה דז"א
 יָה
 אֱלֹף. אֱלֹף לְמוֹד. אֱלֹף לְמוֹד הִי.
 אֱלֹף לְמוֹד הִי יוֹד. אֱלֹף לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 יְהוֹה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא
 יִיָּה יְהוֹ יְהוֹה
 יְהוֹה

ג' כלי חסד דז"א
 אֱלֹ אֱלֹ אֱלוֹ אֱלוֹהַ
 אֱלוֹהַ
 אֱלֹף לְמוֹד

ג' כלי הוד דז"א
 אֱדָנִי
 אֱצַבְאוּ אֱצַבְאוֹת
 אֱוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יִאֱהִדוֹנֵהִי
 שִׁיָּן. שִׁיָּן דְּלֵת. שִׁיָּן דְּלֵת יוֹד
 שִׁיָּן דְּלֵת יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוֹה
 אֱצַבְאוּ אֱצַבְאוֹת
 אֱצַבְאוּ

המושכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דכתר כללי דפרצוף חכמה דז"א (4)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצוף כתר הכללי
דכינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	ת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
דפרצופי כתר הכלליים
דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ת"י דחו"ג דדעת
דפרצופי כתר הכלליים
דחכמה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

חח"ן דחכמה
דפרצופי כתר הכלליים
דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי כינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי הוד דז"א
אדני
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דז"א
"אהדונהי
שין. שיין דלת. שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת ה' פרצופי הכתר הכולל דו"א (5)

וכן ימשכו המוחין דנה"י וחג"ת וחב"ד, דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג (שורשי המוחין) דמ"ה וב"ן דחכמה דפרצופי הכתר (5) דו"א, הנמשכים מוחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד הכוללים דמוחא סתימאה, חכמה דמ"ה וב"ן דא"א [שהם נרנח"י דחיה]. ומחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד הכוללים דגולגלתא, כתר דמ"ה וב"ן דא"א [שהם נרנח"י דיחידה], מלובשים בחלקי התפשטות האחוריים ההם דא"א ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין ההם דכתר, ובתוכם מלובשים ההויות והאהי"ה המנוקדות שהם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דיחידה, לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד דחמשה פרצופי הכתר דו"א [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המשכת י"ס פרטיות דה' פרצופי כתר הכולל דו"א (5)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דה"פ כתר דו"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן	דת"י	בג"ה
דכתר	דכתר	דכתר

בג"ה דבינה
דה"פ כתר דו"א

דת"י דחו"ג דדעת
דה"פ כתר דו"א

חח"ן דחכמה
דה"פ כתר דו"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה דו"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

ג' כלי גבורה דו"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יְהוָה

ג' כלי הוד דו"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה
ג' כלי ת"ת דו"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דו"א
יאהדוניהי
ש"ן. ש"ן דלת. ש"ן דלת יוד
ש"ן דלת יוד

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא
ג' כלי חסד דו"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

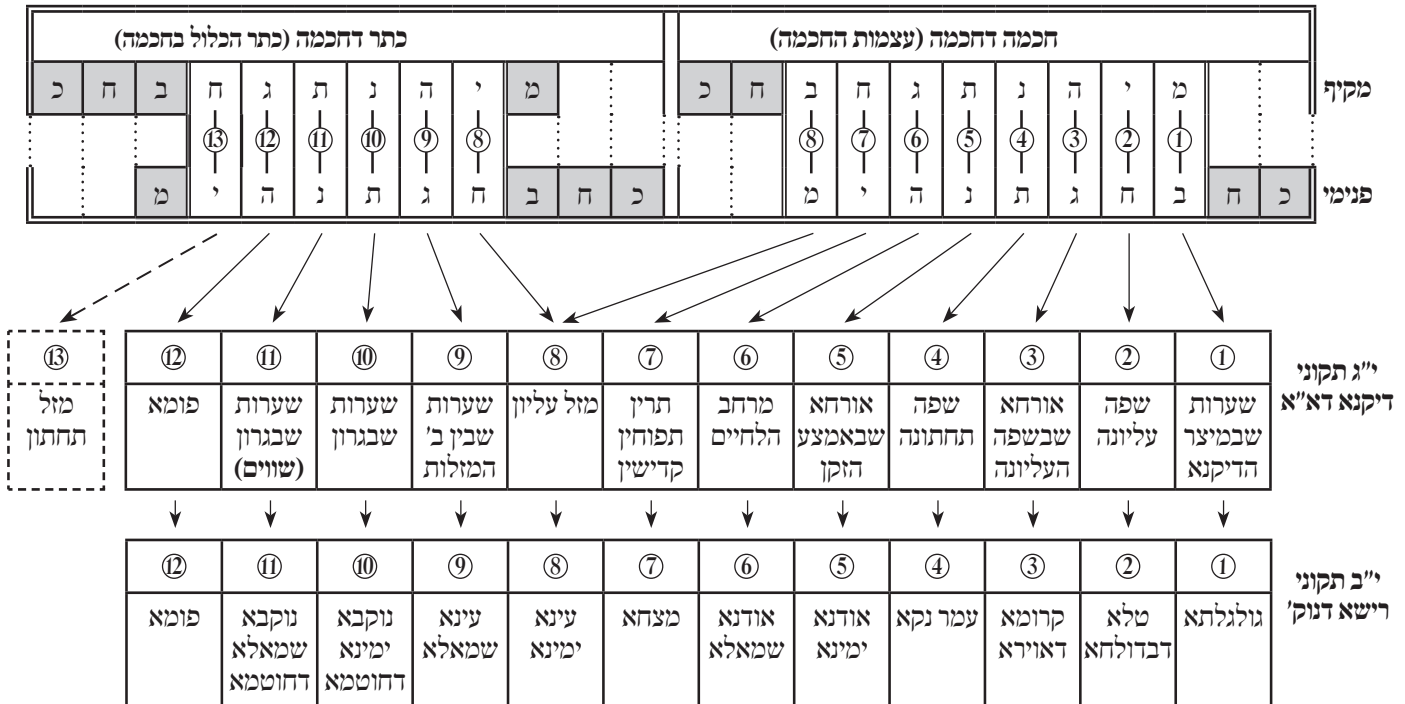
ג' כלי נצח דו"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

סדר המשכה מדיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) לרישא דנוק'

מקורות: ע"ח ח"א שא"א פ"ח דף ס"ה ע"ב (ובעיקר סע"ג-ד), ודף ס"ו רע"ד (בעיקר לענין מלכות דכתר דחכמה שלא מתגלית). פע"ח דף קכ"ז אע"ג.
מב"ש דף כ"ז ע"ד פי"ב. תחילת ספרא דצניעותא. שע"ר ח"ב ש"ש קע"ט. אדרא רבא דף קל"א ע"ב יין הרקח אות מ"ט. חסדי דוד אות מ"א-מ"ה.
* אנחנו ממושכים שפע ממו"ס (חכמה) דא"א לדיקנא דא"א ומשם לרישא דנוק'. יש לציין שהדיקנא דא"א ודו"א כבר קיימות, ורק מאירים בהן.
* על פי ע"ח הנ"ל נראה את חשבון הספירות הנמשכות לדיקנא דא"א:

בראש דא"א יש ב' ספירות כלליות (כל אחת כלולה מי"ס) - **כתר** (גולגלתא) ו**חכמה** (מו"ס), שהרי הבינה ירדה לגרון מרוב עוצמת אור הכתר דא"א (עם עתיק המלוכב בתוכו). הכתר נמצא בראש (כנגד השיער) ומאיר לרישא דא"א. החכמה נמצא מתחתיו (כנגד הפנים, מהמצח עד הגרון), ובעיקר כנגד הדיקנא ומאיר לדיקנא דא"א. מדין התכללות והתקשרות, החכמה כלולה בכתר, והכתר כלול בחכמה. א"כ, הכתר כלול מכתר וחכמה (כל אחד כלול מי"ס), והחכמה כלולה מכתר וחכמה (כל אחד כלול מי"ס), סה"כ 40 ספירות. ובכל הספירות הנ"ל יש בחינת פנימי ומקיף, הרי סה"כ 80 ספירות. אולם אנו עוסקים כאן בהמשכה לדיקנא, לכן נתייחס רק ל-40 הספירות הנמצאות בחכמה (20 פנימי ו-20 מקיף, של כתר וחכמה דחכמה). אלא שנצטרך לצמצם אותם ל-13, כנגד 13 תקוני דיקנא: כתר דחכמה, להיותו מאד עליון, הכח"ב שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. חכמה דחכמה, היותו פחות עליון מהכתר דחכמה, רק הכ"ב שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. בנוסף לכך, המלכות דכתר דחכמה ג"כ לא מתגלה, שהרי בא"א הנוק' אינה ניכרת (ע"ח שם, דין זה שייך יותר לכתר דחכמה).
סדר המשכת השפע לפי סדר התקונים דא"א: רצף של החכמה דחכמה ואח"כ הכתר דחכמה. וזאת כדי לגרום לריחוק בין הכתר לבין המקבל, שיוכל לסבול את האור החזק יותר. 14 ספירות דפנימי כסדרן ו-14 ספירות דמקיף בסדר הפוך.

חכמה דא"א - מו"ס

סדר י"ב תקוני רישא דנוק' (הנלמדים מסדר התלבושות ז"ת דע"י ב- ז' תקוני רישא דא"א)

עי' ע"ח ח"א שא"א פ"ו מ"ק דף ס"ג ע"ד (ז' תקוני רישא דא"א), שער מאמרי רשב"י סוף פרשת נשא דף מ"ו ע"ג-ד' (בענין י"ב תקוני רישא דנוק').
עי' מב"ש דף כ"ב סע"ד ד"ה ונחזור, ז"ת דע"י המתלבש ב-7 תקוני רישא דא"א הם בעצם הארת היומא דכולהו דע"י. עי' מב"ש דף כ"ה אע"א (נו"ה).

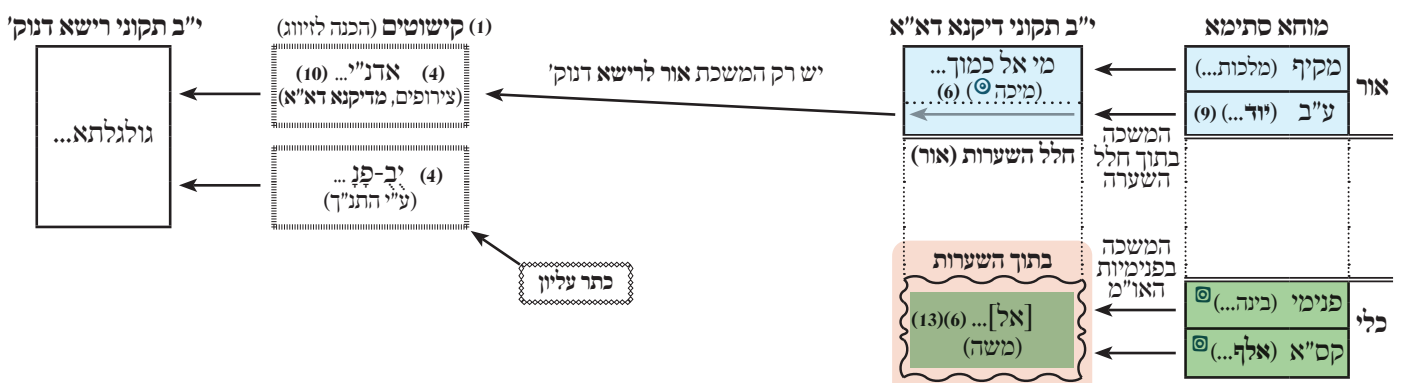
ז"ת דע"י (הדרל"א) מלוכב	ב-7 תקוני רישא דא"א	י"ב תקוני רישא דנוק'	הערות לגבי התלבושות ע"י (ז"ת דרדל"א) ברישא דא"א
1 חסד	1 גולגלתא (כתר)	1 גולגלתא	כתר דא"א כולו רחמים, מפני שהחסד דע"י מלוכב בו (לעומת הגבורה, העוברת דרך הכתר דא"א ומשאירה שם רשימו של דינים).
2 גבורה	2 טלא דבדולחא (חכמה)	2 טלא דבדולחא	גבורה דע"י (דינים) מלוכב בחכמה דא"א. ניגודיות עושה גוונים, (רמח"ל, קל"ח פתחי חכמה, פתח פ"ט).
3 תפארת	3 קרומא דאוריא	3 קרומא דאוריא	רקיע המבדיל בין מים למים (כתר וחכמה), ת"ת מכריע בין ח"ג.
4 נצח הוד (פ"ע - ב' ביעין)	4 עמר נקא	4 עמר נקא	עמר נקא (בסוד אודנין) שער (לבן) מאחורי האזן. (בנוק' אדום).
		5 אודנא ימינא	אודנין, לא מוזכרים בא"א, לרוב העלמם.
		6 אודנא שמאלא	
5 יסוד	5 רעוא דרעוין (מצח)	5 מצחא	יסוד דע"י בדעת (פרטי דרישא) דא"א במצחו. גילוי חסד דע"י בפומא דאמה.
6 נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ירכין)	6 פקיהו דעינין (עיניים)	6 עינא ימינא	החלק הנסתר של נו"ה דע"י (ביעין) מלוכב באודנין דא"א.
		6 עינא שמאלא	החלק הגלוי של נו"ה דע"י (ירכין) מלוכב בעינין דא"א.
7 מלכות	7 חוטמא	7 נוקבא ימינא דחוטמא	המלכות דרדל"א מתלבשת בחוטמא דא"א.
		7 נוקבא שמאלא דחוטמא	וזה סוד "ותהלתי אחטום לך", כי לעולם תהלה במלכות.
		7 פומא	

מ"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) לי"ב תקוני גופא דנוק'

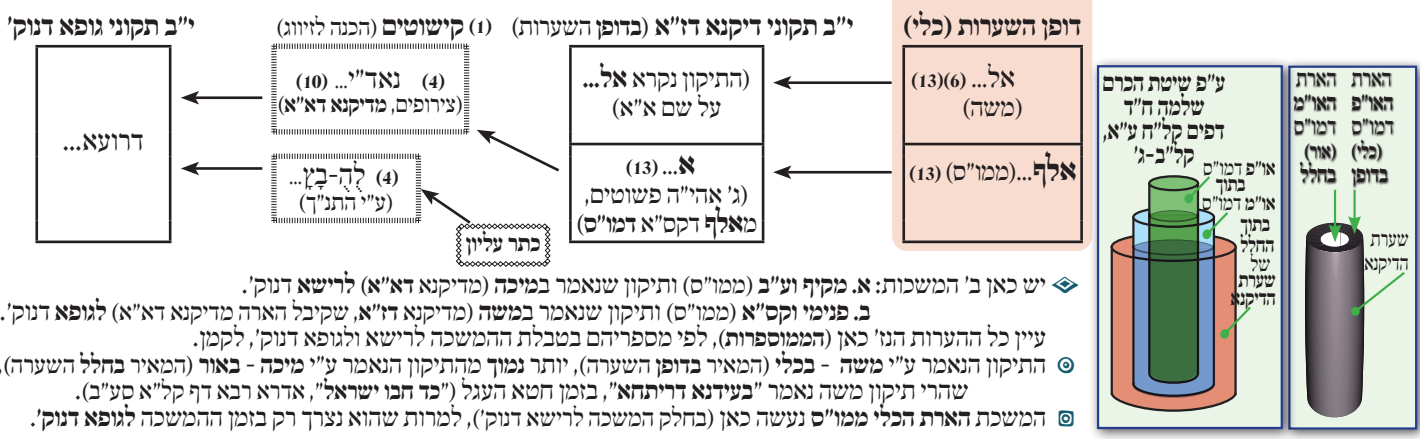
✪ בשלב שני אנחנו ממשכים שפע מ"ב תקוני דיקנא דז"א, יחד עם הארה מ"ב תקוני דיקנא דא"א (אד"ז דף רצ"ה ע"ב, יין הרקה, זקנו מלבין), לגופא דנוק'.
✪ ע"פ האדרא רבא דף קל"ט ע"ב, יין הרקה אות ל"ב, מ"י שזוכה להמשיך שפע מדיקנא דא"א לדיקנא דז"א (המלך), זוכה שבקשותיו מתקבלות (ע"י המלך).

13 מזל תחתון	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א (משלים את ז"א לי"ב תקינים)	
	פומא	שערות שבגרון (שוים)	שערות שבגרון	שערות שבין ב' המזלות	מזל עליון	תריץ תפוחין קדישין	מרחב הלחיים	אורחא שבאמצע הזקן	שפה תחתונה	אורחא שבשפה העליונה	שפה עליונה	שערות שבמיצר הדיקנא		
	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1		י"ב תקוני דיקנא דז"א
	שערות	הפה פנוי משערות	חצי עובי הדיקנא הנגלה	תריץ תפוחין סמוקין	שערות במרחב הלחיים	שערות קטנות דאורחא	שערות שבשפה העליונה ותחתונה, חוטמא	שערות שבמיצר הדיקנא עד כנגד השפה העליונה	--	--	--	--		
8 על שליש	7 פוקד	6 ונקה	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--	שם התיקון בז"א		
8 על שליש	7 פוקד	6 ונקה	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--		התיקון בז"א נקרא על שם התיקון בא"א	
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1			לי"ב תקוני גופא דנוק'
לפרק שלישי דירכא שמאלא דנוק'	לפרק שלישי דירכא ימינא דנוק'	לפרק שני דירכא שמאלא דנוק'	לפרק שני דירכא ימינא דנוק'	לפרק קמא דירכא שמאלא דנוק'	לפרק קמא דירכא ימינא דנוק'	לפרק שלישי דרועא שמאלא דנוק'	לפרק שלישי דרועא ימינא דנוק'	לפרק שני דרועא שמאלא דנוק'	לפרק שני דרועא ימינא דנוק'	לפרק קמא דרועא שמאלא דנוק'	לפרק קמא דרועא ימינא דנוק'			

סדר ההמשכה: א. מ"ב תקוני דיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני רישא דנוק'

ב. מ"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני גופא דנוק'

✪ יש כאן ב' המשכות: א. מקור וע"ב (ממו"ס) ותיקון שנאמר במיכה (מדיקנא דא"א) לרישא דנוק'.
 ב. פנימי וקס"א (ממו"ס) ותיקון שנאמר במשה (מדיקנא דז"א, שקיבל הארה מדיקנא דא"א) לגופא דנוק'.
 עיין כל ההערות הנז' כאן (הממוספרות), לפי מספריהם בטבלת ההמשכה לרישא ולגופא דנוק', לקמן.
 ✪ התיקון הנאמר ע"י משה - בכלי (המאיר בדופן השערה), יותר נמוך מהתיקון הנאמר ע"י מיכה - באור (המאיר בחלל השערה), שהרי תיקון משה נאמר "בעידנא דריתחא", בזמן חטא העגל ("כד חבו ישראל", אדרא רבא דף קל"א סע"ב).
 ✪ המשכת הארת הכלי ממו"ס נעשה כאן (בחלק המשכה לרישא דנוק'), למרות שהוא נצרך רק בזמן ההמשכה לגופא דנוק'.

הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

מ"ב תיקוני דיקנא דא"א, ל"ב תיקוני רישא דנוק'

וירמ"י או"י שבסגולת הלמוד אשר אלמוד מכל ספר מנ"ד ספרים דתורה ונבאים וכתובים שימשכו מ"ב תיקוני דיקנא דא"א ומו"ב תיקוני דיקנא דא"א, כ"ד אורות לקשט את השכינה נוק' קדישא דא"א ככ"ד תכשיטין קדישין.

וכסולת הפסוקין אשר אלמוד מכל ספר מ"ב ספרים הראשונים, שימשכו מנ"ד תיקוני דיקנא דא"א, י"ב אורות שדם י"ב צירופים הראשונים מנ"ד צירופי אדל"י, י"ב תכשיטין ל"ב תיקוני רישא דנוק' קדישא דא"א:

יא	י	יב	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	רמז לקיישט	שם הספר
יחזקאל	ירמיה	ישעיה	מלכים	שמואל	שופטים	יהושע	דברים	במדבר	ויקרא	שמות	בראשית	רמז לקיישט	התיקון שממנו נמשך הקישוט (הנזות) - מדיקנא דא"א
שול"ה	אה"י	תל"ל	אה"י	שם-מלך	לם-מן	מלך-מן	לל-מלך	לל-מלך	לל-מלך	לל-מלך	לל-מלך	שם התיקון - (מנ"ה) מ"י"ב תיקוני דיקנא דא"א	דיקנא דא"א
חסד לאברהם	תתן אמת ליעקב	אשר נשבעת לאבנתינו	ושתליך במצולות ים כל הטאתם	יכבוש עוונותינו	ישוב ירחמנו	כי חפץ חסד הוא	לא החזיק לעד אפר נחלתו	לשאריה נחלתו	על פשע ועובר על פשע	נושא עון מי אל כמור	מי אל כמור	שם התיקון - (מנ"ה) מ"י"ב תיקוני דיקנא דא"א	דיקנא דא"א
שערות שבגרון (שוויים)	שערות שבגרון	פומא	שערות שבין ב' המזלות	מזל עליון	תריץ תפוחין קדישין	מרחב הלחיים תזקן	אורחא שבאמצע תחתונה	שפה תחתונה העליונה	אורחא שבשפה עליונה	שפה עליונה	שערות שבמזער הדיקנא	מקומו בדיקנא -	דיקנא דא"א
ת"ת	נצח	גבורה	הוד	יסוד	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות	מקומו -	דיקנא דא"א
כתר זחכמה (כתר הכלול בחכמה)													
נצח	ת"ת	הוד	גבורה	חסד	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	גבורה	חסד	בינה	מקומו -	דיקנא דא"א
ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	מקומו -	דיקנא דא"א
ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	ל"י	מקומו -	דיקנא דא"א
שול"ה	אל-תל	גל-גל	אל-תל	שמן-מלך	לל-מן	לל-מן	לל-מן	לל-מן	לל-מן	לל-מן	לל-מן	שילוב מכתר עליון	דיקנא דא"א
דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	דינא	שילוב מכתר עליון	דיקנא דא"א
לנוקבא שמאלא דחוטמא	לנוקבא ימינא דחוטמא	לפומא	לעינא שמאלא	לעינא ימינא	למעחא	לאודנא שמאלא	לאודנא ימינא	לעמר נקא	לקרומא דאוריא	לטלא רבדולחא מוחא	לגולגלחא מוחא	שילוב מכתר עליון	דיקנא דא"א
עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	עצם הקישוט	שילוב מכתר עליון	דיקנא דא"א

דרד"ג רבי מרדכי עטייר שליט"א

לייב תיקוני גופא דניק' ודיקנא די"א

דרד"א לת"ד די"א, שאז גם דיקנא די"א נקרא בשמות י"ג ת"ד די"א א"ל רחום וכו', [וכדלקמן הערה 13].

ואם נסיף ונשאל, שכשם שאזן (כלומר, לא מוזכר) ב"ג ת"ד די"א, שם א"ל שהוא השערות עצמם, א"כ ראוי שלא נראה גם את אל"ף - כלל, שגם הוא עצם השערות. ונראה לפאר שמה שכן רואים אל"ף, היות ואל"ף זו היא המשכה ממז"ם די"א לדיקנא די"א, שהיא מתגלה בדיקנא בתור א"ל. וא"כ בהמשכה שממז"ם די"א לדיקנא יש לכתוב, ולכן אנו רואים את אל"ף דקס"א וכו'. אבל כדאי להדגיש שמדיקנא די"א לא נמשך לרישא דניק' מעצם השערות שהוא א"ל, אין אנו מכונים כ - א"ל זה. והצורך בהמשכת אל"ף דקס"א ממז"ם די"א לדיקנא די"א, הוא כדי שנוכל ב"כ ספרים האחרונים להמשיך מ"ג ת"ד די"א ל"ג ת"ד די"א, ששם המשכה היא מ - א"ל, ולכן את ראשיה שהשפעה שהוא ממז"ם אנו מכונים כאן, אבל מעצם הדיקנא לרישא דניק' אין מכונים, שהרי שהשפעה כאה רק מ - ע"ב, ודו"ק.

7. ע"ד שער א"א פרק ח' דף ס"ה ע"ג, ופרק י'. וראה שערי רחמים ח"ב ש' קע"ט. (עיי' חסדי דוד אותות מ"ב ומ"ג: הכתר הגלגל בחכמה נקרא כתר דחכמה).

8. ראה כפרם שלמה ח"ד דף קל"ח ע"א ו"ד וצריך, ומשם בארה ש - מי אל כמז'ך הוא האור של מקופי הפנים, שענינם ה' ספרות דמקוף [המתחללת ממשכה למעלה, מכלכות דחכמה וכו']]. וראה עוד באפיקי מים עמוד 284 שביאר ש - מי אל כמז'ך הוא י"ד דע"ב, ודו"ק.

9. ע"ד שער א"א פרק ד', דף ס"ב ע"ג. עיי' שפירש"י דף מ' סוף ע"ד די"א אמר שמואל (ששאל מאחר וגלגלה ע"ג, אורי-ס"ג, מו"ס-מ"ה. א"כ למה השמות כאן הם ע"ב ולא מ"ה, והרי הדיקנא היא ממז"ם - שהוא שם מ"ה. ותרג'ן, שהשמות ע"ב ס"ג מ"ה הם עצמות הגלגלתא האורא והמז"ם, אבל בהפשטותם השמות הם רק ע"ב.)

עוד ראוי להדגיש שהמשכת הקיטושים (י"ב צירופי אדני' וכדלקמן), היא מזג שמות ע"ב. בדי"א ע"ב עמוד 705 יש ב' נוסחאות לצירופי אדני'ת יעו"ש.

עוד יש להבין י"ד צירופי אדני'י אלו מי הם, האם הם י"ב תיקוני רישא וי"ב תיקוני גופא דניק', או שהם הקיטושים הניתן לניק' ומסודרו הנדפס וכן מדר"א ח"ב עמ' 705 מובן היטב שזה הקיטושים שניתן לניק'. וראה שגם בברכת כהנים [סידור ח"ב דף קט"ז ע"א, וי"א ח"א עמ' 728] שם אדנות הוא האור והמשכי'ת הניתן לניק'. וכן מובן מהש"ש (תירוק) דף כ"ה אמצע ע"ג, ואף שמשער מאמרי רשב"י אפשר להבין שהניק' היא אדני', נראה לכאר שהכוונה על כללות הניק' שהיא אדני', אבל כ"ד צירופי אדני' הם הקיטושים שנמשך מדיקנא די"א ודי"א לניק', וכמבואר במאמרי רשב"י שם סוף ע"ג ויש ע"ד. וכן מסודרו חז"א ח"ב עמ' 728 אפשר להבין שיי"ב תיקוני רישא וגופא דניק', הם צירופי אדני' [ובמאמ' גמ' שם ראוי לכאר ש - אדני' הוא הקיטושים]. ונראה שהעיקר הוא כמז' שככתבו, שכ"ד צירופי אדני' הם הקיטושים שניתנים לניק'.

11. יעו"ן בפע"ח דף קכ"ז אמצע ע"ג, ומובן משם: א. שרק בהיות השם משולב הוא תקיפו. ב. שמות אלו הם שים אחד כן ד' אותיות שאינו מחולק לבי, אמנם בסידור הנדפס וכן בסידור חז"א ח"ב עמ' 728 שמות אלו מסודרים כשני שמות.

(ע"פ שיעה"כ דף ק' ע"ב, הצירוף הוא רק י"פ. ועיי' במדי קודש אשר לאחדו דף רע"ד ע"א, וז"ל: י"רב סדרורו של הרש"ש מיוסד ע"פ ספר פעו"ח, כאשר ראה הרואה". ופעו"ח הצירוף הוא י"פ-ב"ב).

הערות בענין המשכת י"ב תיקוני דיקנא די"א

1. ראה בסידור הנדפס ח"ז דף ע' ע"ב. מאמרי רשב"י דף מ"ז סע"ג ע"ד. מפ"ש דף כ"ד ע"ב. פת"ע דף ע' סע"א, נה"ש דף ע"ד ד"ה והמשכת, ובתשובת חז"א ח"ב עמ' 4-5. ונראה שכללות ענין הקיטושים הוא הכנה לזיווג כמפורש במפ"ש דף ט"ז ע"ד ריש פ"ט.

2. בשעה"פ דף ק' רע"ב לאחר ספר דברים סדרו חמש מו"לות, וכן הוא בסידור חלק ר"ה דף נ"ז סע"ב, וכן מובן משיע"פ דף פ"ט ע"א. ומענין שבשם סידור לא הקרימו חמש מו"לות, להדגיש. בסידור הנדפס ח"ז דף ה' ע"א יש שני סדרים בענין קריאת הספרים: ישעיה', ירמיה', ויהזקאל.

א. בסדר הקריאה יש להקדים ישעיה' לירמיה' ויהזקאל. ב. בסדר התיקונים ישעיה' הוא תיקון י"ב, ירמיה' תיקון י' ויהזקאל תיקון י"א, וסדר התיקונים זה נובע מדוגמא כבא בתרא דף ע"ב, ומשם באה שסדר של נביאים הוא: ירמיה' יהזקאל וישעיה' יעו"ש. וראה בדי"א ח"ב עמ' 705 ששם סידרו חלק אלפא דגמרא תנ"ל, ומובן משם שיש להקדים קריאת יהזקאל וישעיה'. אמנם בדי"א ח"ב עמ' 730, הקדימו ישעיה' לירמיה' ויהזקאל. הן בסדר הקריאה והן בסדר התיקונים, היינו שישעיה' הוא תיקון י', וירמיה' תיקון י"א ויהזקאל תיקון י"ב, וכן איתא בסידור כתי"י לרב קווינקהא.

4. אותיות הרומונות לקיטושים נלקחות מהפסוק האחרון של כל אחד מכל"ד ספרי התנ"ך. לקחים את האות הראשונה והאחרונה של התיבה השניה מתחילת הפסוק ומתתיבה האות שלפני סוף הפסוק. סידרו כאן ב' שמות, עפ"י סידור הנדפס ח"ז דף ד' ע"ב, וכמ"ש עיי' קוינקהא]. יש רק י"פ וכו', אבל בעמ' 728 סדרו ב' שמות י"פ ב"ז וכן השליש של י"ב פ"ן, ויעו"ש בר"ש העמוד כד"ה כתב.

עוד ראוי להבין שהאותיות י"פ וכו', אינם נמשכות מדיקנא די"א ודי"א, אלא הם מכת קריאת כ"ד ספרים. ונראה שהמשכת זו היא מ-כתר [וכדלקמן]. כנרמז בניקוד שמות אלו המבואר במכתבת הקודש [דף קרי"א סע"א], וז"ל: שצריך להמשיך שפע מכפר סוד ניקוד קמץ, עד דניק' העומדת בהד סוד קמץ, וז"ל: שהמשיכה תהיה מכתר לניק'. ונראה אפשר שכתר זה רומז לא"א, אבל מכ"מ כתב זה אינו דיקנא די"א הנמשכת ממז"ם די"א ודי"א. וגם אם נאמר שכתר זה הוא א"א, עדיין יש להבין מה ענין ניקוד קמץ - כתר בהמשכה [של י"ב הספרים האחרונים, שהיא] מדיקנא די"א, שגם שם הניקוד הוא קמץ וקבוצ. וראה עוד בפ"ע דף ע' סע"א שבבית אחרת את הניקוד, שהיא: הוח דא"ק וכתר עליון דע"י, וכמ"ש בשרף פעו"ח דף קכ"ב סע"ד. וא"כ משם תהיה המשכה, ועכ"פ גם לפת"ע אין המשכה זו מדיקנא. ובענין הוח דא"ק וכתר עליון דעתיק, ראה מ"ש בשערי בינה דף נ"ה סע"א.

לפיכך: המשכת צירופי אדני'ת היא מדיקנא די"א ודי"א. אבל הצירופים י"פ וכו' הם מכת קריאת כ"ד ספרים ודי"א מכתר עליון וכו"ל. ונראה שהמשכה זו היא ממקום גמרא יותר, שלכן יש בו גם עיקר, ולא רק אותיות.

5. ע"ד שער א"א פרק ט' דף ט"ז ע"א.
6. המתכונן בסידור החול דף קכ"א רי"א רי"א שיש שו' בחיות, והם: מקוף - מלכות וכו', ומתוכם רק ה' בחיות נמצאות בכונה כאן. אבל שם - א"ל - לא נמצא כאן. ונראה טעמו כי המשכה היא מן השמות ע"ב, שענינם האור שבדיקנא שהוא מ"א ל' כמז', ולא השערות שבדיקנא שדם - א"ל, [ועכ"פ בברכת כהנים דף קט"ז ע"א כן נזכר א"ל, אבל גם שם מודגש יי"ד].

אמנם לקמן בהמשכה שמו"ג ת"ד די"א כן נזכר שם א"ל, ששם המשכה היא משם א"ל

הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

מ"ב תיקוני דיקנא דז"א, ל"ב תיקוני דגופא דגנאי

וכסולת י"ב ספרים אחרים, ישכנו מנ"י שמות ארז"ה ד"כ תיקוני דיקנא דז"א,

י"ב אורות שהם י"ב ציורים האחרונים מל"ד ציורי ארז"ה, י"ב תכשיטין ל"ב פירקין דדרעיין ושקין דנקין קדישא דז"א:

שם הספר	תרי עשר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	שם אותיות	רמז לקישוט
התיקון שממנו נמשך הקישוט (הנותן - מדיקנא דז"א)	תרי עשר	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	א	מתיקון א' דז"א	מתיקון דז"א
	רות	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	מתיקון ב' דז"א	מתיקון דז"א
	תהילים	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	ג	מתיקון ג' דז"א	מתיקון דז"א
	איוב	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	מתיקון ד' דז"א	מתיקון דז"א
	משלי	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	מתיקון ה' דז"א	מתיקון דז"א
	קדלת	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו	מתיקון ו' דז"א	מתיקון דז"א
	שיר השירים	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	ז	מתיקון ז' דז"א	מתיקון דז"א
	איכה	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	מתיקון ח' דז"א	מתיקון דז"א
	דניאל	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	ט	מתיקון ט' דז"א	מתיקון דז"א
	אסתר	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	מתיקון י' דז"א	מתיקון דז"א
	עזרא	יא	יא	יא	יא	יא	יא	יא	יא	יא	יא	יא	מתיקון יא' דז"א	מתיקון דז"א
	דברי הימים	יב	יב	יב	יב	יב	יב	יב	יב	יב	יב	יב	מתיקון יב' דז"א	מתיקון דז"א
המקבלת נוק' המקבלת	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'
	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'
המקבלת נוק' המקבלת	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'	מתיקון א'
	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'	מתיקון ב'
	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'	מתיקון ג'
	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'	מתיקון ד'
	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'	מתיקון ה'
	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'	מתיקון ו'
	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'	מתיקון ז'
	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'	מתיקון ח'
	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'	מתיקון ט'
	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'	מתיקון י'
	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'	מתיקון יא'
	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'	מתיקון יב'

העדרת בענין המושכת י"ב תיקוני דיקנא דז"א לי"ב תיקוני גופא דנוק' הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

12. ע"ח ש"א פ"ק י"א דף ס"ז אמציע ע"ב ד"ה וואגנס, וכמבואר בסידור ח"ב דף קכ"א אמיצע ע"א ד"ה אה"כ, וכמפורט בכל תיקון ותקון. יש לציין שמהאור שבהלל השערות שבדיקנא דז"א, שהוא תיקון מי"א ל' כמוד' וכו' (בה"י המקוץ), אין המשכה לדיקנא דז"א, וכמבואר ביי דרקח דף מ"ג ע"ב בבבאור על האדרא רבא דף קל"א ע"ב אות מ"ט. ומעתה נבין שמדיקנא דז"א שגמשך לגופא דנוק', הוא מהארת הכלים דז"א שגמשכו לדיקנא דז"א [שבזה יובן מדוע המשכה היא מ - אה"ה, שהיא אה"ה בא"א הוא כלים, אלא שבא"א האה"ה מלא, וכו"א הוא פשוט]. אבל ב"ב ספרים ראשונים, המשכה מא"א היתה מ - מי"א ל' כמוד' - יז"ה, שהיא הא"מ.

ועדיין יש לבדוק זאת עם מ"ש בסידור החול בכונת ברכת כהנים [דף קי"ד סע"ב], שגמשך ג' אה"ה מ"ג אלפי' דשם מ"ה דכמו"ם, יע"ש היטב.

14. ראה ביי דרקח על אה"ה דף רצ"ה ע"א אות י"ב, ומשם בארה כשז"א מקבל מ"א א"א גם הזקן של ז"א נעשה לבן.

לֵאמֹר הַיֵּשׁ-לָכֶם אֵב אוֹ-אָח: וְנֹאמְרוּ
 אֶל-אֲדֹנָי יֵשׁ-לָנוּ אֵב זָכָן וְיִלְדוּ זְקֻנִים
 קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיּוֹתֵר הוּא לְבָדּוֹ לְאִמּוֹ
 וְאָבִיו אֶהְבּוּ:

וַיֹּאמְרוּ הַחַיִּיתָנוּ נִמְצָא-חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנָי
 וְהֵינּוּ עֲבָדִים לְפָרְעָה: וַיִּשֶׂם אֹתָהּ
 יוֹסֵף לְחֹק עַד-הַיּוֹם הַזֶּה עַל-אֲדָמַת
 מִצְרַיִם לְפָרְעָה לְחֹמֶשׁ רֶקֶב אֲדָמַת
 הַכְּהֻנִּים לְבָדּוֹם לֹא הִיְתָה לְפָרְעָה:
 וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ
 גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד:

וַיְהִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי-יַעֲקֹב
 שְׁנַיִם חֲמִישֵׁי שִׁבְעַת שָׁנִים וְאַרְבַּעִים וּמֵאֹת
 שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ יְמֵי-יִשְׂרָאֵל לְמוֹת
 וַיִּקְרָא ׀ לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם-
 נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שִׂים-נָא יָדְךָ

תַּחַת יָרְכִי וְעֲשֵׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאַמַּת
 אֶל-נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: וְשִׁכַבְתִּי
 עִם-אֲבֹתַי וַנִּשְׂאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם
 וּקְבַרְתָּנִי בְּקְבֻרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
 אֶעֱשֶׂה כְּדַבְּרֶךָ: וַיֹּאמֶר הַשְׁבָּעָה
 לִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל-
 רֹאשׁ הַמִּטָּה:

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו אָנֹכִי
 מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם
 וְהַעֲלֶה אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹתָם
 לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב: וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף
 אֶת-בָּנָיו יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד
 יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלֶתֶם
 אֶת-עַצְמוֹתַי מִזֶּה: וַיָּמָת **יוֹסֵף**
 בֶּן-מֵאָה וָעֶשְׂרִים שָׁנִים וַיַּחַנְטוּ אֹתוֹ
 וַיִּשֶׂם **בְּאֶרֶץ** מִצְרַיִם:

מוחא סתימאה

דיקנא דא"א

בראשית: י"ב-ב מתיקון א' דא"א: **מי אל כבוד** שערות שבמיצר הדיקנא **מלכות** מקיף **בינה** פנימו.
 מקור ההמשכה: **יוד** דע"ב א' - אור **אלף** דקס"א א' - כלי.
השפע: יב-ב (מכתר עליון) אדני (מודיקנא דא"א - משם ע"ב) **המקבלת:** לגולגלתא דנוק'.

ספר שמות

וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
 לָמָּה תִרְעַתָּה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶה
 שָׁלַחְתָּנִי: וּמֵאֵז בָּאתִי אֶל-פָּרְעָה
 לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ תִרַע לָעָם הַזֶּה וְהִצַּל
 לֹא-הִצַּלְתָּ אֶת-עַמְּךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
 מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ
 וּבֵיתוֹ בָּאוּ: ראובן שמעון לוי
 ויהודה: יששכר זבולן ובנימין: דן
 ונפתלי גרד ואשר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּתַרְסֵי
 סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּה
 הָאָרֶץ שִׁבְעַת לַיהוָה: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע
 שָׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאַסְפְּתָה
 אֶת־תְּבוּאָתָה:
 כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עַבְדֵי הֵם
 אֲשֶׁר־הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם
 אֱלִילִים וּפְסָל וּמִצְבֵּה לֹא־תִקְיִמוּ לָכֶם
 וְאָבֵן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת עֲלֵיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 אֶת־שִׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקִּדְשֵׁי תִירָאוּ
 אָנֹכִי יְהוָה:

אִם־בְּחִקְתִּי תִּלְכוּ וְאֶת־
 מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנִתְּתִי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם
 וְנִתְּנָה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשֵּׁדֶה יִתֵּן
 פְּרִי: וְהִשְׂיג לָכֶם דְּיִשׁ אֶת־בְּצִיר
 וּבְצִיר יִשְׂיג אֶת־זֶרַע וְאִכְלֹתֶם לַחֲמֻכֶם
 לְשֹׁבַע וַיִּשְׁבַּתֶם לְבִטָּח בְּאֶרְצְכֶם:
 וְכָל־מַעֲשֶׂךָ בְּקָר וּצְאֵן כָּל אֲשֶׁר־
 יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הַעֲשִׂירִי יִהְיֶה־
 קָדָשׁ לַיהוָה: לֹא יִבְקַר בֵּין־טוֹב לָרַע
 וְלֹא יְמִירְנוּ וְאִם־הִמְרֵנוּ יְמִירְנוּ וְהָיָה־
 הוּא וּתְמוֹרְתּוֹ יִהְיֶה־קָדָשׁ לֹא יִגְאָל:
 אֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי:

מוחא סתימאה	דיקנא דא"א
גבורה פנימוי	ועובר על פשע
הוד דחכמה	מתיקון ג' דא"א:
מקיף	מקור ההמשכה:
דחכמה	וי' דע"ב א' - אור
דחכמה	יוד דקס"א א' - כלי
המקבלת: לקרומה דאורא דנוק'.	הב-תר (מכתר עליון)
	אנדי (מודיקנא דא"א - משם ע"ב)

ספר במדבר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר
 סִינַי בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּאַחַד
 לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֵאמֹר: שָׂאוּ אֶת־רֹאשׁ
 כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם
 לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר
 לְגַלְגֹּלְתֶם: מִכֵּן עֲשֶׂרִים שָׁנָה וּמַעַלָּה

כָּל־יֵצֵא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם
 לְצַבְּאֹתָם אֹתָהּ וְאַהֲרֹן:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
 לֵאמֹר: אֵל־תְּכַבְּרִיתוּ אֶת־שֶׁבֶט
 מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם:
 וְזֹאת | עֲשׂוּ לָהֶם וְחִזּוּ וְלֹא יִמָּתוּ
 בְּגִשְׁתֶּם אֶת־קָדָשׁ הַקְּדָשִׁים אֹהֲרֹן

ספר שמואל

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמָתִים צוֹפִים
 מֵהַר אֶפְרָיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה
 בֶּן־יִרְחָם בֶּן־אֵלִיהוּא בֶּן־תָּחוּ בֶן־צוּף
 אֶפְרָתִי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם אַחַת חַנָּה
 וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִינָה וַיְהִי לַפְּנִינָה יְלָדִים
 וּלְחַנָּה אֵין יְלָדִים: וְעַלֹּה הָאִישׁ הַהוּא
 מִעִירוֹ מִיָּמִים | יָמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת
 וּלְזַבַּח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלָּה וְשָׁם שָׁנָי
 בְּנֵי־עָלֵי חֲפְנֵי וּפְנִיחָם כַּהֲנָיִם לַיהוָה:

הַכֹּל נָתַן אֲרוּנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
 אֲרוּנָה אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ:
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲרוּנָה לֹא כִּי־קָנֹו
 אֶקְנֶה מֵאוֹתְךָ בְּמַחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה
 לַיהוָה אֱלֹהֵי עֲלֹת חֲנָם וַיִּקֶּן דָּוִד
 אֶת־הַגִּזְרֹן וְאֶת־הַבֶּקֶר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים
 חֲמִשִּׁים: וַיְבֹן **שָׁם** דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 וַיַּעַל עֲלֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֶר יְהוָה לְאַרְצָן
 וַתַּעֲצֵר הַמִּנְפֶּה **מֵעַל** יִשְׂרָאֵל:

שמואל: שם-מלך מתיקון ח' דא"א: **דיקנא דא"א** יכבוש עונותינו מויל העליון

הי (דע"ב ב' - אור **הי** דקס"א ב' - כלי. **השפע:** שם-מלך (מכתר עליון) **דא"י** (מודיקנא דא"א - משם ע"ב) **המקבלת:** לעינא ימינא דנוק'.

מלכות פנימוי. דחכמה	מקיה	מינה דחכמה	מוחא סתימאה
חסד פנימוי. דכתר	מקיה	יסוד דכתר	

ספר מלכים

וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַיָּמִים
 וַיִּכְסְהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא
 יתם לוֹ: וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבְדָּיו יִבְקָשׂוּ
 לְאֹדְנֵי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה
 וְעַמְדָּה לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶה־לוֹ
 סִכְנֵת וְשֹׁכְבָה בְּחִיקָה וְתִם לְאֹדְנֵי
 הַמֶּלֶךְ: וַיִּבְקָשׂוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל
 גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וַיִּמְצְאוּ אֶת־אֲבִישָׁג

הַשְּׁוֹנֵמִית וַיָּבֵאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ:
 וַיְדַבֵּר אִתּוֹ מִטּוֹת וַיִּתֵּן
 אֶת־כֶּסֶאוֹ מֵעַל כֶּסֶף הַמֶּלְכִּים
 אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבֶבְלִ: וְשָׂנָא אֶת
 בְּגָדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד
 לְפָנָיו כָּל־יְמֵי חַיָּו: וַאֲרָחֲתוֹ
אַרְחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לוֹ מֵאֵת
 הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּו:

מלכים: את-י מתיקון ט' דא"א: **דיקנא דא"א** ותשליך במצולות ים כל הטאתם שערות שבין ב' המזלות: **הוד** פנימוי. דכתר

הי דע"ב ג' - אור **אלף** דקס"א ג' - כלי. **השפע:** א"י-ת"י (מכתר עליון) **דנאי** (מודיקנא דא"א - משם ע"ב) **המקבלת:** לעינא שמאלא דנוק'.

גבורה פנימוי. דכתר	מקיה	הוד דכתר	מוחא סתימאה
---------------------------	-------------	-----------------	--------------------

(מי שקורא כסידרו, יקרא את ספר ישעיה אחרי ספר יחזקאל)

ספר ישעיה

חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בן-אֲמוּן אֲשֶׁר חָזָה
עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי
עֲזִיָּהוּ יוֹתֵם אָחִיו יְחֻזְקִיָּהוּ מֶלֶכִי יְהוּדָה:
שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהַאֲזִינִי אָרֶץ כִּי יְהוָה
דִּבֶּר בְּנִים גְּדֹלָתִי וְרוּמָמְתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ
בִּי: יָדַע שׁוֹר קִנְהוֹ וַחֲמֹר אֲבוּס בְּעֻלּוֹ
יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עֲמִי לֹא הִתְבוּנָן:
כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ
הִחְדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים

לְפָנַי נְאֻם-יְהוָה כִּן יַעֲמֹד זְרַעְכֶם
וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ
וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ יָבֹא כָּל-בָּשָׂר
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה: וַיֵּצְאוּ
וְרָאוּ בְּפָנָי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים בִּי
כִּי תוֹלְעֵתֶם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא
תִכָּפֶה וְהָיוּ דִרְאוֹן **לְכָל-בָּשָׂר**:
וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ
יָבֹא כָּל-בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה:

ישעיה: ון-לל מתיקון י"ב דא"א: אשר נשבעת לאבותינו פומא **דיקנא דא"א**
מקור ההמשכה: **הי** (דע"ב ג' - אור **הי** דקס"א ג' - כלי.
השפע: וּל-וּל (מכתר עליון) **דינא** (מודיקנא דא"א - משם ע"ב) **המקבלת:** לפומא דנוק'.

ספר ירמיה

דְּבַרֵי יִרְמְיָהוּ בן-חֶלְקִיָּהוּ מִן-
הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעֵנְתוֹת
בְּאָרֶץ בְּנֵימִן: אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-
יְהוָה אֵלָיו בְּיָמֵי יְאֹשִׁיָּהוּ בֶן-
אֲמוּן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לְמָלְכוֹ: וַיְהִי בְיָמֵי יְהוֹיָקִים
בֶּן-יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד-
תֵּם עֲשִׂיתִי-עֲשָׂרָה שָׁנָה לְצַדִּיקְהוּ
בֶּן-יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד-

גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי:
וַיְדַבֵּר אֵתוֹ מִטּוֹת וַיִּתֵּן אֶת-כֶּסֶּאֱוֹ
מִפְּעֵל לְכֶסֶּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר
אֵתוֹ בְּבָבֶל: וַשָּׁנָה אֶת בְּגָדֵי
כְּלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד
כָּל-יָמָיו חֵיוֹ: וַאֲרַחֲתוֹ **אַרְחַת**
תָּמִיד נִתְּנָה-לּוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ-
בָּבֶל דְּבַר-יָוִם בְּיוֹמוֹ עַד-יָוִם
מוֹתוֹ כֹּל יָמָיו חֵיוֹ:

ירמיה: את-י מתיקון י' דא"א: תתן אמת לעקב שערות שבגרונן **דיקנא דא"א**
מקור ההמשכה: **הי** (דע"ב ג' - אור **הי** דקס"א ג' - כלי.
השפע: אַי-תַּי (מכתר עליון) **דניא** (מודיקנא דא"א - משם ע"ב) **המקבלת:** לנוקבא דחוטמא דנוק'.

בְּאוֹפְנִים: וְדַמּוֹת עַל־רַאשֵׁי הַחֵיהַ
 רָקִיעַ כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא נְטוּי עַל־
 רַאשֵׁיהֶם מְלַמַּעְלָה: וְתַחַת הַרָקִיעַ
 כְּנִפְיֵיהֶם יִשְׁרוֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחוֹתָהּ
 לְאִישׁ שְׂתָיִם מְכַסּוֹת לְהִנָּה וּלְאִישׁ
 שְׂתָיִם מְכַסּוֹת לְהִנָּה אֶת גְּוִיתֵיהֶם:
 וְאַשְׁמַע אֶת־קוֹל כְּנִפְיֵיהֶם כְּקוֹל
 מַיִם רַבִּים כְּקוֹל־שֹׁדֵי בְּלִבְתָּם קוֹל
 הַמַּלְאָה כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה
 כְּנִפְיָהֶן: וַיְהִי־קוֹל מַעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר
 עַל־רַאשֵׁם בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶן:
 וּבַמַּעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל־רַאשֵׁם
 כְּמַרְאֵה אֶבֶן־סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף וְעַל
 דְּמוֹת הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמַרְאֵה אֲדָם
 עָלָיו מְלַמַּעְלָה: וְאַרְאֵ | כְּעֵין חַשְׁמַל
 כְּמַרְאֵה־אִישׁ בֵּית־לָהּ סָבִיב כְּמַרְאֵה
 מְתַנָּו וּלְמַעְלָה וּכְמַרְאֵה מְתַנָּו

וּלְמַטָּה רְאִיתִי כְּמַרְאֵה־אִישׁ וְנִנְה לּוֹ
 סָבִיב: כְּמַרְאֵה הַקְּנָשֶׁת אֲשֶׁר יְהִיָּה
 בְּעַנְן בַּיּוֹם הַזֶּה שֶׁם כֵּן מַרְאֵה הַנִּנְה
 סָבִיב הוּא מַרְאֵה דְּמוֹת כְּבוֹד־
 יְהוָה וְאַרְאֵה וְאַפְּל עַל־פְּנֵי וְאַשְׁמַע
 קוֹל מְדַבֵּר:

וַתִּשְׁאַנְנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעִישׁ גָּדוֹל בְּרוּד כְּבוֹד־יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ:
 וּכְבֹאת־נִנְבָה חֲמִשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת
 אֶלְפִים מִדָּה וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה שְׁעַר
 שְׂמֵעוֹן אֶחָד שְׁעַר יִשְׁשַׁכָּר אֶחָד
 שְׁעַר זְבוּלָן אֶחָד: פְּאֵת־זִמְהָ חֲמִשׁ
 מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים שְׁעָרֵיהֶם
 שְׁלֹשָׁה שְׁעַר גָּד אֶחָד שְׁעַר אֲשֶׁר
 אֶחָד שְׁעַר נִפְתָּלִי אֶחָד: סָבִיב
שְׂמֵנָה עֲשָׂר אֶלְפָּה וְשֵׁם־הָעִיר מִיּוֹם
יְהוָה | שְׂפָתָה:

מוחא סתימאה מתיקון י"א דא"א: **יחזקאל: שְׂתָיִת** חסד לאברהם שערות שבגרון (שוים) **וי** דע"ב ג' - אור **דיקנא דא"א**

פנימיו. **נצה** דכתר מקיף **ת"ת** דכתר **יוד** דקס"א ג' - כלי. **השפע:** שׂי-חָה (מוכתר עליון) **דיאנ** (מודיקנא דא"א - משם ע"ב) **המקבלת:** לנוקבא שמאלא דחוטמא דנוק'.

(למי שקורא כסידרו)

ספר ישעיה

חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בן-אֲמוּן אֲשֶׁר חָזָה
עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי
עֲזִיָּהוּ יוֹתֵם אָחִיו יְחֻזְקִיָּהוּ מֶלֶכִי יְהוּדָה:
שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי יְהוָה
דִּבֶּר בְּנִים גְּדֹלָתִי וְרוֹמְמֹתַי וְהֵם פָּשְׁעוּ
כִּי יָדַע שׁוֹר קִנְהוֹ וַחֲמוֹר אִבּוֹם בְּעַלְיוֹ
יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עַמִּי לֹא הִתְבוֹנֵן:
כִּי כַאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ
הִחְדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים

לְפָנַי נְאֻם-יְהוָה כִּן יַעֲמִד זְרַעְכֶם
וְשִׁמְכֶם: וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ
וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ יָבֹא כָּל-בָּשָׂר
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה: וַיֵּצְאוּ
וְרָאוּ בְּפָגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפְּשָׁעִים כִּי
כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא
תִכָּפֶה וְהָיוּ דִרְאוֹן **לְכָל-בָּשָׂר**:
וְהָיָה מִדֵּי-חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ וּמִדֵּי שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ
יָבֹא כָּל-בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנַי אָמַר יְהוָה:

ישעיה: וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ מתיקון י"ב דא"א: אשר נשבעת לאבותינו פומא די קנא דא"א

מקור ההמשכה: הוי (L) דע"ב ג' - אור הוי דקס"א ג' - כלי.

השפע: וַיֵּצְאוּ וְרָאוּ (מכתר עליון) דינא (מודיקנא דא"א - משם ע"ב) המקבלת: לפומא דנוק'.

מוחא סתימאה גבורה דכתר מקיף הוד דכתר פנימיו.

ובסגולת י"ב ספרים אחרים, ימשכו מג' שמות אהי"ה די"ב תיקוני דינא דו"א, י"ב אורות שהם י"ב צירופים האחרונים מכ"ד צירופי אדנ"י, י"ב תכשיטין לי"ב פירקון דדרוזעין ושוקין דנוק' קדישא דו"א:

תרי עשר

יש שסופרים כל ספרי תרי עשר כספר אחד, ומתחילים בהושע ומוסיפים חבקוק ומסיימים במלאכי. ויש שכל ספר מתרי עשר קוראים תחילתו וסופו.

ספר הושע

דִּבְרֵי-יְהוָה | אֲשֶׁר הָיָה אֵל-
הוֹשֵׁעַ בֶּן-בְּאֵרִי
בְּיָמֵי עֲזִיָּהוּ יוֹתֵם אָחִיו יְחֻזְקִיָּהוּ מֶלֶכִי
יְהוּדָה וּבְיָמַי יִרְבְּעוּ בֶן-יֹאשׁ מֶלֶךְ-
יִשְׂרָאֵל: תַּחֲלֵת דִּבְרֵי-יְהוָה בְּהוֹשֵׁעַ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל-הוֹשֵׁעַ לֵךְ קַח-לָךְ
אִשָּׁת זְנוּנִים וַיִּלְדֵי זְנוּנִים כִּי-זָנָה תִּזְנֶה
הָאָרֶץ מֵאֲחֵרֵי יְהוָה: וַיִּלְךְ וַיִּקַּח אֶת-

גָּמַר בְּתִדְבָלָיִם וַתִּתֵּר וַתִּלְדֵּלּוּ בֵּן:
יָשְׁבוּ יֹשְׁבֵי בְעָלוֹ יִחְזוּ דָגָן וַיִּפְרְחוּ
כַּנְּפֵן זָכְרוּ כִּיִּין לְבָנוֹן: אֶפְרָיִם מֵהֶ-לִּי
עוֹד לְעַצְבִּים אֲנִי עֲנִיתִי וַאֲשׁוּרְנוֹ אֲנִי
כַּבְּרוּשׁ רַעֲנָן מִמֶּנִּי פְרוּדָה נִמְצְאָה: מִי
חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹהֵי נֶבֶז וַיִּדְעוּ כִּי-יִשְׂרָאֵל
דִּרְכֵי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים
יִכְשְׁלוּ בָּם:

הַמִּזְבֵּחַ: וְהָיָה כָּל־סִיר בִּירוּשָׁלַם
 וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ
 כָּל־הַזִּנְבָחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבְשָׂלוֹ
 בָּהֶם וְלֹא־יְהִיָּה כִנְעָנִי עוֹד בְּבֵית־
 יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

זֹאת תְּהִי־הַטָּהָר מִצָּרִים וְחַטָּאת
 כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחַג אֶת־
 חַג הַסִּפּוֹת: בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי־עַל־
 מִצְלֹת הַסּוּם קֹדֶשׁ לַיהוָה וְהָיָה
 הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי

ספר מלאכי

אוֹתוֹ בְּחָרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים
 וּמִשְׁפָּטִים: הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם
 אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה
 הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: וְהַשֵּׁיב לִב־אֲבוֹת
 עַל־בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם פֶּן־
 אָבֹא וְהִכִּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חֵרֶם:
 הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לִפְנֵי
 בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

מִשָּׂא דְּבַר־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
מִלְאָכִי: אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם
 אֶמַר יְהוָה וְאָמַרְתֶּם בְּפִי אֶהְבֵּתָנוּ
 הֲלוֹא־אֶח עִשּׂוּ לִיעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה
 וְאֶהֱב אֶת־יעֲקֹב: וְאֶת־עִשּׂוּ שִׁנְאַתִּי
 וְאֲשִׁים אֶת־הָרִיו שְׂמֵמָה וְאֶת־נַחְלָתוֹ
 לְתַנּוֹת מַדְבָּר:
 זְכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי

תרי עשר: לך-הן מתיקון א' דו"א שהוא הארת תיקון א' דא"א, שערות שבמיצר הדיקנא הנקרא (בא"א) **אל** ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **אל** **א** דאהי"ה א' - כלי (מקור החמשכה). **השפע:** לך-בן (מכתר עליון) נאדי (מדיקנא דו"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק קמא דדרועא ימינא דנוק'.

כתובים

מגילת רות

וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי־מוֹאָב וַיְהִיו־שָׁם: וַיָּמָת
 אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשְׂאָר הִיא וּשְׁנֵי
 בָנֶיהָ: וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֻבּוֹת
 שֵׁם הָאֶחָת עֲרָפָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רֹת
 וַיָּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים: וַיָּמָתוּ גַם־
 שְׁנֵיהֶם מִחֲלוֹן וּכְלִיזָן וַתִּשְׂאָר הָאִשָּׁה

וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁשָּׁט הַשְּׂפָטִים וַיְהִי רָעַב
 בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם
 יְהוּדָה לָגוֹר בְּשְׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ
 וּשְׁנֵי בָנָיו: וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם
 אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי־בָנָיו | מִחֲלוֹן
 וּכְלִיזָן אֶפְרָתִים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה

וְרָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב: וְעַמִּינָדָב
 הוֹלִיד אֶת־נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד אֶת־
 שְׁלֹמֹה: וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת־בָּעֹז וּבָעֹז
 הוֹלִיד אֶת־עֹבֵד: וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־

יִשְׂי וְיִשְׂי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:
 וַיִּשְׁלֹם יְהוָה פְּעֻלָּתוֹ וַתְּהִי מִשְׁבַּרְתָּו:
 שְׁלֹמֹה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־
 בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת־כַּנְּפָיו:

רות: **הַדָּ-אֵת** מתיקון ב' דו"א שהוא הארת תיקון ב' דא"א, שפה עליונה הנקרא (בא"א) **רהום** ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **ה** (7) דאהי"ה א' - כלי (מקור ההמשכה).
השפע: הָא-דָת (מכתר עליון) נאיד (מדיקנא דו"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק קמא דדרועא שמאלא דנוק'.

ספר תהילים

אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר | לֹא הָלַךְ:
 בַּעֲצַת רְשָׁעִים
 וּבְדַרְךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לָצִים
 לֹא יָשָׁב: כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חָפְצוֹ
 וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלֵה: וְהָיָה
 כְּעֵץ שָׁתוּל עַל־פְּלִי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִיו |
 יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר־
 יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ: לֹא־כֵן הַרְשָׁעִים כִּי
 אִם־כַּמֵּץ אֲשֶׁר־תִּדְפְּנוּ רוּחַ: עַל־כֵּן |
 לֹא־יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים

בַּעֲדַת צְדִיקִים: כִּי־יִדַע יְהוָה דַּרְךְ:
 צְדִיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֵד:
 תִּלְלוּיָהּ | תִּלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ
 תִּלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֶזוֹ: תִּלְלוּהוּ
 בַּגְּבוּרָתוֹ תִּלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ:
 תִּלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר תִּלְלוּהוּ בַּנִּבֵּל
 וּכְנֹר: תִּלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחֹל תִּלְלוּהוּ
 בַּמִּנִּים וְעֹגֵב: תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־
 שִׁמְעַ תִּלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל
 תִּנְשָׁמָה תִּתְהַלַּל יְהוָה תִּלְלוּיָהּ:

תהילים: **תַּת־יָהּ** מתיקון ג' דו"א שהוא הארת תיקון ג' דא"א, אורחא דשפה עליונה הנקרא (בא"א) **והנון** ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **י** **והנון** (מקור ההמשכה).
השפע: תַי-תָת (מכתר עליון) נדא"י (מדיקנא דו"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שני דדרועא ימינא דנוק'.

ספר איוב

אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ־עֹזַי אִיּוֹב שָׁמוֹ
 וְהָיָה | הָאִישׁ הַהוּא תָם וַיִּשָׁר
 וַיִּירָא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע: וַיּוֹלְדוּ לוֹ
 שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: וַיְהִי מְקַנְהוּ
 שִׁבְעַת אֶלְפֵי־צֹאן וְשִׁלְשַׁת אֶלְפֵי

גְּמָלִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת צֹמֵד־בָּקָר וַחֲמִשׁ
 מֵאוֹת אֶתְנֹנוֹת וְעֵבֶדָה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי
 הָאִישׁ הַהוּא גָדוֹל מִכָּל־בְּנֵי־קָדָם:
 וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת
 כְּבָנוֹת אִיּוֹב בְּכָל־הָאָרֶץ וַיִּתֵּן

לָהֶם אֲבִיָּתָם נִחְלָה בְּתוֹךְ : וַיִּרְאֶה אֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּנֵי בָנָיו
 אַחֵיהֶם: וַיְהִי אֵיזֹב אַחֲרֵי־זֹאת אַרְבָּעָה דָרוֹת: וַיָּמָת **אֵיזֹב**
 מֵאָה וְאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּרְאֶה קָרִי זָקֵן וְשִׁבְעַת יָמִים:

אֵיזֹב

מתיקון ד' דו"א שהוא הארת תיקון ד' דא"א, שפה תחתונה הנקרא (בא"א)

מתיקון ד' דו"א שהוא תיקון א' דו"א הנקרא

ה (L) דאהי"ה א' - כלי (מקור ההמשכה).

אֵיזֹב

הוא גם הוא (בו"א)

השפע: אן-בַע (מכתר עליון) נדיא (מדיקנא דו"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שני דדרועא שמאלא דנוק'.

ספר משלי

משלי

פְּלֹדָה: בַּפֶּה פָּרְשָׁה לְעַנִּי וַיְדִיחַ שְׁלֹחָה
 לְאֲבִיוֹן: לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג
 כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבָּשׁ שָׁנִים: מִרְבָּדִים
 עָשְׂתָה־לָּהּ נֶשֶׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה:
 נֹדַע בַּשְּׁעָרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם־
 זָקֵן־אֶרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וְתַמְכֹּר
 וְחָגוּר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי: עֹז־וְהִדְרָר לְבוּשָׁה
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פִּתְחָה
 בְּחָכְמָה וְתוֹרַת־חָסֵד עַל־לְשׁוֹנָה:
 צוֹפִיָּה **בְּתִיב** הִלְכוֹת קָרִי הִלְיָכוֹת בֵּיתָהּ
 וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בָנֶיהָ
 וַיִּאֲשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיִּהְלְלֶהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת
 עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל־כַּלְנֶה: שִׁקָּר
 חֲחֹן וְהִבֵּל תִּיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת־יְהוָה
 הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ־**לָהּ** מִפְּרֵי יְדֵיהָ
 וַיִּתְהַלְלוּהָ בַּשְּׁעָרִים מַעֲשֵׂיהָ:
 מְלֹךְ בֶּן־דָּוִד מְלֹךְ יִשְׂרָאֵל: לְדַעַת חָכְמָה
 וּמוֹסֵר לְהַבִּין אִמְרֵי בִינָה: לְקַחַת
 מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִשְׁרִים:
 אִשְׁת־חֵיל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּנִינִים
 מְכָרָה: בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל
 לֹא יִחְסֹר: גִּמְלַתְהוּ טוֹב וְלֹא־רָע
 כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ: הִרְשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים
 וְתַעַשׂ בְּחַפְזָא כַּפִּיהָ: הִיָּתָה כְּאֲנִיּוֹת
 סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תָּבִיא לְחֶמְהָ: וְתִקֵּם |
 בְּעוֹד לַיְלָה וְתִתֵּן מַרְפֵּי לְבֵיתָהּ וְחֹק
 לְנַעֲרֹתֶיהָ: זָמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחֶהּ
 מִפְּרֵי כַּפִּיהָ **בְּתִיב** נִטַּע קָרִי נִטְעָה
 פָּרִים: חָגְרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה וְתִאֲמִין
 זְרוּעֹתֶיהָ: טַעַמָּה כִּי־טוֹב סָחְרָה לֹא־
 יִכְבֶּה **בְּתִיב** בְּלִיל קָרִי בְּלִילָה נִרְהָ:
 יְדֵיהָ שְׁלֹחָה בְּכִישׁוֹר וְכַפִּיהָ תִּמְכוּ

משלי:

לח-במ מתיקון ה' דו"א שהוא הארת תיקון ה' דא"א, אורחא שבאמצע הזקן, הנקרא (בא"א)

הוא תיקון א' דו"א הנקרא

אפים

שערות שבמצר הזקן עד כנגד שפה העליונה, ונקרא עתה גם הוא (בו"א)

אפים

דאהי"ה ב' - כלי (מקור ההמשכה).

השפע: לָב-הָמ (מכתר עליון) ניאד (מדיקנא דו"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שלישי דדרועא ימינא דנוק'.

ספר קהלת

דְּבַרֵי קהלת בֵּן־דָּוִד מְלֶכֶה
 בִּירוּשָׁלַם: הֵבֵל הֵבֵלִים
 אָמַר קהלת הֵבֵל הֵבֵלִים הֵבֵל הַכֹּל:
 מִה־יִתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעֵמַל
 תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
 וַיִּיתֶר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סִפְרִים
 הַרְבֵּה אֵין קֶץ וְלֹהֵג הַרְבֵּה יִגְעַת בְּשָׂר:

סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים
 יֵרָא וְאֶת־מִצּוֹתָיו שְׂמֹר כִּי־זָה כָּל־
 הָאָדָם: כִּי **אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים**
 יֵבֵא בְּמִשְׁפֵּט עַל כָּל־נְעֻלָם אִם־טוֹב
וְאִם־רָע:

סוֹף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יֵרָא
 וְאֶת־מִצּוֹתָיו שְׂמֹר כִּי־זָה כָּל־הָאָדָם:

קהלת: אֶת־יָם מתיקון ו' דז"א שהוא הארת תיקון ו' דא"א, מרחב הלחיים, הנקרא (בא"א) **ורב הסד**
 שהוא תיקון ב' דז"א הנקרא **אפים** שערות העליונה ותחתונה, ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **ורב הסד**
ה (7) דאהי"ה ב' - כלי (מקור ההמשכה).

השפע: אן-תם (מכתר עליון) נידא (מדיקנא דז"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שלישי דדרועא שמאלא דנוק'.

ספר שיר השירים

שיר השירים אֲשֶׁר
 לְשִׁלְמָה:
 מְנַשִּׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים
 הִדִּיק מַיִן: לְרִיחַ שְׁמִנֶה
 טוֹבִים שָׁמֶן תוֹרַק שְׁמֶה
 עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבֹּד:
 בְּרַמִּי שְׁלִי לְפָנַי הָאֵלֶף לָךְ

שְׁלֹמֹה וּמֵאֲתָיִם לְנָטְרִים אֶת־פְּרִי:
 הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים
 לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי: בְּרַח | **דְּוָדִי**
 וְדַמְהֶלֶךְ לְעַבְדִּי אֹו לְעֹפֵר הָאֵילִים
 עַל **הָרִי בְּשָׁמַיִם:**
 הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגַנִּים חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים
 לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעֵנִי:

שיר השירים: דָּוִד־רָנָה מתיקון ז' דז"א שהוא הארת תיקון ז' דא"א, תרין תפוחין קדישין, הנקרא (בא"א) **ואמת**
 שהוא תיקון ג' דז"א הנקרא **ורב הסד** שערות שבאורחא דתחות חוטמא, ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **ואמת**
י דאהי"ה ב' - כלי (מקור ההמשכה).

השפע: דת-י (מכתר עליון) יאדנ (מדיקנא דז"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק קמא דירכא ימינא דנוק'.

ספר איכה

איכה | יֹשְׁבֵה בְדָד הָעִיר רַבָּתִי
 עִם הֵיטָה כְּאֵלְמָנָה

רַבָּתִי בְּגוֹזִים שָׁרְתִי בְּמִדְיָנוֹת
 הֵיטָה לָמָס: כָּבוֹ תִבְכֶּה בְּלִילָה

וְדַמְעָתָהּ עַל לַחֲיָהּ אֵינֶן-לָהּ מִנְחָם
 מִכָּל-אֲהַבֶּיהָ כָּל-רַעֲיָהּ בָּגְדוּ בָּהּ
 הָיוּ לָהּ לְאִיבִים: גִּלְתָּהּ יְהוּדָה
 מֵעַנִּי וּמִרַב עֲבָדָה הִיא יֹשְׁבָה
 בְּגוֹלָם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל-רֹדְפֶיהָ
 הַשְׁיִגוּהָ בֵּין הַמְצָרִים:
 לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכַּחַנו תַּעֲזֹבֵנוּ
 לְאָרֶץ יָמִים: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ כְּתִיב וּנְשׁוּבָה
 חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: כִּי אִם-
 מָאֵס מְאֹסְתָנוּ קִצְפֹת עָלֵינוּ
 עַד-מָאֵד:
 הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה | אֵלֶיךָ כְּתִיב וּנְשׁוּבָה
 קְרִי וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

איכה: אִם-עַד מותיקון ח' דז"א שהוא הארת תיקון ח' דא"א, מול העליון, הנקרא (בא"א) **נוצר חסד**
 שהוא תיקון ד' דז"א הנקרא **נושא עון** שערות שבמרחב הלחיים, ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **נוצר חסד**
 ה (L) דאהי"ה ב' - כלי (מקור ההמשכה).

השפע: אֶע-מַךְ (מכתר עליון) יאנד (מדיקנא דז"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק קמא דירכא שמאלא דנוק'.

ספר דניאל

בַּשָּׁנָה שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים
 מֶלֶךְ - יְהוּדָה בָּא
 נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַיִּצַר
 עָלֶיהָ: וַיִּתֵּן אֲדָנָי בְּיָדוֹ אֶת-יְהוֹיָקִים
 מֶלֶךְ-יְהוּדָה וּמִקְצַת כְּלֵי בַיִת-
 הָאֱלֹהִים וַיְבִיאֵם אֶרֶץ-שֹׁנְעַר בֵּית
 אֱלֹהָיו וְאֶת-הַכֵּלִים הֵבִיא בַיִת אוֹצֵר
 אֱלֹהָיו: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַשְׁפְּנָי רַב
 סְרִיסָיו לְהַבְיֵא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִזֹּרַע
 הַמְּלוּכָה וּמִן-הַפְּרִתִּים:
 וּמֵעַתָּה הוֹסֵר הַתְּמִיד וְלִתְּת שְׁקוּיָן
 שְׁמֵם יָמִים אֶלְפָּה מְאֹתִים וְתִשְׁעִים:
 אֲשֶׁרֵי הַמְּחֻכָּה וַיִּגְיַע לְיָמִים אֶלְפָּה
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה: וְאֶתְּהָ
 לָד: לְקַץ וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֹד לְגִרְלָהּ
 לְקַץ תִּימִין:

דניאל: לָד-לָץ מותיקון ט' דז"א שהוא הארת תיקון ט' דא"א, שערות שבין ב' המזלות, הנקרא (בא"א) **לאלפים**
 שהוא תיקון ה' דז"א הנקרא **ופשע** תרין תפוחין סמוקין, ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **לאלפים**
 א דאהי"ה ג' - כלי (מקור ההמשכה).

השפע: לָל-דָּץ (מכתר עליון) ידאנ (מדיקנא דז"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שני דירכא ימינא דנוק'.

ספר אסתר

וַיְהִי בַיּוֹם אַחֲשֵׁרוּשׁ הוּא אַחֲשֵׁרוּשׁ
 הַמֶּלֶךְ מֵהֵדוּ וְעַד-כּוֹשׁ שִׁבְעַ
 וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: בַּיּוֹם הַהוּם
 כְּשֶׁבַת | הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוּשׁ עַל כִּסֵּא

מִלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה:
 בְּשֵׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה
 לְכָל־שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל | פָּרַס וּמְדֵי
 הַפְּרָתָיִם וְשָׂרֵי הַמְּדִינֹת לְפָנָיו:
 וַיִּשָּׂם הַמֶּלֶךְ כְּתִיב אַחֲשֶׁר־שׁ קָרִי
 אַחֲשֻׁרוּשׁ | מִמֶּם עַל־הָאָרֶץ וְאֵי
 הַיָּם: וְכָל־מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ

וּפְרִשְׁתָּ גְדֻלַּת מְרָדְכִי אֲשֶׁר גְּדָלוֹ
 הַמֶּלֶךְ הֵלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
 הַבְּרִי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפָרַס:
 כִּי | מְרָדְכִי הִיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמַלְכֶךָ
 אַחֲשֻׁרוּשׁ וְגָדוֹל לִיְהוּדִים וּרְצוּי לְרַב
 אֶחָיו דָּרָשׁ מִזֶּבֶל לְעַמּוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם
 לְכָל־זְרָעוֹ:

אסתר: מִן־לֵךְ מותיקון ו' דז"א שהוא הארת תיקון ו' דא"א, שערות שבגרון, הנקרא (בא"א) **נושא עון**
 שהוא תיקון ו' דז"א הנקרא **ונקה** חצי עובי הזקן הנגלה, ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **נושא עון**
ה (7) דאהי"ה ג' - כלי (מקור ההמשכה).

השפע: מל-יל (מכתר עליון) **ידנא** (מדיקנא דז"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שני דירכא שמאלא דנוק'.

ספר עזרא ונחמיה

וּבְשֵׁנַת אַחַת לְכוּרֶשׁ מֶלֶךְ
 פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר־יְהוָה
 מִפִּי יִרְמְיָה הַעֵיר יְהוָה אֶת־
 רוּחַ כְּרֶשׁ מֶלֶךְ־פָּרַס וַיַּעֲבֹר־קוֹל
 בְּכָל־מְלָכוֹתָיו וְגַם־בְּמִכְתָּב לְאֹמְרֵי:
 כֹּה אָמַר כְּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס כֹּל
 מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקֵד עָלַי לְבָנוֹת־לִי
 בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: מִי־
 בָּכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהִי אֱלֹהֵיוֹ עַמּוֹ

וַיַּעַל לִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיִּבֶן
 אֶת־בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם:
 זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהֵי עַל גְּאֻלֵי הַכְּהֻנָּה
 וּבְרִית הַכְּהֻנָּה וְהַלְוִיִּם:
 וְטַהֲרֹתִים מִכָּל נֶכֶר וְאֶעֱמִידָה
 מִשְׁמֵרוֹת לְכַהֲנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ
 בְּמִלְאכְתּוֹ:
 וּלְקָרְבָן הָעֵצִים בְּעֵתִים מְזֻמָּנוֹת
 וּלְבַבּוּרִים זָכְרָה לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה:

עזרא: הַמ־אֵי מותיקון ו"א דז"א שהוא הארת תיקון ו"א דא"א, שערות שבגרון (שוויים), הנקרא (בא"א) **ופשע**
 שהוא תיקון ו' דז"א הנקרא **פוקד** הפה הפנוי משערות, ונקרא עתה גם הוא (בו"א) **ופשע**
י דאהי"ה ג' - כלי (מקור ההמשכה).

השפע: הָאֵ־מִי (מכתר עליון) **ינאד** (מדיקנא דז"א - משם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שלישי דירכא ימינא דנוק'.

ספר דברי הימים

רוח כֹּוֹרֵשׁ מִלֶּךְ־פָּרֶם וַיַּעֲבֹר־קוֹל
 בְּכָל־מְלָכוֹתָו וְגַם־בְּמִכְתָּב לְאָמֹר:
 כֹּה־אָמַר כֹּוֹרֵשׁ | מִלֶּךְ־פָּרֶם
 כָּל־מְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה
 אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא־פָקַד עָלַי
 לְבָנוֹת־לֹו בַּיַּת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר
 בַּיהוּדָה מִי־בָכֶם מִכָּל־עַמּוֹ יְהוָה
 אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל:

אָדָם נֶשֶׁת אָנוּשׁ: קִיָּן מִהַלְלָאֵל
 יָרַד: חֲנוּךְ מִתּוֹשְׁלַח לְמֹד:
 לְמִלְאוֹת דְּבַר־יְהוָה בְּפִי יְרֻמְיָהוּ
 עַד־רָצְתָה הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתוֹתֶיהָ
 כָּל־יָמָי הַשָּׁמָה שִׁבְתָה לְמִלְאוֹת
 שְׁבָעִים שָׁנָה: וּבְשָׁנַת אַחַת לְכוֹרֵשׁ
 מִלֶּךְ־פָּרֶם לְבָלוֹת דְּבַר־יְהוָה
 בְּפִי יְרֻמְיָהוּ הָעִיר יְהוָה אֶת־

דברי הימים: אָר־עַו מתיקון י"ב דז"א שהוא הארת תיקון י"ב דא"א, פומא, הנקרא (בא"א) **והטאה**
 שהוא תיקון ח' דז"א הנקרא **על שלשים** שערות קטנות דחפיין על גרונא, ונקרא עתה גם הוא (בז"א) **והטאה**
ה (דאהי"ה ג' - כלי) (מקור ההמשכה).
השפע: אַע־רָן (מכתר עליון) ינדא (מדיקנא דז"א - מושם אהי"ה) **המקבלת:** לפרק שלישי דירכא שמאלא דנוק'.

בקומך למשפט על פירות האילן הקדוש,
 ובכח סגולת לימודנו הלילה הזה נזכה ונחיה
 ונירש נחלת עבדי ה' וצדקתם ולא ימוש
 ספר התורה הזה מפינו ומפי זרענו ומפי זרע
 זרענו כדבר שנאמר ואני זאת בריתי אותם
 וכו' ואשר קמטנו שינה מעינינו נהר יוצק
 יסודינו כדבר שנאמר אשר קומטו בלא
 עת נהר יוצק יסודם אני בצדק אחזה פניך
 אשבעה בהקיץ תמונתך ופרוש עלינו סוכת
 שלומך מראשית השנה עד אחרית שנה
 ובצל כנפיד נחסה ונתלונן להציל ממוות
 נפשנו ולחיותנו חיים של שלום ורחמים
 דשנים ורעננים ולא יכרת כל בשר עוד.

זמשם יושפע לנו בני מלכים בני רחל אמנו
 שפע ישועה ורחמים לכפר בעדנו ולטהרנו
 מניווול זוהמת הנחש, ולהוציא כל ניצוצי
 תורתנו ומעשנו הטוב אשר נרדו הלכו בעוון
 פשענו אל גבול הרשעה חיל בלע ויקיאנו
 מבטנו יורישנו אל בכח לימודנו בלילה
 הזאת, ונזכה להיות משושבינה דמטרוניתא
 ומבני היכלא ויעלה ויבוא ויגיע וירצה וישמע
 ויפקד ויזכר וזכרוננו לטובה לפניך לחותמנו
 בספר זכרון ורחמים ומזיו שפעך אשר תשפע
 בשכינת עוזך לבנים תביא לנפשנו רוחנו
 ונשמנתנו ולטהר פגמנו אשר פגמנו בכבוד
 תורתך התמימה ותוציא לאור משפטינו

סדר קריאת שמע על המטה

(לסיים לפני חצות הלילה)

וְכֹלֵא קָמִיָּה כְּלֵא. וְהִרְיֵי מִמְּלִיכוֹ
עַל-כָּל-אֲבָר וְאֲבָר וְגִיד וְגִיד מִרַמ"ח
אֲבָרִים וְשֵׁם"ה גִּידִים שֶׁל גּוּפִי וְנַפְשִׁי,
רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, מְלָכוֹת גְּמוּרָה וְשִׁלְמָה,
וְהִרְיֵי עֶבֶד לֵה' יִתְבָּרֵךְ. וְהוּא בְּרַחֲמָיו
יִזְכְּנֵי לְעֶבְדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם וְנִפְשׁ חֲפִצָּה,
אָמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן:

לְשֵׁם יְחִוֵּד קְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא
וְשִׁבְיָתִיָּה, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, וּרְחִימוֹ
וּדְחִילוֹ, לְיִחְדָּא שֵׁם יו"ד ה"י בְּאוֹתֵיזוֹת
וְא"ו ה"י בְּיִחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל. הִרְיֵי מְקַבֵּל עָלֵי אֱלֹהוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ וְאַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ, וְהִרְיֵי יִרְאָה
מִמֶּנּוּ בְּגִין דְּאִיהוּ רַב וְשִׁלִּיט עַל כָּלֵא.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְחִיד

ואומר בלחש - בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוֹתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

אֱלֹהֵיכֶם (יבטא היטב את העי"ן) וְלְעֶבְדוֹ
בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפֹּת דְגָנְךָ (לא תגנוב), וְתִירַשְׁךָ
וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדְּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ
וְאֶכְלֹתָ וְשִׂבַּעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן
יִפְתָּח לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וְעִבַדְתֶּם
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם:
וְחָרָה (יפסיק מעט) אַף-יְהוָה יְחִיד וְהִי
בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה
מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
וְאֶבְדַּתֶּם מִהָרָה (לא תרצח) מֵעַל
הָאָרֶץ הַטְּבֵּה אֲשֶׁר יְהוָה יְחִיד וְהִי נָתַן
לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת-יְדְבְרֵי אֱלֹהֵי עַל-

וְאַהֲבָתָּה (יכוין לקיים מצות עשה של
אהבת ה') אֶת יְהוָה יְחִיד וְהִי אֱלֹהֵיךָ
(לא תשא), בְּכָל-לְבַבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ תְהִדְבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם (יפסיק מעט)
עַל-לְבַבְךָ: וְשִׁנַּנְתֶּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֻכְתְּךָ
בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתֶּם
לְאוֹת עַל-יְדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין
עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
(לא תחמוד) וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּהָ אֶתְכֶם הַיּוֹם, (יפסיק
מעט) לְאַהֲבָתָה אֶת-יְהוָה יְחִיד וְהִי

תְּבִיט, וְשִׁלַּמַּת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
 אַתָּה יְהוָה יֵהוּאֲדָמָי יֵאֱהוּדוֹנָהי מַחֲסִי:
 לֵיל א': אָנָּה בְּכַח, גְּדֹלַת יְמִינְךָ,
 תִּתִּיר צְרוּרָה. (אב"ג ית"ץ):
 לֵיל ב': קִבֵּל רִנַּת, עֲמֻךְ. שִׁגְבָנוּ,
 טְהַרְנוּ נוֹרָא. (קר"ע שט"ץ):
 לֵיל ג': נָא גְבוּר, הוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ,
 כְּבַבַּת שְׁמַרְם. (נג"ד יב"ש):
 לֵיל ד': בְּרַכֵּם טְהַרְם, רַחֲמֵי
 צִדְקַתְךָ, תִּמְיֵד גְּמֻלָּם. (בט"ר צת"א):
 לֵיל ה': חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרַב טוֹבְךָ,
 נִהַל עֲדַתְךָ. (חק"ב טנ"ע):

לֵיל ו': יְחִיד גְּאֵה, לְעֲמֻךְ פְּנֵה,
 זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ. (יג"ל פז"ק):
 לֵיל שֶׁבַת: שְׁוֹעֵיתָנוּ קִבֵּל,
 וְשִׁמַּע צַעֲקוֹתָנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת.
 (שק"ו צי"ת):
 ואומר בלחש - בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:
 אַתָּה תִּקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן, כִּי עֵת
 לְחַנּוּנָהּ כִּי בָּא מוֹעֵד:
 דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם.
 (יחזור פסוק זה י"ב פעמים)

סדר ברכות השחר

(יברך אחרי חצות הלילה מאלהי נשמה, חוץ מברכות התורה)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
 שֶׁתְּחַזְרֶתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה,
 רַבָּה אֱמוּנָתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּאֲדָמָי יֵאֱהוּדוֹנָהי, אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קְדוּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו
 וְצוּנּוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהוּאֲדָמָי יֵאֱהוּדוֹנָהי, אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
 בְּחֻכְמָה. וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים.
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִסְתַּם אַחַד מֵהֶם

אוּ אִם יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר
 לְהִתְקַיֵּם אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יֵהוּאֲדָמָי יֵאֱהוּדוֹנָהי, רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר
 וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:
 (יסמוך אלהי נשמה לברכת אשר יצר)
 אֱלֹהֵי (יפסיק). נִשְׁמָה שְׁנַתְּתָּ בִּי
 טְהוֹרָה. אַתָּה בְּרָאֲתָהּ. אַתָּה יִצְרַתָּהּ.
 אַתָּה נִפְחַתָּהּ בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְרָהּ
 בְּקַרְבִּי. וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלְּהָ מִמֶּנִּי
 וּלְהַחְזִירָהּ בִּי לְעֲתִיד לָבֵא. כָּל זְמַן
 שֶׁתְּנַשְׁמָה בְּקַרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ

וּמְלָשׁוֹן הָרַע. מִדִּין קָשָׁה. וּמַבְעֵל
 דִּין קָשָׁה. בֵּין אֲשֶׁהוּא בֶן בְּרִית. וּבֵין
 אֲשֵׁינוּ בֶן בְּרִית.

וְזָכַן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם
 וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִמְּלָשׁוֹנוֹת, מִעֲדוֹת
 שִׁקָּר, מִשְׁנָאֵת הַבְּרִיּוֹת, מִעֲלִילָה,
 מִמִּיתָה מִשְׁנָה, מִחֲלָאִים רָעִים,
 מִמְּקָרִים רָעִים וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנָם:]

יוֹם לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
 וּבְעֵינַי כָּל רוּאֵי. וְגַמְלֵנִי חֲסָדִים
 טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ,
 גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם
 וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מִעֵזֵי פָנִים. וּמִעֲזוֹת
 פָּנִים. מֵאָדָם רָע. מִיֵּצֵר רָע. מִחֲבֵר
 רָע. מִשֹּׂכֵן רָע. מִפְּנֵעַ רָע. מִעֵין הָרַע.

סדר ברכות התורה

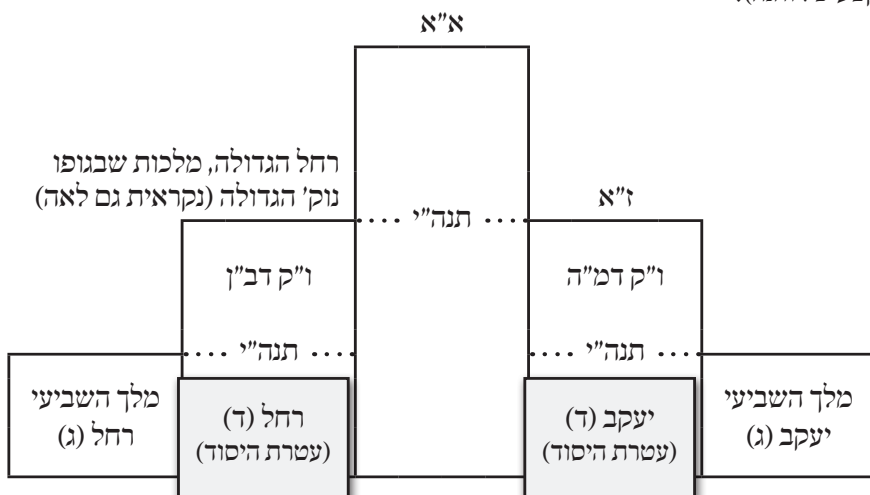
(יברך ברכות התורה אחרי עלות השחר)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ, אֱלֹהֵינוּ
 מִלְּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 הָעֲמִים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ אֵל מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֵל אֶהְרֹן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר
 כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמֹר
 לָהֶם: יְבָרְכֵךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֵךְ: יֵאָר
 יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: יִשָּׂא יְהוָה
 פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת
 שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ, אֱלֹהֵינוּ
 מִלְּךָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ עַל דְּבַרֵי תּוֹרָה:
 וְהֵעֲרַב נָא יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ
 אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַרֵי תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
 וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵינוּ
 צִאֲצָאֵינוּ בְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
 וְלוֹמְרֵי תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהוּ, הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הקדמה לאטב"ח

1. סידור הרש"ש: מ"טובים" עד "למען שמו" יעקב נתקן על ידי אבא (בעיקר יסוד דאבא), ומקומו בפנים דז"א. רחל נתקנת על סדר אטב"ח על ידי אימא בהארה, ומקומה באח' ז"א.
2. ע"ח שער אנ"כ פ"ו (ח"א דף צ"ב ע"ג):
 - א. הרב מתאר כאן את סדר בנין זו"ן בזמן יחוד או"א, עיבור, יניקה, גדלות וכו'.
 - ב. בכל שלב בתיקון, נתקן מ"ה החדש של אותו הפרט עם ב"ן. מ"ה החדש הגיע מטיפות מ"ד (דאבא) ומ"ן (דאימא).
 - ג. הנוק' שנתקנה היא מלכות דמ"ה וב"ן, ואחר כל השלבים הנז' נתקנת רק המלכות שבה, כלומר י"ס פרטיות של מלכות דנוק' בלבד.
 - ד. בשלב שני (במלת "טובים"), י"ס הפרטיות דמלכות דנוק' הופכות להיות עשר מלכויות פרטיות (עשר נקודות שורשיות) של הי"ס הכלליות של הנוק'. לאחר מכן, במערכת האטב"ח (בהארות), נשלים כל אחת מהנקודות השורשיות הנ"ל לי"ס, ועל ידי כך תבנה הנוק' בי"ס כלליות (בהארות).
 - ה. כל הנ"ל כשהנוק' עומדת אב"א עם ז"א.
3. נה"ש דף ז' ע"ד (אמצע הקטע של והנה):

- א. תיקון מלכויות דז"ת דב"ן על ידי ז"ת דמ"ה וט"ס דז"ת דב"ן חדשות (מהם יש ספק אם לקח עתיק את שבעה הכתרים שלהם).
- ב. המלכות שבגופם מקבלת חשבון ומספר מהמוחין שקיבל ז"א, שהם האותיות.
- ג. המלך השביעי, יעו"ר, הם מלכויות דמ"ה וב"ן, והם מקבלים את החשבון של האותיות שהם המוחין שהיו בו"ק.
- ד. יעו"ר עומדים כנגד עטרת היסוד של ו"ק דמ"ה (יעקב) ועטרת היסוד של ו"ק דב"ן (רחל). במערכת האטב"ח יעו"ר הנ"ל נבנים מהארת צלם דאימא (בו"ג), מהמוחין שהתפשטו בזו"ן הגדולים.
4. ע"ח שער יעקב ולאח פ"א (ח"ב דף נ"ח ע"א): יעקב ולאח הם אחורי או"א שנפלו לגובה נוק' רחל. תיקון יעקב על ידי יסוד דאבא, בפנים.

סיכום: בחינת אטב"ח עוסקת בנוק', היא יעו"ר דעטרת היסוד דו"ק דמ"ה וב"ן. בסמוך לה נתקן יעקב שהוא אחוריים דאבא שנפלו לגובה רחל, נוק' דז"א, והוא נתקן על ידי אבא, ובעיקר יסוד דאבא.

ענין "נקבה" - ארבעה זמנים בנוק' (שמתפרטים לשבע) מקורות:
 ע"ח ח"ב דף מ"ז סע"ג. בית לחם ח"ב דף נ"ג ע"ג ד"ה השישי.
 שעה"ק דף פ"ג ע"ב. מבו"ש דף נ"ד ע"א דרוש ח'.
 קטנה: עד 12 שנה ויום אחד (כולל), בנין הנוק' באטב"ח (לא קטנות אלא קטנה).
 נע"ר: באותו יום, עדיין לא ראויה לזיווג, יש לה רק ציר ודלת אחד.
 נערה: עד 12 שנה וחצי (כולל). בזמן הנסירה נעשה לה ציר ודלת שני.
 בוגרת: השלמת פרצופה, ראויה לזיווג.

ענין "נקבה" - ה' אחרונה או אדנו"ת מקורות:
 שעה"כ דף צ"ג רע"ג (ד' ראשי שנים), דף כ"ט ע"ב ד"ה ברוך (חול),
 דף כ"ח ע"א ד"ה ונחזור, דף כ"ח ע"ד ד"ה דע.
 הגהת השד"ח על דף צ"ג ע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' קי"ט, קי"ד.
 בא"ל ח"א דף ע"ג ע"א ד"ה ה' אחרונה.
 ש"ש ח"ג דף קכ"ד ע"ב אות ט', דף ל"ח ע"ב.

אטב"ח הלכה למעשה¹

הדרבה מעשית לכוונת אטב"ח בברכת אבות

הקדמה כללית, תיקון עשר ספירות דב"ן דז"א - ע"י מ"ה.

בעץ חיים שער אנ"ך פ"ו [דף צ"ב ע"ג, ובחסדי דוד אותיות: ע"א ע"ב], ביאר הרב [תחילה] את סדר תיקון ו"ק דב"ן דז"א, הנתקנים ע"י ו"ק דמ"ה דז"א. ובכל אחד מו"ק דב"ן ודמ"ה אלו, יש י"ס פרטיות [וכדלקמן]. ונבאר [בקיצור] שתיקון ו"ק דב"ן, מתחיל בזיווג או"א שלצורך זו"ן. שב-זיווג זה ו' **מלכויות** [שהם: מלכות דכל ספירה מו"ק] **דב"ן**, נתקנו ע"י ו' **מלכויות** דו"ק דמ"ה. **ובעיבור** נתקנו ו' **נה"י** [שהם: נה"י דכל ספירה מו"ק] **דב"ן**, ע"י נה"י דו"ק דמ"ה. **וביניקה** נתקנו ו' **חג"ת** [שהם: חג"ת דכל ספירה מו"ק] **דב"ן**, ע"י חג"ת דו"ק דמ"ה. **ובגדלות** נתקנו ו' **חב"ד** [שהם: חב"ד דכל ספירה מו"ק] **דב"ן**, ע"י חב"ד דו"ק דמ"ה. ובזה נשלם ז"א בו"ק, ויש בו ו' ספירות שלימות [60], **דב"ן ומ"ה**. אחר כך באו ג"ר הכוללים דמ"ה, [שכל אחד מ-ג"ר אלו כלול מי"ס פרטיות], וביררו ותיקנו את ג"ר הכוללים **דב"ן**, ובזה נשלם ז"א ויש בו ט"ס שלימות [90], **דב"ן ודמ"ה**. בהמשך עץ חיים [דף צ"ג אמצע ע"א], התחיל הרב לבאר את סדר תיקון **מלכות**² - **נוק'**. וביאר שם שגם תיקון ה**נוק'** בשלימות, יהיה כשיהיו בה **עשר** ספירות שלימות, כשבכל ספירה מהם יהיו עשר ספירות **פרטיות** שבה, [שבזה יהיו בנוק' 100 ספירות]. **ובתחילת** תיקון ה**נוק'**, נתקן בה ספירת ה**מלכות** [ראה לקמן] שהיא ספירה **אחת מתוך עשר** ספירות דנוק'. ותיקון **מלכות** זו דנוק', היה **ביחד**³ עם תיקון ו"ק ז"א שנז"ל

¹ מאמר זה כתבתי לפני שנים רבות, ובשנה זו שנת תשפ"א זכינו לשוב וללמוד סוגיא זו בעיון, וראיתי שראוי להגיה ולערוך כמה תיקונים, הערות והארות במאמר ישן זה. בנוסף לזה זכינו בשנה זו להוסיף ולכתוב כמה מאמרים, העוסקים בעיקר בענין ב"ח שבחכמה, ו-ל"ע שבתפארת.

² כאן ראוי ללמוד בשמן ששון [דף מ"א ע"א למטה], בביאורו על ע"ח שער ל"ה פ"ד אות ג', וכאן נקצר.

³ ראה ב- **כרם שלמה** [דפו"י ח"ו דף קע"ט - ק"פ], בביאורו על ע"ח שער אנ"ך פ"ו בסופו. ובהמשך דבריו ביאר ש- **בזמן הזה** אנחנו מתקנים **עשר ספירות דמלכות** שבנוק' [10%], ע"י **כריעות וזקיפות** שבתחילת ברכת אבות, יעו"ש. ובענין עמוק זה, עסקנו בסוף ביאורנו על תיבת: **ברוך**, שבתחילת העמידה.

[וכדלקמן]. ומכ"מ יש שינוי בין ז"א לנוק', שב-ז"א שיצא ב-ו' נקודות, לכן נתקנו בו ו"ק [60]. אבל נוק' שיצאה בנקודה אחת בלבד שהיא: **מלכות שבה**, לכן [כשנתקנו ו"ק דז"א] נתקן בה רק **המלכות שב-נוק'** [10].

נשוב לתיקון **מלכות שב-נוק'** ונאמר, **שבזיווג או"א**, נתקן **מלכות דמלכות ד-ב"ן דנוק'**, ע"י **מלכות דמלכות ד-מ"ה דנוק'**. ובעיבור נתקנו **נה"י דמלכות וכו'**, וביניקה נתקנו **חג"ת דמלכות**, ובגדלות נתקנו **חב"ד דמלכות**. ולהבנת סדר תיקון ז"א ונוק' [שנז"ל], נערוך כאן טבלא קטנה.

מלכות דנוק' - 10	ו"ק דז"א (עיבור ויניקה) - 60						ג"ר כוללים דז"א
	מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	
חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד
חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת
נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

והרי כשגדל ז"א ב-ו"ק שלימות [60], נגדלה נוק' רק ב-**מלכות שלימה** [10], וכמ"ש בע"ח דף צ"ג סוף ע"א וריש ע"ב]. וכדי שבנוק' יהיו **עשר ספירות שלימות** [100], יש צורך לתקן בנוק' **עוד ט"ס** [90]. ותיקון ט"ס אלו דנוק', נקרא בשם: **אטב"ח**. וזמן תיקון ט"ס דנוק' באטב"ח, הוא **כשנגמר**⁴ [כמ"ש בע"ח שם דף צ"ג ריש ע"ב שורה 3,

⁴ בסידור הרש"ש הנדפס [דף ס"ד ע"ב] מבואר שתיקון אטב"ח, מתחיל בתיבת **טובים**, [כמבואר היטב בסידור היר"א עמוד 615, וראה לקמן]. ובענין זה יש **לשאול**, שהרי בתיבת **טובים** עדיין לא נגמר ז"א להיתקן בג"ר הכוללים, והיינו שבטובים רק ג"ר **דאימא** נשלמו ונגמרו, אבל ג"ר **דאבא** עדיין לא נשלמו עד קונה הכל, [שהרי בתיבת טובים, נשלמו רק ו"ק דגדלות דאבא]. וא"כ יש לשאול איך התחיל תיקון אטב"ח כבר ב-טובים.

ונראה **ליישב** [תחילה] שהיות ונוק' מקבלת רק את הארת **אימא**, לכן כשנגמרו מוחין **דאימא** להיתקן, שזה ב-אלהי אברהם וכו', כבר אפשר לעסוק בתיקון אטב"ח. אבל **אבא** שאינו מאיר [ישירות] לנוק', לכן הגם שמוחין **דאבא** לא נגמרו להכנס, עכ"ז אפשר כבר להתחיל בתיקון בנין הנוק' באטב"ח. עוד ראוי וחשוב ביותר ללמוד ב-**באתי לגני** [ח"א דף פ"ח סוף ע"ב, ובעיקר ב-ח"ב דף קפ"ד מאמצע ע"א], שם האריך והרחיב בענין עמוק זה של: **זמן תיקון הנוק'** יעו"ש היטב. [ולקמן בפרק: איך תיקון הנוק' מתחיל כבר בטובים, עסקנו בהרחבה יתירה בדברי קודש].

אמנם בחסדי דוד אות ע"ג כתב: ואח"כ **כשבאו** לז"א מוחין דגדלות אז נחלקו וכו'. ונראה שצריך לבאר שהכונה: **לאחר שבאו**] ג"ר הכוללים דז"א [30], שאז תגדל נוק' **בעוד ט"ס**. ותחילת תיקון הנוק' באטב"ח הוא, ע"י אותה **מלכות** דנוק' שנשלמה בי"ס שלימות [10]. וכדי שנוק' זו תגדל בעוד ט"ס שלימות [90], צריך קודם כל **לחלק**⁵ את אותם י"ס **דמלכות** דנוק', שיהיו **מלכות** - **דכל אחד מי"ס** דנוק' [וכדלקמן בסידור היר"א]. ולאותה **מלכות** דכל אחד מי"ס דנוק', קורא הרב בשם: נקודת **חלקה**, או: **נקודת עצמה**. [ואצלנו נהגנו לקרוא לנקודה זו, בשם: **נקודה שורשית**]⁶. וענין יקר זה של **חלוקת** י"ס דמלכות דנוק' - שיהיו **מלכות דכל ספירה** מ-י"ס, נכתב [גם] בסידור היר"א⁷ [ח"א עמוד 615 ובסידור הרב הדאיה ח"א עמוד 337] בתיבת **טובים**, [שם מתחיל בנין הנוק' באטב"ח], וז"ל:

סדר בנין ותיקון **פרצוף האחור** [אטב"ח] דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה [מלכות דרחל] כלולה מעשר נקודות, שהם [נחלקו ונעשו] העשר מלכיות די"ס הראויים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך **להוסיף** על כל⁸ נקודה [שורשית] **ט"ס**, [והיינו] לעשות מכל **נקודה** - **פרצוף א'** [היינו ספירה שלימה ב-י"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה **פרצופים שוים** זה את זה בשוה, מן **הטבור דז"א ולמטה**, ([כמבואר כל זה בע"ח] סוף פ"ו משער י"ט⁹). ולהבנת סדר **חלוקת** עשר ספירות **דמלכות** דנוק' - שיהיו **מלכות** דכל ספירה וספירה מעשר ספירות, נערוך כאן **טבלא קטנה** כדלקמן.

⁵ כמבואר בכמה מקומות, וכאן נזכיר את ע"ח שער אנ"ך פ"ו [דף צ"ג ריש ע"ב שורה 4-3]. ואת שער ל"ה פ"ב [דף נ"ב ריש ע"א], ושם בריש פ"ד [דף נ"ג סוף ע"א]. וראה גם בחסדי דוד אות ע"ג, שגם שם מבואר **בקיצור** ענין: **חלוקה** זו, יעו"ש.

⁶ כנזכר בפאת השד"ה [דפו"י דף ש"א ע"א שורה 15-14, ובנדמ"ח שפ"ג ע"ב שורה 5] בחידושים וביאורים על סידור הרש"ש [ח"ב דף ע' ע"א], ד"ה לבני בניהם - מ"ס.

⁷ וראה גם בנוסח ההקדמה שבסידור **הרד"ם**, כפי שהיא כתובה במזכיר שלום מערכת כ' אות ט"ז תוך ד"ה חזרנו [דפו"י דף ק"צ מאמצע ע"ב ובנדמ"ח דף רי"ז ע"א], ושם כתובה הקדמה זו ב-**אל עליון**. והגם שבסידור הרש"ש הנדפס [דף ס"ד ע"ב], **לא** נכתבה הקדמה יקרה זו, נראה פשוט וברור שראוי וצריך לכוין ב-**חלוקה** זו, והיעב"א.

⁸ ראה גם בחסדי דוד [דף נ"ו ע"ב] אות ק"כ, תוך ד"ה אח"כ כל, ובענין עמוק זה נרחיב לקמן.

⁹ נראה שהיר"א הזכיר דוקא את שער י"ט [ולא הזכיר את שער ל"ה פ"ב וריש פ"ד], כי בשער י"ט פ"ו מבואר היטב **הגדלת ז"א ונוק'** - **בעיבור ויניקה** וכו' במ"ה וב"ן, אבל בשער ל"ה **לא** נזכרו פרטים אלו.

עשר ספירות דמלכות דנוק', שנעשו מלכיות דעשר ספירות

מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	דעת	בינה	חכמה	כתר
כתר										
חכמה										
בינה										
דעת										
חסד										
גבורה										
ת"ת										
נצח										
הוד										
יסוד										
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

העמודה השמאלית ענינה, עשר ספירות דמלכות דנוק', שנתקנו יחד עם ו"ק דז"א.
לאחר החלוקה כל מלכות תקרא: נקודה שורשית - מלכות שבכל ספירה.

שמעתה נבין שבנין אטב"ח יהיה, כאשר על כל מלכות פרטית [נקודה שורשית] שיש בכל ספירה וספירה מ-עשר ספירות הכלליות דנוק', נוסיף עוד ט"ס פרטיות. שבה תושלם אותה ספירה, ויהיו בה י"ס פרטיות.

ונקח לדוגמא את ספירת כתר דנוק', שמכח החלוקה הנ"ל יש בה מלכות דכתר [נקודה שורשית]. וע"י בנין הנוק' ב-אטב"ח יש להוסיף עוד ט"ס פרטיות לאותו כתר, שבה יושלם כתר דנוק' ויהיו בו י"ס. וזהו א"ט, שהיה לה מלכות דכתר [א'], ונוסף לה עוד ט"ס [ט']. והשלמת ט' אלו, תהיה ע"י חסד דתפארת, וכדלקמן.

אמנם בספירת חכמה דנוק' שסימנה ב"ח¹⁰, יש את הנקודה השורשית שב-חכמה, ועוד בחינה נוספת שענינה: מוח חכמה דז"א - המאיר לחכמה דנוק' וכו' [וכדלקמן], שבה הם ב'. ואח"כ נוספו לה עוד ח', וזהו ב"ח. והשלמת ח' אלו, תהיה ע"י חסד שבנצח דז"א - המאיר לנוק', וכדלקמן בהרחבה.

¹⁰ לעיל כתבנו עפ"י הקדמת סידור היר"א לתיבת: טובים [ועפ"י הרב חסדי דוד], שבכל נקודה - צריך להוסיף ט' ספירות. וא"כ גם בחכמה דנוק' יש להוסיף ט', וכמ"ש [גם] בהגוב"י שעל ע"ח שער י"ט סוף פרק ו' [דף צ"ג ע"ב] אות ג' יעו"ש היטב. ולפי"ז גם בחכמה דנוק', ראוי היה [לכאורה] שאותיותיה יהיו א"ט - ולא ב"ח. ובענין נפלא ועמוק זה, נרחיב לקמן עפ"י מבו"ש [דף נ"ב ע"ג] ריש דרוש ז'.

וכאן נוסיף כמה נקודות יקרות, בענין **ההבדל** שבין בנין הנוק' ב-אטב"ח, לבנין הנוק' ב-נסירה שבתית באהבה:

[א.] ראה בשמן ששון [ח"ג דף מ"ג ריש ע"ב אות י"ז] שם ביאר, שב-אטב"ח תגדל נוק' **עד החזה** דז"א [אמנם בהקדמה לתיבת טובים שבסידור היר"א, כתב: עד הטבור]. אבל בנסירה שבתית באהבה, תגדל נוק' **בכל קומת** ז"א - ותהיה **שוה** אליו, [ראה ע"ח שער כ' פ"ט, דף ק' ע"ב שורה 10, ובשער ל"ד פ"ב כלל ח' דף מ"ה סוף ע"ג].

[ב.] הגדלה זו שב-אטב"ח היא **בהארה**, [והכל באחור כמ"ש בע"ח סוף פ"ו דשער אנ"ך ובסידור היר"א], אבל בנסירה - הכל **בעצמות**.

[ג.] בנין אטב"ח הוא, **בפנימיות דפנימיות**¹¹ דוקא, כמ"ש בפתח עינים [דף ל"ד ע"ג ד"ה עוד שורה 8, ושם בשורה 18 ד"ה והנה], וזאת עפ"י נוסח סידור הרב הדאיה [ח"א אמצע עמוד 337] תוך ד"ה ויכוין [שורה 3]. וראה גם בסידור היר"א [ח"א אמצע עמוד 615] תוך ד"ה ויכוין¹² [שורה 3].

[ד.] אבל תיקון הנוק' בנסירה שבתית באהבה, הוא לכל ג' הבחינות: פנימיות דפנימיות, חיצוניות דפנימיות, ופנימיות דחיצוניות, [פת"ע דף ל"ז ע"ג ד"ה גם דע, תו"ח דף ק"ט אמצע ע"ב, וראה גם בפאת השד"ה דפו"י דף שס"ה אמצע ע"ב ובנדמ"ח דף תנ"ו אמצע ע"ב ד"ה ויכוין להעלות. ובבאתי לגני ח"א דף ט' ע"ב, ב-קצירת האומר אות מ"ג].

עוד נזכיר שסוגיית אטב"ח, מבוארת ב-ג' מקומות בכתבי רבנו האר"י, והם:

[א.] בעץ חיים שער ל"ה פ"ד ו-ה' [דף נ"ג ע"א - נ"ד ע"ד].

[ב.] בשער ההקדמות [דף פ"א ע"ג], דרוש ג'.

[ג.] במבוא שערים, דרוש ז' [דף נ"ב ע"ד].

¹¹ ראה בפאת השד"ה, בביאורו על שעה"כ דרוש ד' דעמידה תוך ד"ה ונלע"ד, [דפו"י דף קנ"ג ריש ע"ב, ובנדמ"ח הוא בדף ר"ה ריש ע"א, וראה גם בהערה שיש שם בסוף העמוד אות מ"ו]. ונראה שמוכן משם שב-טובים יש תיקון גם ל-או"פ דחו"ב דרחל דחיצוניות דפנימיות, יעו"ש היטב והיעב"א.

¹² ומ"ש שם בסידור היר"א: **דפנים** דפני', יש לגרוס **דפנימיות דפנימיות** כמ"ש בסידור הרב הדאיה הנ"ל, וכן הגירסא בפתח עינים [דף ל"ד ע"ג שנז"ל]. וראה גם בסידור הרש"ש למנחה וערבית [שיצא לאור ע"י הרב יצחק יקותיאל שליט"א], ששם בצילום כת"י [שבעמוד שכ"ה] כתב במפורש: פנימיות דפנימיות.

וראוי ללמוד תחילה בכל ג' מקומות אלו עבור כל אות ואות מ-אטב"ח, ואח"כ ללמוד במ"ש כאן.

א"ט בכתר.

להבנת ענין: **א"ט בכתר**, ראוי ללמוד תחילה בעץ חיים שער ל"ה ריש פ"ד [דף נ"ג סוף ע"א וריש ע"ב], שם מבואר ש-א' זו, היא **מלכות שבכתר דנוק'**, הקיימת שם מכח **החלוקה** [הנ"ל - נקודה שורשית]. עוד ראוי לדעת שאת המלכות הזו, **אין** רואים בסידור¹³ [והיינו שאין לה איזה שם הוי"ה וכדומה].
ובענין: **ט'** נאמר, ש-ט' אלו באים בסוד **תוספת**, והם **נגדלים** ע"י [גורם ההגדלה, שהוא] **חסד שבתפארת - המאיר בנוק'**¹⁴ [כמבואר שם בע"ח].
וכדי שנבין **איך הגדלה זו פועלת**, נוסיף ונבאר [כאן בקיצור] עפ"י שער ההקדמות דרוש ג' [דף פ"ב ע"ב 5 שורות לפני ד"ה עוד], שה-**ח"ו"ג מגדילים, את: הנקודה השרשית** שיש בכל ספירה, וז"ל:

¹³ יש לשים לב **שהנקודה השורשית**, נמנית תמיד כחלק מאותיות **א"ב** זה דאטב"ח. וכאן בכתר, היא **א'** של **א"ט**. ומכ"מ את הנקודה השורשית הזו **אין רואים בסידור** [חוץ מב-נה"י וכדלקמן]. אמנם החסדים או הגבורות **המגדילים - אינם** נמנים ב-א"ב אלו של אטב"ח, אבל תמיד **רואים אותם** בסידור, ששם הם **שם הוי"ה בניקוד**.

בענין ג' **כלי כתר דנוק'**, ראה בסידור הרש"ש הנדפס שבכל המשכת **רביע** דחסד דכתר [ראה לקמן], סידר: ג' **כלי כתר דנוק'**. אמנם בסידור היר"א בתיבת קונה הכל [עמוד 622 למטה], **לא** סידר ג' **כלי כתר דנוק'**. אבל ב-וזוכר חסדי אבות [שם סוף עמוד 626], **כן** סידר ג' **כלי כתר דנוק'**. ושוב ב-ומביא גואל וכו' [שבסוף עמוד 627], **לא** סידר כלי כתר. אבל ב-למען שמו [עמוד 628 בצד שמאל], **כן** סידר כלי כתר דנוק'. ופשוט שיש לסדר ג' כלי כתר אלו - **תמיד**.

¹⁴ **ושם בנוק', הארת החסד** עושה את ההגדלה. ונראה שכן מבואר, בע"ח שער ל"ה ריש פ"ה [דף נ"ג שורה 5 מסוף ע"ג]. והגם ששם בע"ח, מבואר ענין חסד ד-**נצח** ז"א **המאיר בחכמה דנוק'** יעו"ש, נראה פשוט שגם חסד **שבתפארת - מאיר** בכתר דנוק', ושם הוא מגדיל את ה-ט'.

וראה עוד במבו"ש [דף נ"ב ע"ג] ריש דרוש ז' [שורה 12], שם מודגש שההגדלה נעשית, ע"י חו"ג **שבה** [והיינו כשהארת חו"ג אלו נמצאת **בנוק'**]. וראה שגם בהמשך מבו"ש ד"ה ב"ח [דף נ"ב ע"ד למטה] מפורש, שחסד שב-**נצח מאיר בחכמה דנוק'** וכו'.

ובענין זה ש-חו"ג **שבה - מגדילים** וכו', ראה עוד בשעה"ק [דף פ"א ע"ג למטה] תוך ד"ה **א"ט**, שם מפורש שע"י אור חסד שבתפארת - **שנכנס בה**, נתוספו בה ט' נקודות וכו'. וכן אח"כ בד"ה ב"ח מפורש שע"י החסד **שלוקחת** מנצח דז"א, נתוספו בה ח' נקודות אחרות, יעו"ש.

כי בשאר ספירות [חוץ מהתפארת ראה לקמן], היו הגבורות או החסדים [שהם: מים המגדלים את האילן] - מגדילים לנקודותיהם [והיינו שהם מגדילים את הנקודה השורשית שלהם - שהיא נקודת המלכות שיש בכל ספירה, הקיימת בה מכח: החלוקה וכנ"ל]. שמזה נבין שב-כתר דנוק' שסימנו: א"ט, הנה החסדים יגדילו את ה-א' [שהיא הנקודה השורשית] שב-א"ט, שיהיה ממנה עוד ט'. ולא שהם יוסיפו¹⁵ ט' על ה-א' שיש ב-א"ט.

שמדברי שער ההקדמות אלו ראוי שנבין, שהחסדים או הגבורות שהם מים המגדלים, מגדילים דוקא את האילן עצמו - שהוא הנקודה השורשית עצמה הקיימת כבר בכל ספירה וספירה. ובענין עמוק זה נרחיב לקמן במאמר הנקרא: החסדים או הגבורות, מגדילים את נקודותיהם, והיעב"א. מעתה נשוב לענין החסד דתפארת שמגדיל ב-קונה הכל את ה-ט', ונאמר ש-חסד זה, הוא הכפל¹⁶ של [חצי] שליש תחתון¹⁷ דחסד דתפארת דז"א. ונחלק שליש זה [כמ"ש

15 שהנה אפשר היה להבין [אחרת, והוא] שתוספת ט' חדשות אלו, הם כדמיון הבונה בנין שקיימת בו כבר קומה ראשונה, ובבניה זו הוא מוסיף עוד ט' קומות חדשות. והנה ט' קומות חדשות אלו, הם תוספת על הקומה הקיימת. אבל אין בניה זו גורמת לקומה הראשונה - שהיא תגדל בעצמה ותהיה ט'. וכל זה שונה מהגדלת: אילן, ששם המים מגדלים ומרחיבים את מה שקיים באילן עצמו. ולענין עמוק זה נשוב לקמן, ושם נבאר גם את השיטה [השונה לכאורה] שבסידור היר"א, והיעב"א.

16 כמבואר גם בחסדי דוד בסופו [דף נ"ו ריש ע"ב], ד"ה אח"כ כל. ונראה שביאור זה הוא עפ"י ע"ח שער כ"ה פ"ו [דף י"ב סוף ע"ג], ועפ"י מבו"ש [דף נ"א ריש ע"ד שורה 5-4]. וכפל זה נקרא גם בְּשֵׁם: אור חוזר, כמ"ש בסידור [הרש"ש הנדפס דף ס"ז סוף ע"ב]. ושליש זה נחשב לחצי שליש, וכדלקמן.

17 שהרי ב' שלישים עליונים דחסד דתפארת - נצרכים לתיקון כתר ד-ז"א, כמבואר בתיבת: קונה הכל, שבסידור הרש"ש [הנדפס ח"ב דף ס"ז ע"ב]. שמזה נבין, שלכתר דנוק' - נמשך שליש תחתון. אמנם בסידור הרש"ש הנדפס [ח"ו דף ז' ע"ב] בענין הטבילה דליל שבועות, מבואר [אחרת, והוא] ששליש אמצעי עולה להמשיך כתר דנוק'.

ויעויין היטב בעלי נהר אות נ"א [דפו"י דף ט"ז סוף ע"ב ובנדמ"ח הוא בדף נ"ב ע"א] ד"ה גם כתוב, שהאריך בענין כתר דז"א ודנוק', [ומה שציין שם על הדב"ש, בנדמ"ח הוא בדף ט' סוף ע"א וע"ב, תשובה ע"ה]. ובסיום דבריו הקשה שדברי הרש"ש בסידור החול, סותרים את דבריו שבסידור ליל שבועות וכנ"ל, ולמסקנה הסכים שיכוין בסתם - שז"א לוקח ב' שלישים, ונוק' שליש אחד, יעו"ש.

אמנם יעויין בתו"ח [דף קכ"ט אמצע ע"ב] שכתב, שהעיקר הוא כמ"ש בסידור החול, שכפל שליש תחתון הוא הניתן לנוק' יעו"ש. והובאו דברי הרב תו"ח בתולדות אהרן ומשה [דף ט"ז ריש ע"א מ-ד"ה ואח"כ וכו'], ובפת"ע [דף צ' ע"ג] בענין טבילת ליל שבועות ד"ה בענין כונת. וראה עוד בפאת השד"ה [דפו"י דף ע"א ע"ב ובנדמ"ח הוא בדף צ"ה ע"ב], בביאורו על ע"ח שער כ"ה סוף דרוש ג' ד"ה ושליש, שהזכיר את

בהרחבה בשער ל"ד פ"ו דף מ"ט ריש ע"ג] ל-**ארבעה חלקים** - **רבעים** [כמבואר שם בע"ח וראה לקמן]. ועם כל זאת בכל המשכת **רביע** אחד וכו', רואים בסידור הרש"ש: הוי"ה **שלימה** דת"ת - המנוקדת בחולם.

וארבעת חלקי **כתר** אלו נסדרו בסידור הרש"ש [הנדפס], כדלקמן: בתיבת קונה הכל [דף ס"ז ע"ב למטה] - נמשך רביע א'¹⁸. וב-וזוכר חסדי אבות [דף ע' ריש ע"א] - נמשך רביע ב'. וב-לבני בניהם [דף ע' ריש ע"ב] - רביע ג'. וב-למען שמו [דף ע"א ע"א] - רביע ד'.

וראה בשער ההקדמות [דף פ"ו אמצע ע"ג] ד"ה ונבאר [שורה 4], ששם מבואר דבר נוסף, והוא שחסד דת"ת - להיותו **מגולה** [שהרי יסוד דאימא **מסתיים** בחזה דז"א], לכן די ש-**חצי שלישי** חסד דתפארת יבנה את כתר דנוק'. משא"כ חסדי נו"ה הנמשכים [ב-קונה הכל¹⁹, סידור דף ס"ט ע"א] לחכמה ובינה דנוק', ששם צריך ש-**שליש וחצי** של חסדי נו"ה [היינו שכל ג' **שלישי אור חוזר** שלהם, כמפורש בסידור דף ס"ט ריש ע"א שורה 7] ינתנו לנוק'.

וכדי שנבין למה ב-חור"ב, צריך **שליש וחצי** [ואין די ב-חצי שלישי], הוסיף וביאר שם הרב שהטעם לזה הוא, כי **חסדי נו"ה** הנמשכים ל-חור"ב דנוק', הנה **חסדים** אלו צריכים להכות [ולבקוע] ג' **מסכים**²⁰, שהם: [א.] **מוח** החכמה²¹ דז"א [שנמשך מאימא], [ב.] נצח

דברי הרב תורת חכם, וכתב עפי"ז - שהכתוב בסידור של שבועות - **אינו מהרש"ש**, ושהעיקר הוא כמ"ש בסידור **החול**. וראה עוד בסידור כת"י [שנדמ"ח] להרב וידאל קווינקא **בסוף** הסידור דליל שבועות, שתירץ ששניהם אמת, שבחול שלישי **תחתון** ניתן לנוק', אבל בשבועות שלישי **אמצעי** וכו', יעו"ש. ועכ"פ מדברי כולם [חוץ מהרב עלי נהר] למדנו, שבחול - שלישי **תחתון** הוא הניתן לכתר דנוק'.

¹⁸ ראה בשמן ששון שעל ע"ח שער ל"ד פ"ו אות ח' [דף ל"ט ריש ע"ג], וכן בפת"ע [דף ל"ה ריש ע"ג] בכוונת קונה הכל אות ח' ד"ה והנה, שדן בשאלה **מתי** נכנס הרביע הראשון, לפני או אחרי חור"ב. וראה עוד באמת ליעקב מערכת כ' אות מ"ו ד"ה **א"ה**, ובמזכיר שלום מערכת כ' אות ט"ז.

¹⁹ אבל ב-**טובים**, הנה שם נמשך רק **שליש א'** של חסדי נו"ה, כמפורש בע"ח שער ל"ה פ"ה סוף ד"ה י"ץ [דף נ"ד ריש ע"א שורה 12-11], ובשעה"ק [דף פ"ב ע"ב] תוך ד"ה י"צ. ובעזה"י לקמן נרחיב בענין נפלא זה, במאמר הנקרא: תיקון **חור"ב דנוק'** **בשלימותם** - שבקונה הכל.

²⁰ אבל מהחזה דז"א ולמטה - שמשם נעשה **כתר דנוק'**, הנה שם **אין** שום בחינת מסך, והיעב"א.

²¹ ראה ב-**דברי שלום** [דף מ"ז סוף ע"ד], בביאורו על ע"ח שער ל"ד פ"ב כלל ד', שכתב וז"ל: **משמע** מלשון זה, ד-**חסדי דנו"ה** דז"א, הם **בתוך מוחין** שבפרקין תתאין דנה"י דאימא שבנה"י דז"א. [ועל הבנה זו הקשה], **וקשה** דהלא נודע [מהגהת השמ"ש שבע"ח שער ט' פ"ב - שבענינה

דאימא המלבישו, [ג.] נצח דז"א שגם הוא סתום, יעו"ש. לכן צריך ש-שליש וחצי, ינתן לנוק'.

וראה עוד בעץ חיים שער ל"ד שער תיקון הנוק' פ"ב ריש כלל ד' [דף מ"ה סוף ע"ב], שגם שם ביאר הרב את הענין הזה [שבשעה"ק - אבל בקיצור]. וב-וערך הכהן מערכת כ' אות ל"ד, הביא קיצור דברי שער ההקדמות ועץ חיים. וראה עוד בבית לחם יהודה [דפו"י ח"ב דף מ"ח ע"ד ומ"ט ע"א], בביאורו על עץ חיים שם.

ב"ח בחכמה.

לפני שנעסוק בענין: **ב"ח בחכמה** המבואר בעץ חיים ובסידור הרש"ש, נבאר כוונה **נוספת** הכתובה בסידור הרש"ש [הנדפס דף ס"ד ע"ב למטה], בתיבת: **טובים** ריש ד"ה להמשיך, [וכן בסידור היר"א ח"א אמצע עמוד 615 ד"ה ויכוין], שבתחילת כוונת תיקון **חו"ב** דרחל, כתב וז"ל:

להמשיך הארה דנו"ה דמוחין **דאבא**, לפרק עליון דפ"ת דמוחין [דאימא] שבפרק עליון דנו"ה דז"א, **לתת בהם** [במוחין דאימא] **כח** - לתקן חו"ב דרחל. וכאן נזכיר [תחילה] ש-**המקור** לכוונה זו, [אינו בדרוש אטב"ח שבע"ח, אלא] הוא ב-**שער הכוונות** דרוש ב' דעמידה תוך ד"ה גומל [דף ל"א אמצע ע"ד], שם כתב הרב וז"ל: וכן ברחל [חו"ב] הם **טובים**, כי ע"י ג' תחתונות [שהם נה"י] **דאבא** - העומדים [מאז תיבת גומל] ב-**חג"ת** דז"א, [נה"י דאבא] הם מאירים [בנה"י דאימא] **ויש כח** - **בנה"י דאימא** וכו', ויוצאים [נה"י דאימא] להאיר ולעשות **ב' מוחין** [חו"ב] הנקראים **טובים** - **אל רחל**. [ובעזה"י לקמן נעסוק בכוונה זו, בהרחבה יתירה]. וכוונה זו מסודרת בסידור הרש"ש [הנדפס דף ס"ד שורה 4 מסוף ע"ב], וז"ל: נו"ה דמוחין דאבא.

נרחיב לקמן, ש-**חסדים** ד-נו"ה הם **מגולים**, והם **תוך** נו"ה דז"א, [והם] **מקיפין** לפ"ת דנו"ה דאימא, [והרי שחסדי נו"ה **אינם** - **תוך המוחין** שבתוך פרקין תתאין דנה"י דאימא. **וליישב** שאלה זו כתב וז"ל: [ואפשר ש] בקונה הכל] בעליית [חסדי] נו"ה מן היסוד דז"א **תוך** יסוד דאימא [שבחזה דז"א] לצורך ההגדלה [של חסדי חג"ת, כמ"ש כל זה בסידור הרש"ש הנדפס דף ס"ז ריש ע"ב], כשחזרו [חסדי נו"ה] **למקומם** [שבנו"ה דז"א כמבואר בסידור דף ס"ט ריש ע"א], נתפשטו [חסדים אלון] **תוך מוחין** דנו"ה דאימא עד נו"ה דז"א, [שלכן כתב בע"ח שער ל"ד פ"ב כלל ד' שחסדי נו"ה דז"א - הם **תוך מוחין** דנו"ה דאימא וכנ"ל]. וחשוב ביותר להוסיף וללמוד ב-**שפת אמת** [להר"א משען], בביאורו על ע"ח שער ל"ד פ"ב [במהדורא החדשה דף קפ"ט ע"א ד"ה שם אות ד'], שדן בדברי הרב דב"ש אלו, **יעו"ש**.

ומתחתיו מצוייר: שמות אהי"ה והוי"ה מנוקדים בחיריק [בימין] ובקובוץ [בשמאל], ומתחתם ב' מילויי ע"ב העולים מ"ו, שענינם: נו"ה דאבא שנמשכו ל-ז"א ב-אלהי אברהם וכו'.

ונוסיף ונבאר [בקיצור] עפ"י סידור היר"א [ח"א אמצע עמוד 615] בתיבת: **טובים**, תוך ד"ה ויכוין להמשיך, שכאן נתקנו ב' **פרצופי** חו"ב דרחל, כל אחד כלול מ-עשר **ספירות** וכו'. ובענין עמוק ונורא זה, נרחיב לקמן.

מעתה נשוב לענין ב"ח בחכמה [המבואר בע"ח דרוש אטב"ח], ונבאר ש-ב' של ב"ח, הם: [א.] **נקודת חלקה**²², או **נקודת עצמה**²³ של החכמה, [הנקראת אצלינו: נקודה שורשית, שאין רואים אותה בסידור].

[ב.] **הארה** [כמ"ש במבו"ש דף נ"ב ע"ד למטה ריש ד"ה ב"ח], **שלוקחת**²⁴ **נוק'**, מ-מוח **החכמה** [דאימא], המתפשט ב[פרק קמא - ראשון²⁵ ועליון] דנצח²⁶ דז"א, [ראה ע"ח שער ל"ה פ"ד דף נ"ג ע"ב ד"ה ב"ח, ובמבו"ש שם].

וראוי לדעת שמוח חכמה זה, מקבל **סיוע** - **מחסד דנצח** - **המגולה** ש[נמשך בתיבת חסדים] בנצח דז"א, כמבואר בעץ חיים שער ל"ה פ"ה [דף נ"ג ע"ד] תוך ד"ה י"צ, ובענין זה **נרחיב לקמן** [עפ"י סידור היר"א עמוד 615 ד"ה ב"ח, שם כתב וז"ל: ויכוין ע"י הארת חסד²⁷ שבנצח דז"א].

מעתה נשוב לענין **מוח חכמה** שנז"ל, ונאמר שנראה שמוח **חכמה** [דאימא] זה, מסודר בסידור הרש"ש [הנדפס דף ס"ה ריש ע"א מצד ימין], ב-ג' בחינות, שהם:

²² כמבואר בע"ח שער ל"ה פ"ד [דף נ"ג ע"ב], ריש ד"ה ב"ח.

²³ כמ"ש בשעה"ק [דף פ"א ע"ג], ריש ד"ה ב"ח.

²⁴ ככתוב גם בשעה"ק [דף פ"א סוף ע"ג], ריש ד"ה ב"ח. והכוונה ב-**לוקחת** זה, ש-מוח חכמה דז"א מתפשט ב-נצח דז"א, אבל כאן מיירי ב-**הארה** [כמ"ש במבו"ש] **שלוקחת נוק'** מנצח דז"א. והעיקר שנבין שהארה זו **נלקחה** מז"א, והיא **נמצאת בנוק'**.

²⁵ כמ"ש בסידור [הרש"ש הנדפס] בתיבת: **טובים** [דף ס"ד ע"ב למטה, ובדף ס"ה ריש ע"א שורה 4-3].

²⁶ כאן ראוי לעסוק בשאלה הנפלאה ששאל הרב בית לחם יהודה [דפו"י דף נ"ט ע"ד], בביאורו על ע"ח שער ל"ה פרק ד' ד"ה והנה, והיעב"א.

²⁷ חשוב ביותר ללמוד בפאת השד"ה [דפו"י דף שד"מ אמצע ע"א ובנדמ"ח דף תל"ד אמצע ע"א] ד"ה מח חכמה, שגם שם כתב במפורש: **וע"י חסד דנצח** דז"א [נמשך מ-מוח חכמה]. וכן מיד בהמשך בענין מוח בינה, כתב: **וע"י חסד דהוד** דז"א [נמשך מ-מוח בינה], שזה כלשון סידור היר"א, והיעב"א.

[א.] אהי"ה והוי"ה בחיריק, ונראה שאלו הם **נרנח** דמוח חכמה דאימא

שב[פרק א' ד]נצח דז"א, [ולקמן נרחיב בענין זה עפ"י סידור היר"א ח"א ריש עמוד 616 שורה 6-8, ושם נוסף ונבאר גם פירוש אחר, וכאן נקצר].

[ב.] מוח חכמה דאימא [שב-פרק א'²⁸ דנצח דז"א], שהוא ד' יה"ו במילוי עסמ"ב.

[ג.] הויה בחיריק²⁹, [כמפורש בסידור הרש"ש הנדפס דף ס"ד סוף ע"ב תוך ד"ה להמשיך

שורה 2, וז"ל: להמשיך ממוח חכמה דאימא שבפרק א' דנצח דז"א, שהוא הוי"ה בחיריק³⁰].

וה-ח' נגדלים ע"י הוי"ה בחיריק, שענינה [גורם ההגדלה, שהוא] הארת [כמ"ש במבו"ש דף נ"ב סוף ע"ד שורה 7 מלמטה] חסד דנצח דז"א³¹, שאותה לוקחת הנוק' [כמבואר בשעה"ק דף פ"א סוף ע"ג תוך ד"ה ב"ח. והעיקר שנבין שרק בהיות הארת חסד זה בנוק' - שם היא תעשה את הגדלת ה-ח'].

ובסידור [דף ס"ה ע"א שורה 9 מצד ימין] רואים הוי"ה בחיריק [שהיא ה-הוי"ה השניה שיש שם בצד ימין] עבור הארת חסד דנצח [כמפורש בסידור דף ס"ד סוף ע"ב תוך ד"ה להמשיך וכו' שורה 3-4, וז"ל: וע"י הארת החסד דנצח דז"א, שהוא: הוי"ה בחיריק], שחסד זה מגדיל עוד ח', שזה ענין אות ח' שב-ב"ח.

וראה לקמן במאמר הנקרא: כפל חסדי נו"ה הבונים בשלימות את חו"ב דנוק' - בקונה הכל, שם נבאר בהרחבה שב-קונה הכל חו"ב דנוק', יקבלו את כפל³² חסד דנצח [והוד], שיבנה בשלימות את חכמה [ובינה] דנוק'.

²⁸ כמ"ש בסידור הרש"ש [הנדפס דף ס"ה ריש ע"א שורה 4]. ונראה שהמקור לזה הוא, בע"ח שער ל"ה פ"ד [דף נ"ג ע"ב] תוך ד"ה ב"ח [שורה 7].

²⁹ יעויין בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה ריש ע"א שורה ראשונה ד"ה ועוד], שעל המבואר בסידור ש-מוח חכמה [או בינה] דאימא, היא הוי"ה המנוקדת בחיריק [או בקובוץ], שאל שראוי היה לסדר: הוי"ה ואהי"ה כמו בכל מקום, ולמה הם כאן רק הוי"ה בלבד בלי אהי"ה, ובענין נפלא זה נרחיב לקמן.

³⁰ וראוי לדעת, שכן מפורש בסידור כת"י להר"א משען זיע"א, יעו"ש.

³¹ שנמשך ל-נצח דז"א כבר בתיבת: חסדים, כמ"ש בשמן ששון [ח"ב דף מ"א ריש ע"ג] בביאורו על ע"ח שער ל"ה פ"ה אות ז'. וכאן בתיבת: טובים, נמשכת הארת חסד זה, לחכמה ד-נוק'. וראה גם בבאתי לגני [ח"א דף פ"ט מעט למעלה מאמצע ע"א].

³² בחסדי דוד אות ק"כ [דף נ"ו ריש ע"ב] ד"ה אח"כ כל [שורה 8-7], כתב שע"י כפל חסדי נו"ה נגדלים חו"ב דנוק'. ונראה שהכוונה שם, על המשכת חסדי נו"ה שב-קונה הכל, והיעב"א.

ג"ז בבינה.

בכוונת ג"ז שב-בינה [שעפ"י דרוש אטב"ח שבע"ח וכו'] נכוין תחילה, ש-ג' של ג"ז הם:

[א.] **נקודה שורשית**, [שאינה נזכרת בסידור].

[ב.] הארה³³ שלוקחת נוק' מ-**מוח בינה דאימא**, המתפשט בפרק ראשון

ועליון דהוד דז"א. ומוח זה מקבל **סיוע**³⁴ מ-**חסד** דהוד ש[נמשך בתיבת חסדים] בהוד דז"א, כמבואר בעץ חיים שער ל"ה פ"ה [דף נ"ג ע"ד] תוך ד"ה י"צ, [וכנ"ל בענין ב"ח].

[ג.] [וכאן בבינה יש **בחינה חדשה**, והיא] **לבוש הוד**³⁵ **דאימא**, המתפשט בהוד דז"א.

נשוב לענין **מוח בינה דאימא**, ונאמר ש-**מוח** זה מסודר [בסידור הרש"ש הנדפס דף ס"ה ריש ע"א מצד שמאל], ב-ג' בחינות שהם:

[א.] אהי"ה והוי"ה בקובוץ³⁶, ונראה [עפ"י סידור היר"א] שאלו הם **נרנח** דמוח

בינה דאימא המתפשט בהוד דז"א. [ולקמן נרחיב בענין זה, ושם נבאר גם פירוש אחר לענין: אהי"ה והוי"ה מנוקדים אלו].

[ב.] **מוח בינה דאימא**, שהוא: **אה"י** במילוי: קס"א קס"א קמ"ג קנ"א.

[ג.] הוי"ה בניקוד קובוץ [כמבואר בסידור הרש"ש הנדפס דף ס"ד ע"ב, תוך ד"ה להמשיך שורה 5, והיעב"א].

עוד יש בסידור [הרש"ש הנדפס דף ס"ה מעט למעלה מאמצע ע"ב מצד שמאל] **הוי"ה בקובוץ**, וזה עבור **לבוש הוד דאימא**³⁷ [כמ"ש בסידור דף ס"ד סוף ע"ב ד"ה להמשיך שורה 4-5], שזו הבחינה השלישית הנרמזת ב-ג' של ג"ז.

³³ כמבואר במבו"ש [דף נ"ב ע"ד למטה], בענין: **ב"ח**. ונראה שהוא הדין ל-ג"ז, והיעב"א.

³⁴ כמבואר היטב בסידור היר"א [ח"א עמוד 615] ד"ה ג"ז, [ובעמוד 616 למעלה].

³⁵ ולקמן [בסמוך] נעסוק בשאלה, למה **בחכמה** דנוק', אין מונין את **לבוש נצח** דאימא.

³⁶ ראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ד סוף ע"ב שורה 2 מלמטה ד"ה טעות הניכר וכו'], ועתה **תוקנה** טעות זו ע"י מו"ז סבא קדישא הרה"ג המקובל רבי מרדכי עטייה זצוק"ל.

³⁷ ראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה ריש ע"א] שכתב שראוי היה לכוין, ש-**לבוש** הוד דאימא יהיה: **אהי"ה במילוי אלפי"ן** כדלקמן בענין כ"פ שב-**גבורה** דנוק', שבתיבות: וזוכר חסדי אבות [סידור דף ס"ט סוף ע"ב], וכנזכר גם בענין ה-**הוד** דנוק' שבתיבות: לבני בניהם [סידור דף ע' סוף ע"א מצד שמאל]. וא"כ

וכדי להגדיל את הבינה בעוד ז' [שנרמזו ב-ג"ז], יש לכוין בהוי"ה בניקוד קובוץ - שענינה: הארת חסד דהוד דז"א הנמשך לנוק', ושם בנוק' הוא גורם תוספת של: ז'.

[למעונינים בהרחבה]

למה אין מונין בחכמה דנוק', את לבוש נצח דאימא

נשוב לענין [הבחינה השלישית שבענין: בינה דנוק' - ג"ז, שענינה] לבוש הוד דאימא וכנ"ל, ונשאל שראוי היה [לכאורה] שגם ב-חכמה דנוק' [שאותיותיה: ב"ח], נמנה את לבוש נצח דאימא, שבזה גם ב-חכמה דנוק' יהיה ג"ז.

וראוי לדעת שבשאלה זו עסק הרב בעצמו, בעץ חיים שער ל"ה פ"ד [דף נ"ג ריש ע"ג] בדרוש אטב"ח תוך אותיות ג"ז, וז"ל:

וא"ת גם ב-חכמה דמלכות, נאמר שהם ג"ז, [ולמה] כי ג"כ לוקחת [ראה לקמן] המלכות מ[כלי³⁸ - לבוש³⁹] נצח אמא, שבו נתון [ומלוּבש] המוח [דחכמה שנמשך לנוק']. והשיב הרב [וכאן נעתיק את התשובה ש] בשער ההקדמות [דף פ"א ריש ע"ד שורה 3], וז"ל: והתשובה היא כי הנה [כלי ולבוש] נה"י דאימא הנכנסים בז"א, הם בעצמם אינם רק - בחינת רגלים שבה [שבאימא], ו[הם] לא בחינת ראש ומוחין. אלא שבהכנסם תוך ז"א - נשתנו [מהיותם בחינת רגלים] ונתעלו [ונתהוו ב' מוחין וזרועות כדלקמן], כי ב'

יש לשאול מדוע כאן ב-ג"ז, לבוש הוד דאימא - הוא הוי"ה בניקוד קובוץ, ואינו אהי"ה במילוי אלפי"ן. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ד ריש ע"ב שורה 8] שציין שבסידור היר"א: לא סודרה הוי"ה זו וכו', [אמנם בסידור היר"א גם לא סודר: אהי"ה במילוי אלפי"ן וכו'].

ונוסיף ונבאר שבסידור הראמ"ע [ראה פאת השד"ה דפרו"י ח"ב דף שד"מ ע"א למטה ובנדמ"ח דף תל"ד ע"א למטה] כתב [בהגהה], ש-לבוש [פ"ע ד] הוד דאימא, הוא: אל"ף ה"א יו"ד הא.

וכן הגיה הרב יעקב מונסה זיע"א, בסידור [לשבת דף ע"ג ריש ע"ב]. ומכ"מ יש עדיין להתיישב ולהבין נכון את דברי סידור הרב מונסה, כי בהמשך דבריו ליד ה-הוי"ה השניה שיש בסידור, הוסיף את התיבות [לבוש] הוד דאימא, והיינו שבסידור זה עבור לבוש הוד דאימא יש גם אהי"ה באלפי"ן וגם הוי"ה בקובוץ. ומענין לציין שגם בסידור כת"י הרב אליעזר ידיד הלוי זיע"א, עבור לבוש הוד דאימא, יש: [א.] הוי"ה [ב.] וגם יש שם אהי"ה במילוי אלפי"ן, וכתב לידו: לבוש הוד דאימא.

וראה עוד בסידור כת"י הרב אליהו משען זיע"א, שסידר: הוי"ה עבור [לבוש] הוד דאימא, שזה כנסדר בסידור הנדפס, והיעב"א.

³⁸ כנז' בשעה"ק [דף פ"א ריש ע"ד].

³⁹ כנז' במבו"ש [דף נ"ג מעט למעלה מאמצע ע"א], תוך ד"ה ג"ז.

פרקין עילאין ד[לבושי]נצח והוד דאימא, **נתהוו**⁴⁰ [בהכנסם תוך חב"ד דז"א] בבחינת **ב' מוחין - חו"ב דז"א**. ו-ב' פרקין **אמצעיים** [דנצח והוד דאימא], **נעשו** [בהכנסם תוך חג"ת דז"א] **ב' זרועות - חו"ג דז"א**. ו-ב' פרקין **תתאין** [דנצח והוד דאימא] **נשארו במציאותם הראשון - שהם נצח והוד - ב' רגלין דז"א**. ואלו ב' פרקין [תתאין דנה"י דאימא] **אינם משתנים ממציאיותם - כמו הפירקין האחרים** [שכן נשתנו, שפרקין עילאין - נתהוו חו"ב דז"א, ופרקין אמצעיים - נעשו ב' זרועות - חו"ג דז"א].

ואמנם כשנעתיקם [את אותם נה"י דאימא שבנה"י דז"א] עוד לבחינה ה-ג' שהיא **ב[הכנסם ב]נוק' דז"א**, הנה נודע שכל **שיעור קומת הנקבה** - היא בתלת פרקין דנצח והוד דז"א - אשר **בתוכם מתלבשים ב' פרקין תתאין** דנצח והוד דאימא - אשר **לעולם נשארו במציאות רגלים - ולא מוחין כנז'**.

ונמצא כי הארה **שלוקחת הנקבה** מ[כלי ולבוש]נצח והוד דאימא, בין לחו"ב ובין לחו"ג **שבה** [שבנוק'] - **אינה עולה בשם** [כי בחינות אלו אינם שוות, שבנוק' הם מוחין וזרועות, אבל באימא הם רגלים וכו'].

אבל הארה **שלוקחת** [נוק'] מ[פרקין תתאין ד]נצח והוד דאימא, **לנצח והוד שבה** [שבנוק', כן] **עולה בשם - ונכנסת בחשבון** כמו שיתבאר, לפי שהכל הוא הארת **רגלים** - בין בבחינת [פרקין תתאין ד]אימא, בין בבחינת הנקבה עצמה.

למדנו ש-חו"ב ו-חו"ג דנוק', **אכן לוקחים לבוש מפרקין עילאין ואמצעיים דנה"י דלבושי אימא**, ומכ"מ בחינות אלו **אינם עולים בשם**, [והיינו שאין מונים אותם בענין אותיות אטב"ח וכו']. ולמה, כי נ"ה אלו דאימא - הם בחינת **רגלים** וכו', ולכן **אין ראוי למנות אותם ב-חו"ב ו-חו"ג** שהם מוחין וזרועות דנוק'. ורק ב-נ"ה דנוק', שם ראוי למנות את **לבושי נה"י דאימא**, כי כאן הכל בחינת **רגלים**.

בהמשך שער ההקדמות הוסיף הרב וביאר, שגם בענין [לבושי וכלי] **נ"ה דז"א** - שגם את הארתם **לוקחת** נוק' דז"א, מכ"מ ב-חו"ב ו-חו"ג דנוק', **לא נמנה ולא נכניס בחשבון את לבושי נו"ה אלו דז"א**. ורק ב-נ"ה דנוק', שם נכניס ונמנה בחשבון את לבושי נו"ה דז"א, וז"ל:

וזה הענין עצמו [שהיה בענין: נה"י דאימא, הנה] הוא [גם] במה **שלוקחת הנקבה מן הכלים** [והלבושים] **דנצח והוד דז"א** עצמו, כי גם מהם [מלבושי נו"ה דז"א] **לוקחת** [ועכ"ז ב-חו"ב ו-חו"ג דנוק', לא נמנה את לבושי נו"ה אלו דז"א].

עוד ביאר הרב מנין ש-**נוק' לוקחת לבושים אלו דאימא ודז"א, והשיב שכיון שהיא**

⁴⁰ נראה שיובן עפ"י ע"ח שער כ"ג פ"ז [דף ק"ח ריש ע"ד שורה 4] ד"ה ופ"א שמעתי, והיעב"א.

[נוק'] **לוקחת מן המוחין הפנימים** - שהם [המוחין דחו"ב דז"א] המתפשטים ומתלבשים בנו"ה דז"א, א"כ צריכה היא לקחת גם את **הלבושים**⁴¹ **והכלים דנה"י דאימא, ודנה"י דז"א - המלבישים מוחין אלו, וז"ל:**

לפי שכיון שהיא **לוקחת מן המוחין הפנימים** שבתוך נצח והוד דז"א כנודע, ו[מוחין אלו] הנה הם **מלובשים** תוך ב' כלים, שהם: **הכלים דנה"י דאימא - והכלים דנה"י דז"א**. ולכן בצאת **האור של המוחין** עצמם - מתוך ב' הכלים הנז' [דנה"י דאימא ודנה"י דז"א] לחוץ אל הנקבה, מידי עברו [והיינו כשמוחין אלו עוברים ונמשכים לנוק'] **יקח מהם** [מלבושי נה"י דאימא ונה"י דז"א, ולמה] **כי לא יצא [המוח] ערום - מבלי לבוש - ולוקח קצת מן הכלים** [והלבושים] ההם [דנה"י דאימא ודז"א] מה שצריך. ויוצא האור ההוא [של המוחין הנמשכים לנוק'], **בהיותו מלובש** תוך ב' הכלים ההם.

בהמשך שער ההקדמות ריש ד"ה ונחזור ביאר הרב, שגם את לבושי נו"ה דז"א - **שאותם לוקחת נוק' וכנ"ל, מכ"מ אין למנותם וכו', וז"ל:**

ונחזור לענין כי כמו שהכלים [והלבושים] דנצח והוד **דאימא - אינם נכנסות בכלל חשבון** נקודות הנקבה - רק בנצח והוד של הנקבה [והיינו באותיות: מ"ס ו-ק"ץ, ששם כן נמנה את לבושי נצח והוד דאימא], כן [הוא ב]מה **שלוקחת הנקבה מן הכלים דנצח והוד דז"א, אינם נכנסים בכלל חשבון, רק בנצח והוד של הנקבה** [שב-מ"ס ו-ק"ץ, כן נמנה את לבושי נצח והוד דז"א וכנ"ל].

למדנו מכללות דברי שער ההקדמות [שעד כאן], שרק בנצח והוד דנוק', שם נמנה את **לבושי נו"ה דאימא** [ודז"א]. ומעתה יבאר הרב [בריש ד"ה ונחזור שורה 4] שעכ"ז את לבוש הוד דאימא, כן נמנה **בכל קו שמאל - בג"ה דנוק', וז"ל:**

האמנם יש קצת **שינוי** בין הנצח הוד **דאימא - לנצח הוד דז"א**, והוא כי נודע שה-**נוק'** כל אחיזתה ומציאותה הוא **בשמאל - שהיא גבורה**. והנה אימא הנק' תבונה - **דינים** מתערין מינה וכו', ובפרט ב-**הוד שבה** וכו', והוא **דין גמור** וכו'.

⁴¹ ראה גם בע"ח שער ל"ד ריש פרק ה' [דף מ"ח סוף ע"ב וריש ע"ג], שגם שם מבואר ענין: **לבושי מוחין** אלו וכו'. וראה שם בהגוב"י אות א' שביאר, שמוחין אלו נמשכים דרך **נקב החזה**, יעו"ש. עוד נראה שכלים ולבושים אלו דנה"י דאימא ודנה"י דז"א, מלבישים את **המוחין** הנמשכים לכל **עשר** ספירות דנוק'. ונוסיף ונבאר שנראה ש-**מוחין** אלו, הם: **ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן** כנודע, ראה חסדי דוד [דף נ"ו ריש ע"ב] אות ק"כ ריש ד"ה ואח"כ כל, שמשם נבין שמוחין אלו הם **בכל עשר** ספירות הנוק'. אבל אם נבין שלבושי מוחין אלו, הם לבושי המוחין דז"א הנמשכים [רק] באותיות **ב"ח וג"ז** לנוק', הנה בחינת מוחין אלו **אינה** עבור כל **עשר** ספירות הנוק', אלא היא רק ב-חור"ב, והיעב"א.

וכיון שכל בנין הנקבה - הוא מן הגבורות והדינים - לכן כל קו שמאל של כלי דאימא - שהוא ההוד שבה - המאירה ב[בג"ה ד]נוק' - היא נכנסת בחשבון - אעפ"י שאינה אלא בחינת רגלים כנז'. משא"כ בנצח והוד דז"א - שאינם נכנסים בחשבון רק בנצח והוד של הנקבה בלבד.

ובזה נתתרצה השאלה הנז"ל, כי בחכמה דנוק' - לא נכנס בחשבון [ואין מונים את] מה שלוקחת מכלי הנצח הימין [דאימא]. ו[לכן] היו אותיותיה [של חכמה דנוק', רק] ב"ח [ולא ג"ז].

אבל בבינה שבה [שבנוק', כן] נכנס בחשבון מה שלקחה מכלי ההוד השמאלי של אימא. ועד"ז הוא [גם] בגבורה והוד של הנקבה וכו' [שגם שם מונין את הוד דאימא]. ולכן היו אותיות הבינה שבה - ג"ז כנז'.

וראוי להוסיף וללמוד בהמשך שער ההקדמות ד"ה הכלל העולה, יעו"ש היטב. נסכם ונאמר, את כלי ולבוש נצח דאימא - מונים רק ב-נצח דנוק' [הגם ש-חכמה וחסד דנוק' לקחה מכלי ולבוש נצח דאימא וכנ"ל]. ומכ"מ את לבוש הוד דאימא, מונים - בכל קו שמאל - בג"ה דנוק' [שאותיותיה הם: ג"ז כ"ף ק"ץ]. אבל את כלי ולבוש נצח והוד דז"א, מונים רק בנצח והוד דנוק' [הגם ש-חור"ב וחור"ג דנוק', לקחו מכלי ולבושי נו"ה דז"א וכנ"ל].

[עד כאן למעונינים בהרחבה]

ד"ו בדעת.

ראוי לשים לב שמכללות הדברים דלעיל [שבענין: א"ט ב"ח ג"ז] למדנו, שהגדלת כח"ב דנוק', היתה ע"י חסדי תנ"ה דז"א [וכנ"ל באורך]. ומעתה נבאר שהגדלת דעת [וכן יתר הספירות שמ-דעת ולמטה] דנוק', תהיה ע"י הגבורות⁴² המתפשטות בנוק'. כמבואר [גם] בשער ההקדמות [דף פ"ב אמצע ע"א, בשורות שלפני ד"ה ונבאר], יעו"ש. ומעתה נבאר את ענין: ד"ו שבדעת, ונאמר שה-ו' [שב-ד"ו] הם:

[א.] נקודה שורשית, [שאינה נזכרת בסידור].

[ב.] ה' גבורות, ששורשם בדעת דנוק'.

וה-ד' של ד"ו, נגדלים ע"י ה-ה' גבורות שבדעת דנוק'.

⁴² ראה בע"ח שער ל"ד סוף פ"ו [דף נ' ע"ב] שהגם שהגבורות נקראות: אש, הנה זה בערך החסדים שנקראים מים. אבל בערך הנקבה, [גבורות אלון] הם מים ממש - המגדילין אותה, אלא שהם מ"ן [מיינ נוקבין] ונקרא: גבורות גשמים כנודע. למדנו שגבורות אלו, הם מים ממש.

ובסידור הרש"ש [הנדפס דף ס"ט אמצע ע"א מצד שמאל] רואים: ה"ג שהם המגדילות⁴³ את ה-ד' הבאים כתוספת.

וכאן יש להדגיש כמה נקודות, שהרב דן בהם בעץ חיים [דף נ"ג סוף ע"ג ו-ע"ד]:
 [א.] ב-א"ט ב"ח ג"ז, האותיות הראשונות שהם: א', ב', ג' - הם העיקר, והשניות שהם: ט', ח', ז' - הם התוספת. אבל ב-ד"ו הוא להיפך, שה-ו' הם עיקר, וה-ד' תוספת.

[ב.] בעץ חיים [דף נ"ג ע"ב] מבואר שהחסדים המגדילים, אינם נמנים והוא הדין ל-גבורות. ולפי זה ראוי היה שגם בדעת, לא ימנו ה' גבורות וכו'. ותירץ הרב שכאשר ההגדלה היא ע"י חסד או גבורה אחת - אין למנותה, אבל כאן שהם ה' גבורות, הם נמנות הגם שהם המגדילות וכו'. ושוב הקשה שהיה ראוי למנות רק ד' מתוך ה-ה' גבורות, שהרי גבורה אחת נצרכת להגדלה, ותירץ: ברכת הבית ברובה⁴⁴ וכו', ולכן כל ה-ה' גבורות נמנות:

[א.] כעיקריות, הנרמזות באות ו'.

[ב.] כגורמות את הגדלת ה-ד', יעויין שם.

צלם, אפרים.

בעזה"י לקמן נכתוב מאמר ארוך ורחב, ובו נבאר את: מעבר האורות [חוי"ג] מז"א - לנוק'. וכאן נבאר בקיצור שבענין המשכת ה"ג מיסוד ז"א לדעת דנוק' [שבענין: ד"ו], נאמרו בעץ חיים ב' שיטות:

[א.] בעץ חיים שער ל"ד פ"ב אות כ' [דף מ"ז ע"ב], מבואר ש-[ה"ח ו]ה"ג היו בבחינת צלם על ראש הנוק' ומשם ניתנו לה. וכן מבואר [שם] בפרק ד' [דף מ"ח ע"ב] ד"ה בחינה ד'⁴⁵, ובעוד מקומות.

[ב.] אבל בעץ חיים שער ל"ד ריש פרק ו' [דף מ"ט אמצע ע"ב], ובשער ל"ה פ"ה [דף נ"ג ריש ע"ד שורה 10-11] ובעוד מקומות, מפורש [אחרת, והוא] ש-ה"ג יוצאות

⁴³ וכן הוא בכל אטב"ח, ש-חור"ג שהם הוי"ת המנוקדות, הם המגדילות.

⁴⁴ ראה בית לחם יהודה [דפו"י דף ס' ריש ע"א], בביאורו על ע"ח שער ל"ה פ"ה ד"ה ברכת.

⁴⁵ שם מבואר עוד, שהאורות שנמשכות לנוק' נקבו נקב א' בחזה דז"א, ושם עמדו בסוד צלם ע"ג רישא דנוק'.

מיסוד דז"א - וניתנות משם ישירות לדעת דנוק' - שעומד מכוון כנגד יסוד דז"א. ונראה שהארה ישירה זו, נקראת בשם: **אפרים**, [המבואר בע"ח שער ל"ב פרק ט' דף ל"ט ע"ד].

וחשוב ביותר להוסיף וללמוד גם במבוא שערים שער ו' ח"א סוף דרוש ד' [דף נ"א אמצע ע"ד], ששם מפורשות **שתי השיטות** [שנז"ל] **ביחד**. שבתחילה ביאר הרב, ש-ה"ג שנמשכו מיסוד ז"א - לדעת דנוק', **עברו דרך נקב החזה** [צלם] וכו', ועכ"ז **מיד בהמשך** מבוארת שם גם השיטה השניה [והאחרת, והיא] ש-דעת דנוק' **מכוון ממש כנגד אחורי היסוד דז"א**, שמזה נבין שכשכתב הרב ש-**דעת דנוק' - מכוון ממש באחורי היסוד דז"א**, אין מזה הוכחה גמורה שכאן מיירי [רק] בהמשכה **ישירה** שמיסוד ז"א ל-דעת דנוק', יעו"ש היטב.

וכאן נזכיר בקיצור גדול, את הרבנים והמפרשים, שעסקו בשאלה נפלאה זו:

[א.] **יפה שעה** שעל עץ חיים עץ חיים שער ל"ד פרק ו' [ח"ב דף מ"ט ע"א] אות

א', וגם בהמשך הפרק [שבדף נ' ע"א], אות א'.

[ב.] **חסדי דוד** אות ק"כ, תוך ד"ה אח"כ כל [דף נ"ו ריש ע"ב].

[ג.] **סידור היר"א** בתיבות: אל עליון [ח"א עמוד 613], תוך ד"ה וע"י. וראה

גם ב-**שמן ששון** [ח"ב דף ל"ט ע"ב] סוף אות ג', שהזכיר את דברי היר"א.

וראה גם ב-**באתי לגני** [ח"ב דף קפ"ב ע"ב], שהזכיר את הקדמת היר"א זו.

[ד.] **שפת אמת** להר"א משען [דפו"י דף מ"ג סוף ע"ג ובנדמ"ח דף קצ"א ע"ב], בביאורו

על עץ חיים שער ל"ד פ"ב, ד"ה אות כ'.

[ה.] **מזכיר שלום** מערכת כ' אות ט"ז [דפו"י דף קפ"ט סוף ע"א, ובנדמ"ח דף רט"ו

אמצע ע"ב]. ומערכת ג', אותיות י"א וי"ג.

[ו.] **איפה שלימה** שער האונאה ריש פ"א [דף נ"ה ע"א], אות א'.

וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קע"ט ע"ב] בביאורו על עץ חיים שער ל"ד פ"ה, שהביא

מדב"ק של הרבנים דלעיל. וכבר הזכרנו לעיל שלקמן נכתוב בעזה"י מאמר בפני

עצמו שיעסוק במעבר האורות [חו"ג] מז"א לנוק', ושם נרחיב ונאריך בדברים

קדושים אלו.

י"צ בחסד.

י', שהוא: **א'** [במספר קטן מדין אי"ק בכ"ר], הוא הנקודה **השורשית** - [שלא רואים אותה

בסידור].

צ', שהם: **ט'**, נגדלים ע"י **גבורת החסד**.

ובסידור הרש"ש [הנדפס דף ס"ט סוף ע"ב מצד ימין] בתיבות: וזוכר חסדי אבות, רואים את גבורת החסד - שהיא הוי"ה בניקוד סגול, המגדילה את ה-ט'. וכאן נוסיף ונבאר שבעץ חיים [דף נ"ג ע"ד], הקשה הרב שמאחר שבחכמה דנוק' - ב"ח וכו', נמנה גם מוח חכמה דאימא, אם כן גם בחסד ראוי היה למנות מוח חכמה זה וכו', ותירץ הרב שהלואי שמוח חכמה דז"א - יוכל לבנות את חכמה דנוק' וכו', אבל אין לו כח לבנות גם את חסד ונצח דנוק', יעו"ש. ובענין עמוק זה נרחיב לקמן.

כ"פ בגבורה.

כ', הם: ב' בחינות שיש בגבורה:

[א.] נקודה שורשית, [שלא רואים אותה בסידור].

[ב.] לבוש הוד דאימא, שהוא אהי"ה במילוי ההי"ן - העולה קנ"א. [ונשוב

ונזכור שבכל קו שמאל - בג"ה דנוק', מונים את לבוש הוד דאימא].

פ', שהם: ח', נגדלים ע"י גבורת הגבורה, שהיא הוי"ה בניקוד שְׁנָא.

ובסידור הרש"ש [הנדפס דף ס"ט סוף ע"ב מצד שמאל] בתיבות: וזוכר חסדי אבות, רואים את גבורת הגבורה, שהיא הוי"ה בניקוד שְׁנָא, המגדילה את ה-פ' [שהם ח' וכנ"ל]. ומתחתיו רואים: אהי"ה במילוי אלפי"ן - שהוא לבוש הוד דאימא, שעם הנקודה השורשית [שלא רואים אותה בסידור] הם ב' בחינות, שנרמזו ב-כ' וכו'. [ונראה שראוי לכוין תחילה בלבוש הוד דאימא, שעם הנקודה השורשית - הם כ'. ורק אח"כ לכוין בהוי"ה בניקוד שוא, שהיא גבורת הגבורה המגדילה ומוסיפה עוד ח' וכו', והיעב"א].

ל"ע בתפארת.

בענין התפארת ראוי לבאר [תחילה], שבכל ספירה וספירה מספירות הנוק' הנגדלות ב-אטב"ח, יש: נקודת עצמה [הנקראת אצלינו בשם: נקודה שורשית], שזה מכח: ההתחלקות וכנ"ל. ומכ"מ בתפארת עצמה - אין מונים את הנקודה השורשית שלה. [ובענין עמוק זה, נרחיב לקמן במאמר בפני עצמו]. עוד נזכור שהנקודה השורשית של התפארת - ירדה וניתנה ליסוד דנוק', בסוד: גוף וברית חשבינן חד [וכאן נקצר, וראה לקמן באורך]. שמעתה נבין שב-ת"ת אין [אפילו] נקודה שורשית. ומכ"מ בת"ת, יש: ל', שהם ג' גבורות - תנ"ה, וכדלקמן.

ולהבנת ענין: ג' גבורות תנ"ה אלו, כתב הרב בעץ חיים שער ל"ה פ"ה [דף נ"ד ע"א

תוך ד"ה ל"ע משורה 9], שהיות וגבורות: **נצח והוד, מוכרחות לעבור דרך הת"ת**⁴⁶ [מה שאין כן בשאר, שאין החסד צריך לעבור בגבורה, ולא הגבורה בחסד וכו'] לכן כש-נצח הוד אלו, **עוברים דרך הת"ת, הניחו גבורות נצח והוד אלו את הארתן**⁴⁷ שם בת"ת. וא"כ בת"ת יש ג' גבורות, שהם: **גבורת עצמה, וכן ב' גבורות דנצח והוד העוברות דרכה.** והרי הם ג' גבורות, שנרמזו ב-ל'.

והקשה הרב בעץ חיים [דף נ"ד 8 שורות מסוף ע"א], שלכאורה ג' גבורות אלו - הם **המגדילות** - שהרי על ידם **נגדלת הת"ת בעוד ז'** - שבזה התפארת נשלמת לעשר, וא"כ אין ראוי להכניס גבורות **מגדילות**⁴⁸ אלו בחשבון וכו'.

והשיב הרב [וכאן נעתיק את דברי **שעה"ק** דף פ"ב מעט למטה מאמצע ע"ב] תוך ד"ה ובזה יתורץ, וז"ל:

כי בשאר הספירות [חוץ מהתפארת] היו הגבורות או החסדים, מגדילים ל-**נקודותיהם** [השורשיות, שבזה נעשית ההגדלה, וראה לקמן בסמוך שנרחיב בענין עמוק זה]. אבל בת"ת **שאין** בה נקודה [שורשית] מעצמה [שהרי את נקודתה השורשית נתנה הת"ת - ליסוד וכנ"ל], **מוכרח שה-ג' גבורות עצמם אשר בו** [בת"ת], **יגדלו** [הם בעצמם, ולא שהם רק יגדלו] **ומהם יתוקן ויעשה התפארת.**

למדנו שכאשר החסדים או הגבורות, הגדילו ל-עשר [ככל ענין אטב"ח], הנה להיותם רק **הגורמים להגדיל** [את נקודותיהם], לכן **אינם נמנים** וכו'. אבל בת"ת - **שאין לה את נקודתה השורשית** [לפי שירדה ליסוד], לכן **ג' גבורות תנ"ה** [מלבד היותם מגדילות], הם בעצמם נחשבות ל-**נגדלות**⁴⁹, שלכן יש למנותם מצד היותם **נגדלות**, אף שהם גם **המגדילות.** ואיה"ן שמצד היותם **מגדילות** - **אינם נמנות** וכו'.

⁴⁶ ראוי לזכור תמיד, שיש **הבדל** בצורת ההמשכה. והיינו שבמערכות: **מוחין**, הנה מחכמה שבראש - נמשך לחסד, ומשם לנצח [קו ימין - חח"ן]. אבל במערכות **חסדים או גבורות**, ההמשכה **שונה** והיא: מ-חסד ל-גבורה, ומשם ל-**ת"ת**, ומ-**ת"ת לנצח הוד**, וכאן נקצר.

⁴⁷ כאן בע"ח כתב הרב ש-נצח הוד, הניחו את: **הארתם** בתפארת. אבל בשעה"ק [דף פ"ב מעט למטה מאמצע ע"ב] הדגיש הרב שבתפארת נשאר **הרושם והשורש**, וז"ל: כי בכל מקום שעוברת הקדושה מניחה שם **רושם ושורש**, והיעב"א.

⁴⁸ והיינו ש-ג' גבורות אלו, הם כדמיון **מים** [גבורות גשמים] שהם רק **גורמים את ההגדלה** - שלכן **אינם נמנים**, כמבואר בע"ח [דף נ"ג אמצע ע"ב], בענין **החסד** שבת"ת - לגבי הכתר. [וכן מבואר שם בהמשך ע"ח, ליד אות י' של הגוב"י ד"ה ושמור כלל זה וכו'].

⁴⁹ והיינו ש-ג' גבורות **נגדלות** אלו, יהיו כבחינת **אילן** [נקודה שורשית], שבבוא עליו גבורות גשמים

והוסיף וביאר הרב **טעם שני** איך יש כח לגבורות תנ"ה, להיות **נגדלות** - וגם **מגדילות** וכו', והביאור הוא שהיות ויש כאן לא רק גבורה **אחת**, אלא ג' גבורות - תנ"ה, לכן הם יכולות להיות גם **מגדילות** - וגם **נגדלות**, וכענין **ברכת הבית ברובה** - שנזכר בדעת. [וראה בע"ח דף נ"ד סוף ע"א, ששם **סדר התירוצים** שונה, וכבר עמד על זה הרב בית לחם יהודה דף ס' ריש ע"ג סוף ד"ה וגם, וכן בסוף ד"ה ואפשר].

עד כאן ביאר הרב שבת"ת, יש ג' גבורות. ולמה, כי גבורות ה**נצח וההוד** - **מוכרחות לעבור** בת"ת, מה **שאינן כן בשאר** וכו'. והנה לעיל בעץ חיים שער ל"ד פ"ז [דף נ' סוף ע"ב וריש ע"ג], ביאר הרב שיש **שני** אופנים בסדר ירידת ה-ה"ח וה-ה"ג:

[א.] [כמו שביארנו עד עתה, ש]מהדעת יוצא - **חסד** [של בחינת: חסדים או גבורות] - **ישירות לחסד, והגבורה נמשכת - ישירות לגבורה, והתפארת - ישירות לת"ת**, וממילא **אין** החסד צריך לעבור דרך הגבורה, ואין הגבורה צריכה לעבור דרך החסד וכו'. **ורק נצח והוד - צריכים לעבור דרך הת"ת**. שמעתה נבין היטב, שרק בת"ת - **שעברו דרכה גבורות הנצח והוד, לכן נמנו בה ג' גבורות תנ"ה**.

[ב.] עוד מבואר שם אופן **שני**, והוא שכל ה"ח או ה"ג [שהם: חסד גבורה ת"ת נצח הוד] יורדים **כולם תחילה** ל-חסד, ונשאר שם החסד. והשאר שהם ד' [שהם: גבורה ת"ת נו"ה] יורדים לגבורה, ונשאר שם בחינתה שהיא גבורה. ושאר ה-ג', יורדים לת"ת וכו'.

עוד ראוי שנדע שבעץ חיים [דף נ"ד ריש ע"ב] כתב הרב, שהאופן **השני** שהוא: שכל ה' גבורות נמשכו תחילה **כולם ב-חסד** וכו', הוא **האמת**. ולפי זה יש להבין [ראה מבו"ש דף נ"ג מעט למעלה מאמצע ע"ג ד"ה ועתה קשה] למה **בת"ת דוקא, מונים את ב' גבורות נצח והוד שעברו דרך הת"ת**, והרי כבר **בחסד - עברו כל החמש גבורות**. וכן בגבורה, עברו כל **הארבע** גבורות - ועכ"ז **לא נמנו** שם הגבורות שעברו. וא"כ כשם שבחסד וגבורה **לא נמנו** גבורות אלו שעברו - גם **בת"ת אין** ראוי למנותם. ותירץ הרב [שם בע"ח, ובשעה"ק דף פ"ב ע"ב למטה, ובמבו"ש דף נ"ג אמצע ע"ג סוף ד"ה ונמצא] שמכיון וב-ת"ת **אין את נקודתה השורשית**, לכן מוכרח וצריך שנצח הוד שעברו בת"ת, **ישאירו בת"ת את הארתם** [ושרשם], וזה **כדי לתקן את התפארת עצמה** [כמ"ש בשעה"ק ובמבו"ש]. שלכן ג' גבורות אלו - **נמנות רק בתפארת**. אבל בחסד וגבורה, מאחר

ויש להם את הנקודה השורשית שלהם, לכן אין למנות את אותם גבורות שעברו דרכם וכו'.

וראוי להבין שתירוץ זה של הרב - שמכיון שבת"ת אין את נקודתה השורשית [לפי שירדה ליסוד וכו'], **לכן נצח והוד שעוברים דרכה - נמנים וכו'**, הנה לפי האופן ה-ב' זה תירוץ לשאלה: **למה דוקא בת"ת נמנו ג' גבורות - והרי כבר בחסד וגבורה ראוי היה למנות את הגבורות שעברו דרכם וכו'.**

אבל לאופן ה-א' [שנז"ל], **אין צורך לבאר למה רק בת"ת נמנו ג' הגבורות, שהרי רק בת"ת עוברות ב' גבורות נצח והוד, מה שאין כן בשאר וכו'.** וא"כ נראה שמה שתירץ הרב שנקודת הת"ת - **ירדה ליסוד וכו'**, הוא תירוץ לשאלה אחרת, והיא שהכלל הוא שהגבורות המגדילות - **אינן נמנות וכו'**, ואם כן הגם שיש ג' גבורות בת"ת, מכל מקום אין ראוי למנותם וכו'. ועל זה תירץ הרב, שהיות ונקודת הת"ת **ירדה ליסוד וכו'** [שלכן אין בת"ת שום נקודה וכו'], **לכן ג' גבורות תנ"ה מלבד היותן מגדילות - הם בעצמן נגדלות - ולכן יש למנותן כ-ל', וכנ"ל.** [וראה גם בשמן ששון ח"ב דף מ"א ע"ג, אות י"ג].

ובסידור [הרש"ש הנדפס דף ס"ט סוף ע"ב] בתיבות: וזוכר חסדי אבות, רואים את ל"ע בת"ת, ומצויר שם ג' הויו"ת מנוקדות, שהם: ג' גבורות תנ"ה. ונראה פשוט ש-ג' גבורות אלו, הם ג' גבורות המגדילות ומוסיפות את ה-ע' אשר ע"י נשלם הת"ת לעשר, ואינם ג' גבורות הנגדלות. שהרי לעולם הבחינות המגדילות - הם שנכתבו ושאותם רואים בסידור. וכענין חסד [י"צ], וגבורה [כ"פ], שבסידור רואים את: גבורת החסד וגבורת הגבורה, שהם: המגדילות. ומכ"מ בענין ל' של ל"ע, הנה כאן מונים את ג' הגבורות הנ"ל. ונראה שאז נמנה אותם בבחינת היותם נגדלות, והיעב"א.

[למעונינים בהרחבה]

✧ החסדים או הגבורות, מגדילים את נקודותיהם ✧

בשער ההקדמות⁵⁰ [דף פ"ב מעט למטה מאמצע ע"ב] ד"ה ובזה יתורץ, ביאר והדגיש הרב שהחסדים או הגבורות מגדילים ל-נקודותיהם, [והיינו שהם מגדילים את נקודת המלכות שיש בכל ספירה וספירה דנוק', הקיימות בה מכח: החלוקה וכו'. שנקודת מלכות זו נקראת אצלינו,

⁵⁰ כבר לעיל בביאור ענין: א"ט בכתר, עסקנו מעט בדברי שעה"ק אלו.

בשם: נקודה שורשית]. ונראה שהגדלה זו היא כדמיון אילן וכד' שאותו משקים במים [שהם חו"ג], שאז האילן בעצמו - נגדל. כך כאן ההגדלה היא לנקודה השורשית עצמה, [שהיא כענין אילן הנגדל בעצמו - ע"י המים וכו'].

ולהבנה טובה ונכונה של דברינו ניקח דוגמא מענין [שונה ואחר, שהוא] בנין שהיתה בו קומה אחת, ועכשיו רוצים להוסיף עליו עוד 9 קומות חדשות. שכאן זו תוספת של 9 קומות, הנבנות: מעל אותה קומה - שהיתה כבר בנויה. אבל ב-אילן כשמשקים אותו במים, הנה גוף וגזע האילן בעצמו שהיה כבר קיים, מתרחב ונגדל בעצמו - ויש בו בעצמו תוספת.

וכאן נוסיף ונבאר שכדברי שער ההקדמות שכתב שהחו"ג מגדילים ל-נקודותיהם, נראה שכן מודגש בעץ חיים שער ל"ה פ"ה תוך ד"ה ל"ע [דף נ"ד סוף ע"א], וז"ל: [וגם כי בשלמא] בשאר ספירות [חוץ מהתפארת], היה להם הנקודה עצמה של חלקה [הנקראת אצלינו: נקודה שורשית הנעשית מהמלכות ש-נחלקה וכו"ל] שהוא שורש הכל - שממנו נבנית ונגדלת הספירות, [שזה כדמיון אילן שמשקים אותו במים וכו"ל]. וכן במבוא שערים [דף נ"ג ע"ג] בענין: ל"ע תוך ד"ה ונמצא [שורה 14], כתב הרב וז"ל: [ועוד טעם אחר] כי בכל [שאר] הספירות [חוץ מהת"ת], היה בהם שרש נקודתם - אשר משם נגדלו, וכו'.

ונראה שכן אפשר להבין מענין: א"ט, המבואר בעץ חיים שער ל"ה ריש פ"ד [דף נ"ג סוף ע"א וריש ע"ב], ששם כתב הרב וז"ל:

[ונתחיל עתה מן הכתר], כי כתר [יש בו] נקודה א' [שורשית, שהיא] מ-י' נקודות שנתחלקה מדת מלכות. אמנם זאת הנקודה [השורשית] של כתר - צריכה [היא בעצמה] לקבל עוד ט' נקודות אחרות, ואז יושלם הכתר שלה וכו'.

ונראה שגם בשער ההקדמות [דף פ"א ע"ג] בענין א"ט, מבואר ענין זה וז"ל: ועתה ע"י אור החסד [שבת"ת דז"א], שנכנס בה [כנז"ל] ונתוספו בה ט' נקודות אחרות, יעו"ש היטב.

ומכ"מ ראוי שנשים לב, שענין זה: ש-חו"ג מגדלים [דוקא] את הנקודה השורשית שבהם, אינו מודגש בשאר אותיות אטב"ח. ולהבנת דברינו נאמר, שבענין: ב"ח המבואר בעץ חיים שער ל"ה פ"ד [דף נ"ג ע"ב למטה], כתב הרב [בשורה 9 מסוף ע"ב], וז"ל: ונמצא שיש בכאן [בחכמה דנוק'] שתי נקודות, אחד מנקודת החכמה עצמה [היינו הנקודה השורשית שיש בחכמה דנוק'] של המלכות עצמה [שזה מכח: החלוקה וכו'], ו-א' מוח החכמה שבנצח דז"א. ואחר כך חסד שבנצח [שהוא מים המגדלים], גרם גדלות ח' נקודות - אחרות ונשלמו ל-י'.

למדנו שכאן לא כתב ולא הדגיש הרב, שהחסד גורם לנקודת המלכות דחכמה - שהיא בעצמה תגדל בעוד ח', אלא שהחסד גרם גדלות ח' נקודות - אחרות. וכן מובן מענין ג"ז המבואר בהמשך עץ חיים, יעו"ש היטב, והיעב"א. ועכ"פ נראה, שהמדייק היטב בדברי מבוא שערים יוכל להבין שגם בענין: ב"ח, החסד שבנצח - כן מגדיל את הנקודה השורשית שבחכמה דנוק'. ולהבנת דברינו נאמר שבמבוא שערים [דף נ"ב שורה 8 מסוף ע"ד], כתב הרב וז"ל:

וניתוספים בה ונגדלים ח' נקודות אחרות, ע"י החסד שבנצח דז"א - ומאיר [אותו חסד - בנקודה השורשית⁵¹ ש] בחכמה דנוקבא.

ומכ"מ ראוי שנדע שבסידור היר"א [ח"א עמוד 615 למטה מצד ימין], בתיבת: טובים ד"ה ב"ח, נראה שלא כתב ולא הבין שה-חסד מגדיל דוקא את הנקודה השורשית שיש בחכמה דנוק'. שהנה בסידור היר"א מבואר [תחילה] שע"י החסד שבנצח דז"א, יש בחכמה דנוק' עוד ח' ספירות אחרות, ו[רק] אח"כ הזכיר שם היר"א את המלכות שבחכמה דנוק'.

והיינו שאם היה היר"א מבין, שהחסד גורם לנקודת המלכות דחכמה [שהיא: הנקודה השורשית - שבאה מכח החלוקה וכו'] שהיא בעצמה תגדל - מכח החסד, היה צריך היר"א להזכיר קודם כל את נקודת המלכות, ולהדגיש שנקודת מלכות זו - נגדלת מכח החסד וכנ"ל. אבל בסידור היר"א הזכיר תחילה את החסד שבנצח דז"א - המגדיל ח' ספירות אחרות, ורק אח"כ בסוף דבריו הזכיר את המלכות שבחכמה. שמכללות דברי היר"א אלו נבין, שבסידור היר"א אין מפורש ואין מבואר, שהחסד פעל בנקודת המלכות דחכמה - שהיא בעצמה תגדל [כדמיון האילן וכנ"ל], והיעב"א.

[עד כאן למעונינים בהרחבה]

בת"ת, ג' הגבורות בעצמם - נגדלות.

נשוב לדברי שער ההקדמות [דף פ"ב מעט למטה מאמצע ע"ב], שם כתב הרב וז"ל:

כי בשאר הספירות [שזה חוץ מהתפארת], היו החסדים או הגבורות: מגדילים לנקודותיהם.

⁵¹ שהרי כל מה שיש ב-חכמה דנוק' כרגע, זה רק נקודתה השורשית. וגם מוח החכמה דז"א - שהאיר בנוק', הנה הארה זו האירה בנקודת החכמה דנוק' [שהיא: הנקודה השורשית], כמפורש שם במבו"ש בשורות הקודמות.

וכבר ביארנו לעיל שכוונת הרב לבאר, שההגדלה שע"י החסדים או הגבורות - שהם מים המגדלים את האילן - **פועלת בנקודה השורשית** [הקיימת מכח: נחלקה וכנ"ל]. והיינו שהמים גורמים ל**נקודה שורשית זו - לגדול בעצמה** [וכענין מים המגדלים את האילן], וכנ"ל בהרחבה.

ומעתה נשים לב שבתפארת, שאין בה את נקודתה השורשית [כי הת"ת נתנה את נקודתה ליסוד וכנ"ל], הנה ג' גבורות [שהם גבורות גשמים - מים המגדלים את האילן], יגדילו את אותם ג' גבורות עצמם. כמבואר בשער ההקדמות [דף פ"ב ע"ב בשורות שלפני ד"ה עוד], וז"ל:

[כי בשאר הספירות היו הגבורות או החסדים מגדילים לנקודותיהם], אבל בתפארת - שאין בה נקודה מעצמה, [שהרי נקודת עצמה - ירדה ליסוד כמ"ש בשעה"ק דף פ"א ע"ב למטה ד"ה ועתה שורה 9-11] מוכרח⁵² שה-ג' גבורות עצמם - אשר בו [שהם, גבורות: הת"ת, והנצח הוד - שעברו דרך הת"ת וכנ"ל] יגדלו [הם בעצמם] - ומהם [היינו: מ-ג' גבורות אלו] יתוקן ויעשה התפארת.

ונוסיף ונבאר שגם במבוא שערים [דף נ"ג ע"ג] בענין: ל"ע, תוך ד"ה ונמצא [שורה 14], מבואר היטב ענין זה, וז"ל:

[ועוד טעם אחר] כי בכל [שאר] הספירות [חוץ מהתפארת], היה בהם שרש נקודותם [השורשית] אשר משם נגדלו, משא"כ בתפארת - שירדה נקודתה [השורשית] למטה [ביסוד], ואין לה מציאות ליעשות בחינת התפארת שבה - אא"כ [ג'] הגבורות אשר שם יגדלו הם בעצמן - ויעשה התפארת.

וכן מבואר בעץ חיים שער ל"ה פ"ה [דף נ"ד סוף ע"א וריש ע"ב], תוך ד"ה ל"ע, וז"ל: וגם כי בשלמא בשאר ספירות [חוץ מהתפארת], היה להם הנקודות עצמה של חלקה - שהוא שורש הכל שממנו נבנית ונגדלת הספירות, אבל כאן בת"ת, הנה הנקודה שלה - ירדה ביסוד, לכן אם אין [ג'] הגבורות של שם - נגדלות בעצמן, לא יהיה אפשר לעשות הת"ת.

שמעתה נבין שבמקום הנקודה השורשית שיש בכל ספירה וספירה [חוץ מהת"ת], שמשם נגדלה כל ספירה, הנה ב-תפארת ההגדלה תהיה, מכח: ג' הגבורות - שנגדלו וכנ"ל. והיינו שהם משמשות, במקום הנקודה השורשית של התפארת שירדה ליסוד.

⁵² כאן כתב הרב: מוכרח - ולא פירש איך יובן ענין זה. ונראה שעפ"י המשך דברי שעה"ק שב-ד"ה עוד טעם ב' [שב-3 השורות שלפני ד"ה עוד טעם אחר], נראה שהטעם לזה הוא: כי בתפארת, יש הרבה גבורות יחד, וז"ל:

עוד טעם ב' וכו', כי בהיות הרבה גבורות יחד, [לכן] יש בהם כח להגדיל - ולהשאר שרשם שם [והיינו להיות נגדלות]. באופן כי ה-ג' גבורות שב-ת"ת, הם עצמם נגדלות ל-י' נקודות.

שמעתה נבין ש-ג' הגבורות שיש בתפארת, משמשות ל-ב' בחינות. והיינו ש-ג' גבורות אלו מגדילות - שזה התפקיד שיש ל[חסדים או] הגבורות - להיות גבורות גשמים - מים המגדלים את האילן. והיות ואין בתפארת את נקודתה השורשית [שירדה ליסוד וכנ"ל], לכן ג' גבורות אלו, יהיו גם: ג' הבחינות הנגדלות. ואז הם נמנות, באות: ל' של ל"ע. אבל בהיות ג גבורות אלו מגדילות - אינם נמנות, שהרי את החסדים או הגבורות שמגדילות - אין מונים אותם כנודע.

ונראה שמעתה נוכל להבין ביתר עומק ובאופן נוסף, את שאלת ה-צ"ע [ראה לקמן] שיש במבוא שערים [דף נ"ג סוף ע"ב וריש ע"ג], שהנה שם ביאר הרב שמ-כלי וגוף חצי שליש התפארת דז"א - לוקחת [נעשה] תפארת דנוק' כמבואר שם, ואז שאל בסוגרים, וז"ל: וצ"ע למה לא מנינו חצי שליש זה, בכתר וב-ת"ת ובדעת וכו'. [ובענין זה נרחיב לקמן וכאן נקצר].

והנה ההבנה הראשונה שיש ל-צ"ע, היא: ששאלה זו עוסקת רק ב-מנין, והיינו שראוי היה למנות גם את חצי שליש כלי תפארת דז"א - שניתן לתפארת דנוק', שבזה בתפארת דנוק' יהיו ד' [ולא ג'] בחינות. אמנם מעכשיו נראה שעומק שאלת ה-צ"ע, היא: למה שאותו חצי שליש כלי תפארת דז"א לא ישמש לכל ענין [ראה לקמן] בַּמְקוֹם אותה נקודה שורשית של התפארת שירדה וניתנה ליסוד. שבזה אותם ג' גבורות שבתפארת - לא היו צריכות להיות [גם] נגדלות. שהרי ההגדלה היתה יכולה להיות, ע"י אותו כלי תפארת - שלקחה מחצי שליש כלי התפארת דז"א וכו'. ולקמן נעסוק בתירוץ הרב שמן ששון והרב מזכיר שלום, שביארו למה אין מונים את אותו חצי שליש כלי תפארת דז"א. ומכ"מ ראוי שנזכור שהרב הבין [גם אם לא נבין כרגע למה] שאותו חצי שליש כלי תפארת דז"א - שנמשך לתפארת דנוק', אינו נמנה ואינו יכול לשמש בַּמְקוֹם אותה נקודה שורשית שהיתה צריכה להיות בתפארת.

הנקודה השורשית שבתפארת, בסידור היר"א.

בסידור היר"א [ח"א אמצע עמוד 626], בתיבות: וזוכר חסדי אבות, מתחת לתיבת: ל"ע, כתב היר"א הקדמה קטנה, וז"ל:
 יכוין להוציא ג' ספירות [שהם ג' גבורות, כדלקמן]. [א.] מאור גבורה דתפארת. [ב.ג.] ומאור שורשי⁵³ ב' גבורות ד-נצח הוד שבה. [שעד כאן ביאר היר"א את ה-ל'.

⁵³ היינו בחינת נו"ה שעברו דרך התפארת, והניחו שם שרשם וכו'.

ומכאן יבאר היר"א, את ה-ע', ו-ז' ספירות אחרות [שיוציאו כנגדם] מבירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה. [וכאן כתב בסידור היר"א דבר הצ"ב], **ועם המלכות שבו** [שבת"ת דנוק', וראה לקמן] נשלם לעשר ספירות וכו' דפרצוף התפארת דרחל. ונקודת ה[שורשית ד]מלכות שהיתה בו [בתפארת], יכוין להמשיכה ולהורידה⁵⁴ ל-יסוד שלה.

נשוב למ"ש היר"א: **ועם המלכות שבו**, ונראה שהכוונה כאן על הנקודה השורשית שראויה [היתה] להיות בתפארת. והנה דברי היר"א אלו צ"ב, שהרי בכל דברי הרב [וכנ"ל באורך] מפורש ומודגש, שהנקודה השורשית שיש לתפארת כתוצאה מ-נחלקה - ירדה ליסוד [וכמ"ש גם בסידור היר"א בסיום דבריו]. וא"כ איך כתב כאן היר"א: **ועם המלכות שבו**, והרי מלכות זו אינה נמצאת בתפארת, וכנ"ל. וראוי לדעת שבענין: **ל"ע** [דאטב"ח], הכתוב בסידור היר"א - במקומות אחרים [וכדלקמן], הנה שם⁵⁵ לא כתב היר"א תיבות אלו, של: **ועם המלכות שבו**. ולהבנת דברינו נזכיר כאן, את דברי סידור היר"א [ח"ב עמוד 422 וח"ג עמוד 289], ששם לא נכתבו תיבות אלו. אמנם בהמשך סידור היר"א [ח"ג עמוד 520], כן כתב כדבריו שבסידור החול כאן [עמוד 620], והיעב"א. וגם בסידור הרב הדאיה [עמוד 350] לא כתב תיבות אלו, אלא שאח"כ נכתבו תיבות אלו כהגהה. ולכאורה מכללות דברי רבנו האר"י נראה, שראוי שלא לכתוב תיבות אלו של: **ועם המלכות שבו**, והיעב"א.

וכאן נוסיף ונבאר, שבסידור היר"א [ח"א עמוד 627 למעלה], בתיבות: **ומביא גואל** וכו', ד"ה ויכוין להמשיך, חזר היר"א וכתב [פעם שניה לכאורה] את ענין המשכת ב' גבורות נצח והוד - לתפארת דנוק', [שדבר זה כתוב כבר לעיל עמוד 626 בענין התפארת], וז"ל:

ויכוין להמשיך ה-ב' גבורות התחתונות דנצח והוד דנוק', מ-יסוד דז"א שבדעת דנוק', ולהמשיכם ל-תפארת שלה. ולהשאיר שם שורשם [של נו"ה], ולחברם עם

⁵⁴ ועדיין יש להבין מתי במדויק תהיה ירידה זו ליסוד, האם ירידה זו תהיה כאן בענין ל"ע - תפארת, או שרק לקמן בהמשכה ליסוד - ר"ף, שם תהיה המשכה זו, והיעב"א.

⁵⁵ וראה גם בצילומי כת"י שבסידור הרש"ש למנחה וערבית [שנדפס ע"י הרב יצחק יקותיאל שליט"א עמוד רפ"ה, ו-שכ"ט], שגם שם לא כתב תיבות אלו.

הגבורה השלישית - שבתפארת שלה, ומרבוי הארת שלשתם - נעשה התפארת שלה.

ובענין הקדמה זו, ראוי ללמוד בפתח עינים [דף ל"ו ע"א למטה], בביאורו על: ומביא גואל אות ב', יעו"ש.

עוד ראוי ללמוד ב- טוב שם [דף ה' ריש ע"א], בביאורו על הלכות העמידה אות ב', יעו"ש.

מ"ס בנצח.

מ', הם: ד' בחינות שיש כבר בנצח, שהם:

[א.] **נקודה שורשית**, שענינה: מלכות דנצח [שהיא מכח: נחלקה וכו']. וכאן

בסידור בתיבות: לבני בניהם⁵⁶ [דף ע' סוף ע"א מצד ימין], רואים את הנקודה

השורשית דנצח - שהיא הוי"ה בניקוד חיריק⁵⁷ - שמתחת ל-ב' הוי"ו"ת

שבחיריק וקבוץ, שהם ב' הגבורות דנצח הוד וכו'.

[ב.] **לבוש** [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג] מפרק תחתון דנצח דז"א, [שכאן בנצח ראוי

למנותו, וכדלקמן].

[ג.] **לבוש** [מפרק תחתון דפ"ת ד] נצח דאימא, [שהרי כאן ב-נצח שהוא בחינת רגליים

וכו', ראוי למנות גם את נצח דאימא ודז"א, וכמ"ש בהרחבה בע"ח דף נ"ג ע"ג, ובשעה"ק

דף פ"א ע"ד, ובמבו"ש דף נ"ג ע"א].

[ד.] **גבורת ההוד - שעוברת בנצח**, [לכאורה כאופן השני הנ"ל שבענין הת"ת⁵⁸].

⁵⁶ אמנם בסידור היר"א [ח"א ריש עמוד 627] כוונה זו מתחילה ב-ומביא גואל, יעו"ש, וכאן נקצר.

⁵⁷ ראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ט ע"ב] ד"ה לבני בניהם, שהעיר בצדק שעד כאן לא נסדר בסידור

שם הוי"ה - עבור הנקודה השורשית, וא"כ גם כאן הוי"ה זו מיותרת [והיינו שאין ראוי לסדרה וכו'].
ואכן בסידור היר"א [עמוד 627], לא נסדרה הוי"ה עבור הנקודה השורשית שב-נצח וכו'. אמנם גם

בסידור היר"א כן יש הוי"ה עבור הנקודה השורשית של הוד, [שבענין: ק"ץ]. ויש גם הוי"ה עבור הנקודה

השורשית שביסוד, [שענינו: ר"ף], והיעב"א.

⁵⁸ שהרי טעם שני זה - הוא האמיתי, כמבואר בע"ח [דף נ"ד ריש ע"ב]. ואולי כאן הוא גם כאופן

הראשון, שהרי לפי הטעם המבואר בהמשך ע"ח ד"ה מ"ס ש-איהו בנצח ואיהי בהוד וכו' [ולקמן נרחיב

בענין זה], יש הכרח שהזכר יקח חלקו וחלקה, ויתן לנוק' את חלקה [כמבואר היטב במבו"ש דף נ"ג

ע"ג תוך ד"ה מ"ס, ובשעה"ק דף פ"ב ריש ע"ג תוך ד"ה מ"ס], ואם כן אולי גם לפי האופן הראשון יהיה

הדין כן.

עוד ראוי ללמוד בפאת השד"ה [דפו"י דף ש"א ע"א ובנדמ"ח דף שפ"ג ע"א], בביאורו על הסידור דף ע'

וכדי שנבין למה גבורת **ההוד** [שעברה בנצח] - **נמנית כאן בנצח**, [שהרי גם בת"ת היה צריך טעם למה הנצח הוד **נמנו** וכו'], ביאר הרב בעץ חיים [דף נ"ד ע"ב ד"ה מ"ס], ב' טעמים:

[א.] שכבר ידעת שנצח והוד, הם **תרי פלגי גופא - אחים ולא יתפרדו**, לכן

כשעוברת גבורת **ההוד בנצח - היא מנחת בנצח את שרשה**.

[ב.] גם שכבר ידעת כי ש-נצח הוד, הם דמיון **זכר ונקבה**. ולכן איהו [ז"א

המלביש לנצח דא"א, או **יעקב** המלביש לנצח דז"א] בנצח, ואיהי [נוק' המלבישה להוד

דא"א, או **רחל** המלבישה להוד דז"א] בהוד.

והוסיף וביאר הרב [על הטעם ה-ב' שנו"ל], ש-עטרא **דגבורות - היא של נוק'**, ועטרא

דחסדים - היא של דכורא. ועכ"ז הזכר - נצח, לוקח **ב' עטרין**. אבל נוק' לוקחת

עטרא **אחת לבד** [וראה לקמן]. לכן **נצח**, נוטל גם **רושם**⁵⁹ גבורת ההוד, יעו"ש.

וראה בשער ההקדמות [דף פ"ב ריש ע"ג], ובמבוא שערים [דף נ"ג ע"ג ד"ה מ"ס],

ששם מודגש שהזכר [נצח] נוטל **תחילה פי שניים**, **חלקו** [נצח] **וחלקה** [הוד],

ו[הוא] **נותן לה אח"כ הארה מחלקה** [הוד], שלכן יש למנות את גבורת **ההוד -**

שניתנה מהנצח, עם הנצח.

ה-**ס'** של **מ"ס**, הם ו' בחינות, שנגדלו ע"י **גבורת הנצח** [ראה לקמן], וכו'.

ובסידור הרש"ש [הנדפס דף ע' סוף ע"א מצד ימין], רואים:

[א.] **ב' גבורות** דנצח והוד, וענינם שונה: שגבורת **הנצח**, **מגדילה ומוסיפה**

עוד ס' [שהם ו' בחינות]. אבל גבורת ה-**הוד** שלידה, היא גבורת ההוד

ש-**עוברת בנצח** וכו"ל, הנמנית **כאחת מ-ד'** הנקודות שיש כבר בנצח.

[ב.] **הוי"ה בחיריק - שתחת הנו"ה** [שנו"ל] - נראה שהיא **הנקודה השורשית**

שענינה: מלכות שבנצח. וכבר הזכרנו לעיל שבנצח, כן רואים בסידור

את הנקודה השורשית.

[ג.] **לבוש מפרק תחתון**⁶⁰ דנצח דז"א, שהוא **חצי שם**: צבאות פשוט, [וב-א']

שבסידור הנדפס - יש ט"ס, וצריך להוריד את ה-י' התחתונה].

ע"א ד"ה לבני בניהם - **מ"ס**, שעסק גם הוא בענין זה, יעו"ש היטב.

⁵⁹ היינו את בחינת **הרושם - שורש** [כמ"ש בשעה"ק דף פ"ב ריש ע"ג שורה 11], שהשאיר ההוד בעוברו בנצח.

⁶⁰ כאן מודגש ש-**לבוש זה**, שייך ל-**פרק תחתון** וכו', והגם שבע"ח כאן, כתב סתם: מנצח ד-ז"א, **ולא** פירש שכוונתו על **פרק תחתון**, מכ"מ ענין: **פרק תחתון** זה, מובן היטב מע"ח שער ל"ה סוף פרק ד' [דף

[ד.] **לבוש נצח דאימא**⁶¹, שהוא אהי"ה דקס"א.

ואז תבוא **גבורת הנצח** [שהיא ההוי"ה הראשונה שבניקוד חיריק], **ותגדיל עוד ס'** [שהם ו'].

ק"ץ בהוד.

הקדמה לאותיות ק"ץ. כשם שבאותיות ד"ו שבדעת, האות הראשונה - ד' היא **התוספת**, וה-ו' הם **העיקר** וכו', כך בהוד: ק' [שהיא: אחת] היא התוספת, ו-ץ' [שהם: ט'] הם העיקר. וראה בעץ חיים⁶² [דף נ"ד מעט למטה מאמצע ע"ג ד"ה ובזה תבין וכו'] ששם נתן הרב טעם **לשינוי** אותיות ד"ו ו-ק"ץ [-צדק"ו], מכל השאר וכו'.

מעתה נבאר את אותיות ק"ץ, ונפתח ב-ץ' ונאמר, שבאמיתות יש כאן רק ג' בחינות: [א.] **נקודה שורשית של הוד**, [הקיימת בנוק' מ-נחלקה וכו' וכנ"ל].

[ב.] **לבוש** [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג למטה וכמפורש בסידור], פרק תחתון דהוד דז"א.

[ב.] **לבוש** [כמ"ש במבו"ש שם], הוד דאימא.

והיות ונצטרפו כאן ג' **גבורות קשות** - **שהם ג' הודות**⁶³, לכן בהתחברם יחד הם **מכים** זה בזה ונגדלים ונרחבים [ומתרבים] עד אין קץ ונכללים זה בזה, עד שמ-**ג' נעשים ט'** [שנרמזו באות צ']⁶⁴, כמבואר כל זה בעץ חיים [דף נ"ד ע"ב למטה], ובשער ההקדמות [דף פ"ב ע"ג], ובמבוא שערים [דף נ"ג ע"ג-ד'].

וה-ק', היא **גבורת ההוד** [שאינה נמנית וכו'], **המגדילה** בחינת אחת, ומשלימה לעשר. ומעתה נשים לב שב-**הקדמה הקטנה** שיש בסידור הרש"ש [הנדפס דף ע' ע"א מצד שמאל] בתיבות: לבני בניהם, מתחת לאותיות ק"ץ, יש **חסרון**. שהנה בסידור, כתב וז"ל:

נ"ג ע"ד, ומשעה"ק דף פ"א ע"ד, וממבו"ש דף נ"ג ע"א.

⁶¹ לעיל בענין ז"א, הדגיש הסידור את: **פרק תחתון** דנצח דז"א. וא"כ גם כאן **באימא**, ראוי היה להזכיר [לפחות] את **פ"ת** דנצח [וראה לקמן]. ואכן בסידור היר"א [עמוד 627 למטה], כתב במפורש **פ"ת** דנצח דאימא.

ועדיין יש לשים לב ש-פ"ת דנצח דאימא - מתלבש **בכל נצח** דז"א, וא"כ בפ"ת דנצח דז"א - שהוא כנגד נצח דנוק', מלובש: **פ"ת דפ"ת** דנצח דאימא, והיעב"א.

⁶² וראה גם בשעה"ק [דף פ"ב ע"ג] ריש ד"ה ועתה, ובמבו"ש שער ו' ח"א דרוש ז' [דף נ"ג ע"ד] מתחת לצמח אות א'.

⁶³ מענין לציין שריבוי **גבורות קשות** אלו, שייכות ל-ק"ץ. ויעזור ה', שכשמתרבים **הגבורות**, נצפה ונזכה ל-ק"ץ.

להמשיך **גבורה** דהוד [שהיא תמשיך את אות: ק', שמכוחה נוסיף כאן מחדש בחינה אחת וכנ"ל]. והארת [לבוש] **הוד דז"א**, ו[לבוש הוד] **דאימא** שבתוכו [של הוד דז"א], **ולהכותם** זב"ז [שבזה מ-ג', יהיו ט'] וכו'.

וראוי לשים לב שבדברי הסידור כאן מבואר, רק: הכאת **ב'** [ולא ג'] בחינות, **וחסר** כאן את **נקודת עצמה** [הנקראת אצלנו: נקודה שורשית] של ה-הוד, שהיא אחת מ-ג' הבחינות שאותם יש להכות וכו'. והיינו שהיה צריך לסדר ולכתוב בסידור: ג' בחינות, ככתוב בעץ חיים [דף נ"ד שורה 14 מסוף ע"ב], וז"ל:

אמנם ג' נקודות יש בה לבד [והיינו קודם שהיא תקבל תוספת], ואלו הן: א' הוא הנקודה עצמה [שורשית] - שיש בה, [ב.] ו[לבוש] הוד דאימא. [ג.] ו[לבוש] הוד דז"א, הרי ג' נקודות.

אבל בסידור לא הזכיר את נקודת **עצמה**, [והיינו את הנקודה השורשית שיש ביסוד]. אמנם בסידור ה-**יר"א** [ח"א עמוד 627 למטה מצד שמאל] תחת הכותרת **ק"ץ**, נכתבו היטב ג' הבחינות שמכות זו בזו, וז"ל:

גבורה דהוד [שמכוחה יתוסף מחדש בחינה אחת - שנרמזה באות ק'.

ומכאן יבאר היר"א את ג' הבחינות המכות זו בזו, וז"ל: [א.] והארת [לבוש] הוד דז"א. [ב.] ו[הארת לבוש הוד] דאימא. [ג.] **ונקודת ההוד שבה** [שזו הנקודה השורשית שיש בהוד דנוק', ואז כתב היר"א] **ולהכותם** זה בזה וכו'.

ונוסיף ונדגיש שבהמשך סידור הרש"ש הנדפס [מתחת לאותה הקדמה קטנה], אכן סידר היטב את ג' הבחינות שיש להכותם זו בזו, וכדלקמן.

שהנה בסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' סוף ע"א מצד שמאל], רואים בתחילה: שתי הויו"ת דהוד המנוקדות בקבוץ. והויו"ה ראשונה, נראה [עפ"י הכתוב בהקדמה הקטנה, ששם הזכיר בתחילה את: **גבורת ההוד**] שהיא **גבורת ההוד** - **המגדילה** ומשלימה לעשר כנ"ל. והויו"ה שניה שבניקוד קבוץ, היא **הנקודה השורשית** שהיא א' מ-ג' נקודות ההוד שמכים וכו'. [וכבר הזכרנו לעיל ב-מ"ס, את מ"ש הרב באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"ב ד"ה לבני בניהם, שאין ראוי להזכיר הויו"ה שורשית זו כאן וכו']. אח"כ רואים בסידור את **לבוש פ"ת ד-הוד דז"א**, שהוא חצי השני דשם צבאו"ת [וב-א' יש להוריד את ה-י' העליונה]. ומתחתיו רואים את **לבוש הוד דאימא**, שהוא אהי"ה במילוי אלפי"ן העולה קמ"ג וכו'. ו-ג' הודות אלו, **מכים** זה בזה וכו', ונעשים ט' שענינם: **ץ**, וכנ"ל.

ר"ף ביסוד.

קודם כל יש להדגיש, שבסידור הרש"ש [הנדפס, בתיבות: לבני בניהם] האותיות שב-
יסוד צריכות להיות: ר"ף כמ"ש בעץ חיים [דף נ"ד ריש ע"ד], ולא ר"פ [כמ"ש בטעות
 בסידור דף ע' אמצע ע"א]. וראה בסידור היר"א [עמוד 627], ששם איתא: ר"ף, והוא הנכון.
 ומעתה נבאר, ש-ר' הם ב' בחינות העיקריות - שהם ב' נקודות **שרשיות** שיש
 ביסוד, שהם:

[א.] הנקודה **השורשית** של: **הת"ת** - **שירדה** ונתחברה ביסוד, [וכבר לעיל

באותיות: ל"ע, עסק הרב בענין: גוף וברית⁶⁴ חשבינן חד. עוד ביאר שם הרב, **למה היסוד** -
צריך את הנקודה השורשית של **התפארת**, וכתב בע"ח דף נ"ד ע"א ריש ד"ה ל"ע, וז"ל: לפי
 ש-**יסוד** [דנוק'] **אין לו על מה לסמוך בז"א כנגדו**, וכנ"ל באורך].

[ב.] הנקודה השורשית, של: **היסוד**.

וה-ר'ף, הם ה"ג [ראה לקמן] שמגדילות עוד ח' בחינות, ומשלימות לעשר וכו'.
 והגם שבעץ חיים [דף נ"ד ע"ד] תוך ד"ה ר"ף, לא כתב הרב בהדיא שקיבוץ ה"ג
 שביסוד הם **המגדילות**, מכל מקום נראה שדבר זה נרמז במ"ש [שם] הרב⁶⁵ ד"ה
 גם נלע"ד, שאותיות ר"ף שביסוד, הם כנגד ה"ג **מנצפ"ך** המתקבצים ביסוד, שהם
 עולים בגימטריא: ר"פ [280]. וראה משנת חסידים מסכת קטנות רחל פ"ה משנה א' דף ע"א ע"א,
 ושם ב-טעם עצו], וראה עוד לעיל בעץ חיים שער ל"ד סוף פ"ו [דף נ' ע"ב למעלה] בענין
ה"ג שביסוד.

ובסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' ע"א באמצע], רואים תחילה את כללות ה"ג [שהם
 ה' הוי"ת מנוקדות וכו'], **המגדילות** ומוסיפות ר' [שהם ח' ספירות]. ומתחתם⁶⁶ רואים,
 ב' הוי"ת מנוקדות - דת"ת ויסוד, שהם ב' נקודות **שרשיות** דת"ת ויסוד שהם ר'
 של ר"ף, [וגם כאן שייכת הערת הרב באתי לגני, שנקודה שורשית דיסוד - אין ראוי לראותה בסידור].

⁶⁴ נראה ש-גוף וברית חשבינן חד, בא לבאר איך אפשר למנות ב-יסוד את נקודת הת"ת שירדה ביסוד,
 והרי ת"ת ויסוד אינם בחינה אחת, וא"כ ראוי היה שלא למנותם יחד [כפי שהרחיב הרב בע"ח דף נ"ג
 ע"ג]. לכן תירץ הרב: גוף [ת"ת] וברית [יסוד] חשבינן חד - וראוי למנותם וכו'.

⁶⁵ וראה גם בשעה"ק [דף פ"ג ריש ע"א], ד"ה ר"ף.

⁶⁶ ומכ"מ נראה שב-סדר הכוונה, יש לכוין תחילה, ב-ב' נקודות [שרשיות] דתפארת ויסוד - שהם
 העיקר, ורק אח"כ נכוין, ב-ה"ג שענינם: תוספת וכו'.

ש"ן - ת"ם, במלכות.

כבר נודע מ"ש הרב בעץ חיים שער ל"ה סוף פרק ה' [דף נ"ד ע"ד] ד"ה ש"ן, של-מלכות דנוק', אין לה על מה לסמוך בז"א, ואפילו נקודה ממש - אין לה. ואינה רק הארה בעלמא, והוא סוד ה-חות"ם [שאינו אלא הארה⁶⁷], שהוא ג' שמות אהי"ה, שהם: קס"א קמ"ג קנ"א, העולים בגימטריא: חות"ם, הנמשכים אליה מ-נה"י דאימא וכו'.

נשוב לענין: המלכות שאין לה על מה לסמוך בז"א, ונאמר שענין זה מבואר כבר [בהרחבה] בעץ חיים [לעיל] שער ל"ה פ"ב [דף נ"ב אמצע ע"א], ובריש פרק ג' [דף נ"ב ע"ב למטה] בענין היסוד - ומכ"ש בענין המלכות. ומעתה נבאר ש-ג' אהי"ה הנ"ל, הם ג' הנקודות העיקריות של המלכות, שנרמזו ב-ש' של ש"ן.

וה-ן, הם ז' בחינות [והיותו ז', הוא כענין: אי"ק בכ"ר וכו' זע"ן, שה-ן' הוא שבע מאות וכו'], המשלימות את המלכות לעשר. ואף שבעץ חיים לא ביאר הרב מי גרם את התוספת של אותם ז' [וכנ"ל], הנה מהסידור מובן ש-כללות דכללות ה"ג שירדו למלכות, הם הגורמים את תוספת ה-ז', וכמ"ש בהדיא במשנת חסידים הנ"ל [דף ע"א ע"ב משנה ג'].

ובענין אותיות: ת"ם כתב מהרח"ו בעץ חיים [שער ל"ה סוף פ"ה], שלא שמע פירושם מהרב ז"ל. וראה במבוא שערים [דף נ"ד סוף ע"א בהגוב"י אות א' משם הרב ישראל בנימין יעו"ש], ועכ"פ בסידור - לא סידרו כונה זו.

וראה עוד בבית לחם יהודה [דפו"י דף ס' אמצע ע"ד], בביאורו על עץ חיים שער ל"ה סוף פרק ה' ד"ה חוץ, שכתב בשם הרב אמת ליעקב [דף ט' ע"ג] מערכת א' אות ר"ס תוך ד"ה והן עתה, שאותיות: ת"ם במילואם, כזה: תי"ו מ"ם - גי' מלכות, ויעו"ש בהמשך דברי הרב בית לחם יהודה.

וב-סידור [הרש"ש הנדפס] בתיבות: למען שמו [דף ע' אמצע ע"ב] בצד ימין, רואים את: כללות דכללות ה"ג, שהם המגדילות את ה-ש', ומוסיפות עוד ז' [ן], שבזה המלכות נשלמת לעשר. ומצד שמאל רואים: ג' אהי"ה מלאים - העולים תנ"ה, שהם ג' הנקודות

⁶⁷ כמ"ש [גם] בע"ח שער ל"ד סוף פרק ו' [דף נ' ע"ב], ובשעה"כ דרוש ה' דיום הכיפורים [דף ק"ג ע"א שורה 18].

העיקריות של המלכות וכו'. ונראה שב-סדר הכוונה יש לכוין תחילה ב-**תנ"ה שהם העיקר וכנ"ל**, ולהמשיך ב-ה"ג **המגדילות וכו'.**

וראה ב-**באתי לגני** [ח"ב דף קפ"ז מעט למטה מאמצע ע"א], שהעיר שראוי היה לעשות: **ש"ן ת"ם - ביחד, ולא לחלקם:** ש"ן תחת ה"ג, ו-ת"ם תחת תנ"ה, שהרי הרמז שבענין המלכות נרמז - כולו [רק] ב-**ש"ן**, ולא ב-ת"ם. [והיות וגם ת"ם הוא במלכות, יש לעשות ש"ן ת"ם - ביחד].

ואכן בסידור כת"י הרב אליהו משען זיע"א, ובסידור היר"א [עמוד 628], אותיות: **ש"ן ת"ם סמוכות** - ואינם נפרדות.

ונראה שראוי ללמוד כאן, גם בענין: **חותם בתוך חותם** המבואר בעץ חיים שער ל"ד סוף פרק ו' [דף נ' ע"ב]. והמבואר גם בהמשך עץ חיים שער ל"ה פ"ב [דף נ"ב מאמצע ע"א], וב-פרק ג' [דף נ"ב ע"ב למטה], והיעב"א.

בענין **בת כהן**, ראה בעץ חיים סוף פ"ה [דף נ"ד ע"ד], ומ"ש באמת ליעקב מערכת א' אות ק"ס, ומ"ש עליו במזכיר שלום מערכת א' אות נ"ג.

הקדמה לאטב"ח בענין ההבנה החדשה בישיבה

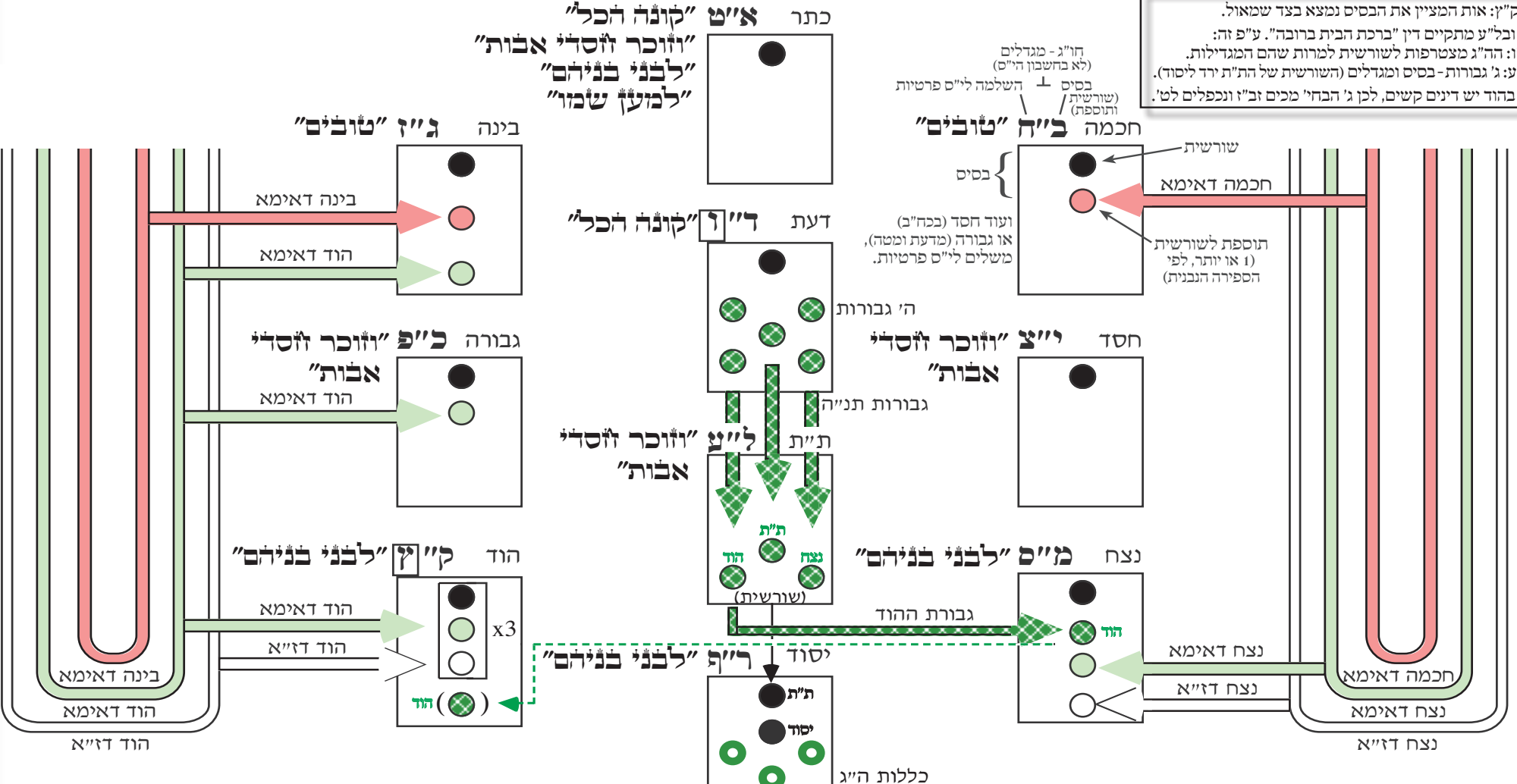
כוונת האטב"ח מעודכנים לפי הבנה חדשה בישיבה, בעיקר עפ"י מבוא שערים דף נ"ב ע"ג-ד', דרוש ז' (עי' עמוד 155. יש ד' בחינות גורמי הגדלה: מוחין - חו"ב, חו"ג, לבוש נה"י דאימא, לבוש נה"י דז"א). כלומר, בחינות אלו אינם ניתנים לנוק', אלא גורמים לבחינה נוספת שכנגדם להינתן לנוק' (בחי' הגימטריא דמ"ה וב"ן דמוחין דאימא, שהרי בחי' האותיות נשארות בז"א). ועצם ההגדלה (השלמה ליי"ס פרטיות דכל אחת מיי"ס דרחל) תבוא מחלקי בירורי אורות דמ"ה וב"ן דחלקה, כמסודר בסידור היר"א ח"א 615 והלאה.

וכן עי' עץ חיים שער המוחין פ"ט, ח"א דף ק' ע"א-ד' (עי' עמוד 154), בענין בנין הנוק' באטב"ח הנעשה ממ"ה וב"ן דמוחין דאימא. ועי' גם בחסדי דוד תוך אות ק"כ, דף נ"ו ע"ב (עי' עמוד 154) ד"ה אח"כ (הראשון).

סידרנו את נוסח כוונת האטב"ח עפ"י המהלך הזה, וכן מסודר בעיקר בסידור היר"א.

דרוש אטב"ח - בניית פרי רחל (בהארה) עיי ע"ח ח"ב דף נ"ג

* ד"ו וק"ץ: אות המציין את הבסיס נמצא בצד שמאל.
 * בד"ו ובל"ע מתקיים דין "ברכת הבית ברובה". ע"פ זה:
 1. ד"ו: הה"ג מצטרפות לשורשית למרות שהם המגדילים.
 2. ל"ע: ג' גבורות- בסיס ומגדלים (השורשית של הת"ת ירד ליסוד).
 * ק"ץ: בהוד יש דינים קשים, לכן ג' הבחי' מכים זב"ז ונכפלים לט'.

כלי ת"ת דז"א (ע"ה ח"ב דף נ"א סע"ד)

שליש עליון	לצורך אור ש"ע דת"ת	חצי עליון דשליש אמצעי	אור בש"ת דת"ת
חצי תחתון דשליש אמצעי	נותן לכתר דנוק'	חצי עליון דשליש תחתון	נותן לדעת דנוק'
חצי תחתון דשליש תחתון	נותן לת"ת דנוק'		

ולכן הת"ת יכול לתת את הנקודה השורשית שלו ליסוד שאין לו על מי שיסתמך (בז"א)

מלכות ש"ן "למען שמו"ן

קס"א קמ"ג קנ"א

כל המהות של המלכות היא חותם, לכן לא רואים את השורשית (ע"ה ח"ב דף נ"ב אע"א)

- נקודה שורשית
- כללות הגבורות
- ⊗ גבורות
- הארת מוחין דאימא
- הארת נה"י דאימא (לבוש)
- הארת נה"י דז"א (לבוש)

בציור זה הבאנו רק את מרכיבי הבסיס (שורשית ותוספת לשורשית). המגדיל וההשלמה ליי"ס אינם מובאים כאן, מלבד המגדיל של ההוד (ק"ץ), שהרי יש כאן דין מיוחד שגבורת ההוד, קודם כל שימש בתור תוספת לשורשית, ואח"כ הולכת למקומה בספירת ההוד, להגדילה ליי"ס. בטבלה שבעמוד הבא, הבאנו את כל המרכיבים.

סדר בנין אטב"ח

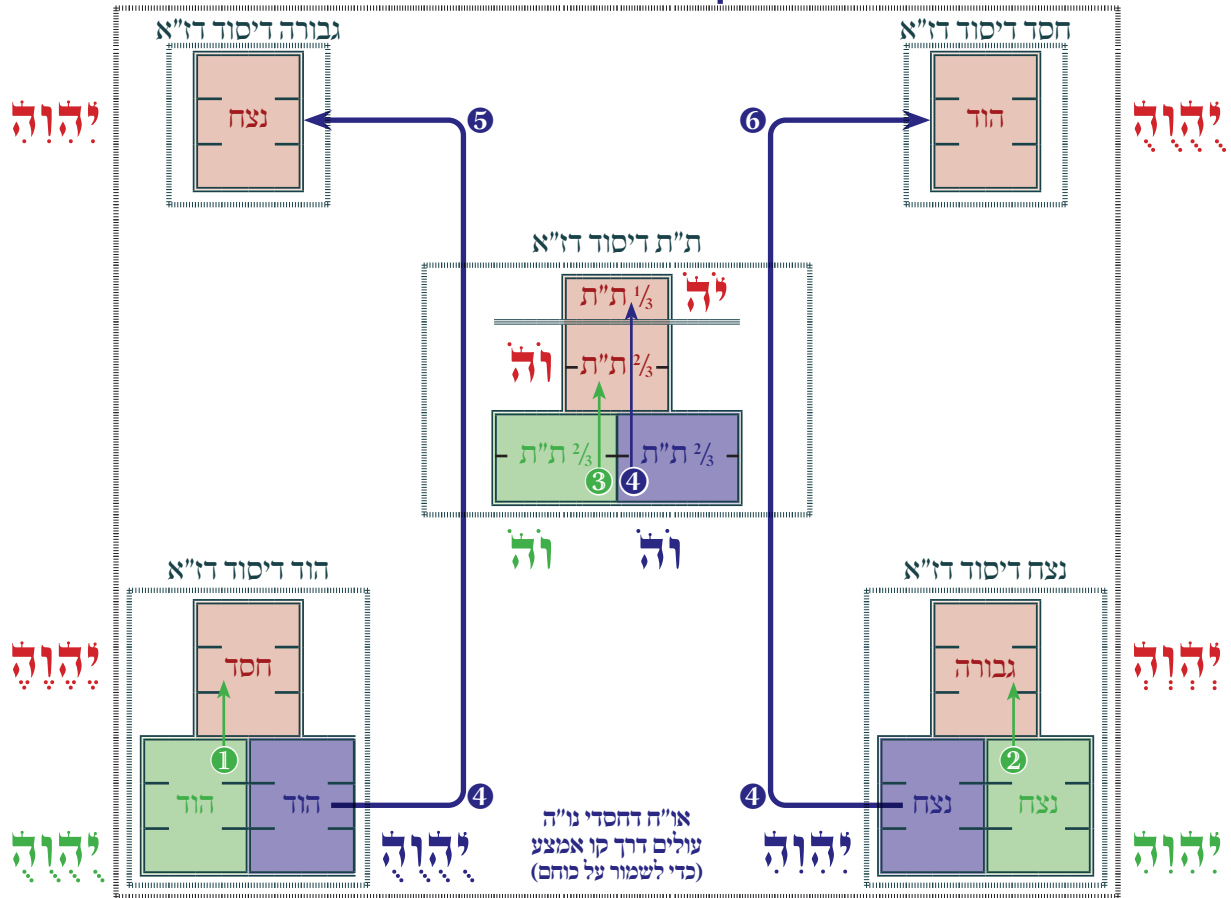
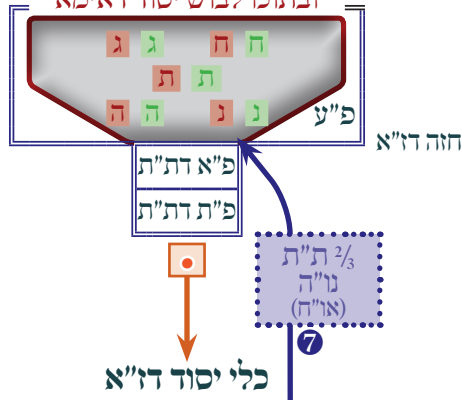
מלכות	יסוד	הוד	נצה	ת"ת	גבורה	חסד	דעת	בינה	חכמה	כתר	ספירות
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	9 הוד דאימא	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	8 הוד דאימא	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	7 הוד דאימא	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	6 הוד דז"א	5	5	5	5	6 חסד	5	5	5	5
6	6	5 הוד דז"א	6	6	6	6	5 גבורה	6	6	6	6
7	7	4 הוד דז"א	4	7	7	7	4 ת"ת	7	7	7	7
כלל' דכלל' ה"ג								הוד			
3 קס"א דאימא	8	3 הוד	3 נצה דאימא	3 ת"ת	8	8	3 נצה	3 בינה דאימא	8	8	8
2 קמ"ג דאימא	2 ת"ת	2 הוד	2 נצה דז"א	2 נצה	2 הוד דאימא	9	2 הוד	2 הוד דאימא	2 חכמה דאימא	9	9
1 קנ"א דאימא	1 יסוד	1 הוד	1 נצה	1 הוד	1 גבו'	1 חסד	1 דעת	1 בינה	1 חכמה	1 כתר	שורשית
שן <תס> למען שמו (לבושי תנ"ה דאימא)	רף (יסוד אין לו על מה לסמוך, ולכן היסוד מקבל את הנקודה השורשית של הת"ת)	קץ לבני בניהם (ג' גבורות קשות אלו, מכות זו בזו, ועושות ט' ספירות)	מס וזוכר חסדי אבות	לע (נקו' שורשית של הת"ת ירדה ליסוד, ברכת הבית ברובה. תנ"ה גם מגדיל וגם נגדל)	כפ וזוכר חסדי אבות	יצ קונה הכל (ברכת הבית ברובה - ה"ג גם מגדילות וגם נגדלות)	דו טובים (חיוזק מנו"ה דאבא)	גז קונה הכל וזוכר חסדי לבני בניהם למען שמו (ד' רבעים)	בח קונה הכל וזוכר חסדי לבני בניהם למען שמו (ד' רבעים)	אט קונה הכל וזוכר חסדי לבני בניהם למען שמו (ד' רבעים)	

מקרא: כ - נקודה שורשית (1). תוספת לשורשית (2): ת - מוחין דאימא. נ - לבוש דאימא. נ - לבוש דז"א. חו"ג המגדלים: נ - חסדים. ת - גבורות. 1 - ההגדלה ל"ס.

ז"א (נעשה מו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן)

פ"ע דכלי ת"ת דז"א (בהגדלה)

ובתוכו לבוש יסוד דאימא

- סדר מיתוק הגבורות**
- א. חסדי הב"ש ת"ת ונ"ה יוצאים מיסוד דאימא, נכפלים (או"ה) ויורדים למקומם בתחתית יסוד דז"א.
 - ב. ה"ג יורדות ליסוד דז"א, במרוצה, בהד - סמכא, בסדר הפוך (חסד נכנס להוד, וכו').
 - ג. החסדים ימתקו את הגבורות שכנגדן, כסדרן (של הגבורות) וכדלקמן.
 - 1 או"ה חסד ההוד ממתק גבורת החסד.
 - 2 או"ה חסד הנצה ממתק גבורת הגבורה.
 - 3 או"ה חסד 2/3 הת"ת ממתק גבורת 2/3 הת"ת.
 - 4 או"ה חסד 3/4 הת"ת ממתק גבורת 1/3 הת"ת.
 - 5 או"ה חסד ההוד ממתק גבורת הנצה.
 - 6 או"ה חסד הנצה ממתק גבורת ההוד.
 - 7 חסדי האו"ה דב"ש ת"ת ונ"ה עולים מיסוד דז"א ליסוד דאימא.

מקראה

- - או"ה חסדי התנ"ה.
- - או"ה חסדי התנ"ה.
- - ה' גבורות.
- - לאחר המיתוק, או"ה חסדי התנ"ה חוזרים ליסוד דאימא.

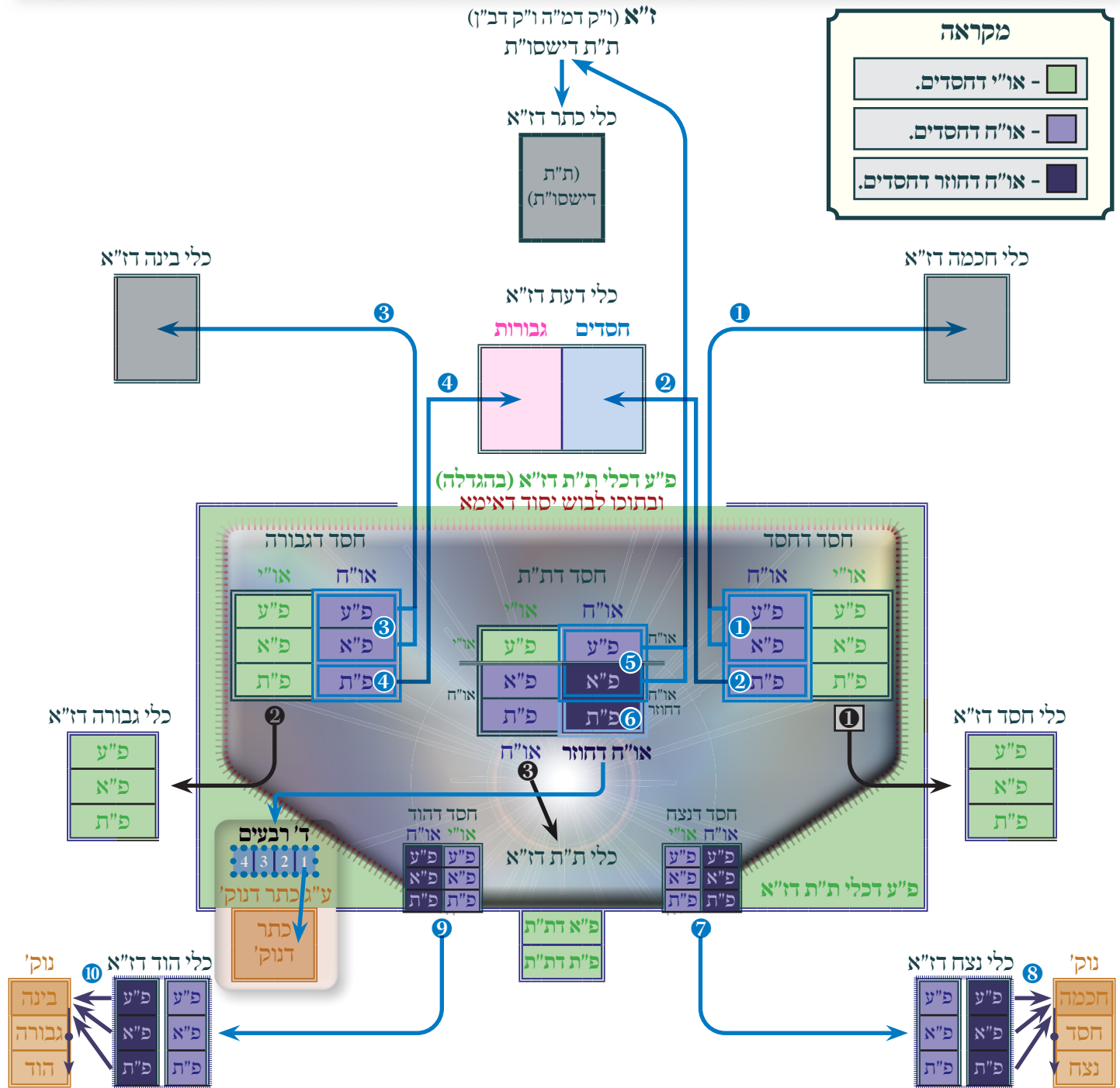
מקורות

שער הפסוקים דף י"ח ע"א ד"ה דע.
 ע"ה ח"ב דף ה' ע"ג ד"ה כבר ידעת (ענין מיתוק הגבורות). דף ל"ט ע"ב ד"ה עוד (הח"ו"ג לוקחים לבוש מיסוד דאימא, ולא לבוש נה"י הרגיל).
 ע"ה ח"ב דף ד' ע"ב, הגהת השמ"ש אות א'. (ענין אור ישר - אור חוזר).
 סידור ח"ב דף ס"ז ע"א.

ז"א (ו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן)
ת"ת דיסוס"ת

מקראה

- אוי"ח דחסדים.
- אוי"ח דחסדים.
- אוי"ח דחזור דחסדים.

* חסדי התנ"ה שחזרו ליסוד דאימא גרמו לריבוי אורות, כנ"ל. ואז נכפלים (נעשה או"ח) החו"ג ושליש עליון דת"ת (שהיו סתומים בתוך יסוד דאימא).
 * וגם נכפלים שוב (נעשה או"ח דחזור) חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה שעלו (האוי"ח שלהם המקורי נשאר ביסוד דז"א).
 * ונבקע יסוד דאימא, ובוה משתחררים החו"ג ושליש עליון דת"ת.
 * האו"ח דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).
 * האו"ח דחזור דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח, והולכים האוי"ח דהג"ת למקומם (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).

מקורות

סידור ח"ב דף ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א דף מ"א ע"א שמ"ש אות א'.
 ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג', דף נ"ב סע"א.
 אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. דף י"ב אש"ל אות י"ג.
 ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב. (יש לסיים את ז"א, כולל הכתר שלו, לפני תחילת בנין הנוק'). דף י"ב ע"ג (ענין הגדלת המוחין/כלים).
 מבו"ש דף נ"ב ע"ב-ג'. ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב (ענין הכתר).
 תו"ח דף קכ"ט ע"ב (ענין שלישי ת"ת לעשיית כתר דנוק').
 באתי לגני ח"א דף פ"ז סע"ב, פ"ט ע"א. ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד.
 פת"ע דף ל"ה ע"ד אות ח'.
 אוצ"ח דף ל"ו ע"ב, אש"ל אות ב'. דף ל"ז ע"ב.
 אמת מאר"ץ דף צ"ח סע"א (ענין שורשי המוחין שבכתר).
 פתח עיניים החדש ח"ה עמ' 41.
 ע"ח ח"א דף ק"ז ע"א (ענין נה"י חדשים).

- סדר בקיעת הלבושים והגדלת הכלים**
- 1 או"ח דחסד הולך לכלי החסד.
 - 2 או"ח דגבורה הולך לכלי הגבורה.
 - 3 או"ח דת"ת הולך לכלי הת"ת.
 - 1 ב"ש דאו"ח דחסד עולים לכלי החכמה.
 - 2 ש"ת דאו"ח דחסד עולה לכלי החסדים דדעת.
 - 3 ב"ש דאו"ח דגבורה עולים לכלי הבינה.
 - 4 ש"ת דאו"ח דגבורה עולה לכלי הגבורות דדעת.
 - 5 ב"ש דאו"ח דת"ת עולים לת"ת דיסוס"ת, להביא אותו שישמש בתור כתר לז"א.
 - 6 ש"ת דאו"ח דת"ת הולך לבנות כתר דנוק' (ע"ג רישא דנוק', מתחלק לד' רבעים).
 - 7 חסד דנצח (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי הנצח.
 - 8 כפל האו"ח (דחזור) דנצח הולך להכמה דנוק', ומאיר בה"ן דנוק'.
 - 9 חסד דהוד (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי ההוד.
 - 10 כפל האו"ח (דחזור) דהוד הולך לבניה דנוק', ומאיר בג"ה דנוק'.

(עפ"י סידור הרש"ש חלק ו' דף ז')

כוונת המשכת המוחין דכתרים די ספירות דקטנות וגדלות ראשון ושני שצריך לכוון בטבילת ליל שבעות. ותחילה יכוין לעלות אור החוזר דחסדים לכחב"ד, ואח"כ יכוין להמשיך הכתרים כנזכר בדרוש שישי משער כ"ה.

יכוין לעלות הכפל דשני שלישי העליונים דחסד הראשון המתפשט בספירת החסד דז"א שהוא אור החוזר, דחח"ן דחכמה וחסד דפרצוף אמצעי חג"ת דז"א לחח"ן דחסד ונצח דפרצוף הפנימי חב"ד ואור החוזר דחסד דחח"ן דנצח דפרצוף האמצעי לדת"י דת"ת דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל בשני שלישי העליונים דחסד השני המתפשט בספירת הגבורה דז"א שהוא אור החוזר דבג"ה דבינה וגבורה דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לבג"ה דגבורה והוד דפרצוף הפנימי חב"ד דז"א ואור החוזר דחסד דבג"ה דהוד דפרצוף אמצעי לדת"י דיסוד דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל דשליש התחתון¹ עם הכפל דשליש העליון דחסד הג' המתפשט בת"ת דז"א שהוא האור החוזר דדת"י דיסוד ודת"י דדעת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לת"ת דישסו"ת שבו מלוכשים שורש די מוחין דכתר דז"א ועל ידי כך יכוין להמשיך ולהשלים התפשטות חלק העליון דת"ת הנזכר בישסו"ת.

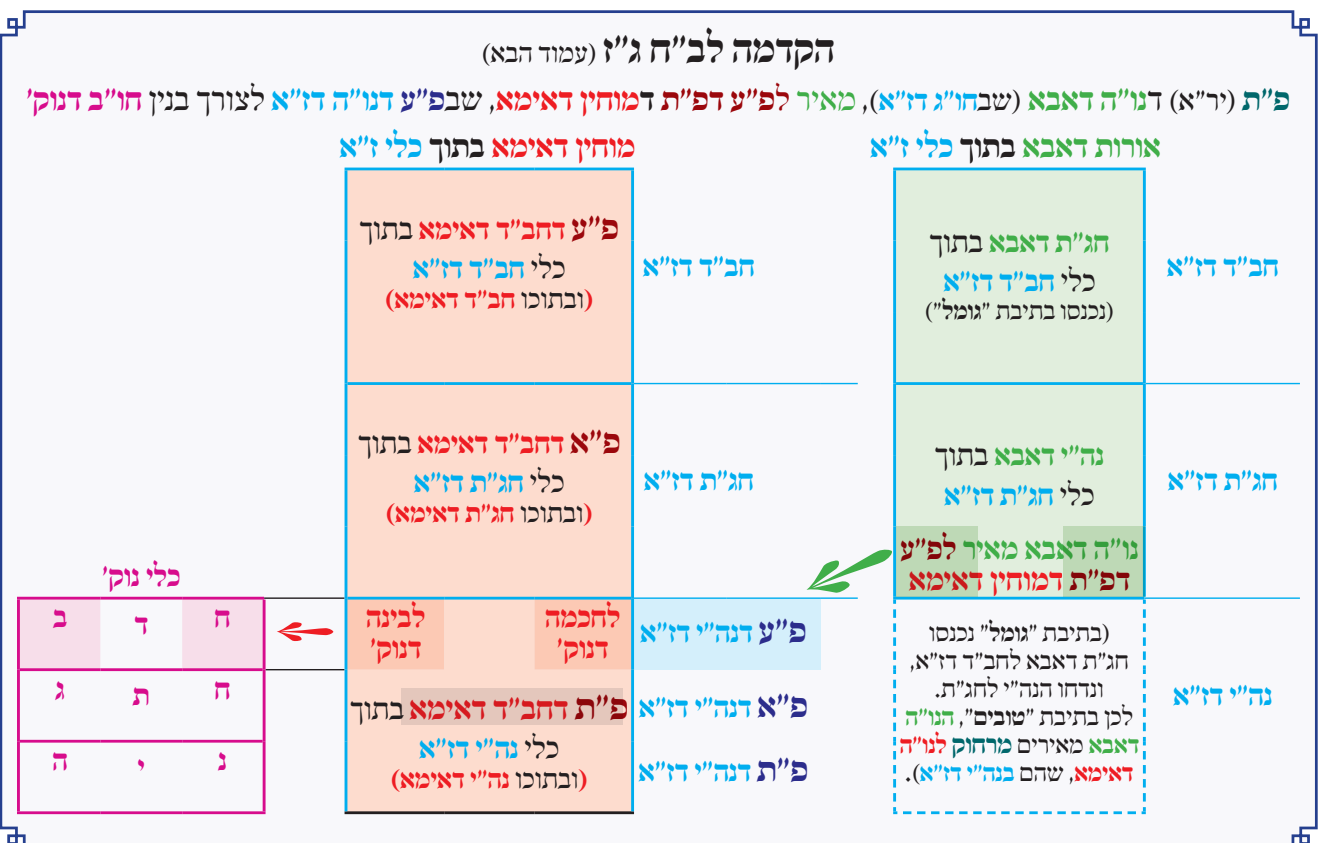
ויכוין להמשיך תשלום התפשטות הת"ת הנזכר דישסו"ת מאחורי רישא דז"א עם עצמות אורות דנה"י דישסו"ת שבו שהם הנה"י החדשים עד כנגד החזה דז"א מאחוריו.

ויכוין להעלות הכפל דשליש האמצעי דחסד השלישי המתפשט בת"ת דז"א שהוא אור החוזר דדת"י דת"ת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לתוך סיום הת"ת הנזכר בישסו"ת שכנגד אחורי החזה דז"א, ולהמשיך סיום הת"ת הנזכר עם המוחין שבו לפרצוף הכתר **דנוק'** קדישא דז"א.

יכוין עתה להמשיך ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכל אחד מעשר ספירות חב"ד חג"ת נה"י דישסו"ת ודאו"א עם ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דצ' ול"מ דה' צלמי המוחין שבהם ובתוכם שם ההוי"ה עם קוץ היו"ד ועליהם שם אהי"ה מקיף בניקוד קמץ לחח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכתר דכל אחד מי ספירות חב"ד חג"ת נה"י דמ"ה ובין דמ"ה ומ"ה ובין דבין דבינה ודחכמה דז"א ומספרם ליעקב ורחל על דרך הנזכר לעיל בז"א ממש.

יכוין (במחשבה) ע"פ סידור של חול (ח"א), כונות אטב"ח לבניית הנוק' והמשכת הכתרים (דכתרים) לזו"ן:

במילים "טובים" (דף ס"ד ע"ב), וימשיך **"קונה הכל"** (דף ס"ז ע"ב), עד **"למען שמו"** (דף ע"א ע"א).

1 ע"פ התו"ח דף קכ"ט יש להעלות הכפל דשליש עליון ואמצעי לכתר דז"א, פרק תחתון מיועד לכתר דנוק', כמ"ש בסידור חול. וכתב התו"ח שיש לכוין כך בסדר שבעות.

[סד:]

* [טובים]

[סדר בנין ותיקון פרצוף האחור דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה כלולה מעשר נקודות, שהם [אותם י"ס דמלכות, נחלקו ונעשו] העשר מלכיות די"ס הראוים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך להוסיף על כל נקודה [שרשית] ט"ס, לעשות מכל נקודה פרצוף אחד [היינו שכל ספירה תהיה שלימה בי"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה מן הטיבור דז"א ולמטה (ע"ח שי"ט סופ"ו). סידור היר"א 615, הרב הדאיה 337] להמשיך הארה [מפ"ת (יר"א)] דנו"ה דמוחין דאבא (שבחו"ג דז"א), לפ"ע דפ"ת דמוחין (חב"ד) דאימא, שבפ"ע דנו"ה דז"א, לתת בהם (במוחין דאימא) כח לתקן חו"ב דרחל

לתת כח מנו"ה דמוחין דאבא

הארה דהוד דאבא

אהיה
יהוה

(בינה)

יוד הי ואו הי

(הוד)

אלף הי יוד הי

הארה דנצח דאבא

אהיה
יהוה

(חכמה)

יוד הי ויו הי

(נצח)

אלף הי יוד הי

מוח דאבא

לבוש דאבא

לנו"ה דמוחין דאימא

אהיה
יהוה

[גז]

אהיה
יהוה

[בח]

וגם להמשיך הארה מהוד דאימא (לבוש) שהוא הוי"ה בקבוץ, וגם [הארה] ממוח הבינה שבתוכו שהיא הוי"ה בקבוץ [להוציא כנגדו ספי' חו"ב דמ"ה וב"ן], לתקן חו"ב [פרטי, דבינה] דרחל. ועל ידי הארת החסד דהוד (או"ח) (שהיא הוי"ה בקבוץ (שנמשך בתיבת חסדים), להגדילה [משאר בירורי אור' דחלקה, עם המל'], ויהיו י"ס [פרטי דבי' דרחל] (א)

להמשיך ממוח חכמה דאימא שבפ"א (עליון) דנצח דז"א שהוא הוי"ה בחיריק, [הארה להוציא כנגדו ספי' חכמה דמ"ה וב"ן], ולתקן חכמה [פרטית, דחכמה] דרחל. ועל ידי הארת החסד דנצח (דאו"ח) (המגדיל) דז"א שהוא הוי"ה בחיריק (שנמשך בתיבת חסדים), להגדילה [משאר בירורי אורות דחלקה, עם המלכות], ויהיה י"ס [פרטיות דחכמה דרחל]

† (הגדלה)

‡ (נקודה שורשית)

† (הגדלה)

‡ (נקודה שורשית)

ממוח בינה דאימא
שבפרק א' דהוד דז"א
יוד הי ואו הי (מוח)
אלף הי יוד הי (לבוש)

ממוח חכמה דאימא
שבפרק א' דנצח דז"א
יוד הי ויו הי (מוח)
אלף הי יוד הי (לבוש)

[הוד] (מים מגדלים-או"ח)

[מוח בינה (בהוד)] [לבוש הוד (דאימא)]

[נצח] (מים מגדלים-או"ח) [מוח חכמה (מלובש בנצח)]

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

ג' כלי בינה דרחל

אלף הה יוד הה
אהיה
א אה אהי אהיה

‡

ג' כלי חכמה דרחל

יוד הא וו הה
יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה
י יה יו יהוה

בח

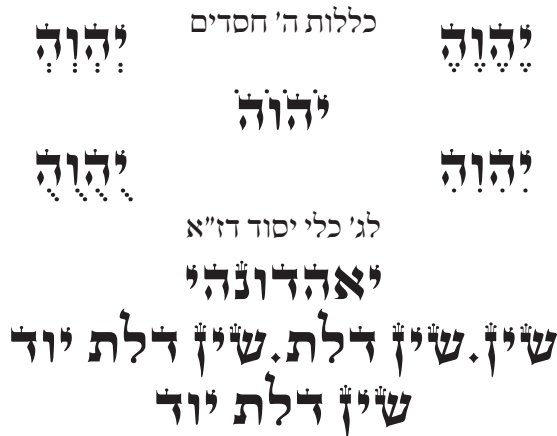
* יש לציין שבנין הנוק' באטב"ח הוא עבור כל פרצוף ג' וד' הכוללים, כנגד כל בנין ז"א של ספירת העומר. וכן, הבאנו כאן את שמות המוחין והלבושים, כדרוש בתקופה הזאת (מפסח עד שבועות).

○ עיין ע"ח ח"ב דף ט"ז ע"ג הגהת השמ"ש אות א', דף י"ב ע"ג, דף נ"ד ע"א. מבו"ש דף נ"א ע"ב. שה"ק דף פ"ב ע"ב. עיין לעיל בהקדמת מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א על אטב"ח, בענין ב"ח - ג"ז, מוזכר שהאור חוזר דנו"ה הוא המגדיל. ועי' שם גם בענין לבוש הוד דאימא, שלכאורה היה צריך להיות שם קמ"ג ולא הוי"ה פשוטה.

א. עיין בשער הירח דרוש ד'.

[קוֹנָה הַכָּל]

יכוין להמשיך כללות ה' חסדים דדעת התחתון, ליסוד דז"א (סיום מערכת ההארות, והוא בניית עצמות היסוד)

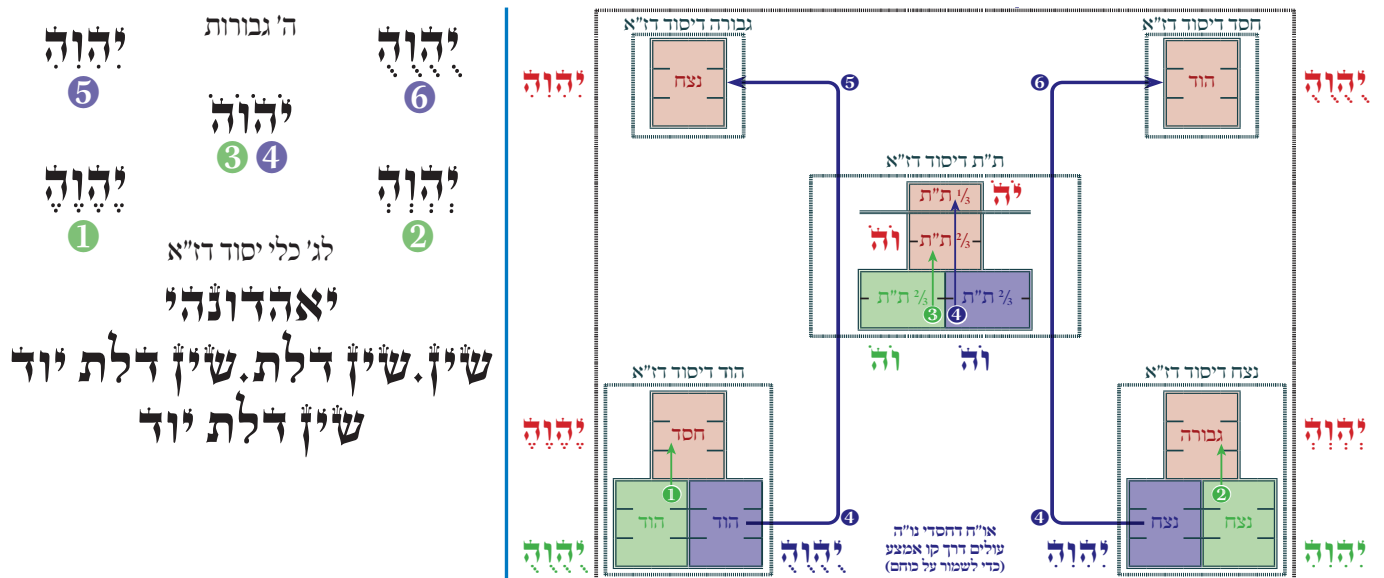

(מכאן מתחילה מערכת הענפים, מיתוק הגבורות לפני נתינתן לדעת דנוק' - ד"ו).
ולהוציא ה' שלישים דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא,
ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם (או"ח),
ולהמשיכם ליסוד דז"א (א)

ב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים

ולהמשיך מהדעת את ה' גבורות ליסוד דז"א (במרוצה), מתתא לעילא, ה' גבורות דחו"ג לנ"ה דיסוד,
והתנ"ה לחג"ת שביסוד

א. עיין בשער כ"ה דרוש ב' סדר ירידת חו"ג מ"ק ומ"ב (ע"ח ח"ב דף ה' ע"ג)

(המיתוק לפי סדר הגבורות) להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי (דתנ"ה) שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי (כדי שלא ייחלשו), ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחו"ג [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

(א) 7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' (תנ"ה), מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (ב) יסוד דאימא שבחזה דז"א.

(ד) ועיי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. [וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים]

(ג) או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא.

[או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד [או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת.

ו [כפל ה] ב' שלישים העליונים ד [או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'.

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעיין יבחר.

ד בסידור המודפס, ההוראה בסוגריים ליד הגהה ג', מופיעה כאן. כלומר, בקיעת יסוד דאימא נעשית לפני ההכפלה.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [ועיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

[סז:]

ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח דת"ת, לכתר דז"א שבת"ת דישסו"ת*
[שהוא (צ"ל שממנו) הנה"י החדשים דישסו"ת, שבו (בת"ת דישסו"ת) מלובשים שורשי ד' המוחין דכתר דז"א].

יהוה

ב"ש [התחתונים ד]ת"ת דישסו"ת

או"ח דב' שלישים עליונים דת"ת דחסד [דז"א], עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת (אוצ"ח ל"ו ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס)

יהוה

ב"ש [העליונים ד]ת"ת דז"א

להמשיך [בש"ת] דת"ת דישסו"ת (כתר המלך) עם שורשי המוחין שבו, לכתר ^o דפנימיות דפנימיות דז"א

**אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה**

[חז"ב חז"ג דכתר דז"א - מצד אימא]*

אלף הי יוד הי [חכמה]

אלף הי יוד הי [בינה]

אלף הא יוד הא [חסדים]

אלף הה יוד הה [גבורות]

[חז"ב חז"ג דכתר דז"א - מצד אבא]*

יוד הי ויו הי [חכמה]

יוד הי ואו הי [בינה]

יוד הא ואו הא [חסדים]

יוד הה וו הה [גבורות]

ג' כלי כתר דז"א*

**אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הא**

יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנז' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' [שהוא סיום דנה"י החדשים הנז', המגיעים לכנגד אחורי ב"ש עליונים דת"ת דז"א], דרך החזה.

(*) לחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנז' דת"ת שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים. ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'.

רביע א'
יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

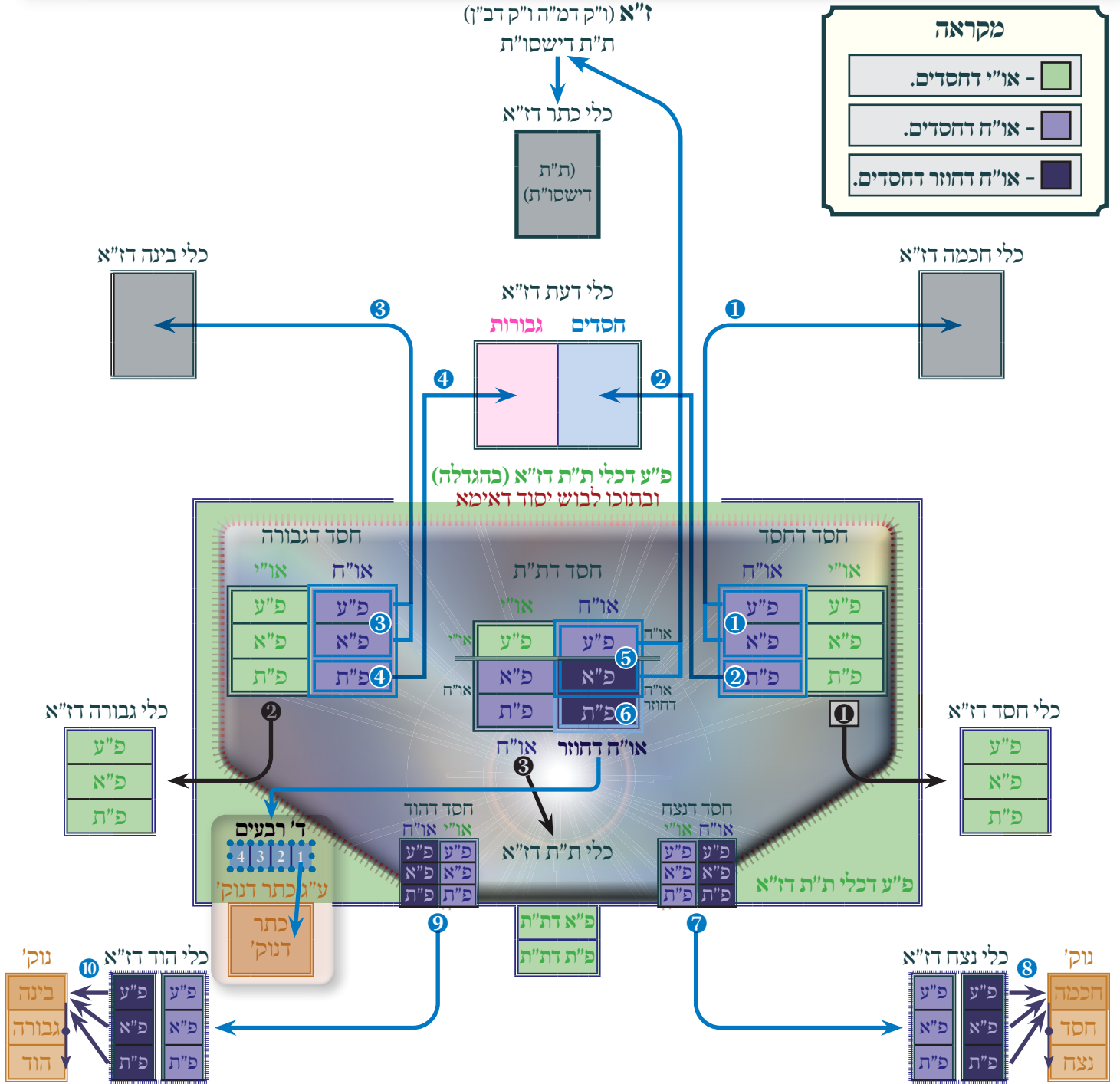
י יה יו יהוה

* הנה"י החדשים חוצצים בין ת"ת דישסו"ת לבין החב"ד דז"א. לכן ע"י העלאת ב"ש או"ח דחסד דת"ת, מביאים את הת"ת דישסו"ת להיות כתר לז"א (ע"ג גולגלתא), והנה"י החדשים נדחים מאחוריו (צורת ל'). עפ"י סידור היר"א ח"א עמ' 622. עיין שעה"כ דף פ"ט סע"א, שענין הכתר - שער הנו"ן. שער"ר ח"ב דף ס"ה ע"א, בענין כוונת הטבילה: המשכת הכתרים דכתרים הם לפרצופים 3-4-5 הכוללים דז"א.

o נראה ששורשי המוחין דז"א (שנבררו עם הרפ"ח של ז"א), הם השורשים שנכנסו לכחב"ד חג"ת של ישסו"ת ב' (הטיפה הגופנית), בעת כניסת מוחין דאו"א בלבושים (בתיבת אחד). ועכשיו, שת"ת דאימא (כתר המלך) שוכן ע"ג רישא דז"א, וגולגלתא דז"א שוקע בתוך בטן דאימא, שהיא רכה, חלל (עי' שעה"ק דף ל"ה אע"א). ואז יורדים (אותם ששורשי המוחין) לתוך גולגלתא דז"א.

לגבי הצינון לצורך הכתר, מזה שאמרו שלא צריך, כנראה שזה רק לפי הפשט (2-2-2), אבל לפי דרוש הדעת נראה שצריך צינון (עי' אוצ"ח דף י' רע"א, השד"ה אות ט').

* אלו שורשי המוחין דכתר דז"א, היורדים עכשיו מחצי תחתון דת"ת דישסו"ת, לאווירא שבתוך הגולגלתא דז"א. כלי הכתר הם הגולגלתא דז"א. והם נעשו, עפ"י דרוש הדעת, מתרין פ"ע דחג"ת דז"א (הסידור מסודר לפי 2-2-2, ואז אין מקום לכתר). עי' נה"ש דף כ"א אע"ב, מ"ב ע"ג. ועי' ע"ח ח"ב דף י' עד י"ג. ועי' ע"ח ח"א דף ק"ו (כולו). שעה"ק דף ל"ה ע"א. א. עיין במבו"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב-ג'). [וכן עיין ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב דרוש ו'.]

* חסדי התנ"ה שחזרו ליסוד דאימא גרמו לריבוי אורות, כנ"ל. ואז נכפלים (נעשה או"ח) החו"ג ושליש עליון דת"ת (שהיו סתומים בתוך יסוד דאימא).
 * וגם נכפלים שוב (נעשה או"ח דחזור) חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה שעלו (האו"ח שלהם המקורי נשאר ביסוד דז"א).
 * ונבקע יסוד דאימא, ובוה משתחררים החו"ג ושליש עליון דת"ת.
 * האו"ח דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).
 * האו"ח דחזור דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח, והולכים האו"ח דחג"ת למקומם (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).

מקורות

סידור ח"ב דף ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א דף מ"א ע"א שמ"ש אות א'.
 ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג', דף נ"ב סע"א.
 אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. דף י"ב אש"ל אות י"ג.
 ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב. (יש לסיים את ז"א, כולל הכתר שלו, לפני תחילת בנין הנוק). דף י"ב ע"ג (ענין הגדלת המוחין/כלים).
 מבו"ש דף נ"ב ע"ב-ג'. ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב (ענין הכתר).
 תו"ח דף קכ"ט ע"ב (ענין שלישי ת"ת לעשיית כתר דנוק).
 באתי לגני ח"א דף פ"ז סע"ב, פ"ט ע"א. ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. פת"ע דף ל"ה ע"ד אות ח'.
 אוצ"ח דף ל"ו ע"ב, אש"ל אות ב'. דף ל"ז ע"ב.
 אמת מאר"ן דף צ"ח סע"א (ענין שורשי המוחין שבכתר).
 פתח עיניים החדש ח"ה עמ' 41.
 ע"ח ח"א דף ק"ז ע"א (ענין נה"י חדשים).

סדר בקיעת הלבושים והגדלת הכלים

- 1 או"ח דחסד הולך לכלי החסד.
- 2 או"ח דגבורה הולך לכלי הגבורה.
- 3 או"ח דת"ת הולך לכלי הת"ת.
- 1 ב"ש דאו"ח דחסד עולים לכלי החכמה.
- 2 ש"ת דאו"ח דחסד עולה לכלי החסדים דדעת.
- 3 ב"ש דאו"ח דגבורה עולים לכלי הבינה.
- 4 ש"ת דאו"ח דגבורה עולה לכלי הגבורות דדעת.
- 5 ב"ש דאו"ח דת"ת עולים לת"ת דישסו"ת, להביא אותו שישמש בתור כתר לז"א.
- 6 ש"ת דאו"ח דת"ת הולך לבנות כתר דנוק' (ע"ג רישא דנוק', מתחלק לד' רבעים).
- 7 חסד דנצה (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי הנצה.
- 8 כפל האו"ח (דחזור) דנצה הולך להכמה דנוק', ומאיר בה"ן דנוק'.
- 9 חסד דהוד (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי ההוד.
- 10 כפל האו"ח (דחזור) דהוד הולך לבינה דנוק', ומאיר בג"ה דנוק'.

להמשיך ל"מ פרטיים דכתרים דכתרים, דבינה (נשמה) ודחכמה (חיה) ודכתר (יחידה) הכוללים

מקיפי מ'

מקיפי ל'

המקיפים כאן הם בעצם מקיפים פרטיים של הכתרים שהבאנו עכשיו.
 בנוסף לכך, יש מקיפים כוללים שמביאים לאחר (או בסיום) הטבילה. ע"י הגהת הסידור המודפס (כרך מועד, ח"ו דף ח' סע"א. העתקנו אותה בגנזי חיים על שבועות עמוד 109), וכן קנין פירות דף ק"ח (ע"י בעמוד 117).
 עפ"י הרה"ג שד"ה, יש לכוין בפרצוף הנוקבי לפני הזכרי.

[סט.]

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] דחסדים דהוד הנז' שעלו ליסוד דתבונה, להורידם להוד דז"א

9

הוד דז"א

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדני

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח] דאו"ח דחסד דהוד, לבינה דנוק'

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יהוה

לג' כלי בינה דנוק'

אלף הה יוד הה

אהיה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

לחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] דחסדים דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה, להורידם לנצח דז"א

7

נצח דז"א

יהוה

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ח] דאו"ח דחסד דנצח, לחכמה דנוק'

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יהוה

לג' כלי חכמה דנוק'

יוד הא וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק' (ב)

להמשיך מיסוד דז"א (לאחר מיתוק), ה' גבורות (דרך החזה) לדעת דרחל [ולהוציא ולתקן ה"ס העליונות מכוח קיבוץ הה"ג (ברכת הבית ברובה)]. ועוד ד"ס אחרות משאר בירורי אורות דחלקה, עם המלכות], ונשלם ליי"ס [פרטיות] דדעת. (דהיינו, ה"ג עם השורשית - ו, ונתוסף עוד ד)

ו

(נקודה שורשית)

ה' גבורות

יהוה

יהוה

יהוה

ד

(הגדלה)

יהוה

יהוה

לג' כלי דעת דרחל

יוד הה וו הה

יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי ת"ת דז"א, וגם הוי"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ.
 עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנו"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א.
 עי' ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עי' באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז).
 ב. עיין בשער ל"ה פ"ה.

[וזוכר חסדי אבות]

זוכ"ר גי' ע"ב וקס"א דאו"א

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

להמשיך הארת (דרך לבושים) ג' גבורות עליונות (חג"ת) בלבושי יסוד דאימא וז"א, לחג"ת שלה (רחל).
להמשיך אור ממוחין דקס"א דאימא שבחג"ת (פ"א) דנה"י דז"א (עומד כנגד חג"ת דרחל), להוציא ולתקן
[כנגדם מאח', ג' פר'] חג"ת דרחל (בחג"ת דרחל יש ב' כיסוים, אימא וז"א) [מבירורי אורות דחלקה]

אלף הי יוד הי

<p>להמשיך גבו' דחסד [המגדיל ט"ס דמ"ה וב"ו, עם המל', ולבנות ולתקן ספירת החסד דרחל כלול מי"ס</p>	<p>להמשיך גבו' דתנ"ה [ולהוצ' ג"ס מ]ג' גבו' דתנ"ה [וז"ס]. לבנות ולתקן ספ"ת דרחל כלול מי"ס (ברכת הבית ברובה) (◇)</p>	<p>להמשיך גבו' דגבו', והארת הוד דאימא שבפ"א דהוד דז"א, [להוצ' ספ"י כנגדה, עם המל', וח"ס] ולת' גבו' דרחל כלול מי"ס</p>
--	--	---

<p>פ (הגדלה)</p> <p>גבורה דגבורה (מגדיל)</p> <p>יהוה</p>	<p>כ (נקודה שורשית)</p> <p>הארת לבוש הוד דאימא</p> <p>אלף הא יוד הא</p>	<p>ל (השורשית ביסוד)</p> <p>ג' גבורות דתנ"ה (בסיס ומגדיל)</p> <p>יהוה יהוה יהוה</p>	<p>צ (הגדלה)</p> <p>גבורה דחסד (מגדיל)</p> <p>יהוה</p>	<p>י (נקודה שורשית)</p>
--	---	--	--	------------------------------------

ג' כלי גבורה דרחל

יהוה
אלהים
אכדטם

ג' כלי ת"ת דרחל

אלף למד הי יוד ממ
צבאות
השתפא

ג' כלי חסד דרחל

אלף למד
אלף. אלף למד
אל

להמשיך חלק הרביע הב' דשליש או"ח דחסד דת"ת דז"א העומד על גבי כתר דרחל,
לתוך כתר שלה

רביע ב'

יהוה

לג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

א. עיין ע"ח ח"ב שער ל"ה שער הירח כולו, ושם בדרוש אטב"ח. [וכן ע"ח ח"ב דף נ"א סע"ד].
ובמב"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב).

◇ ת"ת דנוק' קיבל חצי שלישי דכלי ת"ת דז"א. לכן השורשית של הת"ת דנוק' יכולה לרדת ליסוד דנוק' (כאן - יר"א
ח"א 626), שאין לו על מי לסמוך כנגדו בז"א (ע"ח ח"ב דף נ"א ע"ד).

[ע.]

[לבני בנייהם]

מס

להמ' [ולהוצ' ג"ס מאור] פ"ת דנצח דז"א, ומנצח דאימא, ומגבור' דהוד [במעבר, עם המל']. וע"י גבו' הנצח (מגדיל), [ו"ס מבירורי חלקה], לבנו' ולתק' פ"ר הנצח דרחל, כלול מי"ס

ס

(הגדלה)

נצח (מגדיל)
יהוה

מ

(שורשית דנצח) **יהוה**

הוד (במעבר)
יהוה

לבוש מפ"ת דנצח דז"א
צבא
לבוש נצח דאימא
אלף הי יוד הי

ג' כלי נצח דרחל

אל
א אל
בם

רף

להמשיך כללות ה"ג (מגדיל). [עם נקודת היסוד] ונקודת הת"ת דנוק' (ב' שורשיות), [וח"ס מבירורי מ"ה וב"ן דחלקה], ולבנות ולתקן [ספי' ה] יסוד דרחל, כלול מי"ס

ר

נקודת הת"ת (שורשית שירדה ליסוד)
יהוה

(שורשית דיסוד) **יהוה**
(ינהונוהו)

ג' כלי יסוד דרחל

ש"ן דלת יוד
שדי
ש שד שדי

ף

(הגדלה)

כללות ה' גבורות (מגדיל)
יהוה יהוה

יהוה
יהוה יהוה

ג' כלי יסוד דרחל

ש"ן דלת יוד
שדי
ש שד שדי

קץ

להמשיך גבו' דהוד דז"א (מגדיל), [וס"א (הגדלה)]. [וס"א מהארת פ"ת ד] הוד דז"א [וס"א מפ"ת דפ"ת דהוד] דאי' שבתוכו [עם המל'] [ג' נקו']. ולהכותם זב"ז (9 נקו'), ולבנו' ולתקן י"ס דהוד דרחל [מבי' חלקה]

ץ

שורשית דהוד
יהוה

ק

(הגדלה)

הוד (מגדיל) (עבר נצח)
יהוה

הכאה

לבוש דפ"ת דהוד דז"א
אות
לבוש הוד דאימא
אלף הא יוד הא

ג' כלי הוד דרחל

אלהים
א אל אלה אלהים
במוכך

להמשיך חלק הרביעי השלישי דשליש אור חוזר דחסד דת"ת דז"א העומד ע"ג הכתר דרחל לתוך הכתר שלה

רביע ג'

יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

◇ עיין באתי לגני ה"א דף פ"ט ע"ב, אין לראות את השורשית (כמו בכל האמב"ח, מלבד שורשית הת"ת שירדה ליסוד).

[למען שמו]

להמשיך כללות דכללות ה"ג למלכות דרחל,

ולהמשיך [ולהוציא מ]הארץ ג' שמות דתנ"ה בלבושי נה"י דאימא [ג"ס, ועוד ז"ס] למלכות דרחל, ולבנותה ולתקנה כלולה מי"ס

(א) ותנ"ה - [ש] (במקום שורשית, ע"ה ח"ב דף נ"ב אע"א)				(ב) כללות דכללות ה"ג (מגדיל) [משלים]	
הי	יוד	הי	אלף	יהוה	יהוה
הא	יוד	הא	אלף		יהוה
הה	יוד	הה	אלף	יהוה	יהוה
		(תם*)			שין

ג' כלי מלכות דרחל

אלף דלת נון יוד
אדני
א אד אדני

ויכוין להמשיך הב' גבורות מנ"ה • דרחל ליסודה, (ולהמשיך להם הארה מיסוד דאבא שביסוד דז"א)

יהוה יהוה

לג' כלי יסוד דנוק'

שין דלת יוד

שדי

ש שדי שדי

סוד הדלקת המנורה (עבור לעמוד הבא, יש לכוין מלמטה למעלה) ←

* עיין פת"ע דף ל"ו ע"ב, מביא מבו"ש דף נ"ד סע"א אות א' (עיין הגוב"י שם). אין לזה כוונה מפורשת.

עיין מבו"ש דף נ"ג ע"ג, ענין חותם בתוך חותם, במקום שורשית.

הרב ישראל בנימין (מהרי"ב) מרמז במ' של ת"ם שני צירים ושתי דלתות.

עיין מו"ש ח"ב דף רע"ה רע"ב, ח"א דף כ"ט רע"א אות נ"ב, בענין אטב"ח.

אמ"ל דף מ"ה ע"ד, ט' ע"ג. ת"ם, ענין עקביים של לאה בתוך ראש דרחל.

● עיין ע"ה ח"ב דף מ"ח סע"ב, רק הנ"ה מגולים (בנוק'), החג"ת (כולו) מכוסה (ע"י לבוש ז"א). לכן לנ"ה יש כח גדול ורק

הם יורדים ליסוד דנוק' לעשות פעולת הדלקת המנורה.

⑩ (ב) ולהמשיך סיום הנה"י חדשים דייסו"ת לתוך כתר שלה. ולהמשיך הארת המוחין דאימא שבכתר דז"א [ע"א].

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אָו הָו יָו הָו אָו הָו יָו הָו
יָו הָו וָו הָו יָו הָו וָו הָו

אֱלֹהִים
יְהוָה

⑨ ולהמשיך עוד ט"ס [ו] עם הנקודה [השורשית] שבה, נשלם כתר שלה ל"ס, אט, מאחורי ב"ש דת"ת דז"א. (א) להמשיך חלק [הרביעי] הרביעי דחסד דת"ת לכתר שלה.

רביע הרביעי

יְהוָה

ג' כלי כתר דרחל

יֹוד הֵא וֵאוּ הֵה

יֹוד. יֹוד הֵא. יֹוד הֵא וֵאוּ. יֹוד הֵא וֵאוּ הֵה
יֵי יֵה יֵהוּ יֵהוּה

ומשם לכתר דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי דעת דרחל

יֹוד הֵה וּוּ הֵה

יֹוד. יֹוד הֵה. יֹוד הֵה וּוּ. יֹוד הֵה וּוּ הֵה
יֹוד. יֹוד הֵא. יֹוד הֵא וֵאוּ. יֹוד הֵא וֵאוּ הֵה

ומשם לדעת דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶף לְמֵד הֵי יֹוד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשְּׁתַּפֵּא

② להעלותם מחוברים יחד דרך קו אמצעי, ליסוד דז"א שבת"ת שלה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דרחל

שֵׁינְ דִלֵת יֹוד

שֵׁדִי

שֵׁ שֵׁדִי שֵׁדִי

← ולהמשיך [הארה] מאחור ופנים דיסוד דאבא שביסוד דז"א שהוא ריבוע ופשוט דשם ע"ב (גי' אהר"ן) ליסוד דרחל, שמכח הארה זו הוא מקבץ את הב' גבורות להעלותם עד הכתר דנוק'

יֹוד. יֹוד הֵי. יֹוד הֵי וֵיוּ. יֹוד הֵי וֵיוּ הֵי קפ"ד

יֹוד הֵי וֵיוּ הֵי ע"ב גי' אהר"ן

①

להעלות הב' גבורות [דנו"ה] מיסודה,

א. א"ה המשכה זו של חלק הד' הוא אחר עליית הב' גבורות של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה כמבואר בשער ל"ד פ"ו. וא"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה, וזה פשוט.

ב. נה"י חדשים, עיין בשער כ"ג פ"ד ושער כ"ה פ"ה.

תולדות או"מ דף ט"ו סע"ב

סדר טבילת שבועות

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונהי), בדחילו ורחימו (יאההויהה) ורחימו ודחילו (איאההויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנני בא לטבול במקוה טהרה זו לתקן את שרשה במקום עליון בכל פרטיה ותיקוניה ודקדוקיה.

ויהי רצון מלפניך יאו"א שבכח סגולת טבילה זו במקוה, העולה כמספר ונק"ה שבמזל התחתון, תנקה ותטהר הכלה העליונה, נאה וחסודה, בטבילת המים היורדים מהכתר הנורא, הכולל כל נ' שערי בינה, ברדתו על ראש ז"א. ויאירו בה **יו"ד ה"י דשם ע"ב**, ו**יו"ד ה"י דשם ס"ג**, ומילוי **ע"ב**, ומילוי **ס"ג**, שכאשר יוסר מהם ה**ב' כוללים** של ב' שמות, המה יעלו כמספר **מקו"ה** העליון המושגב ומוכתר בכתרי כתרים **שער ה'ן**.

ובכן יתוקן **כתר הכלה**, נעימה וחסודה, כאשר ישית עליו בעל האשה, ויט אליה חס"ד, ותשם כתר מלכות בראשה, לשבת יחדיו. ומהארה זו תאיר **לנו**, בני מלכים בני רחל אמנו, תוספת קדושה על נר"ן, לאור באור החיים, כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור. וצדקה תהיה לנו להיות בכלל שושביני הכלה המעדים אותה בעדי עדיים ומהארת י"ג תיקוני דיקנא ה' ה' אל רחום וחנון וכו' ונקה, המאירים עתה, אשר בהם שורש המחילה והתחינה, הקרב כבסנו מעוונינו ומחטאתינו טהרנו, כאמור מפי כבודך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם, ותוציא לאור משפטינו ואל תשחת את זכר שאריתנו, כי לך מייחלות עינינו, וזכור מעמד הר סיני לפניך כיום הזה, וקומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

לקבל תוספת הקדושה **מכתר**, יטבול **ד' טבילות**, ויכוין בראשון **ביו"ד ה"י דשם ע"ב**, ובשני **ביו"ד ה"י דס"ג**, ובשלישי **במילוי שם ע"ב**, וברביעי **במילוי שם ס"ג**. או יכוין בד' **אותיות שם הוי"ה** בניקוד **קמץ**. ואשרי איש ירא ה' אשר כמשפט הזה יעשה להשביע בצחצחות נפשו, ורוח נכון יחודש בקרבו, ולאהבה וליראה את ה' יראת הרוממות, יראָה זרע יאריך ימיו, ול"ו יראה כל חכמי לב, מוכתר בכתר תורה, וד' עליהם יחיו.

יו"ד ה"י דע"ב (35)

יו"ד ה"י דס"ג (35)

יו"ד ה"י ו"ן ה"י דע"ב (46)

יו"ד ה"י ו"א ה"י דס"ג (37)

ועולים כמנין **מקו"ה**, עם ב' **כוללים**. (153)

סדר המשכת המקיפים הכוללים של ז"א (של פרצופים כח"ב הכוללים)

להמשיך ל"מ הכוללים דבינה (נשמה) ודחכמה (חיה) ודכתר (יחידה) הכוללים - מקיפים ע"ג רישא דז"א

מקיפי מ'

Ⓢ

Ⓣ

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

Ⓚ

Ⓛ

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

Ⓢ ע"י הגהת הסידור המודפס (כרך מועד, ח"ו דף ח' סע"א. העתקנו אותה בגנוזי חיים על שבועות עמוד 109),

וכן קנין פירות דף ק"ח (ע"י בגנוזי חיים על שבועות בעמוד 117).

עפ"י הרה"ג שד"ה, יש לכוין בפרצוף הנוקבי לפני הזכרי.

נהר שלום דף כ"ה סע"א - סדר כוונות הטבילה

בענין עליית וכפילת החסדים, ידוע ומפורסם במקומות רבים בספר ע"ח ובפרט בשער כ"ה דרוש ג' ובשער תיקון הנוקבא בע"ח ובספר מב"ש יע"ש, שא"א להמשיך הגבורות לדעת דנוק' כי אם אחר המיתוק. וגם המשכת כפל השני חסדים התחתונים דנ"ה לחו"ב דנוקבא, כי אם אחר ירידתם וחזרתם למקומם, שהוא אחר ירידת והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל. והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל א"א אם לא אחר ירידת והמשכת הכתר. והמשכת הכתר א"א אם לא ע"י עליית כפילת החסדים. וע"כ הוא מוכרח לכוין כל אותו הסדר:

כוונת תפילת שחרית ומוסף דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף ח' עמוד ב')

הנה נודע דכל מה שנמשך במ"ט ימים עד אשמורת הבוקר דשבועות (כולל הטבילה), הוא המוחין דאחור באחור. ולכן לא יש זיווג בכל אלו הימים (כללי, אבל פרטי יש), ואפילו בליל שבועות, עד היום. ואח"כ על ידי תפלת שחרית ומוסף, יכוין להמשיך מוחין דאחור בפנים דישסו"ת ודאו"א ודא"א, לג' פרצופי בינה וחכמה וכתר הכוללים דזו"ן, והם המוחין דחיה (פנים) דאבי"ע דכל אותם הבחינות:

וכתב הרב ז"ל בסוף פ"ה משער כ"ה ובכמה מקומות, וז"ל: ודע כי זה שאמרנו שרחל אינה לוקחת רק סיום החיורתי, זה הוא עתה בהיותה באחוריו, כי אחרי שתגדל וכו'. ע"ש שכתב שכל אלו המוחין הם מוחין דאחור, ואח"כ באים המוחין דפנים בפנים, ונגדלת כמוהו בכתר אחד שוה לשניהם (היינו באותו הגובה). מזה נראה שאין לכוין בתפילות היום דשבועות רק ממלת "באהבה" דעמידה ואילך:

והוא שיכוין במלת "באהבה" דתפלת שחרית דלחש דיום שבועות, לסלק המוחין דישסו"ת מפרצוף הבינה הכולל דז"א, ולהמשיך הצלם דמוחין דתבונה לפרצוף הבינה הכולל דנוקבא, וצלם דמוחין דיש"ס על גבי רישא דז"א. ולינסור הנוקבא הנזכרת, ולהביאה לפנים. ולהעלות את שני צלמי (לכאורה צ"ל צלם אחד. או שנסביר עפ"י עלי נהר דף ע' אות ט' בהגהת השד"ה, כמו בליל פסח, שאז גם צל"ם דאח' דאח' מסתלק, מתוך הנוק') המוחין הנזכרים למ"ן, ולזווגם. להמשיך המוחין דפנים, ונמשכים ומתפשטים לנקודת הפנים דנוקבא דבינה ב"מלך עוזר" וכו', ונגדלת, וחוזרים ומסתלקים ממנה המוחין, ומתפשטים בכריעות ובזקיפות, על דרך הנזכר בתפלת החול.

ובחזרה דשחרית, יכוין על דרך הנזכר, בפרצוף הכולל דחכמה דזו"ן, הנתקן על ידי או"א עילאין.

ובלחש דמוסף, נר"ן דפרצוף הכתר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובחזרה [דמוסף] פרצוף חכמה דכתר הנזכר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובקדושה, הכתר דפרצוף הכתר הנזכר דזו"ן, על דרך הנזכר (בנין ויחוד, בתיבת אחד):

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ה' סוף עמוד א')

א"ה עיין בנה"ש דף כ"ט ע"ב, וז"ל. וצ"ל אימתי נמשכים ומתפשטים הל"מ הכוללים דצלמי המוחין שנמשכו ונתפשטו בזו"ן בתחילת העומר ועד עתה, כי עתה הוא זמן המשכתם, אחרי ביאת הכתרים דזו"ן, כידוע (בסידור של חול, בתיבות קונה הכל). ואפשר שצריך להמשיך אותם בטבילה, אחר הכתרים. או אפשר לומר שנמשכים בקרבנות ובנשמות, ע"ד המשכת המ' דצלם בשבת, ע"ש. ועיין בפתח עיניים בדף צ' ע"ג, וז"ל. ובענין המקיפי ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר וכו', ובק"ק בית אל יבב"ץ המנהג לכוין תכף אחר כונת הטבילה (עמוד 107), קודם צאת מן הטבילה, עכ"ל. וא"כ, כאן אחר הכונה הזאת, צריך לכוין להמשיך ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר כנז':

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ט' עמוד א')

א"ה עיין בשמן ששון ח"ד (פתח עיניים) דף צ' ע"ב, וז"ל בענין המנהגים בק"ק בית אל יבב"ץ, בסדר הכוונות בליל שבועות, אין לכוין שום כוונה, רק יאמר ערבית פשוט. וכן ביום, תפילה פשוטה עד מילת באהבה של העמידה. ומשם ואילך יתחיל בסדר הכוונה כנזכר בסידורים, לכוין קבלת דמב"ד ובירורי רפ"ח דכל בחינה לצורך מוחין דאחו"פ דפנים כנודע. וכמ"ש בנה"ש דף ל"ג אע"א ע"ש. וכן אנו נוהגים, וכן כתב הרב היר"א בסידור. וז"ל: לחש דשחרית, יכוין בסידור החול לנסור ב' פרצופים דאחו"פ דאח' דבינה דזו"ן, ולהביא להם ב' צלמי המוחין דאחו"פ דפנים. והכריעות וזקיפות וזיווג שים שלום, כמו בחול ממש, אלא שהזיווג הוא בזו"ן הגדולים דפרצוף בינה, ויעקב ורחל נכללים בהם. חזרת שחרית, [כנ"ל] בפרצוף חכמה דזו"ן. לחש דמוסף, [כנ"ל] נר"ן דכתר דזו"ן. חזרה דמוסף, [כנ"ל] חכמה דכתר דזו"ן. קדושת כתר, [כנ"ל] כתר דכתר דזו"ן ע"ש.

כוונת הסעודה דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף י"ב עמוד ב')

ובסעודה דיום שבועות, יכוין להמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים דחיצוניות, אשר כבר נמשכו המוחין דאחור באחור דכל הבחינות הנז"ל לחיצוניות דזו"ן על ידי מנחת שעורים (קרוב העומר). ועתה, יכוין להמשיך המוחין דפנים בפנים, ולזווגם דוגמת מה שנעשה בתפילות, ולהמשיך טיפת ה"ח הנמשכים על ידי שתי הלחם (קרוב שבועות), כי חטה בגימטריא כ"ב אתון, סוד ה"ח כנודע:

שער אנ"כ דרוש ו' (ע"ה ח"א דף צ"ב ע"ג)

והנה בעיבור ראשון דז"ן התחילו להתברר ו"ק דב"ן שהם המלכים שמתו וזה בכח שיצאו עתה ונתערבו עמהם ו"ק דמ"ה ונדע כי כל קצה הוא כלול מ"ס והנה תחלה בעת הזווג (דאו"א) נתבררו ו' מלכיות שבו"ק דב"ן ואלו היו ניתנין חציים הימיני ביסוד דאבא וחציים השמאלי ביסוד דאמא ואז ירדה טפת מ"ד שהם ג' מלכיות מג' קצוות דמ"ה החדשים ימינים ונשתתפו יחד וניתנו כולם תוך אימא וגם היא נתנה טיפת מ"ן שהם ג' מלכיות דג' קצוות שמאלי דמ"ה החדשים • ואז נתקנו בתוכה ונקלטו בג' ימי הקליטה (א). אח"כ בהמשך כל הט' ימי חדשי העיבור נתבררו נה"י שבכל קצה מו"ק דב"ן ע"י שבאו גם כן נה"י שבכל קצה מו"ק דמ"ה החדש והרי שבעיבור היו ג' כלילין בג' כי היו ו' מלכיות אמנם כשנגדלו בחי' נה"י לא נגדל רק בחי' נה"י שבכל קצה מהם ולכן ענין העיבור אינו רק בחי' נה"י לבד אלא שהוא בכל קצה וקצה מו"ק. אח"כ ביניקה מתבררין גם בחי' חג"ת שבכל קצה מו"ק דב"ן וכן באו ונתחברו חג"ת שבכל קצה מו"ק דמ"ה החדש והרי עתה נגמרו הו"ק כל קצה כלול מו"ק דב"ן וכן דמ"ה. אח"כ בגדלות באו תחלה חב"ד שבכל קצה דו"ק דב"ן וחב"ד שבכל קצה מו"ק דמ"ה נמצא שכבר ו"ק דז"א נגמרו כל א' מ"ס דמ"ה וב"ן לכן הם נקרא מוחין דגדלות דו"ק דשמות דמ"ה וב"ן והבן זה מאד. ואח"כ באו ג"ר בפעם אחת שכל א' כלול מ"ס דב"ן ו"ס דמ"ה ואז הז"א נקרא גדול ושלם בן י"ג שנים. ואח"כ נכנס כתר דמ"ה ודב"ן בכל הי"ס שבכתר ביום א' והרי בן י"ג שנים ויום א' וכבר ידעת כי המוחין מתחלפין כל החכמות והחסדים בנה"י דאבא וכל הבינות וגבורות בנה"י דאמא והענין [א] כי אבא כלול מ"ה דמ"ה ומ"ה דמ"ה דב"ן ואמא מב"ן דמ"ה ומב"ן דב"ן • ואז מתחלפים ונכנסו בצלם נה"י דאבא המוחין שהוא מ"ה דמ"ה ומב"ן דמ"ה ובצלם נה"י דאמא מ"ה דב"ן וב"ן דב"ן. נמצא

[א"ב ע"ג]

[צ"ג ע"א]

החו"ג שבו"א מצד אמא הם מ"ה וב"ן שניהם דב"ן והחו"ג דמצד אבא הם מ"ה וב"ן שניהם דמ"ה. ודע כי אף על פי שביארנו שנתבררו כל הז' מלכים אינם כולם כי כולם אינם מתבררים עד ביאת המשיח כנ"ל אך הענין כי נתברר מהם כל מה שיוכל אז להתברר בעת אצילות אך בכל פעם חוזרין ומתבררין עד שיושלמו להתברר והנה גם בנוקבא אירע לה כן ע"ד ז"א כי תחלה היה בזווג מלכות דמ"ה ומלכות דב"ן ובעיבור נה"י דמ"ה ונה"י דב"ן וביניקה חג"ת דמ"ה וחג"ת דב"ן. נמצא כי בזווג היתה כמדת עטרת היסוד שהוא המלכות שבמלכות ובעיבור גדלה כמדת היסוד בגבהה ובודאי שלקחה גם נ"ה ברחבה וביניקה גדלה כמדת ת"ת בגבהה ובכללם ח"ג ברחבם ובגדלות א' גדלה כמדת הדעת בגבהו וגם ברחבו לחו"ב והרי נשלמו בה מדת מלכות דמלכות דמ"ה בכל י"ס שבה ובמדת מלכות שבמלכות דב"ן בי"ס שבה וכל זה אינו רק ספי' המלכות דנוקבא לבד. והטעם כי הנה • ז"א יצא ו' נקודות והיא נקודה א' א"כ כשנגדלו כל הו"ק דז"א במוחין דו"ק דגדלות כנ"ל נגדלה היא קצה א' לבד שהוא מלכות שבה לבד ואח"כ כשנגמרו ג"ר דז"א דגדלות אז נחלקה מדת המלכות הנ"ל לי' נקודות וכל נקודה מהם נעשה ספי' א' ונעשה בי"ס גמורות כמו ז"א והענין יותר בביאור כי תחלה הגדילה בעיבור נה"י שבה וביניקה חג"ת ובמוחין דו"ק חב"ד שבה וכל זה הם י' נקודות לבד שהם י' מלכיות של י"ס שלה ואחר כך כשנגמר ג"ר דז"א אז כל המלכות מאלו י' מלכיות נתגדלו ונעשו ספירה א' והענין כי בא במלכות הכתר ט' נקודות אחרות של חב"ד חסד גבורה תפארת נה"י שבכתר שבה וכעד"ז בכלם כמבואר אצלינו באל"ף ב"ת דאטב"ח וע"ש ואחר זה נגמרה גם היא בי"ס דוגמת הזעיר אנפין ועדיין הם אחר באחור:

[א"ב ע"ג]

שער תיקון הירח פרק ד' דרוש אטב"ח (ע"ה ח"ב דף נ"ג ע"א)

משם אבל כשתינק מקו הנצח אז יונקת ממוח חכמה המתפשט בו וגם מן החסד הא' מן הה"ח המתפשט שם וכעד"ז בהוד. ועתה נבאר הענין יותר ודע ג"כ כי לעולם המגדיל המלכות הם החסדים (המתפשטים שם) שהם סוד המים המגדילין האילן ואת הנטיעות והוא סוד והוכן בחסד כסא. והנה כשהמים הולכין בשרשי האילן ומגדילין אותו אין המים חוזרין להיות גוף האילן עצמו כי המים גורמין ההגדלה אבל המים עצמן אינן גוף ההגדלה וזה מבואר למבין וכן הענין בחסדים אלו אינו נעשה גוף ההגדלה רק שגורם להגדיל לכן בככל הא"ב לא הזכיר את החסד עצמו רק ההגדלה לבדה והנה החסד שבת"ת ז"א גורם הגדלה בט' נקודות בכתר דנוקבא דז"א שלא היה בה רק נקודה א' ונעשית י' וזהו א"ט. **ב"ח** בחכמה פי' מה שאנו רואין ומוצאין בפ"י מה שיש אל המלכות בחכמה שבה הם ב' נקודות והגדילו ח' אחרות ונעשו י' וזהו ב"ח. והענין שכבר ידעת שכבר יש בה נקודה א' ממה שלקחה ממלכות עצמה כנ"ל הרי נקודה א' ועוד נקודה אחרת לוקחת ממוח חכמה המתפשט בנצח דז"א כנודע. והנה נודע כי חכמה שבנוקבא נגד פ"ק דנצח ז"א ויונקת ממוח חכמה שבו משא"כ בכתר שלה שאינה לוקחת מוח בקו אמצעי רק מן החסד וכבר בארנו שהחסד אינו נכנס בגדלות רק שהוא גורם הגדלה כי כן עתה בנצח אע"פ שיש בו חסד א' אין אנו חושבין רק למוח חכמה שבו כי החסד הוא המדיל ושמור כלל זה בידך שלא אצטרך לבארו תמיד שלעולם אי החסד נחשב ונכנס במספר ונמצא שישש בכאן שתי נקודות אחד מנקודת החכמה עצמה של המלכות עצמה וא' מוח החכמה שבנצח דז"א ואחר כך חסד שבנצח גרם גדלות ח' נקודות אחרות ונשלמו לי' כי ב' נקודות הנ"ל אינן בכלל ההגדלה רק ח' הבאים מחדש וזהו ב"ח. **ג"ז** בנינה פי' כי בנינה שבמלכות יש בה ג' נקודות. א' מחלקה שלקחה מן המלכות עצמה כנ"ל. עוד יש נקודה אחרת ממוח בינה שבתוך הוד ז"א כנ"ל בנצח. עוד לוקחת נקודה

דרוש אטב"ח והוא לבאר מציאות אלפא ביתא דאטב"ח על תיקון הנוקבא מלכות דע כי הנוקבא שהיא שיעור שלה מדה א' מן המדות של ז"א ונמצא שהיא עשירית כי אין בה רק מדה א' מי' מדות דז"א, אמנם כשנגדלת ונעשית פרצוף גמור מי"ס אז נחלקה אותו מדה לי' חלקים נגד י"ס וכל נקודה מהם גדלה ונעשית מדה א' שלימה. וזה סדרה א"ט הוא כתר דמלכות, ב"ח הוא חכמה, ג"ז בינה, ד"ו דעת, י"צ חסד, כ"ף גבורה, ל"ע ת"ת, מ"ס נצח, ק"ץ הוד, ר"ף יסוד, ש"ן מלכות. ופי' הענין כשהנוקבא נבנית ונתקנית פרצופה מב' חסדים ומב' שלישים שיש בתנ"ה דז"א ומהה"ג שיש ביסוד דז"א כמבואר בדרוש הקודם לזה ע"ש. ונתחיל עתה מן הכתר כי כתר נקודה א' מי' נקודות שנתחלקה • מדת מלכות, אמנם זאת הנקודה של כתר צריכה לקבל עוד ט' נקודות אחרות כמותה ואז יושלם הכתר שלה ויהיה בה מדה שלימה בי' נקודות כי מה שהיתה המלכות עד עתה בחינת מדה א' בת י' נקודות. הנה עתה אחר ההגדלה צריכה שכל נקודה מהם יעשה מדה א' בת י' נקודות ולהיות שמתחלה לא היתה בכתר שלה רק נקודה אחת מן המדה ועתה נתוסף בה עוד ט' נקודות כמותה ונעשית מדה גמורה כמו שהיתה מתחלה כל המלכות בכללותיה. **נמצא** כי תחלה היתה בחלקה נקודה א' ועתה בהגדלה נתוסף בה ט' נקודות וזהו א"ט שחלקה היא א' ונתנו לה ט' אחרות כדי להשלימה. **ואמנם** לבאר זה יותר צריך לומר כי הלא מי שמגדל את הכתר שבנוקבא אינו אלא אותו החסד שבת"ת דז"א כי בקו האמצעי אין שם שום מוח רק החסדים לבד אך בב' קוין דז"א ימין ושמאל שם מתפשטת אמא ב' ירכותיה עם ב' מוחין שבה חו"ב כנודע אבל בקו האמצעי לא יש מוח כי כבר נשלם יסוד דאמא בחזה. **נמצא** כי בקו ימין ושמאל יש מוחין גמורים עד סיום רגליה דז"א אך בקו אמצעי אין בו בחי' מוח רק עד החזה ומשם ולמטה לא יש רק חסדים מגולין וכפי מה שיש בז"א כך יניקת המלכות משם כי כשתינק מן קו האמצעי לא תינק אלא מהחסדים כי לא יש דבר אחר לינק

[נ"ג ע"א]

קנין פירות (דף ק"ו) - ליל שבועות

ורגע אדבר על מ"ש רו"מ שקצרו בסדר הלימוד ליל שבועות ענין צלמי המוחין דל"מ הנמשכים בשאר לילי העומר ע"י הברכה, בתיבת קדשנו וכו'. הנה גם על זה עמדנו באותו פרק בזמן הרב אור החיים זלה"ה עמ"ש מוה"ר ש"ש ז"ל בנה"ש (דס"ז ע"ב): דצריך להבין • אימתי נמשכים צלמי ל"מ הכוללים דצלמי המוחין שנמשכו ונתפשטו בזו"ן בתחילת העומר ועד עתה, כי עתה הוא זמן המשכתם, אחרי ביאת הכתרים דזו"ן כידוע. ואפשר וכו' עכ"ל. כי מוה"ר ז"ל אינו מדבר כי אם על הכוללים אחר ביאת הכתרים בליל שבועות, לא על הפרטיים שכבר נמשכו בברכה בכל לילה (בעומר). ואנן בדין לא ראינו בסדר שסידר, לא בקרבנות ונשמת כל חי, ולא אחר הטבילה, שום רמז כוונה זו. ולא עוד אלא שהדבר ההוא היה קשה לנו, כי מאי שנא דז' פרצופים הפנימיים הנתקנים בימי העומר, ישנם צלמי ל"מ בברכות. לא כן בג' פרצופים החיצונים דנה"י הכוללים, וגם דנה"י הפרטים שהם, כמו פרטות דכל לילה ולילה דימי העומר, לא מצינו במ"ב שסידר ל"מ, וכמו שהרגיש בה רו"מ. ובאותו פרק לפום ריהטא נראה לי לישיב, כי כל הכוונות שנמשכו בימי העומר לז' פרצופים הפנימיים חב"ד חג"ת, הל"מ והצ' שבהם, בערך הכולל, הם ל"מ דפרצוף הנה"י בין דכוללים בין דפרטיים. כי הרי הל"מ הם חב"ד חג"ת ובערך הנה"י נקראים מקיפי ל"מ, ובכן פתור לי זעיר וְאַחֲרָיָהּ (איוב ל"ו ב'). כי הן אמת הדבר קשה בעיני להולמו בסתם מטבע ברכה, שהוא לצורך מקיפי ל"מ, והצ' אינו נכנס רק בעשיית המצוה כידוע, דאיך אפשר שיכנסו מקיפי ל"מ קודם הצ', והרי בכל המקומות מצינו הדבר להפך. כי תחילה גדל ז"א בבחינת קטנות ואח"כ גדלות ואח"כ נכנסים בו מקיפי ל"מ. וכמ"ש מוה"ר ז"ל שם (בדס"ז ע"ב) באומרו כי עתה הוא זמן המשכתם אחרי ביאת הכתרים. וכבר ידוע מ"ש הרב ז"ל בספר הכוונות דרוש הק"ש, דאין אבא נכנס אלא אחר הל"מ דאימא, וכ"כ בפ"ב דשער אנ"ך, ובמב"ש ש"ה ח"ב. וכ"כ בפירוש בדרוש ופרוס עלינו בספר הכוונות ז"ל: והנה בהכנס אלו

המקיפים דל' תוך רישא דז"א נדחין המוחין דצ' למטה מדריגה אחר מדריגה כפי ירידת המוחין דמקיפים, כדי לתת מקום למוחין דמקיפין כדי שיכנסו עכ"ל. ובשער ההקדמות (דף צ"ט) כתב: מוחין פנימיים דצ' נכנסים עד י"ג שנים, ובי"ג ובט"ו נכנסים הל"מ מקיפים אימא, ובי"ו ובי"ז ובי"ח מוחין פנימיים דאבא, וי"ט וכ' ל"מ דאבא. ובדרוש ה' (דף כ"ב) כתב אופן אחר בסדר השנים, ומסיק וז"ל: והנה ביארנו במקום אחר דרוש זה של הצלם בסדר השנים של ז"א וע"ש, כי שם ביארתי האמת והנכון עכ"ל, והוא זה הלשון דשער ההקדמות. איך שיהיה במקומות אין מספר, בדרושי הצלם ושער הצלם, מבואר יוצא כי הל"מ אינם נכנסים רק אחר שזוכה לצ' שהוא נה"י דתבונה, ואח"כ חג"ת ל', ואח"כ חב"ד מ' כמו כל סדר כניסת המוחין המורגל. וא"כ אני בער ולא אדע לצייר ענין סתם ברכה שנכנסים בז"א ל"מ דצלם, ואח"כ ע"י עשיית המצוה (או סיום הברכה) נכנס הצ'. זאת ועוד, קדשנו מוחין דאבא אצילות בתחילה, ואח"כ במצותיו בריאה וכו', הדבר לע"ד ריק הוא ממני, ולא אדע שכול, וללמוד אני צריך. אם לא שנאמר לכאורה שהם פרצופים גמורים מלבישים זל"ז בשוה. ותחילה נכנסו המוחין לפרצופים הפנימיים ונתקנו בערך החיצוניים מקיפי ל"מ, ואח"כ בא הצ' של הצלם מאימא בתוך פרצופים החיצוניים ונקרא צ' בערך הפנימיים, אבל אה"נ כי סדר כניסתם כל חד וחד אינו, אלא שהבחינה התחתונה נכנסת תחילה, אכן המוחין דל"מ הנכנסים בברכה הם פרצופים פנימיים חב"ד חג"ת, ל"מ דאותו פרט המתיחס לאותה ברכה, והם מלבישים זל"ז בשוה. והמוחין הנמשכים בעשיית המצוה הם ג' פרצופים נה"י החיצונים והם צ' דצלם. וג"כ הם ג' פרצופים שלמים. ולמפרע •

בהקדמות המ"ק אין אנו צריכים להסתבך עוד בישובים הנ"ל. ואף כי במהדורא בתרא אינו כתוב זה, ודבר פשוט כי כל אלו ההקדמות קטנות ע"ג ציור הכוונה לא הביאם שם מחמת כי הם מושכלות ראשונות, ולא הביא רק הכוונה לבד, ועכ"ז בסדורי לא מנעתי עצמי מלכותבם, כי אלו המושכלות ראשונות של ראשונים כל לגבי דידן צריכא רבא, זו בלבד על הל"מ הכוללים דכל המוחין שכתב מוה"ר אימתי נמשכים, לא קא חזינא כהאי סימנא, ואנא בריה קלה מכוין אותם אחר הטבילה אחר המשכת הכתרים הכוללים, ואינו דבר ארוך, רק ג' פרצופים כח"ב הכוללים דהיינו נרנח"י דנשמה ונרנח"י דחיה ונרנח"י דיחידה דז"א דאצי' וק"ל.

● לזו בענין המשכת החו"ג ועשרה דמים שכתבת ^ל לפום ריהטא (קס"ה אות ח'), כי בכל לילה ולילה נמשכים לפרטות בחינת המוחין המתיחס לאותה לילה. דרך משל ליל א' להמשיך החו"ג ועשרה דמים לחג"ת נה"י, דחג"ת ודנה"י, דפרצוף החכמה דחכמה דחב"ד חגת"ם, וכן ליל ב' יעו"ש. כ"ז כתבתי באותו פרק. ועתה אחר העיון רואה אנכי כי הא ליתא, והאמת יורה דרכו כי המשכת החו"ג דכל לילה אינם תלויים בהמשכת המוחין, דהאי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי. אלא דהתפשטות החו"ג הוא לז"ק, נה"י וחג"ת הכוללים דחכמה ודבינה (וצ"ל גם ודכתר) הכוללים דזו"ן. ויען דכל אחד כלול מזו, כמ"ש הרב ז"ל בדרוש יו"ד והוא ד' דעומר, אמטו להכי הם מ"ט וכבר נמשכו עד המלכות ולא נשאר שום דבר לליל שבועות וק"ל. ועכ"ז עדיין לבי מהסס כי הם תלויים בהמשכת המוחין הפרטיים דכל לילה. וכעת אין הפנאי מסכים לעמוד על פרט זה, ובכן חפץ הייתי להשתעשע עוד בד"ק ולמשקל ולמטרי בהם ולארוך שיח בכמה פרטים המסתעפים מאלו, אולם מה אעשה כי השעה דחוקה והבית דואר נוסע, וחפצי להגיע לידם קונטרס זה קודם שבועות, ע"כ אמרתי טוב מעט בכוונה, וה' יזכנו לעובדו בשמחה אכי"ר.

דצלם, לנה"י החיצונים הנתקנים ע"י לימוד ליל שבועות, ונה"י הפרטים ג"כ נקראים חב"ד חג"ת הפרטים דפר' כל לילה ולילה הנמשכים בימי העומר, והם ג"כ ל"מ דצלם לנה"י הפרטים. **אולם אחרי ההתבוננות עתה אמינא, כי הא לאו מילתא היא.** כי ידוע שכל המשכת מוחין וצלם שלם הוא ע"י העלאת מ"ן. ובסתם ברכה כשמעלים ישראל מ"ן בתיבת מלך העולם, באים המוחין בתוך הצלמים, וצלמי ל"מ המקיפים והמוחין הפנימיים כולם נמשכים ע"י אותו כח העלאת מ"ן. וכבר הוכחנו לעיל בקונטרס כי מוכרחים אנחנו להעלות מ"ן גם בהמשכת מוחין דנה"י הכוללים והפרטים. ואם כבר הל"מ שלהם נמשכו בימי העומר, הרי הכל הוא סוג אחד. ומוכרח הוא שאינם יורדים הצלמים כי אם המוחין פנימיים בתוכם, ובאים עד הנה"י דתבונה שהיא צ' דצלם. ואיך עתה עוד פעם אחרת הצריכנו להעלות מ"ן בנה"י בלימוד ליל שבועות, אם לא שנאמר שאין להם שייכות לז' פרצופים הפנימיים דעומר, [ואו] אם לא שנאמר לכאורה כמ"ש רו"מ כת"ר שקצרו במקום שאמרו להאריך.

אולם האמת אגיד, כי עתה שנגלה לנו סדר המ"ק ממוה"ר ש"ש מבית גנזיו אין אנו צריכים לכל זה, כי בפירוש שם כותב בהקדמות הקטנות המסודרות בכל סדר הכוונה בין בנה"י הפרטים ובין בנה"י הכוללים וז"ל שם: יכוין להמשיך ה' קוי חח"ן דנצח דה"פ דכ"א מז"פ חב"ד חגת"ם דישסו"ת, עם ה' קוי חח"ן דנצח דצ' ול' ומ' דה' צלמי המוחין דקטנות א' דשמות אלהים דיודי"ן, וגדלות א' דשמות ע"ב מלובשים בהם, ובתוך כל מוח מלובש שם ההוי"ה עם קוץ היו"ד ועליו מקיף שם אהי"ה בניקוד חיר"ק, נרנח"י דחיות דנפשות דחיות ונשמות ורוחות דנח"י ודרוח ודמלכות דנה"י דמ"ה וב"ן דמ"ה דנשמה, לה' קוי חח"ן דג' כלים דנצח דה"פ דכל א' מז' פרצופי חב"ד חגת"ם דמ"ה וב"ן דמ"ה דבינה דז"א, ומספרם וכו' ליעקב ורחל ע"ד הנז' בז"א ממש וכו' עכ"ל. ובכן מאחר כי מוה"ר ז"ל פירש שיחותיו

שער הכוונות (דף פ"ה ע"ד) - דרוש א' דחג השבועות

דרוש א' לחג השבועות. צריך שתזכור כל הדרושים שנתבארו לעיל בענין הפסח ובענין ספי' העומר, ובזה תבין מה שנבאר עתה בדרך קצרה. הנה נת"ל כי בז' השבועות מתפשטים המוחין בז"א בז' בחי' שבו שהם חו"ב וחו"ג שבדעת, והחסד והגבו' והתפארת, וגם המל' נכללת עם הת"ת. יען כי היא דבוק' יחד עמו אחור באחור, ועתה בחג השבועות נתפשטו גם בנצח והוד שבו והם סוד שתי לוחות האבנים שניתנו ביום שבועות כנו' בזוהר, דתרין לוחין אינון נצח והוד. וכיון שנתפשטו עד שם, אז מזדווג היסוד דז"א עם המלכות בבחינת זווג דגדלות גמור. גם יש ענין אחר זולת זה. והוא, כי הנה בז' שבועות של ספי' העומר הגדיל ז"א גדלות גמור אפי' בגדלות הב' שהוא בחי' חו"ב עילאין שהם למעלה מייש"ס ותבו' הנקרא גדלות א'. ונמצא כי כבר ז"א הגדיל עד שיעור קומת כל או"א ואין בו אלא בחי' גדלות מן חו"ב שבו ולמטה, שהם מקום המוחין שלו. אבל בחי' הכתר שבו עדיין חסר ממנו, כי הוא נעשה מן א"א עצמו כנודע. כי או"א הם בחי' חו"ב (ב') בפע"ח הנוסח חו"ג) דא"א (ג') צ"ל דכללות האצילות), ולכן צריך שיעלה עתה ז"א בחג השבועות עד למעלה עד א"א כי זהו תכלית גדלות ז"א, כי אז גדל ז"א ולוקח כל קומת א"א, ונעשה כמוהו. וכבר ביארנו זו למעלה בדרוש הא' דחג הפסח בענין משנת פרקי אבות, הוא היה אומר בן ה' שנים למקרא כו'. כי כמה מדרגות יש בענין גדלות ז"א ותכליתם הוא בעלותו עד א"א, כי אז עולה עד מקום הדיקנא קדישא דילי' וכמו שדיקנא דא"א היא לבנה דיקנא חוורא' כדכתיב ושער רישא כעמר נקא, כן דיקנא דז"א בעלותו עד שם נהפכת גם היא ללבן וגם הוא נקרא זקן כי הגיע לימי הזקנה כבן ע' שנה או פ' שנה שמלבין זקנו. ובזה תבין מ"ש רז"ל כי בים סוף נדמה הקב"ה לישראל כדמות בחור וזקנו שחורה כאיש מלחמה יעיר קנאה להלחם עם המצרים ולהטביעם בים סוף. ובמתן תורה בחג השבועות נדמה להם כזקן שזקנו לבנה כשלג. והענין הוא כי ביום ז' של פסח היה בזמן קטנותו כנ"ל, ולכן דיקנא דיליה שחורה כי כך הוא דיקנא דז"א

שחורה כעורב כנו' באדרא רבא. ובמתן תורה בחג השבועות עלה עד דיקנא דא"א ונהפכה זקנו ללבן ולכן נדמה להם אז כזקן לובש לבנים כמש"ה לבושי' כתלג חיזור הנדרש בביאורנו על הדיקנא דילי' הנקרא בשם מלבוש. ואמנם זה הכתר הניתן לז"א עתה הנה הוא מתחיל ליכנס בו בתחלת ליל שבועות, ואינו נגמר ליכנס עד אשמורת הבוקר (ז') שהוא אחר הטבילה). ואח"כ בתפלת שחרית ומוסף של יום שבועות אז מזדווג עם נוק' רחל כבשאר השבתות וי"ט, שאז הוא זמן זווגם. אלא שעתה עלה עד א"א מבאשמורת הבוקר, משא"כ בשבתות וי"ט, וזהו ענין מעלת חג השבועות. ולכן • הזווג התחתון נאסר בליל שבועות כי גם למעל' לא יש זווג עד היום כנו'. ולא עוד אלא שצריך האדם שלא לישן בלילה הזאת כלל, ולהיות כל הלילה נעורים ועוסקים בתורה כנו' באורך בהק' ספר הזוהר בפ' בראשית ובפ' אמור. ודע כי כל מי שלא ישן בלילה הזאת כלל אפי' רגע אחד ויהיה עוסק בתורה כל הלילה מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא. וכמ"ש הרשב"י בהקדמ' בראשית וז"ל ד'פוק ההוא שתא בשלם כו' ע"ש. ולא עוד אלא שהוראת חיי האדם בשנה ההיא תלויה בענין זה, כי אם לא ישן כלל ודאי שלא ימות בשנה ההיא, ודי בזה. ולכן פשט המנהג הזה בישראל לעסוק בתורה כל ליל חג השבועות. ואמנם הענין הוא זה כי ע"י היותם עוסקים בתורה כל הלילה הם ממשכיכים את הכתר הנז' בז"א, שהוא בחי' דיקנא דא"א שז"א עולה עד שם כנו':

וזהו הסדר של המקרא שתעסוק בו בלילה הזה כדי להמשיך הכתר הנז'. תתחיל מפר' בראשית ותקרא פ' בראשית עד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם כו'. ואח"כ תדלג ותקרא ג' פסוקים האחרונים של בראשית, ומשם ואילך תקרא ג' פסוקים הראשונים וג' האחרונים מכל פרשה ופרש' משאר הפרשיות. ואם נודמנה פרשה קטנה של ד' או של ה' פסוקים הן בהתחלת איזה פרשה הן בסופה, תקראנה כולה. וכשתגיע לפ' יתרו אז תקרא ג' פסוקים הראשונים ותדלג ותקרא מן בחדש השלישי

ב'פ' ע"א

לצאת בני ישראל עד סוף פרשת יתרו. וכשתגיע לפ' משפטים תקרא שלשה פסוקים הראשונים ותדלג ותקרא מן ואל משה אמר עלה אל ה' כו' עד תשלום הפרשה. וכשתגיע לפ' ואתחנן תקרא שלש' פסוקים הראשונים ותדלג ותקרא עשרת הדברות השניות שהם מן ויקרא משה אל כל ישראל עד סיום פרשת שמע ישראל שהוא עד ובשעריך. ומשם תדלג ותקרא שלשה פסוקים האחרונים. וכשתגיע לפרשת ראה תקרא ג' פסוקים הראשונים ותדלג ותקרא מן שבעה שבועות תספר לך עד סוף הפ'. וכשתסיים לקרוא כל הפרשיות על הסדר תקרא כל נביא ונביא וכל כתוב וכתוב מן הכתובים, ע"ד הנז' ג' פסוקים ראשונים וג' אחרונים שבכל א' וא' מהם, עד שתסיים כל הכ"ד ספרים. והפסוקים של מגילת איכה תקראם בלחש מפני שהוא י"ט ומגילת רות תקראנה כולה. ובהגיעך אל יחזקאל תקרא הפטרת יום א' של שבועות כולה שהיא מן ויהי בשלשים שנה כו' עד תשלומה ותדלג אל פסוק ותשאני רוח כו' ומשם תדלג אל שלשה פסוקים האחרונים שבו ובהגיעך אל חבקוק תקרא שלשה פסוקים הראשונים שבו ותדלג אל פ' וה' בהיכל קדשו כו' תפלה לחבקוק כו' עד סוף חבקוק כי זאת היא הפטרת יום ב' דשבועות, וזהו הסדר המוכרח בענין המקרא. ואח"כ שאר הלילה בסודות התורה ובספר הזוהר

כפי השגת שכלך:

ובהגיע אשמורת הבוקר מעט קודם עלות השחר, בעת שמשחירין פני הרקיע במזרח אשר אז נקרא אילת השחר כנודע. אז צריך שתטבול במקוה. ותכוין אל המקוה העליון שהוא כתר עליון דז"א, הנמשך לו בלילה הזה והוא נקרא שער החמשים כמ"ש, ועליו נאמר וזרקתי עליכם מים טהורים כו'. ועי"כ אנו מקבלים תוספת קדושה מבחי' הכתר הזה. וטעם הדבר הוא לפי שאנחנו בלילה הזה עושים ב' דברים, הא' הוא להמשיך את כתר העליון דז"א ע"י עסק התורה כנז', ואחר כך באשמורת הבוקר אנו נעשים שושביני' דמטרוניתא רחל נוק' דז"א, ומוליכין את הכלה הכלולה לבית הטבילה וטובלת

במקוה העליון הנז' שהוא הכתר הנז'. וגם אנחנו שושבינין דילה טובלים עמה. אבל אל תטעה לומר כי אז היא עולה עד • הכתר דז"א, אבל היא מקבלת במקומה למטה טהרה וטבילה מלמעלה [כ"ט ע"ב] מכתר דז"א (לפי ההמשך, זה חסד הת"ת שמביא את הכתר דז"א ולא מהכתר עצמו) בסוד וזרקתי עליכם מים טהורים כנז'. ואחר כך ע"י תפלת שחרית ומוסף דיום שבועות ממש אז היא עולה כמוהו ואז הם מזדווגים יחד כנ"ל. ובחי' טבילת הכלה ושושבינין דילה נזכרים בס"ה בפ' אמור: ונלע"ד ששמעתי ממוז"ל תוספת ביאור בענין הזה. והוא כי כבר נתבאר אצלנו כי הכתר דז"א והכתר דנוק' תמיד נעשים ברגע אחד. והענין הוא כי החסד המתפשט בת"ת דז"א להיותו במקום מגולה כנוד' לכן ניתוסף הארתו ונגדל כפלים ונחלק לב'. חציו עולה למעלה בכתר דז"א, וחציו יוצא ממקום החזה דרך אחורי הת"ת וניתן אל רחל נוקבא דז"א לצורך כתר שבה. והנה בעלות חצי החסד הנז' עד מקום הכתר דז"א אז יורד הכתר דז"א מלמעלה (שהוא בחי' דיקנא דא"א) כנז' ויורד עד ראש ז"א ונעש' בו בחי' כתר על ראשו. ונמצא כי עליית חצי החסד הנז' גורם ירידת הכתר בראשו של ז"א ולכן הכתר של ז"א נקרא שער החמשים של בינה כנז' בס' התיקונים. והענין הוא כי נודע שאין כתר דז"א נעשה אלא מחצי הת"ת האחרון של אי' עצמה, והוא עצמו נעשה כמו שהוא בבחי' הכלי והעצמות שבתוכו בחי' כתר על ראש ז"א. והנה יש באי' נ' שערים שהם סוד ה' חסדים שבה. וכשנגמרים אלו הה' חסדים שלה להתפשט (בכח"ב) דז"א אז יורד חצי הת"ת של אי' להיות כתר בראשו. ונמצא כי ענין הכתר אינו אלא ע"י החסדים של אי' שהוא החסד שבת"ת דז"א כנז', ולכן נקרא שער החמישים. ולכן בא הכתר דז"א באחרונה מכל שאר בחינות דז"א. והנה באותו חציו של החסד דת"ת דז"א הנחלק ועלה למעלה בכתר דז"א, וגורם לכתר ההוא שירד ברישא דז"א, הנה מאותו החצי החסד שהוא בחינת מים כנודע משם נמשכים בנקב' וטובלת בהם כנז' בסוד וזרקתי עליכם מים טהורים כו':

חג השבועות יום החמישים לספי' העומר אז מזדווגים זו"ן ונותן בה שפת מ"ד שהם ה' חסדים, וכנגדם היו מקריבים שתי הלחם מן החטים. כי חטה היא בגי' כ"ב, והם סוד כ"ב אותיות דאלפא ביתא, שהם כלולים בטיפת הה' חסדים שמהם נוצר הולד כנודע, כי ה' אותיות מנצפ"ך היתירות על כ"ב אותיות האלפא ביתא שהם בחי' הה"ג, וכבר נכנסו בליל א' של העומר בסוד מנחת שעורים לטעם הנז':

יום שבועות יקרא ג"פ י"ג מדות ואח"כ יאמר תפלה זו. רבש"ע מלא כל משאלותי והפק רצוני ותן שאלתי לי ולבני ביתי • לעשות רצונך בלבב שלם, ומלטנו מיצר הרע ומפגע רע, ותן חלקנו בתורתך וזכנו ללמוד תורה, וחכמה לעשות מע"ט בעיניך, וללכת בדרכים ישרים לפניך, וקדשנו בקדושתך כדי שנוזכה לחיים טובים הארוכים ולחיי העוה"ב, ושמרנו ממועשים רעי' ומיצר הרע ומכל שעות רעות המתרגשות לבא בעולם. והבוטח בה' חסד יסובבנהו אכי"ר. ויחזור התפלה ג"פ, ואחר כך יקרא ג"פ ואני תפלתי לך ה' עת רצון כו'. וכן יעשה במוסף וביום ב' ביוצר:

ואמנם בענין כונת טבילה זו שבאשמורת הבוקר שמעתי ושכחתי ושאלתי את פי הה"ר יצחק ז"ל אם היה זוכר וא"ל כי לא היה זוכר היטב. אבל הנלע"ד שזה הוא מה ששמע ממוז"ל. והוא שיכוין להמשיך בחי' הכתר שבה ג"כ כנז', וזהו יהיה ע"י הטבילה הזו. ותכוין בב' אותיות י"ה הראשון שבהויה דע"ב ודס"ג שהם יו"ד ה"י יו"ד ה"י (שמות המתאימים לרחיצות בהגדה), והם בגימ' ע'. ותחבר ג"כ עמהם שני מילויי הויות דע"ב ס"ג שהם מ"ו ל"ז כנודע, והם בגי' פ"ג, ויהי הכל בגי' קנ"ג. הסר משם ב' כוללים של ב' השמות הנז' וישארו בגי' קנ"א כמנין מקו"ה. ותכוין שהיא טובלת עתה במקוה הזה לקבל הכתר שבה כנז'. וזהו הנראה לע"ד ששמע בזה ואינו זוכר היטב:

ענין ב' הלחם שהיו מקריבים ביום חג השבועות יובן במוש"ל בענין השעורים שהיו מקריבים בלילה הא' בספי' העומר, ושם ביארנו כי אז לא נתנו בנקבה רק הה' גבו' מנצפ"ך שהם אותיות כפולות. ואם תכפלם ב"פ יהיה מספרם תק"ס, ועשר' אותיות שבהם הם תק"ע, ועם ה' אותיות השרשיות הרי הם תקע"ה כמנין שער"ה. אבל עתה ביום

נהר שלום - דף ל"ו ע"ד

לפרצוף כתר דז"א מוחין ממוחא סתימאה ומאורא ומגולגולתא דא"א:

והנה נודע כי אין הכתר נמשך ובא עד שישתלם להתקן כל הגוף כנודע ואם כן צריך לכוין להמשיך בתחלה תשלום התפשטות המוחין דקטנות וגדלות ראשון ושני לנהי הפרטיים דחב"ד וחגת"ם דפרצופי בינה וחכמה הכוללים דזו"ן ולהמשיך מוחין שלמים דקטנות וגדלות א' וב' לפרצופי נה"י הכוללים תשלום העשר פרצופים די"ס דפרצופי בינה וחכמה הכוללים דזו"ן ואח"כ להמשיך המוחין מתלת רישין דא"א הכל ע"י לימוד הכ"ד ספרים להמשיך המוחין לכ"ד פרצופי נה"י דמ"ה ודב"ן דחכמה ודבינה שלשה פסוקים מכל ספר כנגד חח"ן בג"ה דת"י דכל נה"י תורה כנגד ת"ת שהוא כתר דנה"י דכלם נביאים לנו"ה דכלם כתובים ליסודות דכולם וכל זה שנמשך במ"ט ימים עד אשמורת הבוקר דשבועות הוא המוחין דאחור באחור, ולכן לא יש זיווג בכל אלו הימים ואפי' בליל שבועות עד היום. ואח"ך ע"י תפילת שחרית ומוסף יכוין להמשיך מוחין דאחור ופנים דפנים דישסו"ת ואו"א עילאין ותלת רישין דא"א לג' פרצופי בינה וחכמה וכתר הכוללים דזו"ן והם המוחין דחיה אבי"ע • דאצי' דכל אותם הבחי' ועיין לקמן שמלשון הרב בע"ח נראה שאין לכוין רק ממלת באהבה דעמידה. (אמנם סדר המשכת המוחין הנזכר הסדר היותר נכון הוא לכוין להמשיך קטנות א' בישראל נרנח"י דנ"ר דנשמה דמ"ה וב"ן דישסו"ת וו"ק דגדלות דתבונה נ"ר דנרנח"י דנח"י דנשמה דב"ן באחד ואח"ך תשלום הגדלות דתבונה וכל המוחין דיש"ס בעמידה דלחש דוגמת לחש דשחרית דחול שבה נמשכים מוחין דנשמה דבינה דישסו"ת ואח"ך בחזרה דשחרית יכוין להמשיך מוחין דקטנות וגדלות שני דאו"א עילאין נרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דחיה דוגמת החזרה דשחרית דחול שבה נמשכים מוחין דחיה מחכמה דישסו"ת ואח"כ בלחש דוסף מוחין דמוחא סתימאה חכמה ובחזרה מוחין דגולגולתא כתר ובכל תפלה דלחש וחזרה יכוין לזווג את הזו"ן ובכל תפילה בעת הנסירה יכוין לנסור גם את הזו"ן דאחור):

נחזור לענין כי מ"ש הרב ז"ל בענין העומר כי בשבעה שבועות נתקנים חב"ד חגת"ם דז"א וכתב עוד כי השבעה שבועות הם כנגד כל מוח וכל מדה משבעה ספירות חב"ד חגת"ם הנזכר אינם אלא הז' פרצופים הפנימיים מי' פרצופי די"ס דז"א הנז"ל השוים בקומתם באורך ולא הז' ספירות חב"ד חגת"ם דכל הי' פרצופים די"ס בעובי באופן שצריך לכוין סדר כונת העומר דכל לילה מחמשים לילות דימי העומר הנזכר בשער הכונות לכל פרצוף משבעה פרצופי חב"ד חגת"ם הנז"ל נמצא שבהשתלם ימי העומר נשלם להתקן חב"ד חגת"ם דכל א' משבעה פרצופי חב"ד חגת"ם דז"א ונשאר להתקן נה"י דכל פרצוף משבעה פרצופים הנז' ושלשה פרצופי נה"י החיצונים השוים בקומתם תשלום עשרה פרצופים די"ס דז"א ואלו נתקנים ומתפשטים המוחין בהם בליל שבועות כי הם סוד לוחות האבנים וכל זה בפרצוף השלישי הכולל הנקרא בינה הנתקן ע"י ישסו"ת הנק' בינה בקטנות וגדלות א' וכן הוא בפרצוף הרביעי הכולל הנקרא חכמה הנתקן בקטנות וגדלות שניים ע"י או"א עילאין הנקרא חכמה וזה מוכרח כי בזה יובן היטב יען כל פרצוף מז' הפרצופים הנז' כולל ג' קוים ימין ושמאל ואמצע כוללים דחב"ד ודחג"ת כנגד כל הז' שבועות שכל שבוע כנגד קו אחד משא"כ אם היו בעובי וד"ל:

והנה בדרוש חג השבועות בשער הכונות כתב הרב ז"ל כי בשבעה שבועות כבר נתפשטו המוחין בחב"ד חג"ת וגם במל' הדבוקה עמו אחור באחור ועתה בחג השבועות נתפשטו גם בנו"ה וה"ס לוחות האבנים שניתנו ביום (ע"ב) שבועות כנזכר בזוהר דתרין לוחין אינון נו"ה כו'. גם יש ענין אחר והוא שבחג השבועות עולה הז"א עד דיקנא קדישא דא"א ולוקח כל קומת א"א ונעשה כמוהו כו' ואמנם זה הכתר הנמשך לז"א הוא מתחיל להכנס בז"א מתחלת ליל שבועות ונגמר באשמורת הבוקר והוא נמשך ע"י עסק התורה שלומדים בלילה הזו נמצא שצריך לכוין ע"י עסק התורה להמשיך

ובסעודה דיום שבועות יכוין להמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים דחיצוניות אשר כבר נמשכו המוחין דאחור דכל הבחינות הנו"ל לחיצוניות דזו"ן ע"י מנחת שעורים ועתה יכוין המוחין דפב"פ ולזווגם דוגמת מה שנעשה בתפלות ולהמשיך טיפת חמשה חסדים ונמשך ע"י שתי הלחם דחטים כי חט"ה גימטריא ב"ך אתון סוד ה"ח כנודע:

ואין תימא איך נמשכים מוחין דאחור דבחינות עליונות קודם שתשתלם בחי' התחתונה בפנים בפנים כי כן הוא הסדר האמיתי שכיון שאנו צריכים להמשיך כל הבחינות שנכנסו בליל פסח אחור ופנים הרי הם מדריגה אחת (ס"ז ע"א) שצריך להמשיך בתחילת בחי' האחור ואח"כ בחי' הפנים כנודע וכנזכר בפ"ח משער המוחין ובסוף פ"ד משער הצלם ובכמה מקומות:

כתב עוד הרב ז"ל בענין הטבילה וז"ל ונלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל תוספת ביאור בענין הזה כי הנה כבר נתבאר אצלנו כי הכתר דז"א והכתר דנוקביה תמיד נעשים ברגע אחד כו' הכתר הזה האמור הוא הכתר הפרטי דכל פרצוף דכחב"ד הכוללים דז"א שכבר נתפשטו בהם המוחין במ"ט ימי העומר וע"י לימוד התורה דליל שבועות הנה הענין הזה מפורש היטב בע"ח בכמה מקומות והוא ענין נה"י החדשים החונים על רישא דז"א ומתפשטים מאחוריו ומגיעים עד רישא דנוקביה ומשמע לכתר לשניהם וכתב על זה הרב ז"ל בסוף פ"ה משער כ"ה ובכמה מקומות וז"ל ודע כי זה שאמרנו שרחל אינה לוקחת רק סיום החיזורתי זהו עתה בהיותה באחוריו כי אחרי שתגדל כו' ע"ש שכתב שכל אלו המוחין הם המוחין דאחור ואח"כ באאים המוחין דפב"פ ונגדלת כמוהו בכתר א' שוה לשניהם ומזה נראה ג"כ שאין לכיון בתפילות דיום שבועות רק ממלת באהבה דעמידה ואילך: **והנה** נודע כי הנ' שערים שבכל י"ס דכל פרצוף הם באופן זה כי מ"ב אתון הם בי"ס ההם באופן זה כי בט"ס תחתונות שמחכמה עד המל' הם המ"א אותיות והם המ"ט שערים ושער המ"ב הוא בכתר והוא שער החמשים וכל ספי' מט' ספירות הנו"ל כלולה ממ"א שערים אבל הכתר

שהוא שער המ"ב שהוא שער הנ' הוא כולל את כולם ויש בו לבדו נ' שערים והוא כולל ט"פ מ"א ונודע כי מ"ב שבבינה הוא ז' שמות שיש בהם מ"ב אותיות ועם השבעה כוללים דז' השמות הם מ"ט שערים ויש שער החמשים הכולל כל המ"ט והוא הכתר עליון והוא שער החמשים לט"ס שתחתיו ויש בו לבדו חמשים שערים כי כל ספירה מט"ס שבו כלולה ממ"ט:

והנה השבעה כוללים דשבעה השמות הנמשכים ומתפשטים בכל ליל שביעי דכל שבוע משבעה • שבועות שעמו נשלם לשבוע א' והוא מצות ספירת השבועות המשכת והתפשטות המוחין דט' פעמים מ"א שבט"ס שבכתר המתפשטים בט"ס מ"א שבט"ס התחתונות שתחתיו והוא ע"ד סדר המשכת והתפשטות המוחין דאותו שבוע ממש וגם הוא נחלק לימים אלא שצריך לכוין כי כל ספירה מי"ס דבינה הכוללים דז"א או דחכמה הכוללת דז"א כל ספירה מאותם הי"ס הפרטיות כלולה מעשר פרצופים גדולים שלמים מלבישים זה לזה בשוה כל פרצוף כולל מוחין דקטנות וגדלות. ובה נבין ענין כונת המשכת הצלם דמוחין הנמשכים ע"י הברכה דכל לילה מג' שבועות האחרונות שהם מוחין שלמים בכל הט' נקודות לפרצופי חג"ת הכוללים ואינו התפשטות מוחין דחג"ת מן המוחין דכב"ד שנתפשטו בד' שבועות הראשונות בחב"ד אלא מוחין שלמים כי כל הלילות שוים במציאותם כי החו"ב והחו"ג שנמשכו בד' שבועות הראשונות הם לפרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוקבה דבינה ודחכמה דזו"ן הכוללים ובג' שבועות אחרונות הם לאו"א ויש"ס ותבונה דבינה ודחכמה דזו"ן הכוללים ונשאר נה"י שהם זו"ן ויעקב ורחל דבינה ודחכמה דזו"ן הכוללים לליל שבועות:

(ע"ב) באופן כי בד' שבועות הראשונות נתפשטו המוחין בחב"ד שהם פרצופי עתיק ונוק' וא"א ונוקבה ונתפשטו בהם המוחין עד למטה בנה"י שלהם ונגמרו להתקן בבחי' האחוריים שלהם שהוא החיצוניות שלהם ובשלשה שבועות האחרונות נמשכו ונתפשטו המוחין לחג"ת שהם פרצופי

לתקן כי אם הנה"י הכוללים דבינה ודחכמה
ע"י הלימוד:

גם ע"י לימוד דליל שבועות להמשיך מוחין
שלמים דנרנח"י דיחידה מא"א לחח"ן בג"ה
דתי"ם דה' פרצופי הכתר דזו"ן וע"י הטבילה
להעלות הכפל דחסד דת"ת דכל העשרה

פרצופים הכוללים דבינה ודחכמה ודכתר
לכתרים דכתרים • שלהם ולהמשיך להם
המוחין מכתרים דישסו"ת ודאו"א ודא"א והוא
שער המ"ב דכתר שהוא שער הנ' הכולל חמשים
שערים והוא תשלום התפשטות הנה"י החדשים
והוא שורש הד' מוחין שבכתר. וצ"ל אימתי
נמשכים ומתפשטים הל"מ הכוללים דצלמי
המוחין שנמשכו ונתפשטו בזו"ן בתחילת העומר
ועד עתה כי עתה הוא זמן המשכתם אחרי ביאת
הכתרים דזו"ן כידוע ואפשר שצריך להמשיך
אותם בטבילה אחר הכתרים. או אפשר לומר
שנמשכים בקרבנות ובנשמת ע"ד המשכת מ'
דצלם בשבת וכל זה הוא במוחין דאב"א ואח"כ
בעמידה דלחש דשחרית יכוין במלת באהבה
לסלק המוחין דישסו"ת מפרצוף הבינה הכולל
דז"א ולהמשיך הצלם דמוחין דתבונה לפרצוף
הבינה הכולל דנוק' וצלם דמוחין דיש"ס ע"ג
רישא דז"א ולנסור הנוק' הנזכר ולהביאה לפנים
ולהעלות את שני צלמי המוחין הנזכר למ"ן
ולזווגם להמשיך המוחין דפנים ולהמשיכם
לתוך פרצוף נקודת הפנים דנוק' דבינה במלך
עוזר כו' ונגדלת וחוזרים ומסתלקים ממנה
המוחין דפנים ואחור ונמשכים ומתפשטים
בשני פרצופי פנים ואחור דבינה דז"א בכריעות
וזקיפות דמגן אברהם עד"ה בתפילת החול
ובשים שלום יכוין לזווגם ובחזרה דשחרית יכוין
עד"ה בפרצוף הכולל דחכמה דזו"ן הנתקן ע"י
או"א עילאין. ובלחש וחזרה דמוסף בפרצוף
הכתר הכולל דזו"ן הנתקן ע"י א"א:

או"א וישסו"ת עד למטה בנה"י שלהם
והמשכת המוחין האלו לחג"ת היה ע"י
הפרצופים ההם דחב"ד שהם עתיק ונוק'
וא"א ונוק':

(ס"ח ע"א) ובוזה יבא הכל על נכון כי הם
חג"ת שתחת החב"ד והם פרצופים כוללים
שצריכים מוחין שלמים בכל הט' נקודות בכל
המוחין דקטנות וגדלות א' וב' וצריך ברכה בכל
לילה להמשיך צלם דמוחין שלמים מבירורים
חדשים הנתקנים ע"י הפרצופים העליונים
ההם שכבר נתקנו שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק'
ונשארו שלשה פרצופי נה"י דחב"ד וג' פרצופי
נה"י דחג"ת וג' פרצופי נה"י הכוללים דבינה
ודחכמה דז"א לליל שבועות. גם זה הנה"ל (ס"ז
ע"ב) אפשר כי הוא עד"ז כי בשבוע א' נמשכים
המוחין לחח"ן דחכמות דכל פרצוף משבעה
פרצופים חב"ד חג"ת הכוללים הנה"ל דבינה
הכולל או דחכמה הכולל באופן כי בשבוע א'
נתקן חח"ן דפרצוף חב"ד דכל הז' פרצופים
חב"ד חגת"ם הכוללים דבינה ודחכמה ובשבוע
הב' בג"ה דחב"ד דכולם ושבוע ג' וד' דת"י
דחב"ד דכולם ובשבוע ה' חח"ן דפרצופי חג"ת
דכל הז' פרצופים הנה"ל וששבוע הו' בג"ה
שלהם ובשבוע הז' דת"י שלהם:

וע"י לימוד דליל שבועות להמשיך המוחין
דקטנות וגדלות מנה"י הכוללים דאו"א לחח"ן
בג"ה דתי"ם דנה"י הכוללים דחכמה דזו"ן
ומנה"י הכוללים דישסו"ת לנה"י הכוללים
דבינה דזו"ן ולהמשיך התפשטות המוחין שהם
חיריק וקיבוץ ושורק מחג"ת דז' הפרצופים
הכוללים דחב"ד חגת"ם הנה"ל לנה"י הפרטים
שלהם. ואפשר שע"י העומר נבנו ונתקנו אלו
השבעה פרצופים חב"ד חגת"ם שהם ע"י
עתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת לגמרי
ונתפשטו בהם המוחין עד למטה ולא נשאר

נהר שלום - דף ל"ב ע"ד

בשבת ושאר י"ט ע"י כמה תפלות נעשה הכל
כתה בתפלת ערבית וע"ז אנו אומרים אח"כ
ההלל להודות לאל על הנס הזה שנתן בנו כח
להמשיך הכל בתפלה אחת וזה בפנימיות ואח"כ

ואגב נדרשתי ללא שואל כי בתפלת ערבית
דליל פסח צריך לכוין להמשיך כל המוחין
דקטנות וגדלות שניים דאו"א עילאין דמדת
לילה ומדת יום כי (נ"ט ע"א) שיעור מה שנעשה

אותם המ"ט ימים בשום כונה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד כונת העומר בלבד ואין עוד כי כל מדריגה שנשלם בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המוחין ואין לומר כי כל התפלות והמצות של כל יום הוא בפרטות אותה מדריגה של אותו יום כי אין כל מדריגה נשלם עד תשלום כל המ"ט ימים כמ"ש בדרוש ז' שהוא דרוש א' של העומר דיבור המתחיל עוד יש כונה אחרת וגם היא אמיתית כו' וגם אין לומר כי מצות העומר בפני עצמה והתפלות ושאר המצות כל א' בפ"ע אמת ונכון הדבר בשאר ימות השנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אדה"ר אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"א שיזדווגו זו"ן עד היות ז' ספירות אלו בנויים ומתוקנים ואח"כ בליל שבועות אין נמשכין המוחין דכתר מא"א עד אחר הטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מוחין שבכתר דישסו"ת ודאו"א ודא"א וכל אל המוחין שנמשכו בעומר ובליל שבועות הם המוחין דאחור ואח"כ בתפלת של יום שבועות צריך לכוין במלת באהבה של העמידה ואילך להמשיך הוחין דפנים מישסו"ת ומאו"א ומא"א עד סוף המוסף ואז מזדווגים זו"ן וזוג דגדלות:

ובענין הגלוח בימי העומר צריך להזהר לשמור מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י זלה"ה ולא כמ"ש קצת מקובלים אחרים לגלח (ע"ב) במ"ח כי ענין המוחין של העומר בפני עצמם וענין השערות בפני עצמן ואינם דומין זל"ז ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם חל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשרטא לי ולולי שהכרחוני לגלח כמעט לא היתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלחן קודם שבועות בכמה ימים:

הסדר הוא בחיצוניות. ואח"כ בתפילות של היום א"צ לכוין כלל כי כבר נמשך הכל בתפלת ערבית ונלע"ד שאפי' בתפלת המנחה דפסח שחל להיות בשבת אין לכוין כי לכאורה נראה לכוין בה כי היא נדרשת לעצמה שבה נמשכין מוחין מאריך אע"פ שגם בשאר י"ט שחל בשבת אין לכוין בה מט"א:

הנה עתה בפסח היה נראה לכוין בה מטעם אחר אבל אין לכוין בה לפי כי המשכת כל אלו המוחין שנמשכו בליל פסח ונתקיימו בזו"ן כל הלילה ההיא ויום א' דפסח ואח"כ בתחלת ליל ב' נסתלקו כל המוחין וחזרו להמשך ע"י מצות ספי' העומר הנה המשכתם בליל פסח היה כדי להתיש כח הקליפות ולהפרידם מהקדושה ואחר עבור יום א' חזרו הקליפות להתאחו אבל לא אחיזה גמורה וחזרו המוחין להמשך ע"י מצות ספירת העומר לאט לאט מדריגה אחר מדריגה וכפי סדר כניסתם כך הוא סדר ביטול אחיזתם ע"ס מ"ט ימים • שנשלם ביטול אחיזתם לגמרי ואז ביום שבועות נמשך הכתר וכנז' כ"ז בספר הכוונות והנה אם היינו מכונים במנחה דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המוחין דכתר היה מתבטל אחיזת החצונים ביום ההוא לגמרי ואין כן רצון המאציל כי כל זה הוא לתקן חטא אדה"ר שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בערך חיצוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין באותן המ"ט ימים לאט לאט ולפיכך היה המשכת המוחין באותן המ"ט ימים לאט לאט ולפיכך אין לכוין באותה המנה כנלע"ד ואעפ"כ עדיין לא נפשט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לכוין במצות ובתפלות של כל

וא"א

אוצרות חיים - שער הנקודים פרק ו' - דף ח' ע"ד

ושם הם נדבקים, אמנם גם באחורי הדמורא ז"א יש קצת אחיזה. והנה טרם ברא אלהים אדם על הארץ היה כח בחיצונים לינק שפע מן הקדושה בסוד ואדם אין לעבוד את האדמה, ואחד מעבודות האדמה הוא כיסוח (נ"א -

ונבאר עתה ענין ב' אחוריים של או"א שגם הם נפלו ונשברו כנ"ל. ותחלה צריך שנבאר הקדמת ענין פנים בפנים ואחור באחור (מזו"ן). והענין הוא במה שנתבאר לעיל כי מקום הקליפות והחיצונים הוא אחורי נוק' דז"א

בהר שכתב שם הרז"ל כי קודם שנברא אדה"ר היו זו"ן במקום א"א או"א עילאין, ואחר שנברא אדה"ר ועשה מע"ט, וע"י תפלותיו ומצותיו אז אחר שעה חמישית העלה את זו"ן במקום א"א יעו"ש. א"כ אחר שהיו זו"ן מלאים כל טוב והיו בהם מוחין גמורים אפי' מא"א, איך לא חזרו פב"פ, ונשארו אחב"א, עד שנודוג אדה"ר בערב שבת, וע"י זווגו החזירם פב"פ לפי שעה, ונענש על זה מפני שנודוג בחול. אמנם יובן עפ"י מ"ש הרש"ש ז"ל בספרו הטהור נה"ש דכ"ט ע"א בכוונת ליל שבועות וז"ל בקיצור השייך לעניינינו, כי בליל שבועות מקבלים הזו"ן מוחין מא"א מגולגלתא ומו"ס. ויום שבועות ע"י תפילת שחרית ומוסף לחש וחזרה, בא להם מוחין דפנים מישסו"ת ואו"א וא"א. עוד כתב שם וז"ל ואין תימה איך נמשכים מוחין דאחור דבחינות עליונות קודם שתשתלם בי' התחתונה בפנים בפנים כי כן הוא הסדר האמתי שכיון שאנו צריכים להמשיך כל הבחינות שנכנסו בליל פלסח אחור ופנים הרי הם מדרגה אחת שצריך להמשיך בתחלה בחי' האחור ואח"כ בחי' הפנים כנודע וכו' יעו"ש. וידוע דענין ימי העומר הם תיקון חטא אדה"ר. וא"כ אפי' שקבלו זו"ן מוחין מאו"א וא"א עדין לא קבלו כ"א מוחין דאח' שלהם ועד ליל שבת יבואו מוחין של הפנים דכל בחי' כמ"ש הרש"ש ז"ל שכולם הם בחי' אחת דומיא דעומר ושבועות שתחלה באים כל האחרים ואח"כ באים כל בחי' הפנים:

סילוק) וקיצוץ הקוצים מן הכרם אשר לזה צריך מצוות מעשיות. אבל כאשר נאצלו זו"ן אשר עדיין לא היה נברא בעולם אדה"ר התחתון (ב), לכן יצאו זו"ן אחור באחור מפני פחד החיצונים שלא ינקו כי אם היו עומדים פנים בפנים היה לקליפות מקום להתאחו במקום אחיזתם שהם האחוריים ולינק משם כי מן הפנים אינם יכולים לינק. ולכן הוצרכו להיות מתדבקים אחור באחור כדי שלא יוכלו החיצונים ליכנס שם ולינק, וכאשר נברא אדה"ר ועשה מצוות מעשיות החזירם פנים בפנים כי אז לא היה פחד מן הקליפות כי כבר חפר ועיזק וסקל וכתת הקוצים מן הכרם. והנה בהיותם אחור באחור אין לזו"ן רק אחור אחד בלבד לשניהם, וכותל אחד לבד מפסיק בין שניהם, ושניהם משתמשים בכותל א' חצי כותל לז"א וחצי כותל לנוקביה. וכאשר האדם החזירם (זו"ן) פנים בפנים ע"י מצוותיו ומעשיו הטובים, אז נגמר ונשלם אחור אחד שלם לזה ואחור שלם לזה ויכולים להחזירם פנים בפנים. וטעם הדבר כי האדם התחתון ע"י מעשיו גורם זוג עליון ויורדין טיפין עילאין למטה שהם בחינת מוחין דז"א והם בחינת החסדים והגבורות אשר הם עיקר הטיפה כנודע, כי אין יוצא מן היסוד דבינה רק חסדים וגבורות. כי מן חכמה ובינה דז"א • אין יוצא רק הארה בעלמא שמכים החסדים המגולים בהם ומוציאים הארתם לחוץ:

[אש"ל אות ב' - דף ח' ע"ד] לכן יצאו זו"ן אב"א וכו'. ע"י במאמ"ר פ' קדושים ובש' המצות פ'

א"א

שיערי רחמים ח"ב - דף ס"ה ע"א - קיצור כונות ליל שבועות

גם כיון להמשיך המוחין דכתר דכללי שהוא פרצוף החמישי דז"א והמוחין נמשכין מגולגלתא ואוירא ומוחא, שהם תלת רישין דא"א, לה"פ כתר הכללי דז"א דאצי' והמלכיות ליעו"ר כנודע:

וצריך לידע שכל אלו ההמשכות דליל שבועות היא זולת הכתרים דכתרים שבכל אחד דנה"י הפרטים דאורך והכוללים דעובי, ודכתר הפרטי דאורך ודעובי, שהוא שורש ארבע מוחין

ע"י התורה כתרים דנה"י הפרטים והכוללים. ע"י נביאים נו"ה דנה"י הפרטים והכוללים. ע"י כתובים יסודות דנה"י הפרטים והכוללים: ואח"כ כיון ג"כ ע"י הלימוד דליל שבועות להמשיך המוחין דכתר הפרטי, ר"ל לכתר דאורך ולכתר דעובי דפלצופי חו"ב הכוללים דז"א והמוחין נמשכין מכתר דאו"א וישסו"ת דאצי' לכתר דחו"ב דז"א דאצי' והמלכיות דמוחין ליעו"ר:

שהוא פרצוף השלישי דז"א. כ"ז נתקן ע"י הטבילה בכונה היע"א, מהרה"ג שד"ה נר"ו, בתוספת ביאור:

א"ה מספר הכתרים הנתקנים ע"י הטבילה, נראה שהם שם"ג, ונמשך להם שם"ג פעמים שער החמשים שהוא קוצי היודי"ן דכולם, כך מובן מעניין המשכת הכתר בליל ז' דכל שבוע כאשר יראה המעיין לעמוד על המספר, וא"ש היב"א והיע"א:

שבכתר, ודכתר הכללי דז"א. והכתרים הנז' שבכל אחד, נתקנים ע"י כונת הטבילה אחר הלימוד באשמורת ליל שבועות כנודע:

כונת הטבילה

יזדרו בטבילה לכוין בהמשכת כתרים דכתרים דכח"ב דז"א, ר"ל שער החמשים דשער החמשים דכל אחד מפרטי פרצופי כתר הכללי שהוא פרצוף החמישי דז"א, וכן דפרצוף חכמה שהוא פרצוף הרביעי דז"א, וכן דפרצוף בינה

שערי רחמים ח"ב - שאלה רפ"א

ונעשה כמוהו. ואמנם זה הכתר הנמשך לז"א הוא מתחיל להכנס בז"א מתחלת ליל שבועות ונגמר באשמורת הבוקר, והוא נמשך ע"י עסק התורה שלומדים בלילה הזו. נמצא שצריך לכוין ע"י עסק התורה, להמשיך לפרצוף כתר דז"א מוחין ממוחא סתימאה ומאורא ומגולגלתא דא"א ע"כ. א"כ אין לך מעלה גדולה מזו שבליל שבועות, מלבד שנמשכו הנה"י הפרטים והכוללים שהנו"ה הם סוד לוחות האבנים שנתנה התורה בשבועות. גם נמשך כל פרצוף הכתר הכללי דאח', כמ"ש בנה"ש שם, שכ"ז הוא תשלום האח' בכל פרטיו. ואח"כ בתפלה דיום שבועות, מתיבת באהבה ואילך מכונים להמשיך מוחין דפנים דכל הבחינות שהם פרצופי כח"ב הכוללים דז"א. גם יש המשכה אחרת בליל שבועות ע"י הלימוד, והיא כתרים הפרטים דאורך ודעובי דחו"ב הכוללים דז"א, והוא שורש ד' מוחין שבכתר ע"ד מ"ש בעמידת חול בעליות דברכת למינים, יעו"ש. וגם זה הוא תוספת ומעלה ביו"ט, היע"א, מהמגיה נר"ו:

שאלה כתוב בנהר שלום [דל"ו ע"ד] וז"ל נמצא שבהשתלם ימי העומר, נשלם להתקן תב"ד חגת"ם דכל א' מז"פ חב"ד חגה"ם דז"א, ונשאר להתקן נה"י דכל פרצוף מז"פ הנז', ושלשה פרצופי נה"י החיצונים השווים בקומתם תשלום עשרה פרצופים די"ס דז"א, ואלו נתקנים ומתפשטים המוחין בהם בליל שבועות, כי הם סוד לוחות האבנים. וכ"ז בפרצוף השלישי הכולל הנקרא בינה דז"א הנתקן ע"י ישסו"ת, בקטנות וגדלות א'. וכן הוא בפרצוף הרביעי הכולל הנקרא חכמה הנתקן ע"י או"א עילאין, בקטנות וגדלות ב' ע"כ. לכאורה י"ל בזה דאיך בימי העומר שהם חול ודין, נתקן חב"ד חגת"ם דחו"ב, ובליל שבועות שהוא ליל יו"ט רחמים, יתקן רק נה"י הפרטים והכוללים דחו"ב. א"כ למה נקרא יו"ט גמור והיה צריך שע"י יו"ט יתקן הדבר היותר מעולה היע"א:

תשובה וכי רק נה"י נתקנים בליל שבועות, הלא שם בנהר שלום, בסמוך כ' וז"ל גם יש עניין אחר, והוא שבחג השבועות עולה הז"א עד דיקנא קדישא דא"א, ולוקח כל קומת א"א

שערי רחמים ח"ב - שאלה רפ"ב

דתבונה באחד, ואח"כ תשלום הגדלות דתבונה וכל המוחין דישי"ס בעמידה וכו', יעו"ש, נמצא שם"ל לכוין מתחלת התפלה ואילך. א"כ צ"ל איזה דרך יש לנהוג:

תשובה מ"ש הסדר היותר נכון לכוין מתחלת התפלה ואילך, זה הלשון אינו

שאלה כתוב בנהר שלום [דל"ז ע"א] וז"ל ומזה נראה ג"כ שאין לכוין בתפילות דיום שבועות רק ממילת באהבה דעמידה ואילך ע"כ, וכ"כ ג"כ לעיל מזה, אך כתוב שם בשני חצאי לבנה וז"ל אמנם הסדר היותר נכון לכוין להמשיך קטנות א' דישיסו"ת בישראל וכו', וו"ק דגדלות

מהרב שר שלום זיע"א, אולי מהרב זמרת הארץ. והמנהג לכוין מתיבת באהבה ואילך

דוקא כסברת הרש"ש זיע"א, מהרה"ג שד"ה הי"ו:

פרי עץ חיים - שער חג השבועות - פרק א' - דף קכ"ז סע"ג

יקרא י"ג מדות ג"פ, ואח"כ יאמר רבש"ע מלא כל משאלותי וכו', וכן יהי רצון, ויחזור התפילה ג"פ, ואח"כ יאמר ג"פ ואני תפילתי וכו', וכן יעשה במוסף, וביום ב' דיוצר ע"כ, וכן בפסח ובסוכות. ויכוין כ"ד שמות הנ"ל בניקודים הנ"ל. מ"ש בזוהר פרשת בראשית, כל שתא איקרי אל, והשתא איקרי כבוד אל, כי לכל השנה אין לה שם א"ל, אבל עתה יש לה דעת יותר פנימי, והוא שם ס"ג גי' כבוד א"ל, ודעת זה אין לה אלא בעת הזווג, שהוא יום השבת ויום שבועות שאז דוגמת שבת כנודע, לכן אינו רק יום א', ולא ז' ימים כמו פסח וסוכות. (א):

הגהה (א) א"מ - וקשה, א"כ בשמיני עצרת יהיה ג"כ כך, שהרי הוא ג"כ יום א', וא"כ היינו הך, וצ"ע:

סוד ז' ברכות שבעמידת י"ט, לעיל שער מקרא קודם, וגם ניקוד הויות שבעמידה. סוד מפני היד שנשתלחה וכו' שם, ע"ש כל כוונת תפלת:

חסדי דוד דף נ"ו (ד"ה אח"כ הראשון)

ת"ת וב' חסדים דנו"ה, והארת פרקין תתאין דמוחין דחו"ב המלבישים בפרקין תתאין דנו"ה דאימא שבנו"ה דז"א נגדלים הכח"ב דילה. וע"י הה' גבורות דיסוד דז"א נתקן הדעת נוק' ומל' דילה. וכל האורות הנזכר עולים בדרך א' עד שיוצאים כולם מהחזה ונעשים צלם ע"ג רישא דנוק', ואח"ך מתפשט הצלם הנזכר בכל י"ס דנוק', כי לעולם כל בנין פרצוף הנוק' הוא ע"י אחור:

ע"ח ח"א שער המוחין פ"ט - דף ק' ע"א

ובתוכו המוחין שהיא נשמה לו, וכל זה בבחי' אחור. ואז עומדין אב"א זו"ן ואז נגדלת הנקבה באחור ז"א. והוא כי הנה הז"א לוקח חלקו וחלק שלה כי הוא בן בכור. וא"כ לקח תחלה כלי שלו ושלה באחור לבד, מבחי' מ"ה וב"ן, וכן עד"ז

ובענין הטבילה של אשמורת יום השבועות כנ"ל. אמר לי רבי יצחק הכהן, כי נלענ"ד שהם אלו השמות ואיני זוכר היטיב, והם להמשיך אל כתר שלה, שעושה עתה כנ"ל ע"י הטבילה, הם בחי' כתר זה, והם בחי' ב' אותיות ראשונים משם ע"בוס"ג, שהם יו"ד ה"י יו"ד ה"י גי' ע', וב' מלואים של ע"בס"ג, שהם מ"ו ל"ז הכל גי' קנ"ג, הסר מהם ב' כוללים של הב' שמות, נשארים קנ"א כמנין מקו"ה, ובמקוה הזה טובלת הנוקבא: **צמח** - משם הרב ר"ח ז"ל, שהיה אומר כי בלילות הללו כמו שביעי של פסח, וליל שבועות, וליל ה"ר, מצוה לפרוש ולגלות עומק החכמה, לפי שבאלו הימים הזמן גרמא, והוא זמן מוכן לסודות וראוי לפרשם אז:

זה מ"כ במחזור של מורי ז"ל, של מועדים כמנהג האשכנזים, בסוף חזרת עמידה דשליח ציבור, ביום א' בשבועות, שם כתוב מבחון, מכת"י מורי זלה"ה, ענין זה, וז"ל, יום א' דשבועות,

אח"ך כל הב' צלמים הנזכר ניתנים לז"א, כי הבן יורש אביו ואמו והוא נותן לבת ומאיר (אטב"ח) לנקודת הנוקבא מהמוחין שבנה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה. ויוצאים ההארות הנזכר דרך החזה דז"א, ומתפשטים בנקודות הנוק' שנחלקה לי' נקודות. וע"י הארה הנזכר נבנית ונעשית פרצוף גמור, מהחזה דז"א ולמטה אב"א כי ניתוסף לה ט"ס בכל נקודות מהי' נקודות הנזכר. והוא ע"י הכפל של שלישי התחתון של

ועתה נבאר כל זה בעז"ה. הנה תחלה בא לו זה הצלם דגדלות מבינה דישי"ס ותבונה מבחי' חיצוניותם שהוא באחוריים בין בכלים בין באורות, ונכנסין בז"א ונעשין בו כלי הפנימי מכולם בבחי' האחור לבד שהוא חיצוניותו,

באורות. ונמצא שיש בו עתה מ"ה וב"ן באור נשמה וכלי הפנימי לו וכן לנוק'. ואמנם הגבורות דב"ן דמ"ה שבאבא ניתנין בנה"י דאימא ונעשו חסדים בערך הגבורה דאימא כנודע, שהם ג"כ גבורות דב"ן דב"ן דחלקה, והחסדים דמ"ה דמ"ה דאבא עם החסדים • דמ"ה דב"ן דאימא ניתנין בנה"י דאבא, ונעשו חסדים דאימא גבורות בערך חסדים דאבא כנודע. וכל זה נכנס תחלה כולו תוך הז"א. ואח"כ דרך האחור שלו היה מאיר לנוקבא ונותן לה אז הארה (אטב"ח) מהמוחין שבנצח הוד יסוד דאימא אשר כולם הם בחינת ב"ן שלו ושלה, ונותן לה הארה משלה בלבד שהם הגבורות דב"ן דב"ן, וגם נותן לה הארת הגבורות דב"ן דמ"ה. ואח"כ בעת הנסירה מסתלקין נה"י דאו"א, וב' בחי' חכמה וחסדים בין דאבא בין דאימא נשארין בסוד אור מקיף על ראש ז"א, והשאר שהם הבינות וגבורות נכנסין בנוקבא ונגדלת בכל האחור שוה אליו, כי אז נוטלת הם עצמן ולא הארתן לבד כבתחלה. ואז נעשה בחי' היסוד שבה, כי מתחלה ע"י הארה לבד הנמשכת לה ע"י ז"א, לא נעשה בה רק בחי' המלכות שבה (ואח"כ) [ועתה] נעשה היסוד שבה והם ציון וירושלים כנזכר במ"א. ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון, אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א, ומזדווגים שם פב"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינן רק ה"ג מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים. ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשדי בגווה, כי אז הוא בסוד זווג ממש. • אמנם הכלי שלה הוא היסוד שלה, והמ"ן הם ה"ג של חלקה שלוקחת בעת הנסירה כנ"ל. אך אלו ה"ג עצמם שלו נקרא

[ב"ן דמ"ה]

[ב"ן דמ"ה]

רוחא דילה דשביק בגווה, כי הנה ז"א סוד רוח, אך בהנתן בה נקרא נפש בצאת נפשה, ולכן נקרא בן ולא בת. ולהיותו בסוד אב"א אינו זווג גמור רק רוחא דשדי בגווה, והוא שורש להעלות כל הבירורים עד ימות המשיח. והוא שורש לכולם כי הוא השורש הראשון דב"ן, וע"י מתבררין כל בירורי המלכים של זו"ן. ואמנם אח"כ חוזרים פב"פ ואז באים בחי' אורות הפנים דבינה שבתבונה ויש"ס מלובשין בפנימיותן ממש. ואז נותן לה בסוד הארה בחי' ה"ג שלה ב"ן דב"ן ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקרא חסדים דאימא כנ"ל (וכולם הן מן ב"ן). עוד נ"ל בדרך שני וב' פירושים הם אמת. כי הנה א"א להזדווג ז"א בנוקבא אלא בהיותה שוה בשוה לגמרי כמוהו. ואם • לאו אז הזווג הוא זווג ז"א בלאה או יעקב ברחל או יעקב בלאה. והנה בהיותה בסוד אחור בשוה אליו אז האיר בה בחי' הגבורות דב"ן דב"ן, אך הגבורות דמ"ה דב"ן כולם נעלמים תוך יסוד דאבא הסתום כנודע. לכן צריך שיצאו משם, וינתנו בתוכה ממש בעת הנסירה (חילוף ב'), ואז חוזרין להנתן בה נה"י דאבא, ואי אפשר שתקבלם אם לא יכנסו בה ג"כ נה"י דאימא, ויתלבשו בתוכה. ואז מקבלת היא גבורות דמ"ה (דב"ן) שביסוד דאבא. והרי עתה בא ב' מנצפ"ף א' דגבורות אימא וא' דגבורות אבא כנזכר במ"א. אח"כ בחזירתם פב"פ, אם לא גדלה כמוהו אז הוא זווג יעקב ורחל, והיא קבלה תחלה גבורות דמ"ה דב"ן דרך מסך מז"א, ואח"כ נותן לה חסדים דמ"ה דמ"ה בסוד זווג. אמנם כשנגדלת כמו הז"א לגמרי פב"פ, אז לוקחת החסדים (דב"ן) דמ"ה (דב"ן) וג"כ החסדים דמ"ה דמ"ה כנזכר במ"א כי ז"א יש לו או"א ויעקב אבא לבד.

מבוא שערים שער ו' ח"א דרוש ז' - דף נ"ב ע"ג

אלא מדה א' בלבד, כנגד הת"ת דזעיר מאחוריו מן החזה ולמטה, ונמצא שהיתה בבחינת ספירה א' הכוללת י' נקודות קטנות, ואינן ספירות גמורות אלא נקודות, ובין כולם אינם רק ספירה א', באופן שאין בה רק חלק עשירי ממה שצריך להיות בה בעת היותה פרצוף די"ס גמורות.

ועתה נבאר דרך פרטות ענין הגדלת המלכות איך היא נגדלת, כי עד עתה לא ביארנו רק מי הוא הגורם ההגדלה של הנוק', ועתה נבאר ההגדלה בעצמה. והענין כי הנה בזמן הקודם לזה, והוא בחי' הג' שהוא בזמן היניקה, שאז היתה נוקביה בבחינת צלע לבד, ונתבאר כי אז עדיין לא היתה

הי' נקודות הקטנות שכבר היו בנקבה בהיותה נקראת צלע כנז'. ואמנם לא בכל נקודה ונקודה מהם יש בחינת הגדלת כל הד' בחינות הנז' ביחד, אלא כפי בחינת הנקודה. וטעם הדבר יתבאר היטב בע"ה מתוך דברינו. אמנם הכלל הוא כי בחינת הגדלה ע"י המוחין דזעיר אינה אלא בחכמה ובינה דנוק' בלבד, ובחינת ההגדלה של הגבורות אינן אלא בנקודת הדעת דנוק', ובחינת ההגדלה של לבוש נצח דאימא אינו אלא בנקודת הנצח דנוק', ובחינת ההגדלה של הלבוש דהוד דאימא הוא בכל קו שמאל דנוק', שהם נקודת בינה ונקודת גבורה ונקודת ההוד שבנוק', ובחינת ההגדלה של לבושי נה"י דזעיר אינם אלא בשתי נקודות דנצח והוד של הנקבה, אך בחינת החסדים לעולם אינם נמנים בבחינת הגדלה בשום מקום, כי הם בבחינת המים המגדילים את האילן, ואינם הם עצמם ההגדלה בעצמה. וזהו מש"ה והוכן בחסד כסא, כי הכנת תיקון הנקבה הנקראת כסא, הוא ע"י החסדים. והגבורות גם הם בבחינת החסדים כנ"ל, שגם הם בחינת מים בגוף הנקבה, ונקראים גבורות גשמים, ועל כן גם הם אינם נזכרים בכלל הגדלה עצמה, אלא שגורמין הגדלה, זולתי בנקודת הדעת והת"ת, לפי ששם יש גבורות רבים כמו שיתבאר שם במקומו. וגם הטעמים של שאר הבחינות יתבארו בתוך המשך הדברים בע"ה. וטרם שנבאר ענין מציאות כל ההגדלות האלו, צריך שתדע כי כל בחינות הגדלות האלו של הנקודות של הנוק', הם נרמזות באלפ"א בית"א דא"ט ב"ח ג"ז ד"ו וגו', והם רומזות בעשר הנקודות האלו ע"ד זה, א"ט בכתר, ב"ח בחכמה, ג"ז בינה, ד"ו דעת. י"צ חסד, כ"פ גבורה, ל"ע ת"ת, מ"ס נצח. ק"ץ הוד, ר"ף יסוד, ש"ן מלכות, ת"ם במלכות. ונשארו אותיות הנ"ך שאין להם זוג. וכבר ידעת ענין זוגות אלו מה עניינם, כי הם ד' זוגות דאחדים, וכל א' כוללת י' אחדים, וד' זוגות אחרות וכל א' כוללת עשרה עשרות, וד' זוגות אחרות כל א' כוללת עשרה מאות. והענין במה שנודע כי עד אות הט' הם אחדים, ועד הצ' כפופה הם עשרות, ועד הי' פשוטה הם

וכדי שתתגדל, צריך שתתחלק מדת נקודה זו בעשרה חלקים, ויהיו עשרה נקודות קטנות, ואחר כך, ע"י החסדים והגבורות שבה, נגדלת כל נקודה ונקודה מהם ונעשים בה ט' נקודות אחרות, ואז יהיו עשרה ספירות גמורות, שכל ספירה וספירה מהם יהיה בה כללות עשר נקודות קטנות. והנה ההגדלה עצמה הוא ענין המוחין שהיא לוקחת עתה, ומהם נגדלות אלו הי' נקודות שבה ונעשות י' ספירות גמורות, אך סיבת גרמת ההגדלה הם החסדים והגבורות, ששניהם נקראים מים, כנ"ל. כי גם הגבורות נקראים גבורות גשמים, ומגדילים אותה, כמו המים שגורמים הגדלת האילן, אך ההגדלה בעצמה אינה מומציאותם ממש, ואין הם עצמם נעשים גוף האילן, אלא גורמין הגדלה בו. והנה נמצא כי זולת הבחינה הראשונה, שהם העשר חלקים של נקודות קטנות שיש בצלע הזו כנ"ז, יש עוד ד' בחינות אחרות שגורמין ההגדלה באלו העשרה נקודות קטנות. והוא כי הנה נתבאר לעיל כי הגדלת הנקבה הזאת הוא מן החזה ולמטה של זעיר, ויש שם ד' בחינות (שגורמין ההגדלה): הא' היא בחינת המוחין של זעיר מבחינת חכמה ובינה שלו. ונודע כי הם מתפשטין עד סוף גופא שהוא עד נצח והוד של זעיר. הבחינה הב' הם המוח הג' והם בחינת החסדים והגבורות המתפשטים למטה בז' תחתונות. הג' היא בחינת הלבושים של נה"י דאימא, המלבישים את המוחין של חכמה ובינה דזעיר עד מקום התפשטותם הנז' שהוא סוף הקוים שהם נצח והוד שבזעיר, וכן הלבוש של היסוד דאימא המלביש מוח הג' הנקרא דעת בקו אמצעי, ולבוש זה נגמר ומסתיים בחזה דז"א. בחינה הד' הם הלבושים דזעיר עצמו ע"ד הנז' בלבושי נה"י דאימא, אלא שיש תוספת באלו. והיא כי לבוש היסוד של זעיר בקו האמצעי של הנקבה מתפשט יותר למטה מן החזה שלה, והוא עד סוף הת"ת שבה. וכבר ביארנו לעיל כי כאשר באים המוחין אל הנקבה, הם באים מלובשים בשני • לבושים הנז', בנה"י דאימא ובנה"י דזעיר. והנה מאלו הד' בחינות הנז' נגדלת הבחינה הראשונה שהם

מאות, ע"ד אלפ"א בית"א דאי"ק בכ"ר, שכל ג' אותיות מאלו היא, הראשונה אחדים, והשניה עשרות, והשלישית מאות, עד שנמצא כי חיבור דמ"ת הם, ד' אחדים, ומ' ארבעים, ות' ארבע מאות, וכן הנ"ך, ה' אחדים, והנו"ן ה' עשרות, והכ"ף פשוטה ה' מאות, עד שנמצא כי ה' אותיות כמנפ"ץ הפשוטות שהם בחינת מנצפ"ך הכפולות, הם בחינת ת"ק ות"ר ות"ש ות"ת ותת"ק, ואח"כ אות האל"ף חוזר למנין אלפים, והבן זה.

ונחזור לענינינו, כי אלו הזוגות דא"ט ב"ח הם בעשר הנקודות שבמלכות ע"ד הנ"ל. ונמצא כי ענין א"ט ר"ל שנקודת כתר היא נקודה א' ונתוספים בה ט' נקודות ע"י ההגדלה, ונעשית ספירה גמורה. וכן ב"ח ר"ל כי נקודה השנית שהיא חכמה, יש בה ב' בחינות נקודה, ונתוספים בה ע"י ההגדלה ח' נקודות אחרות, וכן עד"ז כל האלפ"א בית"א בעשרה נקודות. ונתחיל לבארם בפרטות. א"ט הוא בנקודת הכתר, שהיא בחינה א' בלבד, וצריך שיתוספו בה מחדש ט' נקודות, ויושלמו לעשר נקודות שיש בספירת הכתר, וזה ע"י הגדלת המים שהוא חצי שלישי החסד שבת"ת דזעיר שלוקחת הנקבה בכתר שלה כנ"ל. וכבר נתבאר כי אין בת"ת דזעיר שום בחינה אחרת מכל הד' בחינות הנ"ל שגורמין ההגדלה, רק בחינת החסד שבו. וזה כבר נתבאר לעיל שלעולם אינו נחשב בכלל ההגדלה עצמה. ב"ח הוא בנקודת החכמה, כי יש בה ב' בחינות מעצמה, א' היא נקודתה הראשונה של חכמה, והב' היא ההארה שלוקחת מן מוח החכמה המתפשטת בנצח דזעיר כנ"ל, ונקודה זו שהיא חכמה דמלכות מכוונת כנגד פרק העליון דנצח דזעיר כמבואר למעלה. ואז אותו מוח חכמת זעיר, המתפשט בנצח שלו מאיר בנקודת חכמה דגוקבא בחינת נקודה אחרת, והרי יש עתה בה ב' נקודות, ונתוספים בה ונגדלים ח' נקודות אחרות ע"י החסד שבנצח דזעיר, ומאיר בחכמה דנוק', וזהו ב"ח. והרי עתה נעשית מוח חכמה דנוק'. ואעפ"י שהתפשטות מוחין דזעיר דחכמה ובינה שבו בשני קוים ימין ושמאל שבו אינה

בחינת מוחין, כמבואר במקומו, שאין בה מוחין אלא למעלה ברישא דזעיר, וא"כ היאך יספיק הארת המוח ההוא אשר ברגלי זעיר שהם נצח והוד שבו להעשות מוחין גמורים בראש הנוק'. והתשובה בזה כי ע"י הארת החסדים שבזעיר, מוסיפין הארה באותם המוחין שבנצח והוד רזעיר המלוכשים • תוך נצח והוד דאימא שהם אור גדול ויש בהם יכולת לעשות מוחין, ובפרט במ"ש בזהר דדינין דדכורא תקיפים ברישא ונייחין בסיפא, פירוש כי אלו המוחין שבנה"י דזעיר הם מכוסים בלבושים דאימא בהיותם למעלה בראש, ולמטה שיש חסדים מגולים מתגלה הארתם והם נייחין בסופם. ועוד טעם אחר כי הארת החסדים המגולים נכנסת עד מחוץ לנה"י דאבא המלוכשים תוך נה"י דאימא, אז מאירין נה"י דאבא בנה"י דאימא, ומוסיפין בהם הארה יתירה מאד. ועוד טעם אחר כי היסוד דאבא הוא מתגלה למטה מן החזה דזעיר, שכבר נסתיים למעלה יסוד דאימא. והנה זה היסוד מאיר הארה נפלאה סביבותיו בנה"י דאימא, וע"י כל אלו ההארות יש יכולת באותן המוחין שבנה"י דזעיר לעשות מוחין בראש הנקבה בלבד, אך לא שיתפשטו אל הקוים שלה כי אין בהם כ"כ כח הארה יתירה. ולכן מכאן ולמטה אין אנו מונין בחינת מוחין כלל כמו שיתבאר בע"ה. ודע כי אעפ"י שביארנו כי מנה"י דאבא ומיסוד דאבא נמשכת הארה יתירה, אין הכוונה שמהם עצמם נעשים מוחין בנוק', רק שמוסיפין כה בנה"י דאימא שיתגלה הארת המוחין שבתוכם לחוץ, ויעשו מוחין גמורים ברישא דנוק'. אמנם אין בנין הנקבה נעשית רק ע"י נה"י דאימא בלבד, כמבואר אצלנו שמנה"י דאבא נעשה בחינת פרצוף יעקב. וכל מקום שתמצא שהאורות נה"י דאבא מוסיפין הארה במלכות כולם הם ע"ד הנז', ושמור כלל זה. ג"ז הוא בנקודת הבינה, כי יש בה ג' נקודות, וצריכה ז' של תוספת ע"י החסד שבהוד דזעיר המאיר בה. וג' הנקודות הנז' אלו, הא' היא נקודת הבינה הראשונה של הנוק' בעצמה, והב' היא נקודה אחרת שלוקחת ממוח הבינה דזעיר המתפשטת

שלישים אמצעיים נעשים חסד וגבורה דנוק', ושני שלישים האחרונים לא נשתנו בחינתם ומהם נעשו נצח והוד של הנוק'. וא"כ כיון שכל עצמן של לבושי נצח והוד דאימא המאירים בנוק' אינם רק הרגלים של נצח והוד שכל בחינתם אינם רק רגלים, א"כ אין הארת לבושים האלו מספיקים להגדיל בנוק' זולתי בנצח והוד שבה לבד, ושם תעשה רושם והגדלה בחינת לבושי נה"י דאימא בנצח והוד דנוק' כמו שנבאר בהם בע"ה, ושם יעלו בחשבון, אך לא בחכמה ובינה שבה כי הם בחינת מוחין שבה, ולא בחינת רגלים. וכן בחסד וגבורה שבה אין הארת הרגלים שברגלים מאירה שם בבחינת ידים. ואמנם אעפ"י שהאמת כך הוא, עכ"ז בכל קו שמאל של הנקבה אנו מכניסין בחשבון בחינת הלבושים דהוד דאימא. והטעם לפי שהנקבה לעולם נאחזת בשמאל שהם הדינים והגבורות. והנה כל בחינת אימא עילאה היא גבורות, כי דינין מתערין מינה כנז' בזוהר, ובפרט בהוד שבה שהוא קצה קו שמאלי שבה, ששם הוא תכלית תוקף הדינין, כי זהו הטעם שהבינה עד הוד אתפשטת כנז' בזוהר. וזו הוראה שהיא גבורות. ולכן הלבוש של ההוד דאימא כולו נכנס בחשבון בהגדלת כל ג' ספירות שבקו שמאל של הנוק', משא"כ בקו הימין דלא שייך האי טעמא. ולכן אינו נכנס בחשבון הגדלה וכמו שיתבאר לקמן במקומם בע"ה.

שלום ירושלים - דף ק"פ רע"א

איתא הכי בבתראי, דרובא דעלמא לא מטו אפילו עד מאה שנין. ותירוצא דהאי חקירה הוא דקמאי הוו משכי להו חיותייהו מאריך אנפין, ובתראי משכי להו חיותייהו מזעיר אנפין. ומילתא ידיעה היא כי אלפין באריך אנפין, ומאות באו"א, ועשרות בזעיר אנפין. ב', עוד נקדים מ"ש הרב רבינו ז"ל בהאי פירקא וז"ל, וא"א כתר דכללות האצילות, ולכן צריך שיעלה עתה ז"א בחג השבועות עד למעלה, עד א"א וכו'. ותכליתם הוא בעלותו עד א"א, כי אז עולה עד מקום הדיקנא קדישא דיליה.

בהוד שבו, ומשם לוקחתו הנוק' בבינה שבה המכוונת כנגד פרק ראשון דהוד דזעיר. והג' היא נקודה אחרת שלוקחת מלבוש המוח הנז' מבחינת ההוד של אימא עצמה, המלביש מוח הבינה דזעיר כנ"ל. ומה שלא נכנס בחינה זו בנקודת החכמה, כי גם שם יש מלבוש דאימא, הטעם הוא כמה שנבאר, והוא כי נודע כי כל בחינת נצח והוד דאימא שיש בכל א' מהם ג' פרקין ומתלבשין בששה ספירות גמורות שיש בב' הקוים ימין ושמאל דזעיר, אינם רק בחינת רגלים לבד בבחינת הבינה עילאה עצמה. אמנם כשנכנסין בזעיר משתנה בחינתם, וב' פרקין עילאין נעשין חכמה ובינה דזעיר, ומב' פרקים אמצעיים נעשין חסד וגבורה דזעיר. אמנם ב' פרקין תתאין נשארו בבחינתם הראשונה ששם היו בחינת רגלים ג"כ, שהם נצח והוד באימא, וכן בכאן בזעיר הם בחינת רגלים ג"כ שהם נצח והוד דזעיר. והנה בהמשך הארות האלו גם עד הנקבה, והנה הנקבה אינה לוקחת רק תרין פרקין תתאין דנצח והוד דאימא המתפשטים בכל הנצח והוד דזעיר, שבהם כל קומת המלכות. ועתה הוא שינוי אחר, כי אפילו בחינת תרין פרקין תתאין דנצח והוד דאימא שלא נשתנו בזעיר ונשארו בו בבחינת רגלים עצמן שהם נצח והוד כנז'. והנה עתה בנקבה משתנים שינוי אחר ונחלקים לג' חלקים אחרים, כי בשני שלישי ם עליונים נעשים חכמה ובינה דנוק', ומשני

שם וז"ל ודע כי כל מי שלא ישן בלילה הזאת כלל אפילו רגע אחד וכו', מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא וכו', כי אם לא ישן כלל, ודאי שלא ימות בשנה ההיא, ודי בזה וכו' ע"ש. שלום איכא למידק דמאי רבותה דלילה הזאה, הא איכא נמי לילי כוותה כגון ליל הושענא רבה וכיוצא. ברם אנא נפשאי אימא בה מילתה חדתא במאי דזכינא ויהבו לי מן שמיא. והוא בהקדים איזה הקדמות א' החקירה. איכא דמאי שנא בתראי מקמאי הוו חיי, כמה מאה ואלפי שנין מאי דלא

דיקנא דז"א (שחורה) כאיש מלחמה יעיר קנאה להלחם עם המצריים ולהטביעם בים סוף. ובמתן תורה שעלה עד א"א נעשית זקנו לבנה כמו א"א. ובכן בליל חג השבועות, שעלה ז"א עד דיקנא דא"א ונעשה כמותו בכל פרטיו, בעינן אנן ישראל עם קדושו להדמות אליו ג"כ בכל פרטיו, כי ממנו היא מקור ומחצב נשמתינו. ולכן כמו שז"א עלה עד א"א, ונעשה כמוהו זקן מופלג. ומזה מוכרח דלא תמצא שינה בו, אלא שהוא כמו א"א עצמו, כמו שידוע מצד הטבע כי לא תמצא הפלגת שינה אלא בבחורים ולא בזקנים וד"ל. ולכן אנן ישראל עם קדושו צריכים להדמות כמותו ושלא נישן בלילה הקדושה הזאת. וכן כמו שז"א נעשה כמו א"א דלית ליה כסותא על עיניה ולית ליה גבינין על עיניה כנוני ימה דכתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל, דלא נאים אפי' רגעא מדא, גם אנן ישראל עם קדושו נהוי כוותיה דלא נדמוך בלילה הקדושה הזאת אפי' רגעא חדא. וכן כמו שז"א נעשה כמו א"א בסוד אלפים אלפי שנין דאיהו אריכא דאנפין דמניה אורך ימים ושנות חיים, הכי נמי אנן נהוי כוותיה אם לא נישן בזאת הלילה הקדושה אפי' רגעא חדא כוותיה דלא נאים אפי' רגעא חדא, כנוני ימא, הנה שכרינו אתנו נזכה להימשך לנו ממנו אורך ימים ושנות חיים לאלפים כשני חייהם של הראשונים. וכן כמו שז"א נעשה כמו א"א במצחא דיליה דנעשה מצח הרצון מצחא דרעוא דרעוין, וכד אתגלי האי מצחא אתקבלא צלותיהון דישראל, וכל דינין וכל רוגזין דעלמא אשתככו ואתכפיין מקמיה, אוף הכי אנן ישראל קדושו נהוי כוותיה, אם לא נישן בזאת הלילה אפי' רגעא חדא הנה שכרינו אתנו שבכח האי מצחא דרעוא מצח הרצון, נזכה שיתגלה בנו ויציל וישמור אותנו מכל דינין ומכל רוגזין ומכל נזיקין דעלמא ודי כי קיצרתי.

וכמו שדיקנא דא"א היא לבנה, דיקנא חיורא כדכתיב ושער רישיה כעמר נקא, כן דיקנא דז"א, בעלותו עד שם נהפכת גם היא ללבן, וגם הוא נקרא זקן, כי הניע לימי הזקנה וכו', ונהפכה זקנו ללבן. ולכן נדמה להם אז כזקן לובש לבנים כמש"ה לבושיה כתלג חיור וכו' עי"ש. ג', נקדים עוד מאי דאיתא באד"ר, וז"ל מצחא דנולגלתא רעוא דרעוין וכו'. והוא מצחא איקרי רצון, הוא גילויא דכל רישא וגולגלתא וכו'. וכד אתגליא, איתקבלא צלותיהון דישראל וכו'. אר"ש לר' אלעזר בריה, בריך ברי לעתיק יומין רעוא דמצחא השכח בשעתא דתצטרך ליה וכו'. כד אתגלי מלתא תיאובתא ורעוא שלים אשתכח וכל רוגזין אשתככו ומתכפיין קמיה וכו', ע"ש. ד', עוד נקדים מאי דאיתא התם, וז"ל עיינין דרישא חיורא משתנין משאר עיינין, לית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא. מ"ט דכתיב הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל וכו'. ותאנא כל מאי דאתי ברחמי לית כסותא על עינא ולית גבינין על עינא, כמ"ש רישא חיורא דלא בעי מידי. אר"ש לר' אבא, למאי היא רמיזא, א"ל לנו נוני ימא דלית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא, ולא ניימין ולא בעיין נטורא על עינא וכו' ע"ש. ה', עוד נקדים מה שידוע כי

אנחנו ישראל קדושים בנים לזו"ן.

● והשתא נהדר אנפין למאי דאתינן עלה והוא מאחר שזעיר אנפין אשר ממנו שורש ומקור ומחצב נשמתינו בהיותינו אנן ישראל עם קדושו כד הוינן קיימין על ים סוף, נראה לנו כאיש בחור איש מלחמה יעיר קנאה נגד המצריים בזקנו שחורה. ובמתן תורה, נראה לנו כאיש זקן מופלג בזקנה לבנה, וכמ"ש שם, וז"ל. ובזה תבין מ"ש רז"ל כי בים סוף נראה הקב"ה לישראל כדמות בחור וזקנו שחורה (כי בזמן קטנותו דיקנא דיליה שחורה, כי כך היא

1. שעה"כ דף פ"ו ע"ד, הגוב"י אות ב', מביא את פע"ח שער ספירת העומר דף פ"ו ע"ד.
עפ"י דעת האריז"ל אין להסתפר בכל תקופת ספירת העומר עד ערב שבועות. סיבת האיסור אינה בגלל האבלות על תלמידי ר"ע כמו עפ"י פשט ההלכה, אלא מפני טעם עמוק הקשור לתיקון הנקרא עמר נקה שהוא בגלגלתא דא"א והוא נתקן בימים אלו. עיקר השלמת התיקון הוא במ"ו לעומר, לכן אין להקדים.
 2. שעה"כ דף פ"ז ע"א, הגוב"י אות ד': הרב שמואל ויטאל מעיד שאביו היה מסתפר במ"ח ולא הסביר הדבר. סברת מהרש"ו כיון שכבר נשלמו שני צרופי שמות אלוקים כל אחד כ"ד צרופים. אביו הסתיר ולא רצה להסביר את טעם מנהגו זה.
 3. נה"ש דף ל"ג ע"א: צריך להיזהר לא לגלח אלא במ"ט לעומר כפי מנהג האריז"ל ולא במ"ח כי אין קשר בין המוחין של העומר לשערות ובחי' מ"ט של השערות לא נמשכה כלל עד יום מ"ט. נסתפק ספק גדול אם חל מ"ט בשבת האם נתיר לגלח במ"ח, ולא נפשט הספק. אלולי הכריחוני לגלח כמעט לא הייתי מגלח. כלומר, בסופו של דבר הרש"ש התגלח במ"ח.
 4. מורה באצבע לחיד"א סעיף רכ"א: רבינו האר"י לא היה מגלח עד מ"ט. כאשר חל מ"ט בשבת, ראיתי בכתב יד הרש"ש שאין לגלח אך הכריחוהו לגלח. גם דעת החיד"א שיש לגלח שלא יכנס לרגל מנוול.
 5. דב"ש מנהגי בית אל אות נ"ה: כשחל יום מ"ט בשבת אזי מגלחין ביום מ"ח לכבוד שבת ויו"ט.
 6. בן איש חי הגדת אורח חיים עניין חוה"מ סעיף כ"ז: אם חל ערב שבועות ביום שבת, מותר לגלח ביום מ"ח (מורה באצבע אות רכ"א).
 7. כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג: הביא דברי המורה באצבע להלכה שמותר להסתפר במ"ח אם חל מ"ט בשבת.
 8. הרב מרדכי אליהו הלכות חגים פרק כ"א הלכה י"ג: כשחל שבועות ביום א' יסתפרו ביום ו'. עיין כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג.
 9. שיטת השד"ה מובאת בספר דרכי החיים והשלום של האדמו"ר ממונקטש עמוד שפ"ו סימן תרכ"ח: כשחל ערב שבועות בשבת נהג השד"ה כשיטת הרש"ש, וכן נהגו איתו החבריה קדישא דיליה.
- מעיקר הדין, נראה שלפי רוב הפוסקים מותר להסתפר במ"ח שחל להיות בערב שבת. אך נראה שישב ואל תעשה עדיף.

תם ולא נשלם, השבח לאל בורא עולם,
 ירושלים תובב"א

